

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

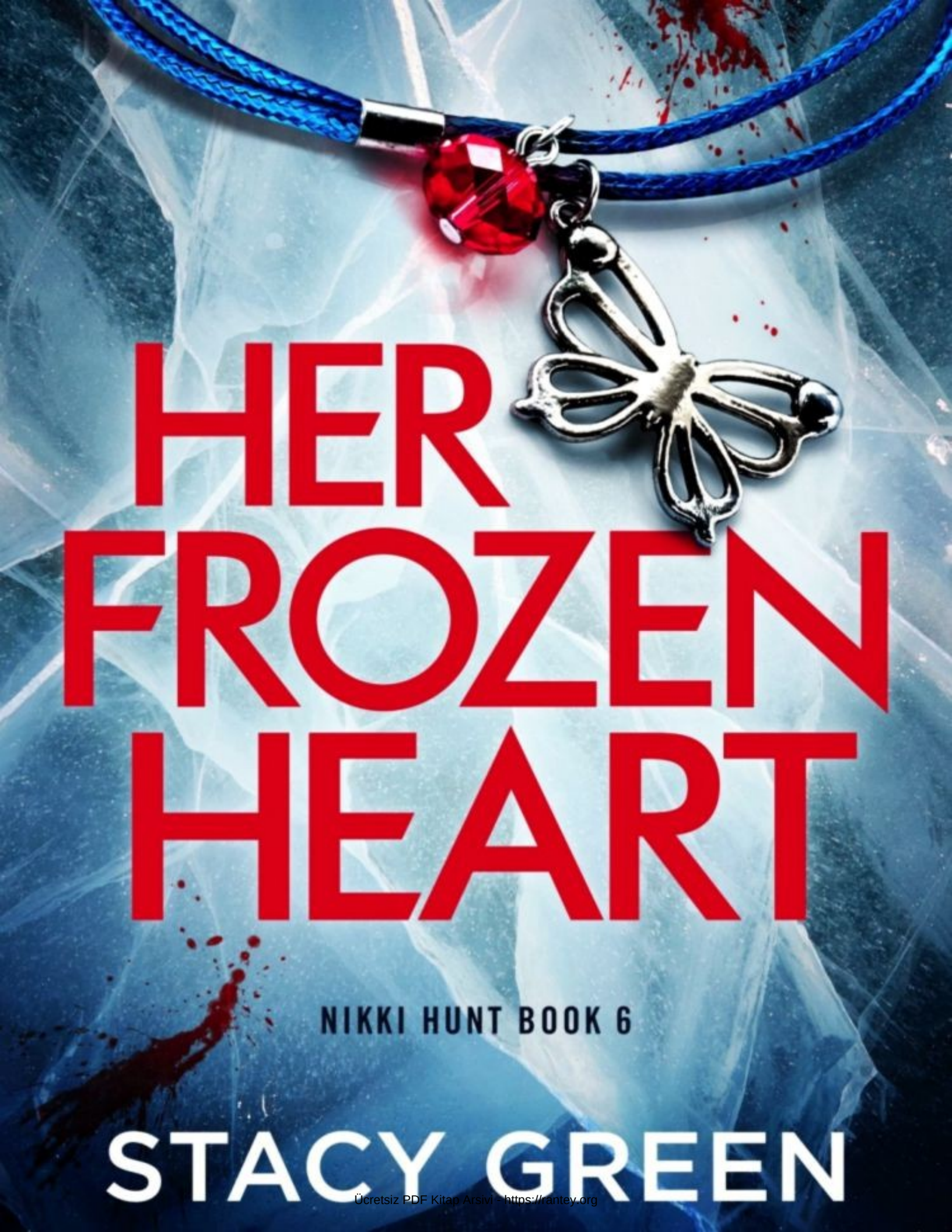
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

HER FROZEN HEART

NIKKI HUNT BOOK 6

STACY GREEN

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

DONMUŞ KALBI

TIRNAK ISIRTAN VE YÜREK HOPLATAN BİR SUÇ
GERİLİMİ

İÇİNDEKİLER

[Önsöz](#)

[Bölüm 1](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Bölüm 9](#)

[Bölüm 10](#)

[Bölüm 11](#)

[Bölüm 12](#)

[Bölüm 13](#)

[Bölüm 14](#)

[Bölüm 15](#)

[Bölüm 16](#)

[Bölüm 17](#)

[Bölüm 18](#)

[Bölüm 19](#)

[Bölüm 20](#)

[Bölüm 21](#)

[Bölüm 22](#)

[Bölüm 23 Sonsöz](#)

[StacyDaha Duyun](#)

['den Stacy Stacy'den](#)

[Bir Mektup](#)

[FazlasınıGreenKitaplar](#)

[ı 'in Kardaki Kızlar](#)

[Mükemmel Bir Mezar](#)

[Kayıp Melekler](#)

[Yerdeki Kız](#)

Tuzağa Düşenler
Teşekkür

*Ben kadınların erkekler üzerinde değil, kendi üzerlerinde güç
sahibi olmalarını istiyorum.*

MARY SHELLEY

Her yerdeki kadınlara adanmıştır. Muhalefet ediyoruz.

Canavarlarla savaşan kişi, bu süreçte kendisinin de bir canavara dönüşmemesine dikkat etmelidir. Ve eğer bir uçuruma yeterince uzun süre bakarsanız, uçurum da size bakacaktır.

FRIEDRICH NIETZSCHE

PROLOGUE

KARA CUMA

Kesha bileklerinin etrafındaki sicime karşı mücadele etti. Çabaları sadece düğümü sıkılaştırdı. Sicim derisini parçalamıştı. İyi olmuş. Bu sefil cehennem parçasında ne kadar çok DNA bırakırsa o kadar iyiydi.

"Durumu daha da kötüleştiriyorsun." Adam pis odanın kapısında uzanıyordu, üstsüzdü. Tırnakları adamın göğsünde kızgın, kırmızı çizikler bırakmıştı. Polislerin kendisini kaçıran adamı bulmasına yetecek kadar deri toplanmış olması için dua etti.

"Mücadele etmezsen, doğru zaman geldiğinde seni bırakacağımı söylemiştim." Yatağa doğru bir adım attı. Kesha bacaklarını göğsüne çekerek hıçkırıklarla savaştı. Yalan söylediğini biliyordu. Ona yaptıklarından sonra gitmesine izin vermeyecekti.

Ve içten içe, ona yaşattığı saatler süren cehennemden sonra yaşamak istediğinden emin değildi. Ona saldırmadığı zamanlarda, onu uyuşturmuştu. Odadaki tek pencereyi siyah plastik kaplıyordu. Güneş ışığı eksikliği ve uyuşturucular arasında Kesha'nın ne kadar süredir burada olduğuna dair hiçbir fikri yoktu.

Yatağın kenarına oturdu ve parmaklarını kızın çıplak teninde gezdirdi. Kadın terli ve yaralı vücudundan utanarak geri çekildi. Kurumuş kan iç bacaklarını kaplamıştı. Acı karnının alt kısmına doğru dalgalandı.

"Eğer bunu bana tekrar yapacaksan, beni şimdi öldür," diye boğuk bir ses çıkardı.

Onu okşamayı bıraktı. "Her şeyin bir zamanı var."

"Benim adım Kesha." Boğazındaki ağrıya rağmen konuşmak için mücadele etti. "Sadece on yedi yaşındayım. Benim kardeşim yok. Ailem..." Bu

Kelimeler boğazında düğümlendi. Ailesini bir daha asla göremeyecekti. Bir daha asla annesiyle kızlar günü yapamayacak ya da babasıyla futbol maçı izleyemeyecekti. Ailesi Kesha'nın ölümünden sonra asla toparlanamayacaktı.

Adam gülümsedi. "Seni öldürmeyeyim diye kendini insanlaştırmaya mı çalışıyorsun?"

Kesha cevap veremedi. Eli tekrar dolaşmaya başlamıştı. "Kendini kötü hissetme," dedi. "Bu bir hayatta kalma içgüdü. İşe yarayabilir normal bir insan, ama ben değilim."

Gözyaşlarının yüzünden aşağı süzülmesine engel olamadı. "Neden olmasın?"

"Çünkü ben normal bir insan olmaktan çok uzağım. Ben evrim geçirdim. Yaşamı ve ölümü çoğunun anlamadığı bir düzeyde anlıyorum. Hayvanlar avlanmak için avlanır. İnsanlar da tembelleşip öldürmek için hayvan yetiştirmeye başlayana kadar aynı şeyi yaparlardı. Şimdi insanlar vahşi hayvanları spor olsun diye avlıyor." Daha yakına eğildi, dudakları onun tenini sıyırdı. "Neden ben de aynısını yapmayayım?"

BİR

24 ARALIK CUMA

"Yine kar yağıyor. Yerde şimdiden on santim var ve bu şey neredeyse sulu kar gibi." Rory bir yığın postayı tezgâhın üzerine koydu ve Nikki'nin omzuna doğru eğildi. "Bu zencefilli kurabiye hamuru mu? Tadına bakıp emin olmalıyım."

Dirseğiyle onun uzanmasını engelledi. Son birkaç gündür normal bir insanı şeker komasına sokacak kadar şeker yemişti zaten. "Geri çekil. Bunlar Noel Baba ve ailen için."

"Peki ya şu rom topları?" diye sordu.

"Birkaç tane alabilirsin ama çok değil. Mark'ın favorisi. Lacey bunları onun için yapmak istedi."

Lacey Nikki'nin yanına koyduğu tabureye geri tırmandı. "Umarım kimse kurabiyeleri yerken sarhoş olmaz," dedi ciddi gözlerle. "Çünkü annem rom içtiğinde aptallaşıyor."

"Evet, öyle." Rory Nikki'nin poposunu okşadı. "Diğer şeylerin yanı sıra."

Adamın boğuk ses tonu karşısında yanakları yandı. "Kes şunu."

Güldü. "Hangi kurabiyeler Noel Baba için, Lace?"

"Sade yuvarlak olanlar. Bazılarının üzerine serpiştirdim." Mutlu gülümsemesi soldu. "Süt mü yoksa soda mı koymalıyım bilmiyorum."

"Noel Baba'nın sütü tercih ettiğini sanıyordum," dedi Rory.

Nikki kızının başının üstünü öptü. "Tyler onu her zaman sodayı bırakması için cesaretlendirirdi, çünkü Noel Baba muhtemelen süttten sıkılmıştır."

"Anlıyorum," dedi Rory. "Eğer baban öyle dediyse, muhtemelen doğrudur. Ve bahse girerim Noel Baba her yıl sizin evinizi dört gözle bekliyordur."

soda."

"Belki," dedi Lacey. "Eğer gelirse."

"Gelirse derken ne demek istiyorsun?" Nikki sordu. "Bu yıl oldukça iyi bir kız oldun, değil mi?"

Omuz silkti. "Sanırım, ama artık her şey farklı. Noel Baba beni bulamayabilir."

"Tabii ki yapacak," dedi Nikki. "Bunu zaten konuşmuştuk, tatlım. Noel Baba her şeyi bilir."

"Nerede olduğunu bir şekilde unutmuş olabilir diye, bir süre önce ona bu adresi içeren bir mektup gönderdim ve Lacey Hunt'ı görmek için buraya uğraması gerektiğini söyledim." Rory ona gülümsedi.

Nikki, Lacey'nin gözlerindeki azabı görebiliyordu. Noel Baba için mutlu ve heyecanlı olmak istiyordu ve öyleydi de, ama babasını düşündükçe suçluluk duygusu da artıyordu. Lacey geçen hafta ona Noel'i Tyler olmadan kutladığı için kendini kötü hissettiğini söylemişti, özellikle de bir daha Noel'i olmayacağı için.

Birlikte ağladıktan sonra Nikki bilgisayardaki fotoğraflar klasörüne girmiş ve Lacey'ye, Lacey doğduğundan beri her Noel'de çekilmiş en sevdiği fotoğrafları göstermişti. Boşandıktan sonra bile Nikki ve Tyler Noel'i Lacey ile birlikte geçirmişlerdi. Tyler bu mevsimde çok başarılı oluyordu; mükemmel hediyeleri aramaya bayılıyordu ve Noel sabahı Lacey'yi neyin çıldırtacağını her zaman çok iyi biliyordu.

Nikki ona, "Baban Noel'in tadını çıkaramadığını bilse çok üzülürdü," demişti.

"Rory burada olsa ve o olmasa bile mi?" Lacey sormuştu.

Nikki kesin bir tavırla, "Evet," diye cevap verdi. "Kendisi burada olamayacağı için Rory gibi birinin burada olduğunu bilmek onu rahatlatırdı. Kimsenin babamın yerini alamayacağını anlıyorsun, değil mi? Rory bunu yapmak istemiyor ve senin de böyle hissetmeni beklemiyor. O sadece senin mutlu ve güvende olmanı istiyor."

Rory Lacey'yi yavaşça tabureden kaldırdı ve göz hizasına gelecek şekilde tezgâhın üzerine koydu. "Bunun senin için gerçekten zor bir zaman olduğunu biliyorum, Bug. Aynı anda hem Noel için heyecanlı hem de baban için üzgün olman normal."

Lacey yaşlı gözlerini ovuşturdu. "Onu çok özleyorum."

Küçük kızı sıkıca kucaklarken Nikki'nin kalbi kırıldı. "Ben de, ama baban hâlâ burada bizimle. Seni izliyor."

Lacey omuz silkti. "Buna gerçekten inanıyor musun?"

"Evet," dedi Nikki. "Annemle babamın ben on altı yaşındayken öldüğünü hatırlıyorsun, değil mi?"

"Öldürüldü, babam gibi."

Nikki'nin annesi ona Tanrı'nın insanlara kaldırabileceklerinden fazlasını vermediğini söylerdi, ama altı yaşındaki çocuklar, sevdikleri birinin acımasız bir psikopatın eylemleri yüzünden yasını tutmak şöyle dursun, cinayetin ne olduğunu bile bilmemeliydi. Cinayet ve iğrenç zalimlik gerçekten de Tanrı'nın sözde iradesinin bir parçası mıydı?

"Ondan sonraki her Noel zordu ama onlarsız geçirdiğim ilk Noel çok acımasızdı. Teyzem, ailemden bana bir işaret vererek hala burada olduklarını ve beni izlediklerini göstermelerini istemem gerektiğini söyledi. Ama herhangi bir işaret değil, ailem ve benim için bir anlam ifade edecek özel bir işaret. Bunun çılgınca olduğunu düşündüm ama yine de denedim."

"Onlardan sana ne göstermelerini istedin?" Lacey sordu.

Nikki sıırıttı. "Bir mavi alakarga, çünkü annem onların güzel bir baş belası olduğunu düşünüyordu ve babam da sertliklerine bayılıyordu. Ve biliyor musunuz, birkaç gün içinde teyzemin evinin yanındaki ağaca bir mavi alakarga yuva yapmaya başladı."

"Gerçekten mi?" Lacey gözlerini kocaman açarak sordu.

Nikki başını salladı. "Babanın kardinalleri ne kadar sevdiğini hatırlıyor musun? Onlara kırmızı kuşlar derdi, çünkü büyükannesi de öyle derdi."

Lacey heyecanla başını salladı. "Babamdan bana biraz kardinal getirmesini isteyeyim mi?"

"Her zaman seninle olduğunu göstermek için," dedi Nikki. "Bu kısmı da eklediğinden emin ol."

"Şimdi mi yapmalıyım?"

"Eğer istiyorsan," dedi Nikki.

Rory yoldan çekildi ve Lacey önce tabureye, sonra da yere atladı. "Ben gidip botlarımı ve ceketimi alacağım."

"Arka bahçeden başlayın." Rory'nin gözleri Nikki'nin üzerindeydi. "Hâlâ ön tarafı küremem gerekiyor ve basamaklar çok kaygan."

"Tamamdır." Lacey aceleyle uzaklaştı.

Kulak misafiri olmadığı zaman Rory Nikki'yi kendine çekti. "Şu büyük bahçede en az iki çift kardinalin yuva yaptığını biliyorum."

Arka bahçedeki yaprak dökmeyen ağaç," diye kulağına fısıldadı.

"Ben de." Nikki onun güçlü göğsüne yaslandı. "Bunu uydurduğum için kendimi biraz suçlu hissediyorum ama onun yarının tadını çıkarabilmesini istiyorum."

Onun yanağına bir öpücük kondurdu. "Bazı yalanlar söylemeye değer. Kuşları göreceksin ve kendini daha iyi hissedeceksin."

Lacey'nin botları koridorda gümbürdedi. "Ben arka bahçeye gidiyorum."

"Dikkatli ol," dedi Rory. "Kar ağırlaşıyor, botlarını ve şapkanı giydiğinden emin ol... aslında ben de seninle geleceğim. Tabii sen istemezsen, ki hiç sorun değil."

Lacey Nikki'ye baktı ve gözlerini devirdi. "Erkekler çok fazla soru soruyor. Haydi, Rory. Karda oynayabilir ve kuşları arayabiliriz."

Nikki gülmemek için dudaklarını birbirine bastırdı. Rory kızına çok değer veriyordu ve hiçbir şey Nikki'nin kalbini ikisinin yan odada kıkırdarak oynadıklarını duymaktan daha fazla ısıtamazdı. Kurabiyeler pişerken, Todd'lara akşam yemeğine götürmek için hızlıca mütfağa girdi. Bir gözünü mutfak penceresindeydi, böylece arka bahçedeki Rory ve Lacey'yi görebiliyordu. Karda yere düştü ve Lacey onu korumak için koştu.

Mektupları karıştırdı, hâlâ mektuplarının çoğunu St. Paul'deki evinden aldığı için kendisine gelen bir mektup görünce şaşırdı. İade adresini gördüğünde kalbi duracak gibi oldu.

Oak Park Heights hapishanesi, Minnesota'nın tek Beşinci Seviye maksimum güvenli hapishanesi, bir yıl önce George Floyd'u öldüren polisin, Nikki'nin ailesini öldüren adamın ve altı kadının ve Tyler Hunt'ın ölümünden sorumlu Frost katilinin şu anki evi.

Nikki, el yazısı ona kim olduğunu söyleyecekmiş gibi zarfa baktı ama hiçbir ipucu yoktu. Açmalı mıydı yoksa atmalı mıydı?

"Eğer atarsan, gecenin bir yarısı çöpten çıkarmış olursun," dedi boş mütfağa. Cezaevinden çıkmadan ya da cezaevine girmeden önce her türlü iletişim aracı arandığından, zarf açılmış ve yeniden mühürlenmişti, bu da şimdi yırtıp açmasını kolaylaştırıyordu.

Gözleri kimden geldiğini görmek için doğruca tek sayfalık mektubun altına gitti.

OLIVER, üvey kardeşin.

Titreyen elleriyle, hapishane hayatıyla ilgili birkaç paragraftan ve hâlâ yaşayan bir aile üyesi olduğunu ve ziyarete gelmesini istediğini hatırlatan bir mektuptan oluşan mektubu hızla okudu. "Sıçan piç." Nikki mektubu parçalara ayırdı ve zarfıyla birlikte çöpe attı. Yeterince seri katil ve aşağılık insanla uğraşmıştı ve Oliver'ın çıkarıcı taktikleri onu şaşırtmamıştı. Oliver onun kendisini ziyaret etmeyeceğini, hatta biyolojik akrabası olarak bile kabul etmeyeceğini biliyor olmalıydı ve bu mektubu onun sinirlerini bozmak ve ona kalıcı olduğunu hatırlatmak için göndermişti.

hayatındaki etkisi.

İçinden öfke akıyordu ama Nikki öfkesi taşmadan önce nefesini kontrol etmeyi başardı. Oliver'a gününü mahvetme zevkini tattırmayacaktı.

Nikki rom toplarından üçünü kaptı ve hepsini ağzına tıktı. Üç düzine yapmıştı, bu yüzden Mark'ın tadını çıkarması için bolca kalmıştı. Şu anda romlu kurabiyelerle sarhoş olmak öğleden sonrasını geçirmek için mükemmel bir yol gibi görünüyordu.

Nikki'nin telefonu tezgâhın üzerinde tıkırdadı ve ekranda Şerif Miller'ın adını görünce kalbi sıkıştı. Kötü bir şey olmadığı sürece Noel arifesinde aramazdı.

"Mutlu tatiller, Kent." Nikki ses tonunu hafif tuttu ve Kent'in kendisinden korkunç bir konuda yardım istemeyeceğine dair parmaklarını çaprazladı.

"Sen de Nikki. Dinle, Noel arifesi olduğunu biliyorum ama Big Marine Gölü'nde bir durum var. Kötü bir durum."

"Boğulmak mı?" diye sordu Nikki. Ona kalırsa buzda balık avlayanlar aklını kaçırmışlardı, özellikle de ağır kamyonlarını göle sürece kadar cesur olanlar.

Miller, "Bir buz balıkçısı insan kalıntıları yakaladı," dedi. "Onu Kesha Williams olarak tanıdı. Hâlâ bunu teyit etmeyi bekliyoruz."

Kesha geçen ay Mall of America'da ortadan kaybolmuştu ve Bloomington polisi soruşturmada çok az ilerleme kaydetmişti. Nikki, Kesha'yı arayıp ekibinin yardımını teklif etmeyi düşünmüştü.

ama ortağı Liam'ın yokluğu daha da fazla yüklendiği anlamına geliyordu. Nikki, yardımına ihtiyaç duyduklarında polisi aramaya karar vermişti.

Şimdi pişmanlıktan midesinin bulandığını hissediyordu.

"Buz balıkçısı onun yüzünü tanıdı mı?" Nikki soğuk suyun çürümeyi büyük ölçüde yavaşlattığını biliyordu ama balıkçı onu tanıyabildiğine göre Kesha öleli çok olmamıştı. "Onu gördünüz mü?"

Miller, "Dalgıçlar şu anda suya doğru yola çıktılar," dedi. "Şu anda personelimiz yetersiz. Reynolds ve ben olay yerindeyiz. Tatil olduğu için sormaktan nefret ediyorum-"

Nikki güvecin üzerini çoktan örtmüş ve fırını kapatmıştı. "Sorun değil. Büyük Deniz Gölü mü demiştin?"

"Kuzey Erişim Noktasında," dedi Miller. "DNR orman bekçileri bölgeyi kapalı tutmamıza yardım ediyor. En azından resmi bir kimlik tespiti yapana kadar haberleri medyadan uzak tutmaya çalışıyorum. Ailesi doksan dakika uzakta yaşıyor ama Kesha olduğunu doğrulayabilmemiz ihtimaline karşı yerel polisi hazırda bekletiyorum."

"Elimden geldiğince çabuk orada olacağım."

Nikki arka kapıya gitti ve Lacey ile ciddi bir kartopu savaşı yapmakta olan Rory'yi çağırdı. Yılın ilk büyük karı yağdıktan sonra Lacey'yle birlikte dükkâna gidip iki kartopu atıcısı almışlardı. Nikki ağır kullanımdan henüz kırılmamış olmalarına şaşırmıştı. Rory mola verdi ve koşarak eve gitti. "Nişan alma yeteneği gelişiyor." Onun sırtmak bocaladı ne zaman o gördüm Nikki'nin ifade. "Biri öldürüldü, değil mi?" Rory cevap beklemeden Lacey'ye hemen döneceğini söyledi ve Nikki'yi yatak odasına kadar takip etti. Scottie Dog marka polar pantolonunu ve tişörtünü çabucak çıkarıp kot pantolon, kalın çoraplar ve büyük boy kaşmir bir kazak giydi. Bu ve kışlık montu sayesinde Nikki soğukta bir süre idare edebilir.

"Birkaç saat daha kar yağması bekleniyor," dedi Rory. "Hem de çok yoğun ve ağır."

Nikki ona, "Şapkam, eldivenlerim, her şeyim cipte," dedi. Kışlık yürüyüş botları buzda yürümek için en iyi seçenektir ve o zaman bile Nikki yüz üstü düşmediği için şanslı sayılırdı. "Birisi Büyük Deniz Gölü'nde insan kalıntıları yakaladı ve bunların bu yüksek

Kara Cuma'da Mall of America'da kaybolan okul öğrencisi. Resmi bir kimlik yok, şimdilik bu aramızda kalsın."

Büyük Marine Gölü, Stillwater'dan yaklaşık yirmi dakika uzaklıkta, Washington County'nin kuzey kesiminde yer alıyordu. İlçedeki en büyük göllerden biriydi ve St. Croix'daki küçük Marine topluluğunun yakınındaydı. Göl yıl boyunca popülerdi, ancak geniş bir doğa alanı olan Big Marine Park Reserve'deki konumu göle izole bir his veriyordu.

"Tanrım," dedi Rory. "Bu o mu-"

"Yardım önerebileceğim ama önermediğim bir şey mi? Nasıl tahmin ettin?"

"Bebeğim." Eşyalarını toplarken Rory onun peşinden gitti. "Bu senin hatan değil. Adam gücün yoktu." Haksız da sayılmazdı. Nikki'nin ekibi, Minnesota FBI ofisinin büyük suçlar bölümü içinde küçük, seçkin bir birimdi ve bölgenin en karmaşık davalarında profil uzmanı olarak eğitimini ve deneyimini kullanıyordu. Nikki'nin ekibi masasına gelen her vakayı kabul etseydi, hiçbiri uyuyamazdı.

"Yine de teklif etmeliydim," dedi Nikki. "Bir fark yaratmamış olabilir ama bunu asla bilemeyeceğiz, değil mi?" Koyu renk dalgalarının arasından bir fırça çekti ve o anda üzerine çöken suçluluk duygusunu görmezden gelmeye çalıştı. Her iyi polis kariyerindeki kararlar yüzünden suçluluk duygusuyla mücadele ederdi ama Nikki diğer tarafta olmanın nasıl bir his olduğunu biliyordu. Ölümle ilgili ilk deneyimi anne babasının cinayetiydi ve yıllar geçtikçe Nikki'nin o geceden taşıdığı suç ve suçluluk duygusu çalıştığı her cinayete sızdı. Muhtemelen bu yüzden işteki ilk gününden beri karşılaştığı her cinayet kurbanının adını hatırlıyordu.

"Büyük Deniz Gölü." Rory kapının girişinde durmuş, endişeli görünüyordu. "Birkaç yıl önce oraya birkaç ev inşa ettim. Eminim oradaki yol temizlenmeyecektir. Bizim yolumuz da şu anda pek iyi değil. Ama ana otoyolda sorun olmayacaktır." Rory'nin büyüdüğü ev, Nikki'nin ailesi ölene kadar yaşadığı çiftliğin bitişiğindeki kırsal arazide oturuyordu. Yol eskiden çakıl taşılıydı ama ilçe nihayet geçen yaz beton dökmüştü. "Gölün etrafındaki yollar muhtemelen pek iyi olmayacak."

"Cipim bunun üstesinden gelebilir." Nikki, Lacey'nin karda oynadığı pencereden dışarı baktı ve

kardinaller. "Ona şerifin yeterli adamı olmadığı için yardımına ihtiyacı olduğunu söyleyeceğim ama sizinkilerdeki Noel arifesi yemeğine yetişirim."

Rory kuşkulu görünüyordu. "Ayrıntıları geçiştirmeye varım ama gerçekten geri döneceğini düşünüyor musun? Normalde böyle bir davada gece gündüz çalışırsınız."

"Bugün Noel arifesi öğleden sonra," dedi Nikki. "FBI ofisi kapalı ve Courtney'nin ekibi Noel bu yıl Cumartesi gününe denk geldiği için izinli. Pazar günü gelecektir ama ekibi ne durumda bilmiyorum. Adli tıp ofisi de muhtemelen az personelle çalışıyordur. Göldeki durum ne olursa olsun, şu anda seçeneklerimiz sınırlı."

Nikki, Quantico'daki akıl hocasının Noel günü bir davada çalışmak istediğinde onu azarladığını hatırlıyordu. "Kurban öldü, ailesi bilgilendirildi ve biz de dosya üzerinde çalışıyoruz. İşkolik profilcilerin bile tatilde izin alması gerekir, Nicole," demişti ona.

"Ne zaman evde olacağımı sana bildiririm." Mucver güvecini çoktan yapmıştı ve önceden pişirilmiş jambonun fırında bir saatten fazla kalmasına gerek yoktu. "Yine de güveci ısıtıp ailene götürmen gerekebilir."

"Merak etme," dedi Rory. "Ben halledebilirim."

Lacey mutfığa koşarken arka kapı çarparak açıldı. "Anne, bir kardinal gördüm! Şişman, kırmızı bir tane. Direkt bana baktı ve şarkısını söyledi. Babamdan hâlâ burada olduğunu göstermesini istedim, o da yaptı. Bizi izliyor."

Nikki'nin içini bir rahatlama duygusu kapladı. "Bu harika, Bug. Sana göstermenin bir yolunu bulacağınızı biliyordum."

Lacey'nin sırtışı bozuldu. "Neden gitmeye hazırlanıyorsun?" Nikki, "Şerif Miller'ın evrak işlerini bitirmek için yardımına ihtiyacı var," diye yalan söyledi.

"Ofisteki herkes gitti, ben de ona yardıma geleceğimi söyledim." "Ne zaman evde olacaksın?"

"Elimden geldiğince çabuk," dedi Nikki.

Lacey'nin gözlerinde şüphe vardı. "Söz mü?" "Söz veriyorum."

İki

Nikki küfretti ve ön cam sileceklerini sonuna kadar açtı. Gökyüzünden iri kar taneleri yağıyor ve önündeki kamyonet yoldan daha da fazla çalkalanıyordu. Yirmi dakika sürmesi gereken yol otuz dakikaya çıkmıştı ve daha gidecek birkaç kilometresi vardı.

Dikiz aynasına baktı ve arkasından hızla gelen kirli, beyaz bir SUV gördü. SUV sol şeride geçip hızlanınca Nikki direksiyonu kavradı ve yaklaşan viraja rağmen onu ve önündeki kamyonu kolayca geçti. "Aptallar," diye mırıldandı kendi kendine. "Tanrı korusun, yolda başkaları için endişeleniyorlar."

Nikki radyoyu Minnesota Public Radio'nun yerel bir şubesine ve en iyi kırk müzik dışında bir şeyler çalan birkaç istasyondan birine çevirdi. İstasyon ayrıca kış fırtınaları sırasında sık sık hava durumu güncellemeleri de veriyordu.

"Son dakika haberine göre, Kasım ayının sonlarından bu yana kayıp olan Kesha Williams'a ait olduğu düşünülen bir ceset Washington County'deki Big Marine Gölü'nde bulundu. Şerifin ofisi ve Doğal Kaynaklar Bakanlığı bölgeyi kapattı ve dalgıçlar bölgede tespit edildi."

"Ne oluyor be?" Nikki bilginin bu kadar çabuk sızdığına inanamıyordu. "Medya bu bilgiye nasıl şimdiden sahip olabiliyor?" Miller ona kalıntılardan sadece kendisinin ve Reynolds'ın, dalış ekibinin bazı üyelerinin ve sahada çalışan DNR'ın haberdar olduğunu söylemişti.

Yavaşladı ve büyük doğa koruma alanının kuzeybatı tarafını çevreleyen daha da dar, iki şeritli bir yoldan sağa döndü. Nikki çıplak ağaçların arasından gölü görebildiğini düşündü ama yağan kar park alanında kaç araba olduğunu görmesini imkânsız kılıyordu. Neredeyse dönüşü kaçırıyordu ama o kadar yavaş sürüyordu ki, direksiyonu düzelttiği sırada cip zar zor savruldu.

"Benimle dalga mı geçiyorsun?" diye bağırdı boş cipe doğru.

Haber araçları Büyük Deniz Gölü'nün kuzey girişindeki küçük çakıl park alanını doldurmuştu. Yerel kanallar muhabirlerini göndermiş, muhabirler de kameramanlarıyla birlikte gölün ağzına yakın bir yerde mevzilenmiş, en iyi görüntüyü almak için birbirleriyle yarışıyorlardı. Tekerlekleri buzlu alana çarpar çarpmaz, tüm kafalar ona doğru döndü ve bir sonraki bedava yiyecekleri için çaresiz martılar gibi ona doğru yöneldiler.

Küfrederek sağa saptı ve Miller'ın SUV'si ile dalış ekibinin minibüsü arasındaki açıklığa sıkıştı. Otoparka giden ince, virajlı yolun kötü durumu ve karşılaşmak üzere olduğu şeyle ilgili endişesi arasında sınırları karmakarıştı.

Nikki eşyalarını topladı ve medya etrafını sarmadan önce cipten indi. Telefonunun ve lateks eldivenlerinin ceketinin cebinde olup olmadığını iki kez kontrol etti ve ardından ellerini yaklaşan kalabalığa doğru kaldırdı.

"Yorum yok, çocuklar."

"Ama Ajan Hunt-" Dakikalar önce Nikki'nin yanından hızla geçen aynı beyaz cipten genç bir muhabir çıktı.

"Daha yeni geldim," diye tersledi. "Noel'deyiz. Büyük hikâyeyi aramayı bırak ve tatilinin tadını çıkar. Ve aptal gibi araba sürmeyi de bırak." Nikki hepsinin yanından geçip gitti. Muhabirler ve kameramanları ne kadar saldırgan olsalar da, Nikki'ye meydan okumamaları gerektiğini bilecek kadar uzun süredir bu bölgede çalışıyorlardı.

Kalabalıktan kurtulup gölün girişine doğru yöneldi. Arkasından ayak sesleri geliyordu ve Nikki grubun kararlı bir av köpeği sürüsü gibi hep birlikte onun arkasında ilerlediğini hayal etti.

Suya inen rampanın sağ tarafına, her biri farklı bir istasyondan gelen, kameraya monte edilmiş birkaç tripod yerleştirilmişti.

Neyse ki, bir DNR kamyonu ve iki Minnesota Doğal Kaynaklar Bakanlığı yardımcısı göle doğrudan erişimi engelledi.

"Bu noktayı geçebilen tek kişi Ajan Hunt." Kadın DNR memuru Nikki'ye başıyla onay verdi. "Sizi bekliyorlar. Bu adamlarla biz ilgileneceğiz."

Bir futbol sahası ötede, dalış alanının üzerine kurulmuş olan beyaz çadırın etrafı olay yeri şeridiyle çevriliydi. En azından gölün derinliklerinden çıkarılan kalıntıların görüntüsü olmayacaktı.

Nikki sinirlerini gizlemeye çalışarak "Teşekkürler," dedi. Yılın bu zamanında çoğu insan otoparka park eder ve daha küçük ATV'lere biner ya da buz kulübelerine yürüyerek giderdi, ancak dalış ekibi kurtarma alanına birkaç amfibik araç götürmüştü.

Frost, Nikki'nin çocukluk arkadaşını öldürüp cesedini korucuların bulması için kuzeye bıraktığında da benzer bir araç kullanmıştı. Ayrıca kızını kaçırıp Tyler'ı öldürdükten sonra Nikki ve Lacey ile birlikte kaçmak için de bu aracı kullanmayı planlamıştı. Liam'ın kız arkadaşı Caitlin olmasaydı Nikki o gün boğulacaktı ve o zamandan beri suda tedirgin oluyordu. Kendini ya da Lacey'i kurtaramadan derin göle battığı kâbusları hâlâ görüyordu. Birkaç santim buz, suyu daha da korkutucu hale getiriyordu.

Buzun üzerinde Miller kollarını sallayarak ona katılmasını işaret etti, parlak turuncu kış şapkası karda bir fener gibiydi. Nikki Liam'ın da burada olmasını diledi. Onun sakinleştirici varlığı işleri çok daha kolaylaştırırdı ama o hâlâ beyin sarsıntısı sonrası sendromu atlatmaya çalışıyordu ve masa başı görevleriyle sınırlıydı. Nikki cep telefonunu, not defterini ve kalemmini ceketinin ceplerine soktuğundan emin oldu. DNR görevlisinin önerdiği can yeleğini aldı ve güvenli olduğundan emin oldu. Kalbi küt küt atarken, kar etrafında dönerken penguen stiliyle buzun üzerinde ilerlemeye başladı.

Sadece bir ayağını diğerinin önüne koy, dedi kendi kendine. Senden daha ağır bir sürü insan bu buzun üzerinde yürüdü ve iyi oldu. En kötü ihtimalle kış üstü düşersin ve akşam haberlerine çıkarsın.

Nikki'nin sol ayağı kaydı ve dengesini korumak için kollarını uzattı. Miller kendinden emin adımlarla ona doğru yürürken yün şapkasını gözlerine kadar indirmişti.

Nikki, "Lütfen bana yedek bir buz krampon setiniz olduğunu söyleyin," dedi. Miller'ın ailesi açık havada her şeye meraklıydı ve SUV'unun arkası her zaman mevsimlik ihtiyaçlarla doluydu.

Miller bir çift buz kramponunu havaya kaldırdı. "Bunlar orta boy."

"Ayaklarım sekiz numara, bu iş görür. Teşekkürler." Kramponları botlarının altına geçirirken Nikki Miller'ın koluna tutundu. Daha önce hiç krampon giymemişti ama Nikki kısa çivilerin buzunu normal botlarından çok daha iyi kavradığını söyleyebilirdi. Miller'ı bıraktı ve dikkatle onun yanına doğru adım attı. "İyileşme konusunda ne durumdalar?"

Dalışlar genellikle önceden planlanırdı, özellikle de sıfırın altındaki sıcaklıklarda, ancak Nikki'nin deneyimine göre, kayıp çocuklar için protokol genellikle bozulurdu. Görev berbat olabilirdi, ancak çocukların söz konusu olduğu durumlarda, mevcut her dalgıç aile için kurbanı bir an önce kurtarmak istiyordu.

"Onu yukarı çıkarmayı daha yeni bitirdiler," dedi Miller acımasızca. "Elleri ve ayakları kesilmiş. Vücudunun geri kalanı siyah bir torbanın içindeymiş ama bacaklarına sabitlenmiş olan ağırlıklar bir şekilde torbanın içinden kaymış ve ceset gölün dibinden çıkmaya başlamış. Buz balıkçısı -adı Stanton- onu bu şekilde yüzeye çıkarmayı başarmış."

Miller, gölün kuzeydoğu tarafı boyunca uzanan küçük barakalardan oluşan eğri büğrü sırayı işaret etti. "Çoğu insan buraya crappie veya mavi solungaç gibi tava balıkları için gelir, bu yüzden barakalar daha sığ bir alana kurulmuştur. Kurban biraz daha açıkta, yaklaşık 30 fit derinlikte bırakılmış. Buz balıkçısının onu bulmasının tek nedeni levrek avlamak istemesiydi. Buzun on-on beş metre daha dışına çıkmış ve zaten kullanılmakta olan bir yer görmüş ve orayı denemeye karar vermiş."

Nikki kuzeyden gelen soğuk rüzgâra karşı gözlerini kısıtı. "Tecrübelerime göre, katiller genellikle gölün en derin kısımlarına giderler, bu da Kesha'nın buz geldikten sonra bırakılmış olması gerektiği anlamına geliyor. Stanton'ın onu tanıdığını söylediğinden bahsetmiyorum bile. Bu mümkün mü?"

Miller'ın koyu teni, Nikki'nin en kötü anlarla ilişkilendirmeyi öğrendiği kül rengi bir tendi. "Onu gördüm. Yüzü iyi durumda ve kalçasında bir kurbağa dövmesi var. Bu Kesha." "Tasadüfen kızın bırakıldığı yeri

seçmiş, ağırlıklı olarak

Aşağı mı?" Nikki sordu. "Stanton hakkında ne biliyoruz?"

"O noktayı seçtiğini çünkü buzun yakın zamanda kesildiğini ve erişimin daha kolay olacağını iddia ediyor. DNR'ye göre, buzun altı inçten fazla ölçüldüğü ilk zaman iki haftadan daha kısa bir süre önceydi," dedi Miller.

"Kesha kaçırılalı bir ay oldu," dedi Nikki. Katil cesedini göle atana kadar hemen öldürölüp başka bir yere saklanmadıysa, Kesha'nın o arada neler çektiğini ancak hayal edebiliyordu. "Ne kâbus ama. Stanton şimdi nerede?"

"Bizimle konuşmak için gölün güney tarafındaki ana binada bekliyor." Miller ağzının kenarından endişelendi. "Stanton'ın bir yer bulma stratejisi bana mantıklı geliyor, ama Stanton'da bir gariplik var. Birkaç hafta önce birinin Kesha'nın nerede olduğuna dair bilgi toplamak için bir GoFundMe başlattığını biliyor musunuz? Dün öğleden sonra itibarıyla yirmi beş bin dolara ulaşmıştı." "İlginç bir zamanlama o zaman," dedi Nikki. "Stanton, Kesha'nın nerede olduğunu medyaya Kesha olduğunu mu söyledin?"

Miller şok olmuş görünüyordu. "İsmi çoktan öğrenmişler mi? Park alanına yığıldıklarını gördüm ama birilerinin polis telsizinden kalıntılar bulduğumuzu duyduğunu düşündüm."

Nikki başıyla onayladı. "Yolda giderken The Current'da duydum."

Miller, "Onu sudan çıkardıklarından beri buzdan içeri bile girmedim," dedi. "Yani onun kimliğini sadece sen, ben ve dalgıçlar biliyoruz." Buzun üzerinde en ufak bir yalpalama olmadan ilerledi. "Şerif Yardımcısı Reynolds Stanton'la birlikte ve biz yakınlarına haber verene kadar ailesine iyi olduğunu bildirmek dışında kimseyle temas kurmaması söylendi." Miller'ın sesinden öfke damlıyordu. "Umarım yerel polis bunu haberlerde duymadan önce ailesine ulaşır. Yerel polisle yaklaşık yirmi dakika önce konuştum ve aileyi bilgilendirmek için ayrılıyorlardı."

Muhabirlerin meraklı bakışlarını engelleyen beyaz çadır en az yüz kişiyi alacak kadar büyüktü. Dalgıç kıyafeti giymiş dört dalgıç çadırdan çıktı ve amfibik gemiye tırmandı.

Miller, "Üstlerini değiştirmek için güney girişine geri dönüyorlar," dedi. "Orası kapalı ve medyanın o bölgeye girmesine izin vermiyoruz."

Cesedini de bu şekilde çıkaracağız."

Nikki dalgıçlar için üzülyordu. Onlar ortalama bir polisten daha korkunç şeyler görmüşlerdi ama bugün yaşananların uzun süre üzerlerinde ağır bir yük oluşturacağından şüpheleniyordu. Hepsinin departman tarafından sunulan akıl sağlığı kaynaklarından yararlanacağını umuyordu.

Gölün güney girişinde geniş bir oyun alanının yanı sıra ısı ve banyo sağlayan bir karşılama merkezi vardı. Daha uzun bir yolculuktan ama en azından dalgıçlar bağırp çağırarak medya ordusuyla uğraşmak zorunda kalmayacaktı.

"Güzel," dedi Nikki. "Biraz saygınlığı hak ediyor."

Sarı bandın altından geçtiler ve cesetlerin bir ceset torbasına yerleştirildiği sallanan çadırın içine girdiler. Elinde bir pano olan tıknaz bir adam açık torbanın yanında diz çökmüş, notlar alıyordu. Ağzı düz bir çizgi halinde kıvrılmış, çenesi dışarı fırlamıştı. Yazarken elleri titriyordu.

Miller, "Teğmen Huff, bu FBI'dan Özel Ajan Nikki Hunt," dedi. "Huff dalış ekibinin lideri. Bugün müsait olduğu için şanslıyız."

Huff gözlerindeki nemle onlara baktı. "Kızım yaşımda."

"Özür dilerim," dedi Nikki. Hiçbir kelimenin Huff'ı daha iyi hissettirmeyeceğini bilecek kadar korkunç olaylarda çalışmıştı. Polisler için tek teselli, böyle bir şeyin insan üzerinde bıraktığı izi bir başkasının gerçekten anladığını bilmektir. "İyileşmesine yardımcı olduğunuz için teşekkür ederim."

Huff boğazını temizledi. "İşim bu."

Nikki yaklaştı, Miller ona Kesha'nın vücudunun tanınabilir olduğunu söylemiş olsa da su cesetlerinin genellikle sahip olduğu şişmiş, kaygan deri görünümüne karşı kendini hazırladı. "Tanrım, durumu hakkında yalan söylemiyormuşsun."

Kesha'nın koyu teni pigmentlerinin bir kısmını kaybetmiş ve özellikle gözlerinin etrafında gevşemişti ama Miller haklıydı. Bu kesinlikle oydu. Gözleri hâlâ açıktı, yumuşak dokusu su altı leş yiyicileri yüzünden hasar görmüştü. Zavallı kız tamamen çıplaktı. Nikki'nin boğazı duygularla sıkıştı. Nedense Kesha'nın bu kadar açıkta olması fikri onu her şeyden çok rahatsız etmişti.

"Adli tabip muhtemelen kesin bir ölüm zamanı belirleyemeyecektir." Miller kalıntıların diğer tarafına diz çöktü ve Nikki de onu takip etti. Lateks eldivenlerini taktı ve Kesha'nın ön koluna nazikçe dokundu, kızın sağ kolunun parçalanmış kütüğünü görünce midesi bulandı.

"Henüz ellerini ve ayaklarını bulamadık," dedi Miller acımasızca.

"Şahsen onları aradım, vücudundan birkaç metre uzağa doğru ilerledim. Elleri ve ayakları vücudunun geri kalanıyla birlikte bırakılmış gibi görünmüyor. Gölde olup olmadıklarını söyleyemem ama cesedin geri kalanına yakın değiller," dedi Huff.

"Kollarında bağ izi yok ama bileklerinde olmasını beklerdim." Yara bölgesini inceledi. "Bunlar bana tereddüt izleri gibi görünmüyor ama adli tabibin bunu doğrulaması gerekecek." İnsan etini ve kemiğini kesmek insanların sandığından çok daha fazla güç ve kararlılık gerektiriyordu. Tereddüt izi olmaması genellikle soğukkanlı ve deneyimli bir katille karşı karşıya oldukları anlamına gelirdi. "Dava dosyasının kopyaları bizde var mı?"

Miller, "Bloomington polisiyle temasa geçtim bile," dedi. "Davayı onların elinden aldığımız için çok mutlular. Dedektif aileye haber verme işine dahil olmak bile istemiyor."

Nikki, "Normalde karakola gider ve kışkırlardan tutup dışarı çıkarırdım ama böyle insanlarla çalışmaya hiç niyetim yok," dedi. "Kendi başımıza daha iyiyiz."

"Katılıyorum," dedi Miller. "Liam masa başı görevinden ayrıldı mı?"

Nikki başını salladı. "Hâlâ beyin sarsıntısı sonrası semptomlarla uğraşıyor ve bu konuda tam bir ayı gibi davranıyor. Hâlâ geçmiş kontrollerinde ve bilgisayarda yapılabilecek her şeyde yardımcı olabilir. Buz tam olarak ne zaman geldi?" Nikki Miller'a sordu. Sonbahar mevsim normallerinin dışında sıcak geçmişti ama Kasım ortası buz gibi olmuştu.

"DNR'ye göre gölün dokuz Aralık'ta buz tuttuğu teyit edilmiş," diye yanıt verdi. "Tarihi hiçbir zaman gerçek zamanlı olarak yayınlamıyorlar ve buz kalınlığını ölçmüyorlar, ancak göl ertesi hafta dolmaya başladı."

Nikki, çeşitli göllere adanmış düzinelerce site ve blog olduğunu ve ciddi balıkçıların özellikle buz sezonlarında bilgi paylaştığını biliyordu. "Birinin gece vakti buraya gelmesi ne kadar kolay olabilir ki?"

Miller, "Araçlarını yolda bırakmak ve her şeyi taşımak zorunda kalacaklar," diye cevap verdi. "Kış aylarında halka açık kapılar kilitli oluyor ve burası, daha küçük, işaretlenmemiş rıhtım alanları bile oldukça kapalı. İmkânsız değil ama geceleri ışıkları görebilecek kadar yakın evler var."

Nikki, "Muhtemelen gündüz buraya gelmiş ve diğerleri gibi balık tutuyormuş gibi yapmıştır," dedi. "Bu da kendine çok güvendiği anlamına geliyor. Bu genellikle deneyimden gelir."

"Ben de öyle düşünüyordum," diye kabul etti Miller. "Ellerini ve ayaklarını bulmamız gerekiyor ama dalgıçlar gölde daha fazla kalıntı olduğunu teyit etmeden suya geri dönmeyecektir."

Nikki, *bir sürü pahalı ekipman getirmeden bunu yapmanın imkânsız olduğunu* düşündü. "Bize bir kadavra köpeği lazım. Sudaki ve buzdaki kalıntıların kokusunu alabilirler." Nikki saatini kontrol etti. "Ne yazık ki Noel arifesinde saat öğleden sonra iki. Muhtemelen en iyi ihtimalle tatilden sonraki güne kadar buraya kimseyi getiremeyiz."

Yılın başka bir zamanı olsa Nikki sabaha kadar bir köpek çıkaracak kadar torpil yapabilirdi ama tatil her şeyi zorlaştırıyordu.

"Onu içeri almam umurunuzda mı?" Huff sordu. "Barınakta onun için hazırlar."

Miller, "Şimdiden çok sayıda fotoğraf çektim," dedi.

"Elbette, devam edin," dedi Nikki teğmene. "Umarım tüm bu olanlardan sonra tatilinizi kurtarabilirsiniz."

Huff homurdanarak teşekkür etti ve teknenin motorunu çalıştırdı. Nikki çadırdan dışarı baktı ve muhabirlerin sesi duyup kıyıya yaklaşmaya başladıklarını gördü. Huff kapalı alandan geri çekildi ve buz teknesini keskin bir şekilde sola çevirerek karşı kıyıya yöneldi. Basın planının bu olduğunu fark etmemiş olmalıydı, çünkü birkaç muhabir hoşnutsuzluklarını haykırırken, diğerleri toparlanmaya ve diğer iskelelere ulaşmaya çalışıyordu.

Nikki, "Courtney'nin cesedin içinde bulunduğu çantaya ihtiyacı olacak," dedi. Adli tıp ekibinin lideri işinde bir sihirbazdı ama su olay yerindeki her şeyi değiştiriyordu. Courtney'nin sihrini göstermesi için çok fazla fırsatı olmayacaktı.

Miller, "Şerif Yardımcısı Reynolds onları bugün geç saatlerde ofise getirecek," dedi. "Birinin teslim almak için müsait olduğunu varsayarsak?"

"Ofis kapalı," dedi Nikki. "Onları şerifin karakolunda kilitli tutun, Noel'den sonraki gün işe döndüğünde Courtney'e ulaştırırız."

Kıyıya doğru sürünmeye başladılar; Nikki'nin yanakları soğuk rüzgârdan yanıyordu. "Çadır ne olacak?"

"DNR'ın," dedi Miller. "Onu indirecekler. Böyle bir sahneden öylece çekip gitmek her zaman çok tuhaftır."

Nikki, "Su bir sürtüktür," dedi. "Kıyı şeridini ve otoparkı katilin yanlışlıkla düşürmüş olabileceği bir şey var mı diye kontrol ettiniz mi?"

Başını salladı. "Birkaç sigara izmariti ve bir elektronik sigara kartuşu bulduk. Parmak izi için laboratuvara göndereceğiz ama göl buz tuttuğundan beri oldukça kalabalık. Herhangi birine ait olabilir."

"Kesha Mall of America'dan kayboldu, değil mi?" Nikki sordu.

Miller, "O ve erkek arkadaşı Dion Şükran Günü'nden sonraki hafta sonu alışverişe gittiler," dedi. "Bloomington dedektifine göre, Kesha birkaç mağazaya girerken Dion'u yemek bölümünde bırakmış. Alışveriş merkezinin güvenlik kameraları Kesha'nın birkaç kez tek başına yürüdüğünü ve Victoria's Secret'tan bir şeyler satın aldığını gösteriyor. En son o zaman canlı görüldüğü teyit edilmiş."

Nikki alışveriş merkezi ve güvenlikten söz edilince içine dolan endişeyi görmezden gelmeye çalıştı. Geçen bahar Rory'yle birlikte Lacey'yi götürmüşler, lunaparktaki oyuncaklardan birinde onu gözden kaybetmişlerdi. Frost onları takip etmiş ve Lacey'ye Nikki için bir gül vermişti; bu, onu hedef alan pek çok eziyetten ilkiydi. "Alışveriş merkezinin kendi polis gücü var ve güvenlik konusunda oldukça donanımlılar. Pazartesi sabahı ilk iş oraya gideceğim."

Bu yıl Noel Cumartesi gününe denk geldiği için hafta sonu bir şeyler yapmak daha da zor olacaktı.

Kıyıya ulaşmışlardı ve gölün diğer tarafına koşmayan gazeteciler onlara yaklaşmaya başlamıştı.

"Yorum yok. Şu anda hiçbir soruya cevap vermiyoruz." Miller gazetecilere el salladı ve ardından Nikki'nin cipinin yanında duran tasarım güneş gözlüklü ve parkalı, kıvrımlı, sarışın kadını işaret etti. "Bu biraz deja vu gibi."

Geçtiğimiz Ocak ayında Caitlin Newport, Mark Todd'u serbest bırakma göreviyle Nikki'nin memleketindeki ilk sahnesinde ortaya çıkmıştı. O zamandan beri,

Liam'ın kız arkadaşı olmuştu ve Nikki onu arkadaşı olarak görüyordu. Aynı zamanda kolayca başlarına bela olabilecek kurnaz bir muhabirdi.

Caitlin kamyonetine yaslandı ve el salladı. "Hey, çocuklar."

Arabalara ulaştıklarında Miller, "Artık medya danışmanlığı yaptığını sanıyordum," dedi.

"Öyleyim," dedi Caitlin, yanakları alışılmadık bir şekilde kızarmıştı. "Ama bu tam bir olay yeri. Dışarı çıkıp bir kontrol edeyim dedim."

"Lütfen." Nikki gözlerini devirdi. "Seni Liam gönderdi, değil mi?"

Caitlin mahcup bir ifadeyle sırttı. "Sadece gözlemlemek için."

"Ben de öyle yapıyorum," dedi Nikki. "Burada her şeyi hallettik."

"Biliyorum ama bu ona katkıda bulunuyormuş gibi hissettiriyor." Caitlin rüzgâra karşı ceketinin kapüşonunu yukarı çekti.

Nikki, "Ona söyle, bir daha böyle bir şey yaparsa ayağımı kışına sokacağım," dedi. "Seninle bilgi paylaşamayacağımı biliyor."

"Kayıtlarda yok-" dedi Caitlin.

"Yasal olarak değil," diye araya girdi Miller. "Sen polis değilsin. Alınmayın."

Daha önce tersledikleri muhabirlerden biri yaklaşmıştı. "Hey, dostum, Newport'un özel haberi var mı çünkü o yatakta -kelimenin tam anlamıyla -FBI ile mi?"

Caitlin döndü, botunun topuğu buz tutmuş bezelye çakılına saplandı, gözleri parladı. Caitlin daha fazla ilerleyemeden Nikki onun kolunu yakaladı.

"Hikaye için burada değil," dedi Nikki sertçe. "Bu özel bir mesele, o yüzden geri çekil." Parmaklarını Caitlin'in dirseğine geçirerek onu neredeyse kamyonu doğru sürükledi.

"Pekâlâ," diye homurdandı Caitlin, kolunu çekti. "Dinle, Bloomington Polis Departmanı'nın Kesha siyah olduğu için davayı kapattığı konuşuluyor. Bunun doğru olup olmaması önemli değil çünkü Minneapolis polisinin son birkaç yıldır neden olduğu tüm sorunlar ortada. Birkaç kameramanın Miller'ın seni getirmesinin nedeninin onlarla aynı kefeye konmak istememesi olduğunu söylediğini duydum."

Nikki gözlerini devirdi. "O da siyah olmasına rağmen mi? Hadi ama."

"Biliyorum," dedi Caitlin. "Ama bu zaten oluşmakta olan bir anlatı. Gri bölge önemli değil. Ben sadece sana bir uyarıda bulunuyorum."

Yukarı Nik. Bir tarafın değişimi engellemek için elinden geleni yaptığı, diğer tarafın ise gerçekleri çarpıtmak pahasına da olsa değişimi zorlamak için çırpındığı, istikrarsız ve öfkeli bir toplumda yaşıyoruz. Normalde ırkçı bir yobaz olmadığım için bunu sorun etmezdim ama sen benim arkadaşımın, bu yüzden sana söylüyorum, spot ışıkları bu konuda dayanılmaz derecede sıcak olacak."

"Uyarı için teşekkürler," dedi Nikki. "Fırsat bulur bulmaz patronumu arayacağım, böylece umarım bu işin önüne geçebilir."

Miller boğazını temizledi. "Az önce Reynolds'dan bir mesaj aldım. Gölün diğer ucundaki bir şeye bakmamızı istiyor. Beni takip eder misiniz?"

Nikki başını salladı. "Yolu göster. Caitlin, takip etme."

"Aramayacağım," dedi. "Ama lütfen ilk fırsatta Liam'ı ara ve onu bilgilendir. Bu onun ruhsal durumu için çok iyi olacaktır."

Nikki kuru bir sesle, "Doktorun emirlerine uymak da öyle," dedi. "Ama fırsat bulur bulmaz ona bilgi vereceğim. Siz hâlâ akşam yemeği için Rory'nin ailesine geliyor musunuz?"

Liam'ın ailesi eyalet dışında yaşıyordu ve Liam hiçbirine yakın olmamıştı. Normalde mümkün olduğunca çok tatilde çalışırdı. Caitlin'in ergenlik çağındaki oğlu eski kayınvalidesiyle yaşıyordu ve Nikki, Liam'ın tüm Noel gününü oturup hiç ilgisini çekmeyen bir aile ritüelinden zevk alıyormuş gibi yaparak geçirmektense çalışmayı tercih edeceğini biliyordu. Nikki genellikle onu Noel arifesinde yemeğe götürmeyi başarırdı çünkü Liam yemeği her şeyden çok severdi.

Caitlin başıyla onayladı. "Beş buçuğa kadar oraya varabileceğini düşünüyor musun?" "Lacey'e yapacağıma söz verdim." Nikki parmaklarını çapraz yaptı. o sözü bozmak zorunda değildi.

Çoğu parkta olduğu gibi Büyük Deniz İrtibat İstasyonu da orta büyüklükte bir kütük binadan oluşuyordu ve çatısı rüzgarda sallanan metal bir çatıya sahipti. Oyun alanı ve binanın yakınındaki kumsal alan sezon boyunca kapalıyken, motorlu tekne indirme yeri kış boyunca açık kalıyordu. Kesha'nın cesedi geldiğinde Miller'ın yardımcıları mahremiyeti sağlamak için bölgeyi temizlemişti. Teğmen Huff buz botunu çoktan yanaştırmıştı ve karlar içindeki orta yaşlı bir adama yardım ediyordu.

botlar ve kulak kapakları olan kürklü şapka kalıntıları tıbbi müfettişin ofisinden nakliye aracına aktarır.

Nikki cipten inerken Miller, "Tıpkı adli tabip gibi ölüm müfettişlerinin çoğu da izinli," dedi. "Nakil için aradığımızda, servis bugün ve yarın sadece yarı zamanlı çalışanların müsait olduğunu ve Noel'den sonraki güne kadar otopsi ya da toksin testi yapılmayacağını söyledi."

"Bunun kaçınılmaz olduğunu biliyorum," dedi Nikki. "Ama şimdiden bu kadar geride olmaktan nefret ediyorum."

Adli tabiplikten gelen iri yarı adam aracın yükleme kapısını kapattı ve güvenli olup olmadığını iki kez kontrol etti. "Şerif Miller, burası sizin olay yeriniz olduğu için cesedi morga götürmeden önce imzalamanız gerekiyor."

Miller panoyu aldı ve hemen imzaladı. "Mutlu tatiller. Gitmeden önce, cesedin içinde bulunduğu siyah çöp torbasına bir kez daha bakabilir miyiz? Bulduğumuz diğerleriyle karşılaştırmak istiyorum."

Müfettiş şaşkınlıkla Miller'a baktı. "Ceset torbasını mı kastediyorsunuz?"

"Hayır, göle atıldığında kalıntılarının içinde olduğu şeyi kastediyorum."

"Evet, bu bir ceset torbası, çöp torbası değil. Her tarafı su dolu ve yırtık olduğu için söylemek zor olabilir ama büyük felaketlerde kullandığımız türden bir ceset torbası. Sanırım dalgıçlar bunu fark etmemiş."

"Emin misin?" Nikki sordu.

"Hanımefendi, sayamayacağım kadar çok büyük felakette çalıştım. Adamlarınız testlerini yapsınlar, ama eminim ki kurbanınız tam olarak bunun içinde, bir çöp torbasının değil."

Nikki, "Yardıminız için teşekkürler," dedi.

"Mutlu tatiller." Minibüse bindi ve Nikki ile Miller'ı şaşkın bir halde bırakarak otoparktan çıktı.

"Bu felaket torbalarını daha önce de görmüştüm," dedi Miller. "Güçlü bir bahçe çantasıyla hemen hemen aynı hissi veriyorlar. Ne tür bir katilin elinde bunlardan vardır?"

"Plan yapan türden," dedi Nikki. "Stanton'ın kamyonu nerede?"

Miller 1976 model beyaz bir Chevy Scottsdale'i işaret etti. Mavi bir muşamba yatağı örtüyor olmalıydı.

rüzgarda çırpındı.

"Onun hakkındaki ilk izlenimin neydi?" Nikki sordu.

"Esrar içiyordu," dedi Miller. "Son zamanlarda, çünkü havada asılı duruyordu. Sarsılmış ve biraz gergin ama böyle bir durumda kim olsa öyle olurdu. Bu yüzden geldiğimde ot hakkında bir şey söylemedim."

İkisi de lateks eldivenlerini takarak kamyonu doğru yürüdüler. Rüzgâr sayesinde muşamba neredeyse tamamen gevşemişti ve yan taraftan bakıp kamyonun içine iyice göz atmak kolaydı.

Stanton paslanan yatağı büyük bir kontrplak parçasıyla kaplamıştı ve görünüşe bakılırsa tahta bir süredir oradaydı. Neredeyse siyaha boyanmıştı ve Nikki motor yağı ve gres kokusunu alabiliyordu. Babası da tarladan geldiğinde böyle kokardı.

"Neye gülüyorsun?" Miller sordu.

"Sadece babamı düşünüyorum. Hiç yeni bir şey almadığı için sürekli ekipman üzerinde çalışırdı ve iş kıyafetleri her zaman yağ ve gresle lekelenirdi. Bazı günler annem eve girmeden önce onu iç çamaşırlarına kadar soyundururdu."

"Ailen hakkında gülümsediğini görmek güzel," dedi.

"İyi hissettiriyor." Nikki bunu nasıl açıklayacağından emin değildi ama bir zamanlar ailesinin cinayetlerinin açtığı yarayı zar zor kapatan kırılğan kabuk gerçekten de iyileşmeye başlamıştı. Onları en son ne zaman ağlamak istemeden düşündüğünü hatırlayamıyordu.

"Bu kan olabilir." Miller kamyon kasasının kontrplakla örtülmemiş köşesini işaret etti. "Ya da yarım düzine başka şey, ama bunu test ettirmemiz gerekecek."

Nikki daha iyi görebilmek için parmak uçlarında durdu. Kırmızı lekeler oldukça taze görünüyordu ve kamyon kasasının iç duvarı boyunca birkaç leke vardı. Kamyonun kasasının geri kalanı, kısmen dolu üç sürahi Drano ve bir kutu ince, genel, siyah plastik çöp torbasıyla birlikte ıvır zıvır aletler ve hurdalarla doluydu.

Nikki, "Bunlar bir dolarlık çöp torbaları," dedi.

Miller, "Drano çürümeyi hızlandırır," dedi. "Eğer bunun kan olduğu ortaya çıkarsa..."

Nikki, "Harika görünmediğine katılıyorum, ama kasasında benzer şeyler olan pek çok eski kamyon da gördüm," dedi. Kamyonun kabinine yaslanmış çelik bir alet kutusunun kapağını çekti ama yerinden oynamadı. "Bu şeyin içinde ne olduğunu görmek istiyorum."

"Stanton'dan bize göstermesini isteyelim."

Nikki, "Kabul etmediğini varsayarsak, kamyona el koymak için yeterli geçerli nedenimiz olduğundan emin değilim," dedi. "Bunun kan olduğundan emin değiliz ve siyah çöp torbaları ve Drano yaygın ev eşyalarıdır." Sürücü tarafındaki kapıya gitti ve kirli camdan içeri baktı. Kamyonun içi daha iyi günler görmüştü ama taba rengi deri Nikki'nin beklediğinden daha iyi durumdaydı. Hızlı yemek paketleri, bir kir tabakasıyla birlikte ön paneli kirletiyordu.

"Yerde bir torba ot ve bir pipo var gibi görünüyor." Minnesota birkaç yıl önce marihuanayı suç olmaktan çıkarmıştı, yani polis sadece belli bir miktara kadar taşıyanlara ceza kesiyordu. Nikki poşette bundan daha fazlası olup olmadığını bilemiyordu ama sigara içmek ve araba kullanmak hâlâ yasadışıydı.

"Bu ve ikinci derece kanıtlar arasında, elektronik arama izni için başvuruda bulunacağım. Sen içeri girip Stanton'la konuşmaya başlayabilirsin. Bakalım bu işi halledebilecek miyim?" Miller cipine geri döndü, burada monte edilmiş bilgisayar e-Şarj yoluyla arama emrini göndermeyi nispeten kolaylaştırdı. "Noel arifesi olduğunu biliyorum ama" -saatine baktı- "umarım en azından bir yargıç bugün öğleden sonra üçten sonra kalmayı planlıyordur."

"Bugün aynı zamanda Cuma," diye hatırlattı Nikki ona. "Yani, parmaklar çapraz. Her iki durumda da onu sorgulamak için acele etmeyeceğim. Umarım bu süre arama emrinin onaylanması için yeterli olur."

Nikki gölden esen rüzgâra karşı başını eğdi ve hızlı adımlarla irtibat istasyonunun kapısına doğru yürüdü. Eyaletteki çoğu park binası gibi ahşaptan yapılmıştı ve park bekçisi için küçük bir ofisi ve iki tualeti olan bir kulübeyi andırıyordu. Ortak alanların beyaz fayanslarındaki siyah benekler Nikki'ye çocukken gittiği doktor muayenehanesini hatırlatıyordu. Çocukken, doktorun muayene odasına gelmesini beklerken hep lekeleri sayardı.

Reynolds Nikki'yi kapıda karşıladı. "Koşullar her zamanki gibi berbat olsa da sizi tekrar görmek güzel Ajan Hunt." Nikki'ye baktı.

omzunun üzerinden. "İlk geldiğimizde bize anlattığı hikâyeye sadık kaldı. Otomobil dükkânı iflas ettikten sonra şu anda işsiz. Karısı hemşire, on yaşından küçük üç çocuğu var."

Nikki sessizce, "Kesha olduğu söylentisi çoktan yayıldı," dedi. "Ödül dün yirmi beş bin dolara kadar çıktı, bu yüzden en azından bir şekilde işin içinde olduğu ve onu alıp ödülü talep etmek için geri geldiği ihtimalini göz önünde bulundurmalıyız. Miller e-emri için başvuruyor. Nasıl davranıyor?"

Reynolds, "Bulduğu şey düşünüldüğünde beklediğiniz gibi," diye cevap verdi.

Nikki diğer adamın yanına gitti, adam örgü şapkasını çeviriyor ve yere bakıyordu, kül sarısı saçları diken diken olmuştu. Giysilerine esrar kokusu sinmişti. "Danny Stanton?"

Stanton şapkayı ceketinin cebine soktu, ayağa kalktı ve ona baktı. "Evet, hanımefendi. Siz FBI'daki bayan mısınız?"

"Ajan Nikki Hunt," diye cevap verdi ve ona tekrar oturmasını işaret etti. "Şerif Miller ve Şerif Yardımcısı Reynolds ile zaten konuştuğunuzu biliyorum ama beni beklediğiniz için teşekkür ederim. Bunun sizin için korkunç olduğunu biliyorum." Nikki Stanton'ın karşısındaki sandalyeye oturdu ve çantasından defteriyle kalemını çıkardı. Reynolds, Stanton'ın arkasındaki duvara yaslanmış, gözlerini kapıya dikmişti.

Stanton'ın açık teni az önce geldikleri buz gibi bembeyaz görünüyordu. "Suya girdiğinde hayatta olduğunu düşünüyor musunuz?"

Nikki, "Görünüşe bakılırsa, hayır," diye cevap verdi.

"Güzel," dedi Stanton. "Onun ne kadar korkmuş olabileceğini düşünüp duruyorum. Boğulmak korkunç bir şey."

Nikki göğsündeki ani baskıya karşı koyarak, "Öyle," dedi. "Üzgünüm ama muhtemelen şerifin sorduğu soruların çoğunu ben de sana soracağım."

"Anladım," dedi Stanton. "Sakıncası yoksa başlayabilir miyiz? Üç çocuğum var ve Noel arifesi her zaman büyük bir olaydır. Kulağa bencilce geldiğini biliyorum-"

"Hiç de değil," diye güvence verdi Nikki. "Bu sabah göle ne zaman vardınız?"

"Ondan biraz sonra." Stanton titreyen ellerini birbirine sürttü. "Balık tutan birkaç kişi daha vardı ama ben buza çıktıktan kısa bir süre sonra gittiler."

Nikki babasıyla buzda balık tutmaya gitmeyeli uzun zaman olmuştu ama buz matkabıyla bile buzun içinden geçmenin zor olduğunu hatırlıyordu. "O noktayı nasıl seçtin?"

Stanton bir elini saçlarının arasında gezdirdi. "Buz matkabım eski, bu yüzden daha önce kesilmiş yerleri aramayı seviyorum. Tekrar donmaya başlamış olsalar bile, buz genellikle o kadar kalın olmaz. Etrafta dolaşırken buzun yakın zamanda kesilmiş olduğunu fark ettim. Mükemmel, minimum çaba gerektiren bir yerdi. Levreklerin zaten daha derinlerde olduğunu biliyordum ve ben de onları yemeyi seviyorum."

Nikki başıyla onayladı. "DNR çalışanlarına göre, buz şu anda yaklaşık yedi inç. Bu nokta ne kadar kalındı?" Biraz araştırma yapması gerekecekti ama Nikki buz deliğinin yeniden o derinliğe kadar donmasının en az birkaç gün alacağını tahmin ediyordu.

"Kahretsin," dedi Stanton. "Belki birkaç santim? Geçmesi belki on saniye sürmüştür."

"Balık tutmaya başladıktan sonra neler olduğunu bana anlatabilir misiniz? Ve normalde ne kadar sürer?" diye sordu.

"Sadece birkaç kez buzda balık avladım ve dediğim gibi matkabım oldukça eski. Eğer buz çoktan kesilmemiş olsaydı ve yaklaşık yedi inç olsaydı, yine de sadece bir dakika sürerdi."

"Kulağa doğru geliyor," dedi Reynolds. "Daha yeni bir matkap bunu otuz saniyenin altında yapabilir ama onunkini kontrol ettim. Kesinlikle biraz yaşlanmış."

Nikki bunu notlarına yazdı.

Stanton başıyla onayladı. Ceketinin ön cebine uzandı ve bir çakmak çıkardı. Beceriksizce güldü. "Özür dilerim, nerede olduğumu unuttum." Çakmağı cebine geri koydu, topukları karo zemine çarpıyordu. "Sabırsızımdır, bu yüzden muhtemelen misinayı birkaç kez aşağı düşürdüm ve kanca bir şeye takıldı. Yabani otlar ya da bir kütük olabilir diye düşündüm. Misinayla birkaç dakika boğuştum ama sonunda kestim ve yeni bir jig taktım. Derinliğimi biraz değiştirdim, böylece başka bir kanca ve jig kaybetmedim." Stanton deri koltuğunda kıpırdandı. "Bir süre geçti ve ben de dalıp gittim. Dışarısı çok huzurluydu."

Bir an tereddüt etti. "Tıbbi marihuana kartım var, bu yüzden biraz içmeye karar verdim. Bir süre orada kalacaktım, o yüzden eve dönerken bir şey olmazdı."

Nikki onun savunmaya geçtiğini anladı. "Araba kullanma konusunda aynı fikirde olmasam da esrar konusunda endişeli değiliz. Devam edin."

"Orada oturmuş dinleniyordum ve oltama pek dikkat etmiyordum, ama sonra bir şey misinaya çarptı. Onu içeri çekmeye çalıştım ama misinanın etrafına dolandığını fark ettim. Ben de deliğin yanına diz çöktüm." Durdu, ağzı titreyerek Nikki'nin ötesine baktı. "Her neyse yakalayabileceğimi düşünerek suya uzandım ama buz deliğinden çok daha büyüktü."

"Onun yüzünü nasıl gördün?" Nikki sordu.

"Elimde ne olduğunu bilmiyordum, bu yüzden eldivenlerim sıırılsıklam ve ellerim uyuşmuş bir halde bu şeyi en azından ne olduğunu anlayabilecek kadar oynatmaya çalışıyordum." Konuşmayı bıraktı ve ellerine baktı. "Bir an için kötü bir şey içtiğimi sandım ama hayır. Siyah deri üzerine yapışmış insan saçıydı. O zaman bunun bir ceset olduğunu anladım. İçine konulduğu şey her neyse, yüzünü görebileceğim kadar yırtılmıştı." Stanton'ın rengi hastalıklı bir yeşil tonuna dönmüştü. "O kadar şok olmuştum ki birkaç saniye kıpırdayamadım. Sonra kamyona geri döndüm ve polisi aradım."

"Telefonun kamyonda mıydı?" Nikki sordu. "Konum ve hava durumu göz önüne alındığında bu biraz riskli."

"Pek sayılmaz," dedi. "Eğer düşersem, telefonun bir faydası olmaz. Ayrıca her beş dakikada bir karımdan gelen bir mesajla vızıldamasını da istemedim. Sadece huzur ve sessizlik istedim, anlıyor musunuz?"

"Sen giderken çanta battı mı?" Nikki sordu.

Stanton, "Hattım onun etrafına sarılmıştı," diye cevap verdi. "911 ile telefonda konuşurken onu sabitlemek için bir şey yapmadığımı fark ettim ve gidip gitmediğine bakmak için geri döndüm. Hat onu oldukça iyi yakalamıştı ama kamyonda bulunan sicimi kullanarak onu sabitledim, böylece uçup gitmeyecekti. Sonra oturup polisi bekledim, zavallı kız ölü bir balık gibi yüzüyordu."

Nikki'nin midesi bulanıyor, buz gibi suya batmanın nasıl bir his olduğunu düşünmemeye çalışıyordu. Nikki, "Kamyonunda sicim olduğuna sevindim," dedi.

Stanton homurdandı. "Karım hiçbir şeyi atmadığımı söyler. Bir kez olsun işe yarar."

Nikki ona ödül parasını sormayı düşündü ama beklemeye karar verdi. "Kamyonunuzdan bahsetmişken, Şerif Miller ve ben

Yatakta kana benzeyen bir şey vardı. Bunu size sormam gerekiyor."

Stanton kıpırdanmayı bıraktı. "Neden kamyonetimin arkasına bakıyordun? Kimseye izin vermedim."

Reynolds, "Muşamba rüzgârda gevşemişti," dedi. "Sende de bir sürü Drano var."

"Dükkanımın lavabosu sürekli tıkanıyordu," dedi.

"Oto tamirhaneniz kapanmak zorunda mı kaldı?"

Nikki sordu. Stanton başını salladı. "Bu ekonomi berbat."

Nikki tarihi doğru bildiğinden emin olmak için notlarını kontrol etti. "Şükran Günü'nden sonraki hafta sonu çalışıyor muydun?"

"Bunun ne önemi var ki?"

Nikki gülümseyerek onu rahatlatmaya çalıştı. Stanton'ın susmasını ve konuşmayı kesmesini istemiyordu. "Bu sadece prosedür. Cinayetlerde her zaman cesedi bulan kişiyi aklamak zorundayız."

"Benim yaptığımı mı düşünüyorsun?"

"Öyle bir şey demiyorum." Ses tonunu hoş tuttu. "Ama prosedürü takip etmek zorundayım."

"Çalışmıyordum çünkü bundan birkaç hafta önce dükkânı kapatmak zorunda kaldım," dedi. "Daha büyük dükkanlarla rekabet edemedim. Onlar daha az ücret alarak kurtulabiliyorlar." Sandalyede arkasına yaslandı ve kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Evde çocuklarla ilgilenmek zorunda kaldım."

"Karıınız o sırada çalışıyor muydu?"

"O bir hemşire, yani evet. Dükkân battığı için fazladan mesai yapıyor," dedi. "Bakın, buradan çıkmak için ne yapmam gerekiyor?"

"Kamyonunuzun arkasındaki alet çantasına bakmamıza izin verir misiniz?"

Gözleri büyüdü. "Evet, öyle. Ben yanlış bir şey yapmadım."

"Anlıyorum ve sizi gücendirmek istemiyoruz ama genç bir kız vahşice öldürüldü. Daha ileri gitmeden önce sizi şüpheli listesinden çıkarmak istiyorum."

Stanton'ın yanağındaki bir kas seğirdi. "Hayır dersem ne olur?"

"Bunu yapmaya hakkınız var," dedi. "Ancak kamyon kasasının altındaki madde kana benzediğinden ve elinizde bir kutu

Drano'dan bahsetmiyorum bile, cesetlerin konulduğu siyah çöp poşetlerine benziyor, kamyonu daha yakından incelememiz gerekiyor."

"Ne halin varsa gör." Stanton ona ters ters baktı. "Haklarımı biliyorum."

Nikki, "Ot çantanız ve piponuz sürücü tarafının zemininde, görünür bir yerde," dedi. "Bu arama yapmamız için yeterli."

Stanton başını ellerinin arasına aldı. "Otu çoktan kabul ettim, dostum."

Nikki, "Yasama organının bu yıl çiçek formunda tıbbi marihuanaya izin veren bir yasa çıkardığını biliyorum, ancak tıbbi amaçlı kullanan çoğu insan hapları veya yağı tercih ediyor," dedi. "Onlara çok daha hızlı rahatlama sağlıyor."

"Ayrıca çok daha pahalı," dedi Stanton. "Gerçekten beni Noel arifesinde bunun için mi tutuklayacaksın?"

Nikki onun güvenini kazanmak için eline geçen fırsatı değerlendirdi. "Kamyonda uyuşturucu gereçleri ortadayken yasal olarak arama yapabiliriz, özellikle de sigara içtiğini itiraf ettiğin için. Normalde uyuşturucuyu gördükten sonra bunu zaten yapardık ama bu şartlar altında önce sizinle konuşmak istedik. Kamyonun kasasındaki kırmızı madde kan mı?"

"Bu geyik kanı," dedi Stanton. "Hayvan kanı olduğunu kanıtlamak için hızlı bir test yapabilirsiniz, değil mi? Bunu televizyonda görmüştüm."

Nikki, "Gerçek polis soruşturmaları söz konusu olduğunda televizyonda gördüklerinizin çoğu yanıltır," dedi. "Bu tür bir test geliştiriliyor olsa da henüz sahaya çıkmaya hazır değil."

"Kan yeni görünüyor," dedi Reynolds. "Sanki henüz tamamen donacak zamanı olmamış gibi. Geyiği ne zaman vurdunuz?"

"Dün," dedi Stanton iç çekerek. "Eve getirdim ve garajımda derisini yüzdüm ve kamyonu temizlemeye üşendim, tamam mı?"

Nikki bir avcı değildi ama geyik sezonunun çoğu silah için bittiğini biliyordu. "Sanırım ağızdan dolma tüfek dışında bir şey kullanıyorsunuz?"

"Tüfek," dedi Stanton. "Yasadışı olduğunu biliyorum ama işsizim ve eti yiyoruz. Onu raf için öldürmedim."

Nikki henüz ona inandığından emin değildi ama çizdiği senaryo kesinlikle akla yatkındı. "Kan örneği almak ve araçta bulduğumuz her şeyi incelemek için kanıt teknisyenlerimiz yolda. Alet kutusunda ne var?"

"Eski aletler ve hurdalar. Tüfek," dedi. "Ama bunun için iznim var. O da kamyonda."

"Alet kutusu kilitli mi?" Nikki sordu.

Stanton kollarını göğsünde kavuşturmuş, dişlerini alt dudağına geçirmişti. Nikki başka bir taktik denemeye karar verdi. "Kimse bu işi uzatmak istemiyor Bay Stanton. Bu hepimiz için bir baş belası. Önemli olan Kesha'yı kimin öldürdüğünü bulmak ama önce sizi temize çıkarmamız gerekiyor. Alet kutusunu ve kamyonun içini arayacağız. Dikkatli olmamız gereken bir şey var mı, bıçak ya da iğne gibi?"

Stanton, "Ben uyuşturucu kullanmıyorum," dedi.

Miller kapı aralığında belirdi ve beraberinde soğuk bir hava dalgası getirdi. "Anladım."

Stanton, Miller ile Nikki'nin arasına baktı. "Neyi anladın?"

Nikki, "Size az önce anlattığım her şeye dayanarak kamyonetinizi aramak için izin aldım," dedi. "Soruşturmaya devam edebilmemiz için seni temize çıkarmamız gerekiyor. Şerif, kanın geyik kanı olduğunu söylüyor ve dün yasadışı avlandığını itiraf etti. Ona bir örnek almamız ve kan grubunu doğrulamamız gerektiğini söyledim."

"Alet kutusu kilitli mi?" Miller tekrarladı.

"Kilit kırıldı." Stanton'ın omuzları yenilgiyle çöktü.

Nikki Miller'a baktı. "Neden sen ve Reynolds aramaya gitmiyorsunuz, ben de burada takılıyım."

Miller telefonunu kontrol etti. "Hızlı olmaya çalışacağız, Bay Stanton." "Pipo ve geyik yüzünden başım belada mı?" diye sordu.

Miller başını salladı. "Başka bir şey bulmadığımız sürece, Noel'de olduğumuz ve zaten büyük bir çile çektiğiniz için bunu görmezden gelmeye hazırım."

Stanton rahatlamış görünüyordu. "Teşekkürler, dostum."

Miller ve Reynolds dışarı çıktılar. Nikki çantasında birkaç dolarlık banknot buldu ve otomattan iki şişe su aldı. Birini Stanton'a uzattı.

"Teşekkürler." Kapağı çevirdi ve açgözlülükle içti.

"Bir şey değil." Nikki hâlâ Stanton hakkında iyi bir fikir edinememişti. İçgüdüleri onun muhtemelen kötü bir şansın kurbanı olduğunu söylüyordu ama emin olması gerekiyordu.

"Bay Stanton-"

"Bana Danny de," dedi. "Böylece yaşlı bir adam değilmişim gibi davranabilirim."

Nikki güldü. "Benim yaşlarımda görünüyorsun ve ben yaşlı olduğumu düşünmüyorum.

Çoğu gün," diye ekledi.

"Gelecek ay kırk yaşında olacağım." Su şişesinin etiketini karıştırdı. "Şimdiye kadar kendimi gösterecek daha çok şeyim olur sanıyordum."

"Maddi açıdan zor zamanlar geçirmenize üzüldüm." Tamircilerin iyi para kazandığını biliyordu ve eğer Stanton'ın kendi garajı varsa, iyi becerileri olmalıydı. "Başka oto tamirhanelerini denediniz mi? Kendi işinizin sahibi olmakla aynı şey olmadığını biliyorum ama yine de para demek."

"Önümüzdeki haftadan itibaren bir tanesinde yarı zamanlı olarak çalışacağım," dedi. "Sonunda tam zamanlı çalışmayı umuyorum. Ama kim bilir?" Büyük pencereden göle baktı. "Bugünün rahatlatıcı olması gerekiyordu."

"Bu yıl buza ilk kez mi çıkıyorsun?" Nikki konuşma tonunu koruyarak sordu.

"Evet," dedi Stanton. "Yılda sadece birkaç kez gidiyorum çünkü saatlerce donmaktan pek hoşlanmıyorum."

"Ben de öyle," dedi Nikki. "Buz kulübelerini getirip kuran adamlara hep hayret etmişimdir. Babam eskiden bütün kış kulübesini bırakırdı."

"Bunu şimdi yapamam. İçinde çalınmasını istemediğin bir şey varsa olmaz." Etiketini uzun bir şeridini yırttı. "Sana o kız hakkında bir soru sorabilir miyim?"

Nikki başını salladı. "Cevap verebileceğime söz veremem ama devam edin."

"Çok fazla gerçek suç belgeseli izliyorum." Yüzü kızardı. "Sanırım bu masum olduğum konusunda bana yardımcı olmuyor."

"İnsanlarla TV'deki polisiye diziler yerine gerçek suç belgeselleri hakkında konuşmayı tercih ederim," dedi. "Özellikle de bizi zihin okuyan sihirbazlar gibi gösteren profil çıkarma programları hakkında."

Stanton sırtıttı. "Sizin özel bir uçağınız yok mu ve korkunç cinayetleri çözmek için ülkenin dört bir yanına uçmuyor musunuz?"

Nikki, "Quantico'daki Davranış Analiz Birimi bile bunu yapmıyor," dedi. "En azından tasvir edildiği şekilde değil. Kesha hakkındaki sorunuz nedir?"

"Doğru, dikkatim dağıldı. Polisi beklerken ve o orada, suyun içindeyken, yüzünün bir kısmını gördüm. Kim olduğunu o şekilde anladım, zavallı çocuk. Ama uyuyor gibi görünüyordu. Suda bulunan cesetlerde olduğu gibi iğrenç değildi. Bu gölde çok uzun süre kalmadığı anlamına mı geliyor?"

Nikki onu inceledi, kendisinden ne kadar şüphelendiğini anlamak için mi onu yokluyordu yoksa gerçekten ilgileniyor muydu karar vermeye çalışıyordu. "Bunu bize adli tabibin söylemesi gerekecek." Nikki davayla doğrudan ilgili olmayan hiç kimseyle ayrıntıları paylaşmazdı ama Stanton'ın teorisine tepki verip vermediğini görmek istiyordu. "İlk izlenimim, buz geldikten sonra birinin onu oraya koyduğu yönünde. Belki de gündüz vakti, bir buz kulübesinin örtüsü altında."

Stanton'ın gözleri büyüdü. "Tanrım, bunu hiç düşünmemiştim. Kim bu kadar çılgın ve cesur?"

"Hasta ve çaresiz biri," diye cevap verdi.

Stanton suyu yudumladı. "Böyle saçmalıklar yüzünden keşke Minnesota'da idam cezası olsaydı diyorum."

Nikki ona, "Kanıt teknisyenleri kan örneği alıyor, kamyonunuzun içinde parmak izi arıyor ve Kesha'ya ait olabilecek herhangi bir iz arıyorlar," dedi. "Çok geçmeden işlerini bitirmiş olurlar."

"Hiçbir şey bulamayacaklar," dedi Stanton asık suratla. "Karımı tekrar arayıp ifade vermeye devam ettiğimi bildirmemin bir sakıncası var mı?"

"Elbette, ama lütfen ona kurbanın kimliği hakkında hiçbir şey söyleme." Nikki onu test etmeye karar verdi. "Kesha'nın kayboluşu için büyük bir ödül var ama basına haber verilmeden önce polisin aileye haber verdiğinden emin olmak istiyoruz."

Stanton kızardı. "Ona zaten afişlerdeki kız olduğunu söyledim."

Nikki öne doğru eğildi. "Ona hiç fotoğraf gönderdin mi Danny? Bunların aile tarafından görülmesini istemiyoruz."

"Kesinlikle hayır," dedi. "Ama karım ödülден haberdardı. Ona sessiz kalmasını söyledim." Ceketinin cebinden telefonunu çıkardı ve numarayı tuşladı.

Nikki oturmaya devam etmeyi düşündü ama bina ona biraz mahremiyet sağlayacak ve yine de konuşmanın çoğunu duyabileceği kadar küçüktü.

"Evet, benimle işleri henüz bitmedi," dedi Stanton. Nikki telefonda gelen çağırışları duyabiliyordu. Karısı gecikmeden memnun değildi.

Miller geri döndü, soğuk göl havası getirdi, yüzünde sivri bir ifade vardı. Danny'yi karısıyla tartışması için yalnız bırakan Nikki, Miller'a ön kapının yanında katıldı. "Pipoda taze görünen esrar kalıntısı ve çantada biraz ot kalmış ama Reynolds tıbbi izni olduğunu doğruladı. Alet kutusu farklı bir hikâye. Bir tamircide olmasını beklediğim motor yağı ve diğer aletler var ama aynı zamanda iki adet sekiz inçlik fileto bıçağı ve keskin bir balta bulduk - hepsinin üzerinde kan var gibi görünüyor. Kanıt teknisyenleri arkadan kan, ön koltuktan saç ve kanlı silahların üçünden de örnek topluyor. İçimden bir ses geyik konusunda muhtemelen doğruyu söylediğini söylüyor ama medya zaten bu işin üzerindeyken hiçbir şeyi gözden kaçırmadığımızdan emin olmalıyım." Miller ellerini ceplerine soktu ve topuklarının üzerinde geriye doğru sallandı. "Kesha'nın ailesi Bloomington dedektifini aradı, o da medyaya haber verdiğimiz için bizi azarlamak için ofisimi aradı." Danny'ye ters ters baktı. "Lütfen bana karısına Kesha'nın cesedinin fotoğraflarını göndermediğini söyle."

"Tanrı'ya şükür yapmadı." Nikki tekrar Danny'ye baktı. Karısı telefonun diğer ucunda yüksek sesle konuşurken o sessizdi, başı öne eğikti. "Doğruyu söylediğini varsayarsak, Kesha'yı bulan kişiyi emin olmadan kötülemek istemiyorum."

Bu bir halkla ilişkiler kâbusuydu ama Nikki bunlara alıştı. Masumsa Danny'nin hayatını mahvetmek istemiyordu. "Kafasının iyi olduğunu itiraf etti. Tıbbi izni olsa bile, kafayı bulup araba kullanmaması gerektiği açık. Courtney'nin hiçbir delilin kaybolmadığından emin olması için kamyonu el koyabiliriz. Ailesinden erken ayrılmak isteyip istemediğine bakacağım, sorun olacağını sanmam. Aile toplantılarından korkar."

Nikki'nin telefonu elinde titredi. Arayanın kimliğine baktı ve gözlerini devirdi. "Merhaba Liam. Caitlin sana rapor verdi mi?"

Liam hiç vakit kaybetmeden, "Evet," diye cevap verdi. "Cesedi Danny Stanton adında bir adamın bulunduğunu söyledi. Bana ödülünden de bahsetti. Belli ki Stanton'ı kontrol etmemiz gerekiyor. Adresi nedir?"

Nikki ona, "Pazartesi gününe kadar resmi olarak görevine dönmeyeceksin," diye hatırlattı.

"Pazartesi günü yapabileceğim her şeyi evden de yapabilirim, çünkü henüz sahaya inemedim," dedi Liam hışımla. "Nik, burada oturmaktan çıldıracağım. Yarını Caitlin'in ailesiyle geçireceğiz ve o da son dakika işleri için dışarıda. Uğramasının tek nedeni buydu. Miller'ın seni arayacağından emin değildim ama içimde bir his vardı. Cipinizi gördü ve durdu. Lütfen beni bilgilendir. Dikkatimin dağılmasına ihtiyacım var."

Nikki iç çekti. "İyi ama masandan başka bir yerde çalışmayı aklından bile geçirme. Sarsıntı sorunları ciddidir."

"Bunun farkındayım," dedi ters bir ifadeyle.

"Tamam." Nikki ona ne kadar az şey bildiklerini anlattı.

"Suya girmeden önce ne kadar süre ölü kaldı?" Liam sordu.

"Bilmiyoruz," dedi Nikki. "Adli tabibin ona bakması gerekiyor ve o zaman bile-"

"Stanton'ın adresi nedir? Google Haritalar'a girip bölgenin neye benzediğine bakacağım. Depo binaları ya da bir iş kulübesi olabilir."

Nikki Miller'ın kendisine verdiği notları kontrol etti ve Liam'a bilgileri verdi, Stanton'ın hâlâ karısıyla telefonda konuştuğundan emin olmak için omzunun üzerinden baktı. "Burası ilçenin batı tarafı ve kesinlikle kırsal bir bölge."

"Buldum," dedi Liam. "Bu uydu fotoğrafları geçen yıl içinde çekilmiş. Çiftlik tarzı bir eve benziyor, müstakil garajı var. Arazide başka bir bina varmış gibi görünmüyor ama bu, fotoğrafların çekilmesinden bu yana bir şeyler eklemiş olamayacağı anlamına gelmez."

"Miller, Stanton'ın kamyonetinde onu doğrudan Kesha'ya bağlayan bir şey bulamadı, ancak yatakta ve bazı silahlarda kan bulduk, ayrıca yasadışı olarak bir geyik öldürdüğünü de itiraf etti. Kamyona el koymaktan bahsediyoruz-"

"Evet, Caitlin, Stanton'ın cesetten bahsetmesinden kısa bir süre sonra Stanton'ın karısının ödül için aileyi aradığını öğrendi," diye araya girdi Liam. "Bu hiç hoşuma gitmedi."

"Ben de öyle, ama bu onun da işin içinde olduğu anlamına gelmez. Mali durumları pek iyi değil," dedi Nikki.

"Peki, ne yapabilirim?" diye sordu. "Ve lütfen hiçbir şey söyleme Nik. Burada oturup hiçbir şey yapmadan delireceğim."

"FBI veri tabanlarına erişiminiz olduğuna göre, devam edin ve Stanton'ın geçmişini tam olarak araştırın." Tekrar ona baktı ve Stanton'ın aramayı sonlandırdığını fark etti. "Seninle daha sonra temasa geçeceğim."

Nikki ve Miller tekrar Stanton'a doğru yürüdüler. Stanton utangaç bir ifadeyle onlara baktı. "Sanırım size geyiğin derisini yüzdükten sonra eşyalarımı temizlemediğimi söylemeliydim."

Nikki, "Kanı test etmek zorundayız," dedi. "Bu yüksek profilli bir cinayet davası, bu yüzden kamyonunda bulunan diğer şeylerle birlikte bunları da kanıt olarak almak zorundayız."

"Ama kamyonun kendisi değil, değil mi?"

Nikki, "Kamyona el koymamız gerekiyor," dedi. "Görmezden gelinemeyecek kadar çok ikinci derece kanıt var ama daha da önemlisi, hâlâ kafan iyi. Hiçbir yerde araba kullanmana izin veremeyiz. Sağlık kartın kafan güzelken araba kullanabileceğin anlamına gelmiyor."

Miller, "Normalde size ceza yazar ve kamyonu el koymaya gönderirdim," dedi. "Ama Ajan Hunt'ın da dediği gibi, gerekli incelemeyi yapmak zorundayız. Ve bu davada kanıt aramak için kamyonu el koyarsak, onu çıkarmak için el koyma ücreti ödemek zorunda kalmayacaksınız. Bundan emin olacağım."

Danny ellerini yüzünde gezdirdi. "Ne zaman geri alacağım?" Nikki, "Mümkün olan en kısa sürede, ama bu muhtemelen önümüzdeki haftaya kadar olmayacak," dedi. "Tabii bu hafta içinde bir şey bulamayacağımızı varsayarsak."

Kesha kamyonetinde, kanı ya da saç gibi."

"Görmeyeceksin," dedi. "Onu bugüne kadar hiç görmedim. En azından yüz yüze. Sadece haberlerde. Tanrım, karım çok kızacak."

"Seni almaya gelebilir mi?"

"Oh, seninle konuşmak için yola çıktı bile." Utanmış görünüyordu. "Umarım kamyonu öğrendiğinde eve onunla gitmeme izin verir. Şimdi arayıp ona söylesem iyi olur."

Nikki başıyla onayladı. "Şerif Miller ve ben dışarıda olacağız." Ceketini silkti ve Miller'ı dondurucu havada takip etti. "Tanrım, hâlâ kar mı yağıyor?" Cebinden örgü şapkasını çıkardı ve başına geçirdi.

Miller, "Bunun yakında sona ermesi bekleniyor," dedi.

"Kanıt teknisyenleri nerede?" Nikki sordu. Reynolds'u devriye arabasında, kanıt torbalarını etiketlerken gördü.

Miller ona, "Dışarı çıkmaya müsait kimse yoktu," dedi. "Ama olduğunu düşünürse daha korkutucu olur. Reynolds çekiciyi aradı, yakında burada olur. Kanıtları kaydetme işini o halledecek. Ellerini ve ayaklarını bulmamız gerek. Tırnaklarının altında bu piçi yakalamamıza yardımcı olabilecek DNA olabilir."

Nikki alt dudağını çiğneyerek en iyi hamlelerini bulmaya çalıştı. Gölü taradı, midesi düğümlendi. "En azından yeni yıla kadar daha fazla dalgıç bulmamız söz konusu değil ve arama gönüllülerini en erken Noel'den sonraki gün çıkarabiliriz. Ellerini ve ayaklarını aramak için bir kadavra köpeği talebinde bulunabilirim ama yine de tatil her şeyi mahvedecek."

Miller, "Birkaç arama yapmama izin verin," dedi. "K9 eğitmenlerinden birinin bana bir iyilik borcu var ve onun buralarda olduğunu biliyorum. Cumartesi gününden önce bir cevap alacağıma söz veremem ama deneyeceğim."

Nikki ona "Fırsat bulduğunda bana haber ver," dedi. "Noel'in ertesi gününe kadar Mall of America'nın güvenliğini takip edemeyeceğiz ama bir köpek bulabilirsen Cumartesi günü için gönüllü toplayabilirim."

Liam'ın teknik olarak sahaya çıkmasına izin verilmiyordu ama kendini iyi hissederse aramaya yardımcı olabilirdi. Evden çıkmak için can attığından, Nikki yardım etmesi için ona güvенеbileceğinden emindi.

Yaşlanmış gri bir minivan park yerine girdi ve Stanton'ın kamyonetinin yanında durdu. Sürücü koltuğundaki siyah saçlı kadın kirli ön camdan onlara baktı. Minibüsün kapısını iterek açtı ve dışarı çıkıp hemen bir sigara yaktı. "Burada yetkili kim?"

Miller kadınla Stanton'ın kamyoneti arasına girerken Nikki gülümsemesini gizledi. "Şerif Kent Miller. Bu FBI'dan Ajan Hunt. Sanırım siz Bayan Stanton'sınız?"

Viking tişörtünde un lekeleri vardı. "Sheri Stanton. Kocam neden kamyonunu eve götürüyor?"

Miller durumu açıkladı ama Sheri kocası kadar anlayışlı görünmüyordu. "O yanlış bir şey yapmadı."

"Kamyon kasasındaki kan, alet kutusundaki bıçak ve baltadaki kan görmezden gelemeyeceğimiz şeyler. Bay Stanton tüm kanın geyik kanı olduğunu söylüyor ama test edilene kadar bunu kesin olarak bilemeyiz."

Sheri, "Bu ailenin sonunu getirdiği için ona bir kahraman gibi davranılmalı," dedi. "GoFundMe ödülü için aradığımda bana söylenen buydu. Çok minnettarlardı."

Nikki dilini ısırmaya çalıştı ama başaramadı. "Biz halka herhangi bir bilgi vermeden önce ödülü koyan kişiyle temasa geçtiniz. Bunun, ailesinin bir memur tarafından şahsen bilgilendirilmek yerine muhtemelen bu şekilde öğrendiği anlamına geldiğinin farkında mısınız?"

Sheri umursamıyor gibiydi. "Ne fark eder ki? Kötü haber kötü haberdur. Tek bildiğimiz, Noel sonrasına kadar bunu öğrenemeyecekleri. En azından şimdi-"

"Çocuklarının dondurucu bir göle atılmış olarak bulunduğunu biliyorlar," diyerek Nikki kadının sözünü kesti. Kadının empati yoksunluğu canına tak etmişti. "Kocanızı alıp eve gitmenizi öneririm. Kamyonun adli tıp ekibim tarafından incelenmesi gerekiyor. Tatilden sonra bizden haber alacaksınız."

Sheri'nin solgun yanakları kıpkırmızı oldu. "Bundan önce avukatımdan haber alacaksınız."

Şerif Miller, "Size bir şeyi açıklığa kavuşturmama izin verin, Bayan Stanton," dedi. "Kocanız, kafayı bulup araç kullandığı için onu içeri tıkmadığımız ya da itiraf ettiği için kaçak avcılıktan ceza kesmediğimiz için şanslı. Kanın tamamının hayvana ait olduğu ortaya çıkarsa, ona el koyma ücreti bile ödemeyeceğim."

"Bu çok saçma," diye tersledi Sheri.

Nikki sıkılmış dişlerinin arasından, "Prosedür böyle," dedi. "Ama avukatınızı aramaktan ve yasal olarak hiçbir şey yapamayacağı bir şey için suçlanmaktan çekinmeyin. Bay Stanton içeride."

Sheri, Nikki'nin gözlerini oymak ister gibi görünüyordu ama onları geçip iletişim merkezine yürüdü ve kocasına bağırды.

"Noel arifesinde evden çıkmak istemesine şaşmamalı," diye mırıldandı Nikki.

"Doğru," diye kabul etti Miller.

Yeni bir rüzgâr yüzlerine soğuk kar üfledi. Nikki çenesini ceketinin yakasına sıkıştırdı. "Bloomington dedektifiyle ve aileyle konuşmamız gerekiyor."

Miller başıyla onayladı. "DNR bölgenin güvenliğini sağlamaya yardımcı olacak. BPD ile görüştüm, dedektif Noel nedeniyle izinli ama iletişim bilgileri bende var. Şerifin karakolundan onu ve aileyi arayabiliriz. Reynolds kamyonun geri çekilmesini bekleyecek."

"Seni oraya kadar takip edeceğim." Cipe doğru yürürken Nikki'nin aklı hep ilerideydi. BPD ve ailenin yanı sıra, tüm tanıklarla konuşabilmek için dava dosyalarının kopyalarına da ihtiyaçları vardı. Mall of America'nın güvenlik videolarıyla birlikte göle en yakın ilçenin trafik kameralarından CCTV görüntülerini talep etmeleri gerekiyordu. Zaten Kesha'nın katilinin çok gerisindeydiler ve otopsi sonuçları soğuk sudan kesinlikle etkilenecekti, bu da Kesha'nın ölüm zamanını bulmayı imkansız değilse bile zorlaştırıyordu.

Yine de midesini bulandıran şey bu değildi. Uzun süredir emniyet teşkilatındaydı ve bir davada çalışmak çoğu zaman kas hafızası gibiydi. Her cinayetin kendine özgü koşulları vardı, ama bir soruşturmanın başlangıcında her zaman belirli temellerin ele alınması gerekirdi ve Nikki şu anda bunları uykusunda bile yapabiliirdi. Suç ne kadar mide bulandırıcı olursa olsun, Nikki bu duyguları bölümlere ayırabiliirdi - en azından kurbanın ailesiyle konuşma zamanı gelene kadar. Bu deneyim Nikki'nin ruhunda bir iz bırakmayı asla başaramamıştı ama bugünün daha da kötü olacağını biliyordu.

Noel'in yılın en mutlu zamanı olması buraya kadarmış.

ÜÇ

Şerifin ofisine giderken Nikki Courtney'yi aradı ve haberi verdi. Beklediği gibi, Courtney şehre dönmek ve davaya yardım etmek için sabırsızlanıyordu. "Yarın akşama kadar laboratuarda olacağımdan emin olacağım. Önceliğin nedir?"

"Stanton'ın kamyonetinin arkasındaki kan ve alet çantasında bulduğumuz silahlar. Hepsinin geyik kanı olduğunu söyledi ve ben de ona inanıyorum ama onu elemem gerekiyor. Bunlar zaten kanıt olarak poşetlendi ama kamyonun kendisi farklı bir hikâye." Kamyona el koyma kararını açıkladı. "Pazar gününe kadar kamyonu laboratuara götüremeyebiliriz ama elektronik arama izni Kesha ile bağlantılı herhangi bir biyolojik kanıt için kamyonun içini aramamıza izin veriyor. Birazdan Blanchard'ı arayacağım ve otopsiye ne kadar çabuk gidebileceğini öğreneceğim."

Blanchard'ın sert mizaçlı, saçma sapan bir adli tabip olarak ünü vardı ama Nikki geçen yıl onun saygısını kazanmıştı. Tatil günü aradığı için azar işitmesini engellemek için buna güveniyordu.

Courtney, "Eminim toksin testlerini o halledecektir," dedi. "Eğer cesette test etmemi istediği bir şey varsa, en kısa zamanda göndermesini söyleyin, ben kendim yaparım."

Nikki, "Tatilinizi kısa kesip bir cinayette çalışacak kadar heyecanlı görünüyorsunuz," dedi. "İşler o kadar kötü mü gidiyor?"

Courtney kıs kıs güldü. "Kendini beğenmiş ailemin her zamanki yargılaması. Uyuşturucu yüzünden hapse girmek sorun değil ama

Görünüşe göre, lezbiyen ve adli tıp uzmanı olmak hayatımda asla aşkı ya da mutluluğu bulamayacağım anlamına geliyor."

"Aman Tanrım," dedi Nikki. "Şu anda ciddi bir ilişki içinde olmamanız çok kötü. Onu eve, aileye getirebilir ve gerçekten ortalığı karıştırabilirdin."

"Biliyorum, değil mi? Lacey nasıl?"

"Dürüst olmak gerekirse beklediğimden daha iyi. Tyler'ın ailesiyle bir hafta geçireceği için hâlâ biraz endişeliyim ama heyecanlı olduğunu söylüyor." Eski kocasının ailesi boşanmadan her zaman Nikki'yi sorumlu tutmuş ve onun işinde geçirdiği zamana içerlemişlerdi ve Tyler'ın öldürülmesi onları Lacey'nin velayetini almak için savaşmakla tehdit etmeye itmiş, ölümünden ve Lacey'nin onları ziyaret etmek istememesinden Nikki'yi sorumlu tutmuşlardı. Neyse ki Nikki'nin avukatının önerdiği arabuluculuğa sıcak bakmışlar ve Lacey'nin terapistiyle konuştuktan sonra farklı bir yaklaşım benimsemeyi kabul etmişlerdi. Lacey'nin suskunluğunun büyükanne ve büyükbabasıyla hiçbir ilgisi yoktu. Ona babasını hatırlattıkları için onlarla vakit geçirmekte zorlanıyordu. Terapistin önerisi üzerine Tyler'ın anne ve babası Lacey ile birlikte birkaç terapi seansına katılmışlardı. Açık diyalog herkese yardımcı olmuştu ve Lacey onlarla Florida'ya gidip sahilde bir hafta geçireceği için heyecanlıydı. "Umarım uçağa bindiğinde bunun bir hata olduğunu anlamaz."

Courtney güven verici bir şekilde, "Gelmeyecek," dedi. "Ve eğer yaparsa, devreye girip yardım edebilecek insanlar var."

Nikki, Washington County Hükümet Merkezi'ndeki büyük park alanına dönerken, "Biliyorum," dedi. "İyi bir tatil geçirmeye çalış ve annenin yemeklerinin tadını çıkar."

"İşte bu," dedi Courtney. "Aynı şey senin için de geçerli. Bunu zaten bildiğini biliyorum ama her şey boktan olsa bile Noel'de mutlu olmakta bir sorun yok. Zaten benim Noel ruhu anlayışım da bu."

"Teşekkürler Court." Nikki, Miller'la aynı sıraya park etti. Normalde arka tarafa, çıkışa yakın bir yere park etmesi gerekirdi ama tatil nedeniyle otoparkın yarısı boştu. "Yarın eve dönerken dikkatli ol."

"Geldiğimde seni ararım," dedi Courtney. "Annem birkaç aileyi doyuracak kadar yemek yaptı, umarım hala

laboratuar kapısı."

"Sana iyi şanslar," dedi Nikki. "Hernandez'i kontrol edeceğim, yarın seninle konuşurum. Dikkatli sür."

Minneapolis Saha Ofisi'nden sorumlu Özel Ajan olan Hernandez genelde olaya pek karışmazdı ama medyanın ilgisi üzerlerindeyken Nikki onun kontrol etmesinden memnun olacağını biliyordu.

"Nikki." Hernandez'in sesi ondan haber aldığına şaşırmış gibiydi. "Noel arifesinde araman gerçekten kötü bir alamet gibi görünüyor."

"Haklı olduğunuzu söylediğim için üzgünüm patron. Washington County'de bir sorunumuz var." Hernandez'e şu ana kadar bildikleri az şey hakkında bilgi verdi. "Stanton'ın eşi sağ olsun, ben olay yerine vardığımda medya kurbanın Kesha Williams olduğunu biliyordu. Yerel kanallar ve birkaç ulusal yayın kuruluşu Big Marine Gölü'nün kuzey girişinde kamp kurdu. Şimdiden Bloomington Polis Departmanı'nın siyah olduğu için davayı nasıl savsakladığı konuşuluyor."

"Tanrım," dedi Hernandez. "Doğru olmasa bile, anlatıyı kontrol etmek zorundayız."

Nikki, "Dürüst olmak gerekirse, bu noktada bunu gerçekten yapacak kadar bilgimiz yok," dedi.

"Kesha Williams'ı öncelik listemizin en başına koyduğumuzu açıkça ifade edebiliriz."

"Benimkinin en tepesinde."

Hernandez, "Bu görüntünün medyaya da verilmesi gerekiyor," dedi. "Patronlarım şehirdeki ırksal önyargıların soruşturmalarımıza sızmasını istemediklerini açıkça belirttiler. Bunu yapmayacağınızı biliyorum, ancak basının bunu önlemek için elimizden gelen her şeyi yaptığımızı anladığından emin olmalıyız."

"Bunu sizin halletmenize izin vereceğim efendim." Nikki cipten indi, telefonunu omzuna yasladı. "Seni daha sonra kontrol edeceğim."

Nikki şerifin ofisine giriş yapmak için ön masada imza atarken, ilçe şerifinin girişindeki genç, tanıdık olmayan memur onu homurdanarak ve başını sallayarak zar zor selamladı. Memur genç bir polisten çok lise öğrencisine benziyordu ama tatil savaşı her zaman kıdem kazanıyordu. Kabinlerin yanından geçip konferans salonuna doğru yürürken

oda, neredeyse boş olan yedek kulübesi, arka köşedeki masada oturan şerif yardımcısı dışında sessizdi.

Miller'ı Konferans Odası B'de dizüstü bilgisayarı çoktan açılmış halde buldu. "Ofisim şu anda çok dağınık," dedi ona. "Umarım sorun olmaz."

Onun yanındaki sandalyeye oturdu. "Konferans odası B bizim geleneğimiz sayılır," dedi, birlikte çalıştıkları önceki davalara atıfta bulunarak. "Bunu devam ettirebiliriz. Aileye haber verildi mi?"

Miller başıyla onayladı. "Tam da beklediğimiz gibi, olabilecek en feci şekilde. Yerel polis Williams'ların evine vardığında Stanton'ın karısı çoktan onlarla temasa geçmiş ve kocasının ne bulunduğunu anlatmıştı. Bunun üzerine kıyamet koptu ve polis aileyi karakola getirerek kısa süre içinde başlaması beklenen bir video görüşmesi ayarladı. Telefonu açmalarını bekliyorum."

Nikki az önce açtığı protein karışımını elinin tersiyle itti. "Bir insan nasıl bu kadar kalın kafalı olabilir? Ödül bilgilerinde kimin iletişim numarası vardı?"

"Kesha'nın teyzesi, tatil boyunca evde kalıyor. Yani arada bir tampon yoktu. Telefonu aldı ve hemen dönüp ailesine söyledi."

"Şu zavallı insanlar." Williamslar, İkiz Şehirlere yaklaşık bir saat uzaklıkta, Jesse James ve Younger Çetesinin 1876'daki banka soygunuyla ünlü küçük bir kasaba olan Northfield'de yaşıyorlardı. Nikki'nin Northfield'deki First National Bank tarihi alanına yaptığı ilkokul gezisiyle ilgili belli belirsiz bir anısı vardı. Eski bina 1876 yılındaki görünümüne kavuşturulmuştu ve içeride yürürken Nikki kendini zamanda geri gitmiş gibi hissetmişti. Turu düzenleyen kişilerden biri, kötü şöhretli çeteye karşı savaşılan kasaba üyelerinden birinin soyundan geldiğini iddia etmişti. Nikki tarihi her zaman sevmişti ve çetenin, peşlerinde öfkeli kasaba halkından oluşan bir ekiple Division Caddesi'nde atlarıyla yarıştığını hayal etmek kolaydı. O gece Nikki ailesine müzedeki insanlar gibi bir tarihçi olacağını söylemişti. Babası bunun harika bir fikir olduğunu düşünmüştü ama annesi tarihçilerin ne kadar az para kazandığından bahsedip durmuştu. Geriye dönüp baktığında, bunun Nikki ile annesi arasındaki ilk ayrılık kıvılcımı olduğunu fark etti.

Görüntülü arama açıldı. Nikki ve Miller'ın oturduğu odanın daha küçük, daha pis bir versiyonu gibi görünen bir yere üç sandalye yerleştirilmişti.

şu anda dolu. Sağdaki sandalyede kısa boylu, beyaz, gür ve kırışmış saçlı bir kadın oturuyordu. "Sanırım Şerif Miller?"

"Doğru, bu da FBI'dan Özel Ajan Nikki Hunt. Bunu bizim için ayarladığınız için teşekkürler. Yüzbaşı Farley, değil mi?"

Kadın başıyla onayladı. "Williams ailesi içeri alınmayı bekliyor."

"Bunu yapmadan önce size birkaç soru sorabilir miyiz?" Nikki sordu.

"Tabii ki. Williams'lar ve Kesha'nın erkek arkadaşı hakkında mümkün olan her şeyi bilmek istediğinizi varsayıyorum." Northfield polis şefi olarak Farley, Kesha'nın ailesini polis merkezine getirmekle görevlendirilmişti.

"Bu harika olur."

Farley kaplumbağa kabuğu gözlüklerini çıkardı ve içini çekti. "Burası Stillwater ve Washington County gibi birbirine sıkı sıkıya bağlı bir topluluk," dedi. "Herkes kaybolma olayının şokunu yaşıyor. İlk birkaç hafta Bloomington Polisi ile birlikte çalıştık, ancak erkek arkadaşı da dahil olmak üzere bir faili işaretle eden herhangi bir kanıt bulamadık."

Nikki onun sesindeki gerginliği fark etti. "Şüpheli olarak onu sevmiyor musun?"

"Tek fikirli olmalarından hoşlanmıyorum," dedi. "Erkek arkadaşın biraz geçmiş var, olayların akışıyla ilgili hikayesi biraz değişti ama bence kapsamlı bir şey değil. Daha da önemlisi, güvenlik görevlisini aradığı zaman da dahil olmak üzere günün büyük bir kısmında videoda görünüyor."

"Hikayesindeki tutarsızlıklar neydi?" Nikki sordu.

Farley, "Yemeği tam olarak ne zaman bitirdiklerini hatırlamakta zorlandı ve güvenliği arayana kadar bankta kaldığını söyledi, ancak on beş dakikalık tuvalet molasından bahsetmeyi unuttu" dedi.

"Güvenlik videoları hikayesini destekliyor mu?" Miller sordu.

"Yaklaşık beş dakikasını banyoda geçirmiş, diğer on dakikası ise alışveriş merkezinin güvenlik kameralarına yansımamış. Kola dışında bir şey satan bir otomat aradığını söyledi." Farley omuz silkti. "Başlangıçta alışveriş merkezi güvenliğine tuvalete gittiğini söylemiş, ancak polis geldiğinde bunu atlamış. Güvenlik görevlisi

Dion'un üzgün, panik içinde olduğunu ve sürekli kendi kendine konuştuğunu söyledi. Bu ve geçmişi, BPD'nin at gözlüğü takması için yeterliydi."

"Nasıl bir geçmişi var?" Miller sordu.

Şef Farley başını salladı. "Birkaç yıl önce Dion yanlış yola sapmış, yanlış çocuklarla takılıyordu. On dört, on beş yaşlarındayken başı ciddi bir belaya girdi ama sonra her şeyi yoluna koydu."

"Ne tür ciddi bir sorun?" Nikki şimdiden sabıka kayıtlarıyla uğraşmanın yaratacağı baş ağrısını düşünerek sordu.

"Haneye tecavüz, soyguna yardım ve yataklık. Şartlı tahliye edildi ve o zamandan beri başı belaya girmede." Şef Farley sandalyesinde arkasına yaslandı ve şakaklarını ovuşturdu. "Yine de Bloomington Polisi, sanki siyahi bir kadın sadece siyahi erkek arkadaşının ellerinde öldürülebilirmiş gibi, diğer seçeneklere neredeyse hiç bakmadı." Farley gözlerini devirdi. "Alışveriş merkezinin güvenlik kayıtlarını gördüm. Adam beklerken kadın başka mağazalara gitmiş ve bir daha geri dönmemiştir. Adam alışveriş merkezinden ayrılabilirdi ama bunun yerine onu ihbar eden kişi o oldu. Polis tarafından takip edildi, mali kayıtları kontrol edildi, ailesinin evi arandı. Onun cinayetle hiçbir ilgisi olmadığından eminim, ailesi de öyle."

Nikki'nin endişesi her kelimedede biraz daha artıyordu. Katilin sadece haftalar gerisinde değillerdi, aynı zamanda ilk soruşturma başından beri kötü idare edilmiş gibi görünüyordu. Dava hakkında not almaya vakit bulabildiği birkaç notu gözden geçirdi. "Erkek arkadaşının adı Dion'du, değil mi?"

Farley başını salladı. "Aramaya yardım etti ve kendisinden istenen her şeyi yaptı. Ne zaman soruşturmaya yeniden odaklanmalarını önersek Bloomington Polisi'nin bize küçük kasaba aptalları gibi davrandığına yemin edebilirim. Umarım siz ikiniz için durum böyle olmaz."

"Kesinlikle hayır," dedi Nikki. "Takip etmedikleri herhangi bir ipucu ya da teoriniz var mı?"

Farley içini çekti ve başını salladı. "Ne yazık ki hayır. Kesha iyi bir öğrenciydi, birkaç kısmi burs kazanmıştı. Babası bir mühendis, annesi ise bir öğretmen. Kesha yedi yaşlarındayken Kentucky'den buraya taşınmışlar çünkü melez olduğu için zorbalığa uğramış."

"On yıl önce," dedi Miller tiksintiyle. "Bazı yerler zamanın içinde sıkışıp kalmış."

"Ve iyi bir tane değil," diye onayladı Farley. "Ebeveynlerin ikisi de toplumun saygın üyeleri idi. Kesha da öyleydi. Yarı zamanlı çalışıyordu, gönüllüydü. Kimseye ilişkisinde ya da hayatının başka bir alanında kendini güvende hissetmediğinden bahsetmemişti. Bizim bakış açımıza göre, rastgele kaçırılmıştı."

Nikki, "Onu her kim kaçırdıysa bir planı vardı ve bunu mükemmel bir şekilde uyguladı," dedi. "Bu kadar titizlikle planlamamış olsalardı arkalarında bir tür kanıt ya da bilgi bırakırlardı. Ama haklısın, kız pekâlâ rastgele seçilmiş olabilir." Bu da davayı çözmeyi daha da zorlaştırırdı. Davaları çözmeye kurban bilimi her zaman çok önemliydi. Rastgele seçim bu aracı ortadan kaldırdı.

Farley, "Başka sorunuz yoksa ailesini getireceğim," dedi.

"Onlara ne kadar söylendi?" Miller sordu. "Eminim mümkün olduğunca çok detayı gizli tutmak istediğimizi biliyorsunuzdur."

Farley, "Bir buz balıkçısı cesedini yakaladı ve yukarı çıkardı," dedi. "Yüzünü tanıdı. Karısı teyzesiyle temasa geçtiğinde onu bir kahraman olarak nitelendirdi. Ona göre, adam cesedi kurtarmak için hayatını tehlikeye atmış."

Nikki tiksintisini gizleyemedi. "Pek sayılmaz." "O bir şüpheli mi?" Farley sordu.

Nikki, "Biz onları temizleyene kadar herkes burada," dedi. "Eğer hazırsanız, lütfen bize katılmalarını sağlayın."

Farley ayağa kalktı ve çerçevenin dışına çıktı. Nikki bir kapının açıldığını ve sesler geldiğini duydu. Saniyeler sonra, Kesha'nın şoka girmiş anne ve babası bilgisayarın başına oturmuş, Şef Farley de Bayan Williams'ın yanına gelmişti. "Crystal ve Seth Williams, FBI'dan Özel Ajan Nikki Hunt ve Şerif Miller," dedi Şef Farley.

Miller, "Öncelikle, kaybınız ve bilgilendirilme şekliniz için son derece üzgün olduğumu belirtmek isterim," dedi.

"Kız kardeşimi arayan kadın yüzünün tanınabilir olduğunu söyledi." Önce Crystal konuştu. "Bu doğru mu?"

"Evet," dedi Miller, sesi nazikti.

"Onu görmek istiyoruz."

Nikki, "Adli tabibin ofisine götürüldü," dedi. "Öğleden sonra kimsenin telefona cevap vereceğini sanmıyorum ama

Bugün ilerleyen saatlerde adli tabiple konuşacağım. Numaranızın onda olduğundan emin olacağım, böylece sizin için bunu ayarlayabilir."

"Onu ne zaman dinlenmeye yatırabiliriz?" Seth sordu.

Nikki, "Henüz size bu bilgiyi veremiyoruz, üzgünüm," dedi. "Dion seninle mi?" Cevabı zaten biliyordu ama Nikki, Kesha'nın erkek arkadaşını sorduğunda verecekleri tepkiyi görmek istiyordu.

"Hayır," dedi Crystal. "Evine uğradık ve ona söyledik ve birlikte biraz ağladık. Gelmek istedi ama Seth ve ben önce seninle özel olarak konuşmamızın daha iyi olacağını düşündük. Ama onun bu işle bir ilgisi olduğunu düşünmüyoruz. Bloomington dedektifleri bizi dinlemiş olsaydı, bebeğimiz hâlâ hayatta olabilirdi."

Miller, "Tüm vaka notlarını inceleme fırsatım olmadı," dedi. "Ancak ilk bakışta, ciddi olarak düşündükleri tek şüphelinin Dion olduğu anlaşılıyor."

Seth, "Güvenlik kamerası kayıtlarında sürekli görünmesine rağmen," dedi. "Kesha'nın alışveriş yapıyor olması gerekirken telefonuyla oturuyordu."

"Merakımdan soruyorum, ikisi birlikte ilk kez mi böyle bir yolculuğa çıktılar?"

"Hayır," dedi Crystal. "Birbirlerini ortaokuldan beri tanıyorlardı ve on sekiz aydır falan birlikteydiler. Gece gezmelerine asla izin vermezdik ama Dion sorumluluk sahibiydi. Her zaman zamanında evde olurdu."

"Ve ondan ayrılmayı düşündüğünden ya da ilişkilerindeki sorunlardan hiç bahsetmedi mi?" Nikki sordu.

"Mankato State'e gitmeye karar vermişti ve Dion'un yatay geçiş yapabilmesi için devlet üniversitesinde hala bir yılı var. Bu konuda biraz tartıştılar ama bana Dion'un onun kararını anladığını söyledi." Bir mendille burnunu sildi. "Lütfen bana tüm zamanını yine ona bakarak geçirmeyeceğini söyle."

"Tabii ki hayır," dedi Nikki. "Onun hakkındaki izlenimleriniz çok önemli. Bununla birlikte, Kesha kendisini tedirgin eden birinin etrafında olduğundan hiç bahsetti mi? Belki birinin onu izlediğini ya da takip ettiğini hissetmiştir?"

Her iki ebeveyn de başlarını salladı.

"Washington County'de yaşıyan tanıdığı birileri olabilir mi?" Miller sordu.

"Buraya gelirken bunu anlamaya çalışıyorduk," dedi Seth. "Aklıma kimse gelmiyor. Sosyal medya hesaplarına erişimimiz var. Bölgede yaşıyan birkaç kişiyle arkadaş ama aynı zamanda Florida'da yüz yüze hiç tanışmadığı insanlarla da arkadaş, anlıyor musunuz?"

Crystal, "Yine de sizin için bir liste hazırladık," dedi.

"Teşekkürler, çok yardımcı oldunuz. İsimleri bana e-posta ile gönderebilir misiniz?" Nikki onlara FBI e-posta adresini verdi. "Onları kontrol ettiğimizden emin olacağız, ancak size karşı dürüst olacağım- Kesha katilini tanıyor ya da tanımıyor olabilir, ancak onun yaşında birinin bunu yapmış olması pek olası değil. Bir yabancı tarafından kaçırılmış olsa bile, bu katil o gün birini kaçıracağını biliyordu ve bunun için hazırlık yapmıştı. Bu genellikle genç insanlarda ya da aile içi durumlarda gördüğümüz bir şey değildir. Hiçbir şeyi göz ardı etmiyorum, ancak muhtemelen deneyimli bir avcıyla karşı karşıya olduğumuzu anlamanızı istiyorum ve medya zaten bir araya geldiği için haberlerde 'uzmanlar' olacak. Umarım bir seri avcı fikrinden bahsetmezler, ama bahsederlerse, daha da fazla kaos bekleyin."

Farley, "Onlara medyayla konuşmamalarını tavsiye ettim," dedi. "Bırakın aile avukatı halletsin."

"Bu iyi bir tavsiye," dedi Nikki. "Ben olsam medyayı mümkün olduğunca görmezden gelmeye çalışırdım, çünkü bunların hepsi onların spekülasyonları olacak. Gerekli görmediğimiz sürece Şerif Miller ve ben davayı herhangi bir medya kuruluşuyla tartışmayacağız." Normalde Nikki bir kurbanın ailesiyle basın hakkında konuşmak için çok fazla zaman harcamazdı ama Stanton'ın karısı bunu zorlaştırmıştı. Onun eylemleri anlatının kontrolünü emniyet güçlerinin elinden almıştı ve bunu geri kazanmanın tek yolu her şeyi kilitlemektir.

"Sizce acı çekti mi?" Crystal her zaman her aile üyesinin cevaplanmasını istediği soruyu sorardı. "Lütfen dürüst olun. Bazı şeylerin şekerle kaplanmasına inanmıyorum."

"Şu anda bunu bilmemiz mümkün değil ve adli tabip de bunu söyleyemeyebilir. Su, bu gibi şeyleri anlamayı çok daha zor hale getirme eğilimindedir." Nikki, Kesha'nın ailesine büyük olasılıkla Kesha'nın en azından sözlü olarak

Kaçırıldıktan kısa bir süre sonra öldürülmüş olsa bile, saldırıya uğramış ve büyük olasılıkla çok daha fazlasına katlanmıştı. Bir cesedi parçalara ayırmak kolay bir iş değildi ve Nikki'nin deneyimine göre Kesha'nın uzuvlarında gördüğü temiz kesikleri yapabilecek türden bir kişinin, onun canını almadan önce tatmin edilmesi gereken acımasız bir damarı vardı.

Kesha'nın ailesiyle yapılan görüşme neredeyse bir saat sürdü ve Nikki ile Miller çifte muhtemelen binlerce kez sorulmuş olan aynı soruları sordular. Dion'un Kesha'ya zarar vermeyeceği konusunda kararlıydılar ve Nikki'den onu sorgulamadan önce Noel arifesini geçirmesine izin vermesini istediler. Her ikisi de Dion'un açık havada yaşayan bir çocuk olmadığını ve Bay Williams'ın geçen yıl onunla buzda balık tutmanın tehlikeleri hakkında yaptığı bir konuşmayı hatırladığını söyledi.

Bay Williams telefon görüşmesi sona ermeden önce, "O çocuk buzun üzerinde yürümedi, sana söz veriyorum," dedi. "Onunla daha fazla zaman kaybetmeyin."

Normalde Nikki şüphelilerle görüşmek için vakit kaybetmezdi ama tatil ve ailenin ısrarı nedeniyle Dion'u aramak için yarın öğleden sonraya kadar beklemeye karar verdi.

Saatini kontrol etti. Saat neredeyse öğleden sonra dördtü ve Nikki, Lacey'ye akşam yemeği için saat beş buçukta Todd'larda olacağına dair söz vermişti.

"BPD dedektifinin adı neydi?" diye sordu Miller'a görüntülü arama geldiğinde.

"Wiley."

Miller tanıştırma konuşmasını yaparken Nikki kahvesini yudumladı. Dedektifin ev ofisinden arıyor gibi görüldüğünü fark etti. Ayrıca emekli olmaktan da çok uzak değildi ve Nikki onun bu davayı devretmeye hevesli olduğundan şüpheleniyordu.

"Dedektif Wiley, bugün bizimle konuştuğunuz için teşekkürler."

"Sorun değil," dedi Wiley. "Az önce güvenli sunucudan gönderdiğiniz fotoğraflara baktım, Şerif Miller. Bu kesinlikle Kesha Williams. Ailesine kendim söylemeyi tercih ederdim."

Nikki dilini ısırdı ve Miller'ın yalan söylemesine izin verdi. Wiley Kesha'nın cesedinden ilk haberdar olduğunda Miller'a aileyle konuşması talimatını vermişti. Şimdi bunu en kötü şekilde öğrendiklerini bildiğinden, suçu başka yöne çekmeye hevesliydi.

"Yerel polis ailesini bilgilendirene kadar kimliğini saklamayı planlamıştık, ancak ne yazık ki haber medyasının başka

fikirler." Miller'ın sesi dostça geliyordu ama Nikki ses tonundaki gerginliği fark etti. Dedektifin yanına kâr kalmasına izin vereceği tek yalan buydu.

Wiley, "Babası beni çok fena azarladı," dedi. "Lütfen bu hatanın bana ait olmadığını ve ten rengiyle bir ilgisi bulunmadığını açıklığa kavuşturun."

"Göndereceğiz," dedi Nikki, sesindeki gerginliği gizleme zahmetine girmeden. "Dosyayı gönderdin mi?"

Wiley, "İkinize de e-posta ile gönderdim," dedi.

"Şüphelendiğiniz kimse var mı?" Miller sordu.

"Başlangıçta, erkek arkadaşı. Tüm bu süre boyunca onu beklediğini söyledi ama alışveriş merkezi polisi onu farklı bir şekilde kameraya alınca hikayesini değiştirdi."

"Ne yapıyordu?" Miller sordu.

"Tuvalete gitmek için kalkmak dışında aynı yerde kaldığını ve sonra geri geldiğini söyledi. Güvenlik kameraları bu süre zarfında bir büfeye göz attığını ve bir otomata nakit ödeme yaptığını gösteriyor. Otomat Kesha'nın yürüdüğü yöndeydi, ancak Dion sadece kalkmayı unutmakla kalmadı, kendi versiyonunda Kesha'yı bulmaya gitmek yerine onu bıraktığı yere birkaç dakika geri yürüdü. Neden geri dönsün ki?"

"Çünkü orada buluşmaları gerekiyordu," dedi Nikki. "O gün alışveriş merkezindeki onca insan arasında yürürken birbirlerini kaçırmaları çok kolay olurdu. Onun kararı bana mantıklı geliyor."

Wiley etkilenmemiş görünüyordu. "Alışveriş merkezi çok yoğun olduğu için en az on beş dakikadır haber alınamıyor."

"Bu on beş dakika içinde ona bir şey yaptığını, onu sakladığını, geri döndüğünü ve sonra telefonuna cevap vermediği için alışveriş merkezi güvenliğiyle temasa geçtiğini mi düşünüyorsunuz?" Miller'ın çenesi gergindi, sesi çelik gibiydi. Nikki böyle bir durumda siyahi bir polis olmanın nasıl bir şey olduğunu hayal bile edemiyordu, özellikle de şu anki ortamda, bu yüzden dedektifin tepkisini duymak için bekledi.

Wiley, "Dürüst olmadığını söylüyorum ve başka kimsemiz de yoktu," diye karşılık verdi.

Nikki tabletinin kilidini açtı ve Wiley'nin e-postasını açtı. Belgeleri taradı. "Ailesiyle, erkek arkadaşıyla ve birkaç arkadaşıyla daha görüşmüşsün. Peki ya alışveriş merkezindeki tanıklar?"

"Kesha'nın alışveriş yaptığı bilinen her mağazadaki çalışanlarla konuştuk. Kimse olağandışı bir şey fark etmedi. Olası her ipucunu takip ettik, ki dürüst olmak gerekirse çok fazla ipucu yoktu. Kesha lise son sınıf öğrencisiydi. Onur öğrencisiydi, onur grubundaydı ve futbol oynuyordu. Yerel YMCA'da yarı zamanlı çalışıyordu. Hiçbir sorun ya da endişe bildirmemiş. Anlatılanlara göre mutluydu ve üniversiteye hazırlanıyordu. Sonbaharda Mankato State'e gitmeyi planlıyordu."

"Şimdi de erkek arkadaşını şüpheli olmaktan çıkardınız mı?" Miller sordu.

Wiley omuz silkti. "Tam olarak değil. Dion Johnson Kesha'dan bir yaş büyük. Onu alışveriş merkezine getiren oydu ve yakın zamanda Kesha'nın okula gitme ve onu yerel üniversitede bırakma kararı yüzünden kavga etmişlerdi. Bu konuda mutlu değildi."

"Ona karşı elinizde ne gibi gerçek kanıtlar vardı?" Nikki, dedektifin umursamaz tavrından bıkmış bir halde sordu.

"Somut bir şey yok, yoksa onu suçlardık. Her şeyden çok bir his, en mantıklısının bu olduğundan bahsetmiyorum bile."

Nikki bundan şüpheliydi ama dosyayı iyice incelemeyen onunla tartışmamaya karar verdi. "Sanırım geçen ay ona göz kulak oldunuz?"

"Elimizden geldiğince, ama yılın yoğun bir dönemi. İşten ve okuldan izin aldığını söyledi ve yerel polis onun hareketlerini takip etti. Şüpheli bir şey yapmamış ama günün yirmi dört saati izleyemiyorlarmış. İşe, okula, eve gidiyor. Mühürlenmiş bir sabıka kaydı var."

Nikki, "Farkındayız," dedi.

"Dion'un suçlular üzerinde yapılan bir beyin araştırmasına katıldığını da biliyor musunuz?" Wiley sırtarak sordu.

Nikki Miller'a baktı, o da başını salladı. "Bizi aydınlatır mısınız?" diye sordu.

"Dion son çocuk suçundan bu yana büyük bir nörobilim çalışmasının parçası oldu. Babasının amcası şiddet uygulayan bir suçlu ve bu çalışma gençlerde biyolojik belirteçler arıyor." Wiley kardan adamlarla süslenmiş mavi kahve kupasından bir yudum aldı. "Annesi onu beladan uzak tutmanın bir yolunu bulmak istedi ve bu çalışma bir burs ödüyor. Kayıtlara bakmaya çalıştık ama araştırmayı yürüten sinirbilimci HIPAA'yı gerekçe göstererek arama iznine karşı çıktı."

Nikki nörobilimcinin iletişim bilgilerini istedi ve aldığı yanıtı karaladı.

"Bakın," dedi Wiley. "Çoğu vakada kurbanın tanıdığı biri tarafından öldürüldüğünü biliyoruz, bu yüzden gerekli incelemeyi yaptık." Wiley şakaklarını ovuşturdu. "Ben eski muhafızların bir parçasıyım. Geriye dönüp baktığımda, ırk temelli hatalar ve varsayımlar yaptığımdan eminim ve bu benim sorumluluğum. Ama size söz veriyorum Kesha'nın kaybolmasında böyle bir durum söz konusu değildi. Ailesi ve diğer arkadaşları oradaydı, Dion da onunla alışveriş merkezindeydi. Ve eğer o yapmadıysa, o zaman birisi Kesha'yı dikkat çekmeden alışveriş merkezinden nasıl çıkardı? Koşucuydu ve kendini savunma dersleri alıyordu ama bir anda ortadan kayboldu, sanki silinmiş gibiydi."

Miller, "Katilin bir silahı olmalı, onu nasıl korkutacağını biliyordu," diye düşündü.

Nikki dedektife, "Başka sorularımız olursa sizi takip edeceğiz," dedi. "Bu arada, soruşturmanızda Washington County ile ilgili bir şey çıktı mı?"

Wiley başını salladı. "Dediğim gibi, yol başından beri buz gibi soğuktu."

Nikki kelime oyunu karşısında irkildi. "Bunu her kim yaptıysa kesinlikle o gün alışveriş merkezinden birini kaçırmayı planlamış, muhtemelen kalabalıktan ve kaostan yararlanmış. Ve haklısın, çoğu zaman cinayetler kurbanı tanıyan biri tarafından işlenir, ama Kesha'nın durumunun böyle olup olmadığını bilmiyorum."

O ve Miller dedektife zaman ayırdığı için teşekkür ettiler ve görüşmeyi sonlandırdılar. Nikki sandalyesinde arkasına yaslandı ve tavana bakarak düşüncelerini bir düzene sokmaya çalıştı. Tecrübelerine göre, on dokuz yaşındaki erkekler düşüncesizdi. Nikki'nin Kesha'nın kalıntılarının buzun içinde bırakılmasıyla ilgili teorisi doğruysa, muhtemelen hayatında hiç buz gölüne girmemiş on dokuz yaşındaki bir gencin planlama ve deneyim gerektiren bir işe kalkıştığını görmekte zorlanıyordu. Wiley'nin Kesha'nın erkek arkadaşı hakkındaki görüşünün kendi önyargısı yüzünden çoktan lekелendiğini anlayabiliyordu, bu yüzden konuyu açmadı. Nikki kararlarını kendi liyakatine göre vermeyi tercih ediyordu.

"Hey, saat beşe yaklaşıyor," dedi Miller. "Sen Todd'lara git ve Noel arifesini Lacey ile geçir. Seni bu gece ararım ve yarın için plan yaparız."

"Peki ya sen?" Nikki sordu.

"Evrak işlerini bitirip eve gideceğim," dedi. "Şimdi, geç kalmadan git."

DÖRT

Nikki, Rory'nin ailesine giderken çok fazla trafik kuralını çiğnememeye çalışıyordu ama Lacey'ye akşam yemeğine Todd'larda olacağına dair söz vermişti ve bu işi çok kısa kesiyordu.

Zil sesi aniden müziği kesti. Nikki dokunmatik ekrana baktı. Forest Lake polisi onu neden arıyordu? Forest Lake, Washington County'de küçük bir kasabaydı ama Stillwater'ın aksine kendi polis güçleri vardı ve Nikki, Miller'ın birden fazla kez onlarla ilgili yetki sorunlarından şikâyet ettiğini duymuştu.

Telefona cevap verdi. "Ajan Nikki Hunt."

"Noel arifesinde aradığım için üzgünüm ama adım Jill Dover. Forest Lake polisinden bir dedektifim. Kesha Williams'ın kalıntılarının Big Marine Gölü'nde bulunduğunu duyduk."

Bayan Stanton sayesinde şimdiye kadar kim duymadı ki? "Size nasıl yardımcı olabilirim?" Nikki sordu.

"Patronum aramanın zaman kaybı olduğunu ve benim davamın Williams davasıyla bağlantılı olamayacağını söyledi ama ben yine de öyle olması gerektiği hissinden kurtulamıyorum. Kadın sezgisi sanırım."

"Kayıp bir kadın mı var?"

"Kayıp genç bir adam, yirmi beş yaşında," dedi Dover. "Kasabadaki bir sanatçı kooperatifinin sahiplerinden biri ve bir hafta önce tıpkı Kesha Williams gibi ortadan kayboldu. Adı Parker Jameson."

"Bir alışveriş merkezinden mi kaçırılmış?" Nikki, Todd'ların mahallesine ulaştığında hızını yavaşlattı.

"Şey, hayır," dedi Dover. "Ama günü kapatırken kooperatiften kayboldu. Arabası hâlâ her zamanki yerindeydi ve

Cep telefonunu ve cüzdanını arka odada unutmuş. Güvenlik kamerası kapıyı kilitletiğini ve görevleri kapatmaya başladığını gösteriyor ama sonra bir şey duyuyor ve arka tarafa gidiyor. Hepsi bu kadar."

Nikki tereddüt etti. Herhangi bir dedektifi başından savmak istemiyordu ama bu noktada bir bağlantı göremiyordu. "Kesha'yı ya da erkek arkadaşını tanıyor muydu? Ya da Williams ailesini?"

"Hayır," diye itiraf etti Dover. "Ama o da onun gibi ortadan kayboldu. Ve Büyük Deniz Gölü buradan o kadar da uzak değil. Başka kurbanlar da arayacak mısınız?"

Nikki Dover hakkında hiçbir şey bilmiyordu, o yüzden bu soruya cevap vermeyecekti. "Şüphelendiğiniz biri var mı?"

Dover, "Eski erkek arkadaşı oldukça güçlü bir ilgi odağı oldu," diye itiraf etti. "Sadece birkaç ay birlikte olmuşlar ama Parker'ın ailesi ve arkadaşlarına göre çok dengesiz bir ilişkiymiş. Eski sevgilisi ayrılığı pek iyi karşılamamış ve daha önce de taciz suçundan sabıkası var ama mazereti yarı sağlam."

"Yarı katı mı?"

Dover, "Annesi şahitlik etti," dedi. "Bu benim kitabımda her zaman şüpheli bir durumdur."

Nikki dedektifin endişesini anlıyordu. Çocukları için sahte mazeret sunan birden fazla ebeveynle karşılaşmıştı. "Neden bana Parker'ın bir fotoğrafını ve dava dosyasının bir kopyasını e-posta ile göndermiyorsun? Ortağıma bir göz attırıp ne düşündüğünü sorarım." Bu Liam'a yapacak bir şey verir ve bir taşla iki kuş vurmaya umardı. Parker'ın ortadan kaybolması kulağa garip geliyordu ama Kesha'nın bir seri katil tarafından öldürüldüğüne dair ellerinde henüz bir kanıt yoktu ve eğer öldürüldüyse bile seri katillerin büyük çoğunluğu tek bir cinsiyete bağlı kalıyordu. Richard Ramirez, hem erkekleri hem de kadınları öldürmekten açıkça zevk alan ve benzemezlik dışında gerçek bir kalıba sahip görünmeyen düşünebildiği tek kişiydi.

Dover, "Kusura bakmayın ama Ajan, beni ektiğinizi hissediyorum," dedi.

"Ben değilim," dedi Nikki. "Bizden yardım istiyorsun."

Dover sinirli bir şekilde, "Parker kayıp bir kişi," dedi. "Alınma ama Kesha Williams kurtarılamaz. Parker'ın hâlâ zamanı olabilir."

Nikki direksiyonu kavradı, hem sert hem de diplomatik olmanın bir yolunu bulmaya çalışıyordu. "Sizi temin ederim ki Parker'ın

aynı katil olsun ya da olmasın, ofisim yardım etmekten mutluluk duyar. Ama önce dosyaya ihtiyacımız var. Veri tabanlarımıza gireceğiz-"

"Bunların hepsi yapıldı," diye tersledi Dover. "Tüm kasabayı ve ilçenin büyük bölümünü taradık. Her şeyi geride bıraktı ve arka kapıdan çıkıp gitti, ki bu da arkadaşlarının ve ailesinin asla yapmayacağı konusunda ısrar ettiği bir şey. Bence Parker'ın Kesha ile aynı kişi tarafından kaçırılmış olma ihtimali çok yüksek."

"Neden?" Nikki açık açık sordu. "Bana verdiğin bilgilere rağmen, işin aslına bakarsak, bunu düşündürecek yeterli benzerlik yok. Kesha'nın katilinin onu tanıyıp tanımadığını bile bilmiyoruz, bu yüzden Parker ve Kesha arasında bir bağlantı yoksa, tüm kaynaklarımızı öylece kaydıramam. Bilgileri bize gönderin, ben de incelemesi için bir ajan görevlendireyim. Kayıp kişilerle ilgili her zamanki temelleri ele aldığınızı varsayıyorum: mali kayıtlar, telefon kayıtları, kısa mesajlar, sosyal medya, bu tür şeyler?"

"Evet," dedi Dover. "Hiç kırmızı bayrak yok. Minnesota ve Wisconsin'de arama emri çıkarıldı."

"Güzel," dedi Nikki. "Aydın yirmi altısında bir ajanın sizi takip etmesini sağlayacağım, Dedektif Dover."

"Peki," dedi Dover. "Yapmazlarsa benim tarafımdan takip edilmeye hazır olun. Parker Jameson kaçırıldı, nokta."

Nikki ona nasıl bu kadar emin olabildiğini sormak istedi ama beyni bilgilerle ve Kesha'nın cesedinin anısıyla dolup taşıyordu. FBI'nın Forest Lake'in emrinde olduğundan emin olacaktı ama şu anda kızının Noel'ine odaklanması gerekiyordu.

Rory'nin ailesi Stillwater'da, geniş bir arka bahçesi, havuzu ve Lacey'nin yaz boyunca yardım ettiği, artık kurumuş çiçek bahçeleri olan modern bir çiftlikte yaşıyordu. Çok renkli Noel ışıkları evin iki yanındaki çam ağaçlarını kaplamış, Rory ve kardeşi Mark da çatıya ve pencerelere ışıklar dizmişlerdi. Ön bahçedeki tuğla yol boyunca uzanan güneş ışıkları kırmızı ve yeşil olarak değiştirilmiş, beyaz karın üzerine hoş bir tatil ışıltısı yaymıştı.

Nikki, Rory'nin kamyonetinin arkasına park etti ve düşüncelerini toparlamaya çalıştı. Bölümlere ayırma konusunda her zaman başarılı olmuştu, ama mutlu bir

Son birkaç saatin ardından yüzünü temizlemek zor bir iş gibi görünüyordu. Çantasında rimelini ve pudrasını bulup elinden geldiğince tazeledikten sonra fırçasını karışık, koyu renk dalgalarının arasından geçirdi.

Daha güzel bir şeyler giyme fırsatı olmamıştı ama kot pantolonu ve uzun, fildişi rengi kazağı yeterli olacaktı. Yeni ve gösterişli evlerine rağmen Todd'lar, Mark'ın devletten aldığı milyonlarca dolarlık tazminattan önce olduğu gibi ayakları yere basan insanlardı. Evi ailesi için satın almıştı ve şu anda Rory'yle birlikte çalışmadığı zamanlarda işlere yardım etmek için misafir evinde yaşıyordu.

Bu, Mark'ın yirmi yıldır hapishane dışında kutladığı ilk Noel olacaktı ve Nikki özellikle Lacey'nin yanında her şeyi hafif tutmaya kararlıydı. Babası olmadan geçirdiği ilk Noel her ikisi için de zor olmuştu ve Nikki eski kocasının Lacey'nin sadece annesi yerine kutlama yapacağı büyük bir ailesi olduğu için mutlu olacağını biliyordu.

Nikki çantasını ve benzin istasyonundan aldığı bir litrelik sodayı dengeleyerek yeni tuzlanmış tuğla patikaya yöneldi. Tam ilk basamağa ulaşmıştı ki ön kapı açıldı ve Lacey, Nikki'yle birlikte akşam yemeği için seçtikleri kırmızı ve yeşil elbisesini giymiş olarak evden dışarı fırladı. Koyu renk bukleleri ipeksi dalgalar halinde taranmıştı ve elf terliklerinin üzerindeki ziller neşeyle şingirdiyordu.

"Burada olmana çok sevindim." Lacey kollarını Nikki'nin beline doladı. "Gerçekten endişelenmeye başlamıştım."

"Şey, Şerif Miller'ın yardımına ihtiyacı vardı ve trafik berbattı," diye yalan söyledi Nikki, daha iyi bir mazeret uyduramayacak kadar yorgundu. Lacey'ye zorla gülümsedi. "Çok neşeli görünüyorsun."

"Ruth Nine de öyle dedi." Lacey onu eve doğru çekti. "Hadi, burası soğuk."

Nikki kızını içeri kadar takip etti, antrede botlarını çıkarıp Rory ve Lacey'ninkilerin yanına dizdi. Oturma odasındaki düz ekranda *bir Noel Hikâyesi* çalışıyordu ama herkes açık mutfak ve yemek alanında toplanmıştı. Rory bar taburesinden kayarak indi ve Lacey'nin yanağına bir öpücük kondurdu. "Gelebilmişsin."

Birkaç saniyeliğine ona yaslandı, mutlu bir yüz ifadesi takınmak yerine zırhını çıkarabilmeyi diledi. "Boşluğu doldurduğun için teşekkürler."

Rory onun omuzlarını sıktı. "Ne zaman istersen."

"Nikki." Ağabeyi Mark bardaki tüneğinden ona el sallıyordu. Mark hapisten çıktığından beri Rory'nin inşaat işinde çalışıyor, hayatını yavaş yavaş toparlıyordu. Kolunu yanında duran salkım söğüt gibi kadına doladı. "Gel Jessie'yle tanış, kız arkadaşım."

Nikki, Mark'ın onlara Jessie hakkında söylediklerini hatırlamaya çalıştı. Stillwater/Washington County bölgesindeki bazı büyük şirketlerde muhasebecilik yapıyordu, çocuğu yoktu, kendi evi vardı. Uzun boylu ve zayıftı, kestane rengi saçları ve Nikki'nin içine işleyen koyu renk gözleri vardı.

"Tanıştığımıza memnun oldum." Nikki gülümsedi. "Hakkınızda çok güzel şeyler duydum."

Jessie'nin gülümsemesi gözlerine tam olarak ulaşmadı. "Sen de öyle."

Nikki, Mark'ın kız arkadaşının sanki daha sonra azarlamayı planladığı birini ölçüp biçiyormuş gibi onu bir aşağı bir yukarı süzdüğünü fark etmemiş gibi davrandı. "Siz nasıl tanışmıştınız?"

Mark haksız yere hapsedildiği için devletten çok büyük bir tazminat kazanmıştı ve Nikki, Jessie'nin muhasebeci olduğunu ilk duyduğunda otomatik olarak gardını almıştı ama kendine tarafsız kalmasını söylemişti. Mark'ın parası olması, kadının bu durumdan para kazanmaya çalıştığı anlamına gelmiyordu.

"Ortak bir arkadaş," dedi Jessie. "Peki ya sen ve Rory?" "Bebeğim, bunu zaten biliyorsun," dedi Mark, yanakları büyüyerek Pembe. "Bunu konuşmuştuk."

Jessie zoraki bir gülümsemeye, "Sadece sohbet ediyorum," dedi. "Neden odadaki fili görmezden gelem ki?"

"Ne fili?" Caitlin elinde sessizce Nikki'ye uzattığı bir kadeh kırmızı şarapla birdenbire ortaya çıkmıştı. "Ne kaçırdım?" Jessie'ye tatlı tatlı gülümsedi, ses tonu Nikki'nin alaycılığını anlamasına yetecek kadar neşeliydi. Liam onun arkasında oyalandı ve Nikki'ye sırtıttı.

Gülümsemeye zorladı ama onu görünce kaçınılmaz olarak suçluluk duygusu kabardı. Liam'ın beyin sarsıntısı geçirmesinin nedeni Nikki'nin onu tek başına bir olayın içine göndermesiydi ve Liam ölene kadar dövülmediği için şanslıydı. Ona binlerce kez onları ayırmakla doğru kararı verdiğini söylemişti.

o zaman da aynı şeyi yapmıştı. Nikki'nin suçluluk duygusunu hafifletmeye pek yardımcı olmadı.

"Söyle bana, fil nedir?" Caitlin doğrudan Mark'ın kız arkadaşına bakarak tekrar bastırdı.

Jessie omuz silkti. "Nikki ve Rory nasıl tanıştılsa öyle."

"Bunun cevabını hepimiz biliyoruz." Caitlin kendi kadehindeki şarabı yudumlarken, kolu Nikki'ninkine dolanmıştı.

"Liam, nasıl hissediyorsun?" Nikki gerginlik daha da artmadan konuyu değiştirdi.

"Bugün oldukça iyiyim," diye cevap verdi. "Sadece birkaç baş dönmesi nöbeti geçirdim. Dün bilişsel terapi aldım ve hafızam önemli ölçüde gelişti. Sorun baş ağrıları ve uykuya dalma, ama bu da son bir hafta içinde daha iyi oldu."

"Sadece seni 7/24 izlediğim ve kendini zorlamadığından emin olduğum için," dedi Caitlin. "O en kötü hasta. Ona bir Ambien vermeyi düşünüyorum, böylece tek seferde otuz dakikadan fazla bir yerde kalabilecek."

Nikki güldü. "İyi şanslar. O kadar uzun ki büyük ihtimalle büyük bir doz alacaktır. Bir de zencefil meselesi var. Ruh olmaması dozu doğru ayarlamayı zorlaştırıyor."

Liam gözlerini devirdi. "Sanki bunu hayatımda yüzlerce kez duymadım." Elinde peçeteler ve gümüş çatal bıçaklarla yanından geçip giden Lacey'ye baktı. Ruth ona Lacey'nin deyimiyle süslü bir sofranın nasıl kurulacağını öğretmişti ve o da bu işi ciddiye alıyordu.

"O iyi mi? Liam sessizce sordu.

Nikki başını salladı. "Tyler'ın öldüğünü sürekli hatırlatmadan nasıl hissettiğini anlatması için onu cesaretlendirmeye çalıştık."

Rory'nin annesi akşam yemeğini duyurdu ve onları masaya doğru kıışkırttı. "Akşam yemeği biraz alışılmadık bir şey." Güldü. "Jambon pişirdim ama Mark'ın evdeki ilk Noel'i olduğu için ev yapımı lazanya da yaptım. Bu onun en sevdiği yemek. Ve tabii Lacey bol bol tatlı istedi, o yüzden bir sürü şekerli kurabiyemiz var."

Nikki kuru bir sesle, "Evde hiç tatlı olmadığı için burada tatlıları olmasına çok sevindim," dedi. "Ama bunun tek nedeni, eğer gözümü dört açmazsam Rory'yle birlikte bir parti kurabiyeyi dakikalar içinde silip süpürmeleri."

Tabaklar doldurulurken ve çeşitli yemekler elden ele dolaştırılırken Nikki yemeğe ve sohbete odaklanmaya çalıştı, ancak düşünceleri reddedildi

işbirliği yapmak için. Kesha'nın hırpalanmış ve kirletilmiş bedenini ya da Miller'la daha önce konuştuklarında ailesinin yüzündeki acıyı düşünmeden edemiyordu. Noel, Kesha'nın ailesinin hiçbir üyesi için, Dion ve ailesi için ve Kesha'nın arkadaşları için asla aynı olmayacaktı. Hayatlarının geri kalanı boyunca bu tatil, Kesha'nın hayatının kısa kesilmesinin anısıyla lekelenecekti.

"Nikki, ağlıyor musun?" Rory'nin babası sordu. Ailede sessiz olan oydu ama aynı zamanda son derece anlayışlıydı.

Lacey'nin çatalı ısıriğın ortasında durdu. "Anne?"

"Hayır, hayır." Nikki gözlerini sildi. "Sadece alerjiler."

"Aralık ayında mı?" Jessie sordu.

"Sanırım öyle," diye yanıtladı Nikki. Jessie Mark'a bilmiş bir bakış attı ama Mark başını sallayıp Lacey'yi işaret etti.

"Ooh, Noel Baba şu anda İngiltere'de hediye dağıtıyor." Rory telefonunu kaldırdı. "Noel Baba izleyici."

"Nasıl oluyor da eşyaları önce onlar alıyor?" Lacey sordu. "Çünkü orada saat neredeyse gece yarısı oldu," dedi Rory.

"Evet, zaman dilimleri. Bunları okulda öğrenmiştik." Tabaktan büyük bir parça jambon kopardı. "Hâlâ açlıktan ölüyorum."

"Ben de." Rory büyük bir porsiyon lazanya yiyerek ağabeyinin kötü kötü bakmasına neden oldu.

Mark, "Bu benim için ve ben artık yemek istiyorum," dedi. Rory, "Yarım tencere kaldı," diye karşılık verdi.

"Evet, kimse dikkat etmezse hepsini yersin." "Şimdi yiyebilirim." Rory büyük bir ısırik aldı ve sırttı.

Elmalı ve çikolatalı turtalar mideye indirildikten sonra Nikki ve Caitlin masayı toplamaya başladılar. Jessie yardım etmek için ayağa kalktı ama Caitlin Mark'la kalması için ısrar etti.

"Biz hallederiz." Tatlı tatlı gülümsedi, tabaklar kollarının arasında üst üste yığılmıştı.

Nikki taşıyabildiği kadar tabak kaptı ve Caitlin'i mutfağa kadar takip etti. "Güzel."

"Öyle olduğunu sanıyordum," diye fısıldadı Caitlin, kalabalık yemek salonuna bakarak. "Sadece seni yalnız bırakıp geçmişî konuşmak istiyor. Bu gece böyle bir şey olmayacak. Baş etmen gereken yeterince şey var."

Nikki gözlerinde yeniden yaşlar biriktiğini hissetti.

"Teşekkürler." "Lacey iyi görünüyor," dedi Caitlin.

"Biraz zorlandı ama çocuklar dayanıklıdır." Nikki ona Lacey'nin daha önce kardinalleri gördüğünü anlattı. "Bir yanımlı onu yönlendirdiğim için kötü hissetti ama-"

"Değildin," diye sözünü kesti Caitlin. "Pek çok insan kardinaler hakkında buna inanır ve gerçeği asla öğrenemeyeceğimize göre bu bir yalan değil. Bu ona karşı bir nezaket."

Liam elinde jambon tabağı ve güveç tabaklarıyla göründü. Onları lavabonun yanına koydu ve tezgâha yaslandı. "Tamam, beni bilgilendir lütfen. Davayla ilgili her şeyi bilmemek beni öldürüyor."

"Şu anda yapamam," dedi Nikki. "Bulaşık yıkıyoruz."

"Ben de buradayım, aptal," dedi Caitlin şefkatle. "Bir medya mensubu buradayken onu bu duruma düşürme." Onu mutfaktan kovdu. "Fırsatını bulacaksın."

Liam nefesinin altından bir şeyler homurdandı ve yemek odasına geri döndü.

"Ben yıkarım, sen kurutursun," dedi Nikki. "Küçük eşyaları bulaşık makinesine koyarız."

Caitlin tezgâhtan bir havlu aldı. "Doktor Alex Roth'u duydunuz mu?"

Nikki cam fırın tepsisinin üzerindeki kahverengi güveç parçalarını kazıdı. "İsim tanıdık geliyor. Kim bu adam?"

"Suçluların beyinlerinin haritasını çıkarmak için çalışan bir nörobilim araştırmacısı. New Mexico Üniversitesi'ndeki Kasey ekibinde çalışıyordu ama birkaç yıl önce yeni bir tesis açmak ve araştırmalarını genişletmek için Minnesota'ya döndü. Dün danışmanlığını yaptığı bir gerçek suç programının bir bölümünü izledim. Araştırma gerçekten ilginç. Gençlere odaklanmış."

Nikki ovalamayı bıraktı. Caitlin'in bahsettiği araştırma, Bloomington dedektifinin Dion'un da katıldığını söylediği araştırmaya çok benziyordu. "Bu araştırma tam olarak ne arıyor?"

"Küçüklerde beyin gelişimine odaklanıyor, psikopati ve yırtıcı davranış kalıplarını arıyor. Çocuklarda bunları tespit etmeye, yetişkinlerle karşılaştırmaya ve nihayetinde önleme amacıyla bir tür biyolojik belirteçler geliştirmeye çalışıyor."

"Neyin önlenmesi?" Nikki sordu. "Şiddet suçlarını mı?" "Anladığım kadarıyla öyle."

"Bütün bunları bana neden anlatıyorsun?" Nikki ona cam tabağı uzattı. "Böyle bir konuyu asla sırf sohbet etmek için açmazsın. Nereye varmaya çalışıyorsun?"

"Peki." Caitlin dramatik bir etki yaratmak için durakladı. "Kesha'nın erkek arkadaşının programda olduğunu öğrendim."

"Biliyoruz," dedi Nikki. "Bunu erkek arkadaşına sormak niyetindeyim, ama ona karşı gerçek bir kanıt bulamazsak, tıbbi kayıtlarını asla alamayacağız."

Caitlin, "Doktor Roth'un iyi bir kaynak olabileceğini düşünüyorum, çünkü son on yılda binden fazla katille görüşmüş ve onları taramış," dedi. "Liam gitmişken ve başınızda bu kadar iş varken, Doktor Roth'a danışmak mantıklı olabilir. O düzenli olarak bu adamların kafalarının içinde, biliyor musun? Oturup dinlediği şeyler saçlarınızı beyazlatabilir."

Nikki tencereyi temizlemeyi bitirdi ve kurutması için Caitlin'e verdi. "Peki ya uyarı?"

"Ne uyarısı?" Caitlin masumca sordu.

Nikki kahkahayı bastı. "Sana güveniyorum ve seni bir arkadaş olarak görüyorum ama aynı zamanda akıllı ve bilgili bir gazetecisin. Roth'la bir röportaj yapmak istiyorsun. Benim aracılığım ile kuracağın bir bağlantı bunu elde etmene yardımcı olacaktır."

"Bunu kendi başıma yapamayacağımı sana düşündüren nedir?" Caitlin sordu. "Mark'ın aklanmasıyla ilgili belgeselim bana büyük bir medya ödülü kazandırdı."

Nikki ağır bir tabak daha aldı ve yıkamaya başladı. "Tercümesi: Yeni bir şey üzerinde çalışıyorsunuz ve Doktor Roth buna harika bir katkı sağlayacaktır."

"Sadece ilgilendiği bir şeyse." Tatlı tatlı gülümsedi ve büyük tencereyi kuruması için rafa koydu. "Bunun bir taşla iki kuş vurabileceğini düşündüm."

"Eğer ona ulaşmaya karar verirsem, ona senin adını veririm. Ama aksi takdirde tek başınasın."

Caitlin sırtıttı. "Anlaştık."

BEŞ

"Sonunda uyudu." Nikki ön dolaba gitti ve paketlemeyi düşünmediği hediyeleri buldu. Hediyeleri Lacey'yle birlikte Rory'nin kesmesine yardım ettikleri büyük Noel ağacının önüne koymaya başlarken, "Hiç vazgeçmeyecek sanıyordum," dedi.

"Bunları paketlemiyor musun?" diye sordu.

Nikki başını salladı. "Tyler onun için Noel Baba'dan birkaç paket bırakmayı severdi. Ailesi de böyle yapardı." Lacey için aldığı bebek evinin çeşitli bölümlerine baktı. "Ne yapmamı istiyorsun?"

Rory talimatları incelerken kaşlarını çatı. "Geçimimi sağlamak için milyon dolarlık evler yapıyorum. Bu lanet bebek evi neden bu kadar zor?"

"Çünkü bunları tasarlayanlar, Noel Baba gelmeden önce ebeveynlerin stres içinde olmalarını istiyorlar." Nikki talimatları aldı ve okumaya çalıştı ama Yunanca da yazılmış olabilirlerdi.

"Zaten yol tarifine ihtiyacım yok." Alet çantasını karıştırdı. "Eğer onları boyut ve şekillerine göre düzenlemek isterseniz, bu harika olur."

Bütün parçaları onun için düzenledikten sonra Rory işe koyuldu. Nikki, Rory'nin yüzünü konsantrasyonla buruşturarak ve dilinin ucunu ağzının kenarından dışarı çıkararak onu kurcalarken seyretmeye bayılıyordu. Bakışları, rengârenk ışıkları ve aralarında Nikki'nin çocukluğundan beri sahip olduğu bazı süslerin de bulunduğu karmakarışık süs koleksiyonuyla güzel ağaca kaydı. Annesi Nikki için her yıl bir süs eşyası alırdı ve Lacey için de aynısını yapmıştı. Bu süsler

Tyler'ın geçen yıl yaptırdığı küçük masa üstü aa en tepede, meleğın yanındaydı. Nikki, Lacey'nin Rory'ye her bir ss anlatışını ve babasınıninkileri neden meleğın yanına asmak istediğini düşündükçe hâlâ ağlayacak gibi oluyordu. Rory kendisini tehdit edilmiş ya da korkutulmuş hissetmek yerine, onları istediğı yere asabilmesi için onu kaldırmıştı.

Nikki, Rory olmadan ikisinin bu Noel'i atlabileceklerinden emin değildi.

"Ne düşünüyorsun?" diye sordu, düz uçlu tornavidaya uzanarak.

"Kader, sanırım," diye yanıtladı

Nikki. "yle mi?"

Başını salladı. "Biliyorsun, geçen yıl olan her şey sen ve ben birlikte olsak da olmasak da olacaktı, Mark'ın serbest bırakılması ve Tyler'ın ldrlmesi de dahil."

"Ama ben sizi Mark'ın masum olduğuna ikna ettim ve siz de mahkemeyle konuştunuz."

"DNA onu temize çıkardı, beni değil. Mesele şu ki, o benzin istasyonunda durmaya karar vermeseydim ve kışımın üstüne dşmeseydim, şu anda burada olmayabilirdik." Anı hafifletmeye çalışarak sırttı. "şanslısın."

Rory onu pebilmek için dizlerinin üzerine çöktü. "Gerçekten şanslıyım."

Dudakları enesinde ve boynunda gezinirken Nikki kıpırdandı. "Uslu dur. Bunu bitirmeliyiz ki biz de uyuyabilelim." Bu gece dinlenebilmeyi beklediğinden değil. Kesha'nın cesedi morgdayken ve ailesinin hayatı paramparça olmuşken mutlu bir şekilde oturmanın ağırlığını omuzlarında hissetmeye başlamıştı bile. Nikki'nin suçluluk duygusuyla baş edebilmesinin tek yolu, Noel'in Lacey için önemli olduğunu kendine sürekli hatırlatmaktır. Biraz normalliğe ihtiyacı vardı.

"Düşünüyordum da," dedi Rory, yanakları kızarak, "St. Paul'deki evini satıp resmen buraya, benim yanıma taşınmalısın. Siz zaten hep buradasınız. İpoteğe verdiğiniz parayı boşa harcıyorsunuz."

Adamın söylediğı makul noktaya rağmen, zihninde bahaneler oluşmaya başladı. Ofiste sıkışıp kalması ve Stillwater'a gitmek için bir saat yol gitmek istememesi ihtimaline karşı evde kalmak hoşuna gidiyordu.

"Piyasa şu anda çok hareketli," dedi Rory. "Muhtemelen bundan ciddi para kazanırsın."

Tyler, Lacey'ye yüklü bir miras bırakmıştı ve Nikki hâlâ onun hayat sigortası poliçesinin ana sahibiydi. Hepsini Lacey'nin niversite fonuna yatırmıştı.

"Nik?" Rory'nin sesine endişe karışmıştı. "Sormak kötü bir fikir miydi?"

"Hayır, tabii ki değil. Bu mantıklı." Dudağını ısırđı. "Sadece bunun Lacey'yi olumsuz etkileyip etkilemeyeceğini merak ediyorum, anlıyor musun?"

"Hiç orada olmuyor," dedi Rory.

"Biliyorum ama son birkaç ayda onun için çok şey değişti," dedi Nikki. "Sadece iyileşmesine zarar verebilecek bir şey yapmak istemiyorum, anlıyor musun?" Rory'ye de kendine söylediği kadar aptalca mı geliyordu? Lacey St. Paul'deki ev hakkında nadiren konuşurdu, çünkü orada Tyler'la ilgili o kadar çok anısı vardı ki. Bir daha orada yaşamayacaklarını bilse muhtemelen rahatlardı.

Telefonu çaldı ve ikisi de irkildi. Arayanın kimliğinde Miller'ın numarası yanıp sönüyordu. "zgnm, buna cevap vermeliyim." Başparmağını telefon ekranında kaydırđı. "Selam Kent. Umarım son aradığında getirdiğinden daha iyi haberler getiriyorsundur."

Miller, "Gerçekten şanslı bir fırsat yakaladık," dedi. "Arkadaşım Reuben köpeğini yarın getirebilir."

"Noel günü m?" Nikki şaşırmıştı. "Bunu nasıl başardın?"

"Boşanmış ve çocukları hafta ortasına kadar annelerinin yanında. Yılbaşında onları alacak. Sabah 11'de benimle gölde buluşacak."

"Peki ya ailen?" Nikki sordu.

"Anlıyorlar," dedi. "Kızlarım Noel Baba'yı geride bıraktı. Hediyeler ve yiyecek onların Noel'inin temelini oluşturuyor. Ayrıca, yaptığım şeyin şu anda acı çeken başka bir aileye yardım etmek olduğunu anlayacak yaştalar."

"Lacey'nin büyükanne ve büyükbabası yarın öğleden sonra saat bir buçukta onu alacaklar. O saatten önce gidemem ama o gider gitmez göle geleğim. Arkadaşınız gölü aramanın ne kadar süreceğini söyledi mi?"

"Köpek bir şeye çarpmazsa bir, bir buçuk saat. Sonra park alanından başlamasına izin vereceğiz ve oradan devam edeceğiz."

Nikki hâlâ bebek eviyle uğraşan Rory'ye baktı. "Yarın öğleden sonra aramaya yardım edebilir misin? Miller bir K9 ayarladı. Lacey öğleden sonra alınana kadar ayrılamayacağım için muhtemelen ayrı ayrı gitmemiz gerekecek. Ama daha erken gidebilirseniz, Miller'ın alabileceği tüm gönüllü insan gücüne ihtiyacı var."

"Bu normal mi?" Rory sordu. "İznim var mı ki?"

"Sadece insan gücüne ihtiyacım var," dedi Nikki. "Yılın başka bir zamanı olsa, aramaya yardımcı olacak yardımcılarımız ve diğer gönüllülerimiz olurdu ama yarın resmi bir şey yapmamızın imkanı yok. Bu sadece Kent ve benim bir araya getirebileceğimiz kadar insanın gölün etrafındaki donmuş bataklıkta yürümesi olacak. Yine de uyarayım, korkunç bir şey görme ihtimaliniz var, bu yüzden kendinizi rahat hissetmezseniz sizi anlarım."

Rory başını salladı. "Ben de sizinle geleceğim."

"Saat bir buçuktan önce gelebilir misin?" Miller sordu, belli ki Rory'nin sesini duymuştu. "Nikki'nin Lacey'yi almasını beklemesi gerektiğini anlıyorum ama Reuben gölle işimizin öğlene kadar biteceğini düşünüyor. Hemen sonra yola çıkacağız."

"Orada olacağım," dedi Rory.

Nikki Miller'a Liam'a haber vereceğini ve onun da gelip aramaya yardım edip edemeyeceğini soracağını söyledi. "Bu durumda sen, ben, Reuben, köpek, Rory ve Liam, yarın gelebileceğini varsayarsak. Bence bu kadarı yeterli. Medyanın daha fazla ilgisini çekmek istemeyiz. Haberlerde Kesha'nın ellerinin ve ayaklarının kesildiğine dair bir şey duymadım ve bunun böyle kalmasını istiyorum."

Miller'la konuşması bittikten sonra Nikki Liam'ı aradı. "Kent ve ben Pazar gününe kadar arama yapamayacağımızı düşünmüştük ama köpekli arkadaşı geldi." Yarınki planı açıkladı.

"Ne zaman ve nerede?" Liam sordu.

"Miller, DNR ile birlikte çalışarak kadavra köpeğini önce göle, ardından da yakın çevreye gönderecek ve oradan yola çıkacak. Eğer herhangi bir koku yakalarsa, zeminde arama yapacağız. Rory öğlene kadar orada olacak, o yüzden planınızı ona göre yapın. Eğitimci, teknedeki çok fazla insanın köpeğin dikkatini dağıttığını söylüyor. Caitlin iyi olacak mı?"

Sen yardım ederken mi? Teknik olarak medyanın bir parçası olduğu için onu orada tutamayız."

"O iyi olacak. Ailesi burada olacak ve Zach'le bir Monopoly turnuvası planladılar. İşlerin çirkinleşeceğine dair içimde bir his var."

Nikki gülümsemekten kendini alamadı. Caitlin ile oğlu Zach arasındaki ilişki karmaşıktı ve Zach yılın başlarında dengesiz bir pedofilin hedefi olmuştu. Normal bir genç gibi davranabilecek kadar iyi olduğunu duymak güzeldi.

"Dediğim gibi, bu kayıt dışı," diye hatırlattı Nikki ona. "Miller ve benden başka kimse gerçek kanıtlara dokunmadığı sürece sorun yok. Umarım boşa harcanmış bir Cumartesi gününden başka bir şey olmaz. Forest Lake dedektifinden gönderdiğim e-postayı aldın mı?"

"Evet," dedi. "Sabah okuyacağım. Şu anda kafam beni öldürüyor. Eve gelene kadar iyiydi."

"Çok fazla uyarıcı var," dedi Nikki. "Yarın gelemezsen anlarım."

"Orada olacağım ve Forest Lake dosyasından da haberdar olacağım," dedi sesinde keskin bir tonla. "Birinin oraya gidip onlarla yüz yüze görüşmesi gerekiyorsa, bir ajan gönderirim."

Konuyu zorlamak onu daha da kızdıracaktı, bu yüzden Nikki ona biraz uyumasını söyledi.

"Ellerini ve ayaklarını mı kesmiş?" Rory telefon görüşmesini bitirdiğinde sordu.

Nikki başını salladı. "Bunu senin önünde söylememeliydim, o yüzden lütfen tekrarlama."

"Yapmayacağım." Ürperdi. "Notlarını falan gözden geçirmek istersen bunu bitirmek üzereyim. Burada oturup çalışmamanın seni öldürdüğünü biliyorum."

"Teşekkür ederim." Nikki eğildi ve onu sertçe öptü. "Ve bu davadan sonra satış hakkında konuşabiliriz, söz veriyorum."

Rory ona gülümseyip başını salladı, ama Nikki onun cevap vermekten kaçtığını bildiğini hissediyordu. Onun nesi vardı böyle?

Rory bebek evini gece yarısına kadar bitirmeyi başardı ve hemen uykuya daldı, ama Nikki uyanıktı ve Dedektif Wiley'nin e-postayla gönderdiği bilgileri okuyordu.

Kamuoyu genellikle bir cinayetin korkunç ayrıntılarına odaklanırken, kurban bilimi bir profilin ve çoğu zaman da davanın çözülmesinin anahtarıydı.

Kesha küçük bir banliyöde yaşayan bir lise son sınıf öğrencisiydi ama yılın en yoğun alışveriş gününde tıklım tıklım dolu bir alışveriş merkezinden kaçırılmıştı. Bu yüksek riskli eylem, Nikki'nin katilin organize ve titiz olduğunu, sadece alışveriş merkezinin güvenliğinden kaçınmayı değil, aynı zamanda Kesha'yı, Mall of America'daki çok sayıda güvenlik kamerasına rağmen polisin katille birlikte ayrıldığını tespit edemeyeceği kadar kontrol altında tuttuğunu gösterdi. Kesha'nın ailesi, Dion ile birlikte Black Friday alışveriş gezisini Şükran Günü'nden sadece birkaç gün önce planladıklarını söyledi. Dedektif Wiley tarafından paylaşılan telefon kayıtlarına göre, Kesha sadece birkaç yakın arkadaşına geziden bahsetmiş ve onlar da zaten mazeret bildirmişlerdi. Ellerindeki küçük bilgiler, katilin Kesha'yı o gün muhtemelen rastgele seçtiğini, muhtemelen Dion'la tartışmasına tanık olduktan ve erkek arkadaşıyla yaşadığı hayal kırıklığını fark ettikten sonra seçtiğini gösteriyordu. Yırtıcı hayvanlar zayıf noktaları tespit etmekte ustaydı ve birçoğu avın heyecanından zevk alırdı. Nikki, Kesha'nın katilinin o gün birini öldürmeyi planladığından emindi ama Kesha yanlış zamanda yanlış yerde miydi, yoksa katiliyle bir bağlantısı mı vardı?

ALTI

NOEL SABAHI

Dondurucu su, patlayan bir şarapnel gibi çarparak sinir sistemini aşırı yüklenmeye sevk etti. Ayak bileklerine bağlanan ağır yük onu yavaşça gölün derinliklerine sürükledi, su ciğerlerine doldu. Ayak bileklerinin etrafındaki sicimi pençeledi, bir şekilde onu aşağı çeken yerçekiminden kurtuldu. Sertçe tekmeledi, tepeye ulaşmak için mücadele ederken kolları suya çarpıyordu. Parmakları katı ve soğuk bir şeye değdi. Tırnaklarını çaresizce pürüzlü buza sürttü, yumruklarıyla ona vurdu. Buz duvarının altında sıkışıp kalmışken onu kimse duyamaz mıydı?

Ne de olsa su kazanacaktı.

Sıcak eller koluna dolandı, derin bir ses ona seslendi.

"Nicole, gözlerini aç. Bu bir rüya, bebeğim."

Rory'nin sesi buzları kırdı ve Nikki soluk soluğa yatakta doğruldu. Soğuk ter tişörtünü ve şortunu ıslatmıştı. Dizlerini göğsüne çekti ve kollarını dizlerine doladı. "Çok üşüyorum."

Rory'nin güçlü kolları onu göğsüne çekti ve battaniyeleri tekrar üzerine örttü. "Sadece nefes al." İri elleriyle sırtını ovdu.

Nikki yüzünü onun çıplak tenine gömdü ve tanıdık kokusunu içine çekti. Adam onu alnından öptü ve battaniyeyi etrafına dolayarak Nikki'nin sıcak bir koza gibi sarılmasını sağladı.

Nikki suyun hayali, ezici ağırlığının asla geçmeyeceğinden korkarak gözlerini kapatmayı reddetti. Bakışlarını

yatak odasının penceresinden, gün ışığının panjurların arasından sızmaya başlamasını izliyordu.

Rory sonunda sessizliği bozdu. "İyi misin?"

"Artık kendimi göldeymişim gibi hissetmiyorum."

Onun nemli saçlarını okşadı. "Lacey'nin uyanmadığına inanamıyorum." "Çılgılık mı attım?"

"Daha çok nefes alıp veriyordun, homurdanıyordun ve tekme atıp yumruklarını savuruyordun. Sanırım birkaç kez yatak başlığına vurdun."

"Sağ elimin ağrımına şaşmamalı." Artık korkusu gitmiş, utancı gelmişti. Ayağa kalktı, giysileri yapış yapıştı ve saçları ona yaslanmaktan keçeleşmişti. "Seni korkuttuysam özür dilerim."

"Özür dileme." Rory kaykıldı ve yatağın kendi tarafındaki ışığını yaktı. "Elini göreyim."

Ona sağ elini gösterdi. Parmak eklemleri kızarmış ve ağrıyordu ama parmaklarını yeterince iyi hareket ettirebiliyordu, bu yüzden Nikki bir yerini kırmadığını biliyordu.

Rory işaret parmağıyla onun elini yokladı. "Bunu duymak istemediğini biliyorum, ama sence bu dava üzerinde çalışman gereken bir dava mı? Şimdiden kafanı karıştırmaya başladı."

"Çalışmak zorundayım," dedi Nikki. "Zaten durum öyle değil. Sanırım daha çok dün buzun üzerinde olmak ve geçen kış neler olduğunu hatırlamaktan kaynaklanıyor."

"Bana söz ver, eğer çok fazla gelirse, bu işi başkasına devredeceksin. Şu anda çok fazla duygusal yükün var, geri adım atarsan kimse seni suçlamaz."

Geri adım atma şansı yoktu ve Liam'ın sahadan çekilmesiyle Kesha'nın cinayeti, muhtemelen halihazırda on küsur davayla uğraşan bir büyük suçlar ajanına devredilecekti. Nikki'nin davranışsal şiddet suçları birimi, seri ve şiddet suçlularını içeren davalarda yardımcı olmak için kurulmuştu ve Kesha'nın gibi davalarda çalışmak için benzersiz bir niteliğe sahiplerdi. Liam'ın yaralanmasından sonra Nikki patronunu iki yeni ajanı bünyesine katmaya ikna etmişti ama bunun bütçeye eklenmesi haftalar almıştı ve yeni yılın başlarına kadar potansiyel adaylarla görüşemeyeceklerdi. Ama Rory'nin ne duymak istediğini biliyordu, o yüzden başını salladı. "Yapacağım. Benim için endişelenme. Saat kaç?"

Rory komodinin üstünden telefonunu aldı. "Yediyi biraz geçiyor. Lacey Noel sabahı genellikle kaçta uyanır?" "Duruma göre değişir," dedi Nikki. "Bize haber verecektir, söz veriyorum."

On dakika geçmeden Lacey'nin sevinç çığlıkları ikisini de yataktan kaldırdı. Rory atletik bir şort ve tişört giyip ona katılmak için dışarı koşarken, Nikki de bornozunu ve telefonunu alıp rüyayı ya da öğleden sonra görebileceklerini düşünmemeye çalışıyordu.

Sabah, Lacey'nin hediyelerini yırtıp atmasıyla bir bulanıklık içinde geçti. Nikki küçük kızını bu kadar mutlu görmeye bayılıyordu ama her saniye Kesha'nın ailesinin çektiğini bildiği acılarla yan yana geliyordu. Rory ve Lacey çeşitli yeni oyuncaklarla oynarken Nikki çikolatalı krep ve bir fincan kahve yaptı. Zaman hızla geçiyor, Lacey'nin ayrılışına doğru geri sayıyordu.

Nikki dün gece Lacey'nin eşyalarının toplanıp hazırlandığından emin olmuştu ama elbette yeni bebeğini ve Noel Baba'dan gelen Polly Pocket oyuncaklarını da almak istiyordu.

Rory göle gitmeden önce Lacey'yle öfkeli bir Go Fish oyunu oynadılar. Lacey, Miller'a yardım etmek için ayrılmadan önce Rory'nin boynuna sarılıp onu ne kadar özlediğini söyleyerek onu şaşırttı ve Nikki, Rory'nin gözlerindeki nemi fark ettiğinden oldukça emindi.

Şimdi ne kadar zamanları olduğunu görmek için telefonunu kontrol ediyordu. Lacey'yi dişlerini fırçalaması ve büyükanne ve büyükbabası gelmeden önce her şeyi aldığından emin olması için göndermişti. Saat neredeyse öğleden sonra birdi ve Kesha'nın erkek arkadaşına Noel için yeterince zaman vermişti. Lacey son dakika eşyalarını almak için koştururken, Nikki Dion'a bir mesaj attı.

Merhaba Dion, ben FBI'dan Ajan Nicole Hunt. Kesha'nın ailesi benden size zaman vermemi istedi ve işbirliği yaptığınız için bunu onurlandırmak istiyorum, ancak bilgilerimizin doğru olduğundan emin olabilmemiz için mümkün olan en kısa sürede sizinle yüz yüze konuşmam gerekiyor.

Telefonunu cebine geri koymaya başlamıştı ki Miller'ın mesajı geldi.

Gölde kalıntı yok. Mezarlık bulundu. En kısa zamanda gel.

YEDİ

YAZ, 1989

Emmanuel uzun otların arasından bakıyor, ablası Diana'nın kısa şortunu ve daracık atletini yavaşça çıkarmasını izliyordu. Onun sütyen giymediğini fark ettiğinde neden birden midesinde kelekler uçuştüğünü anlamadı. Birkaç yıl önce ikisinin bulunduğu gizli koya getirdiği havlunun üzerine oturdu, günlerini gölde büyük kuzey balıklarını avlamak ya da ormanda eski ok uçlarını aramak gibi eğlenceli şeyler yapmayı bırakmadan önce. Geçen yaz Diana onun, bakıcısının dikkatli ve meraklı gözleri olmadan bütün gün başıboş koşma ihtiyacını anlamıştı.

Küçük kumsalın diğer tarafındaki çalılardan uzun boylu, yaşlı bir çocuk aniden fırladı. Emmanuel bu çocuğu yaşadıkları küçük kasabanın yakınlarında, benzin istasyonunda çalışırken görmüştü; Diana'yla da böyle tanışmıştı. Adı David'di ama herkes ona Davey derdi.

Kız kardeşi son zamanlarda Emmanuel ile daha az, Davey ile daha çok vakit geçirmeye başlamıştı, her ne kadar anneleri bunu öğrendiğinde yasaklamış olsa da.

Diana erkek arkadaşının kollarına atılarak bacaklarını onun beline doladı. David'in elleri Diana'nın poposunu kavradı ve ereksiyon hali koşu şortundan belli oluyordu.

Emmanuel bu kontrol edilemeyen şeylerle uğraşmaya daha yeni başlamıştı. Birden fazla kez uyandığında çarşaflarının dağınık olduğunu görmüştü. Saklamaya çalışmıştı ama küçük kardeşiyle aynı odayı paylaşmak bunu imkansız hale getirmişti. Aptal bebek kardeşi annesine söylemişti, kim almıştı

Emmanuel'i banyoya götürüp istakoza benzeyecek kadar sıcak bir duş aldıldım.

O duş alırken, kadın tuvalete oturdu ve özellikle kızların yanında dürtülerini kontrol etmesi gerektiğini açıkladı. Yaptığı şey kirli ve utanç vericiydi ve Tanrı her şeyi görüyordu.

Sonra onunla birlikte dua etmesini ve rüyalarını işgal eden iffetsiz düşünceler için af dilemesini istedi.

Bir sonraki sefer, özel kısmının neden sertleştiğini ve bazen ortalığı dağıtmadan önce acıdığını sorduğunda, annesi kafasına öyle bir vurdu ki Emmanuel yıldızları gördü. Diana onu savunmaya çalışmış, annesine Emmanuel'in vücudunu anlarsa onu kontrol edebileceğini söylemişti.

Anneleri kız kardeşini gece için odasına kilitlemişti. "Bu kız tam bir baş belası," demişti Emmanuel'e. "Tanrı'nın her zaman onu izlediğini umursamıyor."

Şimdi, büyük oğlan onu şakacı bir şekilde büyük battaniyenin üzerine bırakırken kız kardeşinin altın sarısı saçlarını omzunun üzerinden savuruşunu izliyordu. Kız kardeşinin yüzü heyecandan kızarmış, gözleri hızla soyunup üzerine çıkan büyük oğlanın üzerindeydi. Diana nefes nefese kaldı ve tırnaklarını çocuğun sırtına geçirdi. Çocuk ileri geri hareket ediyor, Emmanuel'in babasından duyduğu gibi homurdanıyordu.

İki genç havlunun üzerinde beceriksizce kıvranıyor, iğrenç sesler çıkarıyorlardı. Birkaç dakika içinde her şey bitti ve kız kardeşi ile oğlan çıplak ve gülerек dereye koştular. Emmanuel bir süre birbirlerine su sıçratmalarını izledi ve sonra havluya geri koştı. Gölgele ağaçların altında çırılçıplak uzanmış, bundan sonra ne olacağını konuşuyorlardı. Kız kardeşi çocuğa planlarının işe yarayacağını söyledi.

"O zaman sadece ikimiz olacağız, değil mi?"

"Eminim şehirde bir iş bulabilirim," dedi çocuk. "Küçük bir daire tutacak kadar para kazanana kadar kalabileceğimiz hostel denen yerler var. Ailemize ihtiyacımız yok."

"Özellikle de annem," dedi Diana, başını adamın cılız göğsüne yaslayarak. "O sadece kaba ve sefil biri. Hayatımı onun gibi heba etmeyeceğim."

"Peki ya kardeşlerin?" Davey sordu.

"Emmanuel küçük kardeşimizle ilgilenebilir." Diana gergin olduğu zamanlarda yaptığı gibi tırnaklarını kemirmeye başladı. "O

ona da kötü davranacak, ama büyüyecek. Karşılık verebilecek. Eğer kalırsam, beni öldüresiye döver ya da uykumda öldürür, özellikle de seni öğrenirse." Aniden doğruldu ve Davey'ye baktı. "Bu gece yapalım."

"Kaçmak mı?" Davey şok olmuş görünüyordu.

"Neden olmasın? Ertelemekten bıktım. Minneapolis'e giden geç otobüse binebiliriz. Baban ve ben dokuzdan önce sarhoş oluruz ve annemin bu akşam Stillwater'da değerli tombalası var. Saat on biri geçene kadar evde olmaz." Diana onun saçlarını yüzünden çekti ve sonra eğilip onu öptü. "Lütfen bebeğim. O evde bir gece daha geçiremem."

Emmanuel'in eli, ihtiyaç duyabileceği ihtimaline karşı her yerde taşıdığı Bowie bıçağına gitti.

Ne yapması gerektiğini biliyordu.

SEKİZ

Nikki, Rory'nin beyaz pikabının yanına park edip kışlık yürüyüş botlarını ve ağır montunu giydi, telefonunun ve fazladan bir çift eldivenin kanvas çantasında olduğundan emin oldu. Telefonunu kontrol etti, Dion Johnson'ın aramasına cevap vermemiş olmasına şaşırılmamıştı. Potansiyel bir şüpheliyle konuşmak için beklemek Nikki'ye öğretilen her şeye aykırıydı ama K9'un bu sabah bulduklarını göz önünde bulundurunca kendini haklı hissediyordu. Kesha'nın deneyimli bir seri katil tarafından kaçırıldığı giderek daha fazla anlaşılıyordu. Bu yeni kurbanları düşündükçe midesi düğümleniyordu. Böyle biri ne kadar zamandır Washington County'de, burunlarının dibinde faaliyet gösteriyordu?

"Seninle burada tanışmak güzeldi."

Rory'nin sesi Nikki'nin sıçramasına neden oldu. "Aman Tanrım, beni korkuttun." "Özür dilerim." Utangaç bir şekilde sırtıttı. "Miller sana yol tarif ettiğini söyledi.

ama biraz zorlu bir yol, bu yüzden geri gelip seninle yürümeye karar verdim."

Nikki cipi kilitledi ve onun yanağına bir öpücük kondurdu. "Benim parlak çizmeli şövalyem. Nasılsın bakalım?" Rory'yle dava hakkında konuşamazdı ama yaz boyunca lise aşkının faili meçhul cinayetinin bir parçası olmuştu ve cesedi Rory'nin ihaleye girip kazandığı bir arsada bulunmuştu. Bazı terapi seanslarına katılmıştı ve daha iyi görünüyordu ama bugün onun için hiç de kolay olmamıştı.

"Tamam." Kuzeydoğuyu işaret etti. "Bu sabah buraya geldiğimde, Miller ve K9'lu arkadaşı

Göl. Köpek tekneden iner inmez bir şeye çarptı ve kaçtı. İzlemesi üzücü ve müthişti."

Nikki, "Köpekler inanılmaz," diye onayladı. "Üzerinde hiçbir organik madde kalmamış onlarca yıllık cesetleri bulabiliyorlar."

"Alana ulaşmanın en kolay yolu, az önce girdiğiniz yol boyunca yürümektir."

"Köpeğin gittiği yol bu mu?" Nikki sordu.

Rory başını salladı. "Hayır, ormana doğru ilerledi, bataklık alanın etrafından dolaştı ve yüksek bir yere çıktı. Orada yere yattı ve Miller yer radarını kullandı."

"O zaman gitmek istediğim rota bu," dedi. "Muhtemelen katilin izlediği yol bu ve Kesha'nın ağırlığını taşıyarak oradan geçmenin nelere mal olacağı konusunda bir fikrim olsun istiyorum." Bu sözleri, Liam ya da Miller'la konuşuyor olsaydı söyleyeceği gibi, gerçekçi bir şekilde söyledi. Rory'nin yüz ifadesinden bu konuyu hiç düşünmediği anlaşılıyordu. Nikki onun aklına bu görüntüyü soktuğu için kendini aptal gibi hissetti.

Rory'nin peşinden patikadan çıkıp ağaçların arasına daldı, akli yapılması gerekenlerle doluydu. Adli tabip ve adli antropoloğun bir şey yapabilmesi için toprağın çözülmesi gerekiyordu, bu da Nikki'nin Kesha'nın cinayetiyle ormandaki cesetler arasında resmi bir bağlantı kurmasının günler alabileceği anlamına geliyordu. Gölün kuzeydoğusundaki geniş ağaçlık alanın içinden geçmek yeterince kolaydı ama Nikki'nin odak noktası Rory'nin bahsettiği bataklık alanı. Koruma alanının uydu görüntülerini incelemişti ve sulak alan tam ortasında yer alıyordu. Her şey donmuş olduğu sürece kışın geçmek o kadar da zor olmayacaktı. Nikki birkaç ağacın etrafına bağlanmış kırmızı bandı işaret etti. "Bunların ne için olduğu hakkında bir fikrin var mı?"

Rory donmuş kedi kuyruklarının oluşturduğu uzun, kavisli çizgiyi işaret etti. "Orası bataklığın kenarı. Lacey iyi gidiyor mu?"

Nikki başını salladı. "Benden daha iyi. Bence Tyler'ın ailesi gelmeden hemen önce Miller mesaj atmasaydı, daha büyük bir karmaşa içinde olurum."

"Telefonu Lacey'nin sırt çantasına sen mi koydun?" Nikki, Tyler'ın öldürülmesinden sonra işe döndüğünde, Lacey'ye bir cep telefonu vermişti, böylece istediği zaman annesine mesaj atabilecekti.

İyi olduğundan emin olmak için. Lacey telefonun internete bağlanamadığına inanıyordu ama internet açıktı. Nikki sadece herhangi bir uygulama yüklememiş ve telefonda ebeveyn kontrollerinin etkin olduğundan emin olmuştu.

"GPS açık, Life360 da öyle," dedi Nikki. "Gece boyunca şarj etmesi ve sırt çantasına geri koyması gerektiğini biliyor. Bunu yaptığı sürece, çoğu zaman nerede olduğunu bilebileceğiz."

"Ona normal bir takip cihazı takmalıydık," dedi Rory. "Saat gibi bir şey."

Nikki güldü. "Bunu kesinlikle unuttur. Sırt çantasında atıştırmalıklar var. Onları asla unutmaz."

"Doğru." Sessizlik içinde biraz yürüdüler. Nikki bir atmacanın ağaçların arasında dönüp durmasını, yağmalayacağı yuvalara bakmasını izledi. "Ne kadar içeri gitmemiz gerekiyor?" diye sordu sonunda.

Rory sola doğru döndü. "Fazla uzun değil. Park yerinden köpeğin kokuyu aldığı açıklığa kadar belki beş dakika var."

Birkaç dakika sonra donmuş otlar ve ağaçlar seyreldi ve Nikki, Miller'ın uzun boylu halini küçük, engebeli bir arazide Liam'ın yanında dururken görebildi. Buna açıklık demek kesinlikle abartılı olur, diye düşündü Nikki. Ortalama bir yatak odasından daha büyük olamazdı ve birkaç ölü ağaç kütüğü, uğraşılması gereken bir kök sistemi anlamına geliyordu.

"Nikki." Liam çevre bandının etrafından dolanarak onlara doğru yöneldi. "Gelebilmene sevindim."

Nikki kaşlarını çatarak Liam'ın solgun yüzüne baktı. Gözlerinin kenarında halkalar vardı ve onlara doğru kısa bir yürüyüş yaptığı için nefes alış verişini zorlaşmış gibiydi.

Nikki, "Sana sakın olmanı söylemiştim," dedi.

"Öyleyim," diye karşılık verdi Liam. "Unutmadan, Danny Stanton'ın geçmişini araştırdım. Birkaç yıl önce alkollü araç kullanmaktan ceza almış ve birkaç kez de kavga etmekten yakalanmış ama o zamandan beri dikkat çekmemiş. Kırmızı bayrak yok."

"Peki ya bölgedeki diğer kayıp kadınlar?" Onun yanına doğru adım attı.

"Birkaç tane ama çoğunun geçmişinde kaçmak ya da izini kaybettirmek var. Bunları ayırmak ve listeyi daraltmak için çalışacağım."

Midesi bulanık Nikki olay yeri şeridinin üzerinden geçerek bölgeye yaklaştı. Ağır, siyah bir battaniyeye benzeyen şey işaretlenmiş alanını kaplıyordu. Yerin çözülmesi hakkında okumuşt.

battaniye kullanıyordu ama ilk kez kullanıldığını görüyordu. "Powerblanket'in toprağı çözmesi ne kadar sürer?"

Miller, "Yirmi dört saat içinde on iki ila yirmi dört inç," dedi. "Blanchard'la konuştum. Onlar kazana kadar dışarı çıkmanın bir anlamı olmadığını söyledi. Önümüzdeki yirmi dört saat boyunca gözümüzü topraktan ayırmamamız gerekiyor."

"Köpeğin başka bir şey bulmuş olma ihtimali var mı?" Nikki sordu. "Peki ya Kesha'nın elleri ve ayakları?"

Miller, "Onları henüz bulamadık," dedi. "Isıtıcı battaniyenin daha hızlı çalışabilmesi için yere nüfuz eden radarı kullanmadan önce olabildiğince çok kar temizledik ve onlardan herhangi bir iz görmedik. Ama önce buraya gelip kazmaya niyetlendiyse ve sonra zemin donduğu için yeniden ayarlamak zorunda kaldıysa, onları başka bir yere atmış olabilir. Köpek gölde başka bir şeye rastlamadı." Miller yere baktı, kışlık şapkasının kulak kapakları sert rüzgârda hareket ediyordu. "Yere nüfuz eden radarla teyit ettim. Görünüşe bakılırsa en az altı ceset ya da cesede çok benzeyen şeyler var. Ne kadar derine indiğine bağlı olarak belki daha fazla."

"Altı mı?" Nikki yineledi. "Yan yana mı?"

Miller başıyla onayladı ve Powerblanket'in bir köşesini kaldırdı. "Kar ve buz erimeye başladıktan sonra bu izleri gördük. Sanırım yakın zamanda kazmaya çalıştı ve hemen vazgeçti. Sanırım bu yüzden bu sefer göle gitti. Bu öğleden sonra Kesha'nın cesedinin içinde bulunduğu çantanın bir kısmını yanımda getirdim ve gölden başka bir şey bulamadan çıktıktan sonra köpeğe koklattım. Bir ev yangını gibi yola çıktı ve bizi buraya getirdi. Ya kızın kokusunu aldı ve katilin buradaki toprağı aşamayınca göle gittiği yolu izledi ya da çantanın doğal kokusunu takip ediyordu. GPR ile kesin bir şey söyleyemem ama cesetler bir şeyin içindeymiş gibi görünüyor."

"Ceset torbası gibi mi?" Nikki Kesha'yı düşünerek sordu.

"Muhtemelen," dedi Miller. "Donmuş zemin ve kar, buraya geri dönmeyi yılın diğer zamanlarına göre daha kolay hale getirdi. Su seviyesi yüksek ve burası bir bataklığa benziyor. Bu yüzden burası en iyi ördek avlama alanı."

"Harika," dedi Nikki. "Yani su muhtemelen kalıntıları bozmuş."

"Olabilir," dedi Miller. "Ama burası aslında tüm bölgenin en yüksek noktası."

"Yine de, neden bu bölgeyi seçtiniz?" Liam sordu. "Buraya kadar yürümek kolay değilse, bir de ölü bir ağırlığı taşıdığını düşün. Görünüşe göre erişimi daha kolay olan pek çok başka alan var."

Miller, "Aklıma en az on tane geliyor," dedi.

Nikki, "Bu bölge onun için bir anlam ifade ediyor," dedi. "Bunu seçmek önemli olmalı. İyileşmeye ne zaman başlayabileceksiniz?"

Liam, "Zemin en az bir metre derinliğinde donmuş," dedi. "GPR cesetlerin bu derinlikte olduğunu gösterdi. Adli tabibin bu işi nasıl halletmek istediğine bağlı olarak, zemin muhtemelen yarın geceye kadar yeterince çözölmeyecek." Titredi.

Miller, "Daha büyük bir sorununuz var," dedi. "Normalde sahayı korumak için bir tür yapı inşa etmemiz gerekirdi. Ancak buraya dönüş yolu o kadar zahmetli ki, işler başladığında sahayı ve kazıcıları koruyabilecek bir şey inşa etmek için herhangi bir büyük ekipman getirme şansımız yok. Medyanın bu olayla ilgili tutumuna bakılırsa, birilerinin buraya gizlice girmeye çalışması ihtimaline karşı buranın kapatılmasını gerçekten çok isterim."

"Bu konuda yardımcı olabilirim," dedi Rory. "Mark ve ben bir şeyler hazırlayabiliriz. Bölgeyi kapatmaya yetecek kadar ağır hizmet tipi vinil kaplamam var. Sadece onu sabitlemem gerekiyor." Olay yeri şeridini daire içine aldı, bakışları küçük açıklığın bir yanından diğerine gidip geliyordu. "Ağaçları direk olarak kullanabiliriz."

"Gerçekten mi?" Nikki sordu.

"Bu ormanda inşa ettiğim ilk gizli sığınak olmayacak," dedi. "Evet, doğru aletlerle birkaç saat içinde bir şeyler yapabiliriz." Rory saatini kontrol etti. "Yeterince hızlı hareket edersem belki hava kararmadan önce."

"Ne yapman gerekiyorsa yap." Miller saatine baktı. "Belki doksan dakikalık gün ışığınız kaldı."

"Sorun değil. Peki ya Mark?" diye sordu. "Protokol olduğunu biliyorum ama o güvenilir biri ve bana yardım ederse bu iş çok daha hızlı ilerler."

Miller bir an düşündü ve sonra başını salladı. "Bilgiyi kendisine saklayacağına kefil olduğunuz sürece sorun yok. Ama rozeti ve saha izni olmayan hiç kimse" -Miller gözlerini deviren Liam'a baktı- "bu kasetin içinde yer alamaz."

"Elimdekileri iki kez kontrol etmek için kamyonu gidiyorum, sonra Mark'ı arayıp geri kalanını getireceğim." Rory ağaçların arasında kayboldu.

Miller, "Rory'nin işi bittiğinde yardımcılarını görevlendireceğim," dedi. "Biri otoparkta, biri de burada. Yoldan yürümek zor ama imkansız değil ve zaman zaman toprağı kontrol edecek birine ihtiyacımız var."

Liam bölgeyi taradı. "Göl donduğundan beri en az iki kez kar yağdı, bu yüzden katilin düşürmüş olabileceğı herhangi bir şey ya da fiziksel kanıt bir ayak karla kaplı. Toprak çözöldükten sonra cesetlerin çıkarılma süreci çok önemli olacak. Blanchard ve adli antropolog kendi protokollerini uygulayacaklar ama yarın gece kanıt müdahale ekibinden birinin burada olduğundan emin olmalıyız, kazma işleminin o zaman başlayacağını varsayıyorum."

"Courtney bu gece şehre dönüyor," dedi Nikki. "Bu konuyu araştırmak için burada olacak."

Miller telefonundan başını kaldırdı. "Doğa koruma alanının arkasındaki yola bir şerif yardımcısı gönderdim, böylece Rory'yi otoparkta bekleyebiliriz. Zaten o ve Mark'ın her şeyi buraya taşımak için yardıma ihtiyacı olacak."

Sıcak SUV'de Rory'yi beklerken, Nikki e-postasını kontrol ederek adli tabibin Kesha'nın cesedinin bulunduğu çantayla ilgili yanıt verip vermediğini kontrol etti.

"Blanchard e-postama cevap verdi. Kesha'nın kalıntıları bir acil durum ceset torbasındaydı. Bu marka çok kullanılan ve Amazon'dan toplu olarak temin edilebilen bir marka."

"O zaman onu gömmeye niyetlenmiş," dedi Miller. "Cesedi göl için ağırlaştırarakken neden çantayla zaman harcasın ki?"

Nikki başını salladı. "Bilmiyorum ama diğer kurbanları kurtarmaya başlamadan önce bir cevap bulduğumuza sevindim. Ceset torbası

imzasının bir parçası olabilir. Liam, kayıp kişiler için ağını genişlet. Eyalet çapında, 16-30 yaş arası kayıp kadınları ara. Eyaletin diğer bölgelerinden Kesha gibi metro bölgesinde kaybolan kadınlara da dikkat et."

Yolcu koltuğunda iki büküm oldu. "Sence kasıtlı olarak yerlileri almıyor mu?"

"Bilmiyorum," dedi Nikki. "Ama bu adam kesinlikle buralı. Kurbanlarını bırakmak için bu bölgeyi seçmiş çünkü buraya aşına. Halkın arasına nasıl karışacağını, nasıl uyum sağlayacağını biliyor. Nispeten küçük ve trafiğin yoğun olduğu bu bölgede birden fazla kişiyi gömmeyi bu şekilde başarmış. Bölgeyi çevreleyen evler hakkında ne biliyoruz?"

"Alanın kuzeybatısındaki arazinin sahibi emekli bir cerrah," dedi Miller, gözleri bilgisayarındaydı. "Mülk kayıtlarına bakılırsa, muhtemelen gömüden üç yüz metreden daha az bir mesafede. Ama o bölgeden geçmek gölden gelmekten daha da zor. Sezon boyunca orayı ördek avcılarına kiralyor."

"O evde mi?" Nikki sordu. "Beklerken gidip onunla konuşabilirim."

Miller, "Bu sabah onunla konuştum," dedi. "O ve karısı Florida'da kış mevsimi ve yolun diğer tarafındaki komşularına göz kulak olması için para ödüyorlar. Kadın emlakçı, çocuğu yok. Ona bir mesaj bıraktım, ancak ev sahibi izinsiz giren insanlarla hiç sorun yaşamadığını, ancak rezerv göz önüne alındığında bunun olabileceğini her zaman kabul ettiğini söyledi. Mevsim dışında silah sesleri duymadığı sürece, açıkçası pek aldırış etmemiş. Ne de olsa Washington County güvenli bir bölge." Miller'ın alaycılığı Nikki'nin moralini pek düzeltmedi.

Hollywood pek çok insana seri katillerin Amerika Birleşik Devletleri'nin batısındaki Bundy ya da Alaska'daki Hansen gibi geniş coğrafi alanlarda faaliyet gösterdikleri fikrini vermişti, ancak gerçekte çoğunluk normal bir yaşam görüntüsünü sürdürmelerine yardımcı olan bir iş, ev ve aile gibi bir bağlantı noktasına yakın faaliyet göstermeyi tercih ediyordu. Nikki'nin akıl hocasının bir zamanlar söylediği gibi, *yabancılar göze batır, yerliler görünmezdir*. "Kesha'nın hayatındaki herkesle yeniden görüşmeliyiz."

Miller dikiz aynasından ona baktı. "Bloomington dedektifinin tavrından her ne kadar hoşlanmasam da raporları okudum. Soruları oldukça kapsamlı. Elbette, bu sabah gazeteyi okuduysanız, bu bir ırk meselesi."

"Aynı fikirde değil misin?" Liam sordu.

"Dedektifin olayla ilgili notlarını ve raporu okuduktan sonra, hayır. Elleri bir şey yokmuş ve erkek arkadaşı da ilgilenilen tek kişiymiş." Miller omuz silkti. "Aynı fikirde olmadığım halde bir davanın ırk nedeniyle yanlış ele alındığını söylemek istemiyorum. Bu kurt gibi ağlamak gibi bir şey ve ırktan etkilenen davalardan uzaklaştırıyor."

"Notlarını okudum ve sana katılıyorum," dedi Nikki. "Sonuç olarak, bir seri katil bu bölgeyi kişisel mezarlığı için kullanıyor, bu da muhtemelen buralı olduğu anlamına geliyor. Bloomington dedektifinin Washington County ya da Stillwater hakkında soru sorması için bir neden yoktu ama bizim var. Bu yüzden Kesha'nın davasındaki herkesle yeniden görüşmemiz gerekiyor."

"Kaç tane bu?" Liam sordu.

"On, belki on iki," dedi Miller. "Ebeveynler, aile, erkek arkadaş, arkadaşlar, iş arkadaşları dahil. Erkek arkadaş hariç hepsi şüpheli olarak elendi. Sanırım ulaşmaya çalışıyorlar ama mümkünse onunla yüz yüze görüşmek istiyorum."

Nikki, "Dün Kesha'nın ailesine bu bölgeyle bağlantılarını sorduk zaten," dedi. "Geri kalanını yarın ilk iş bölümüm ve fethedelim."

"Ben yaparım." Liam konuştu. "Şüpheli olarak aklanmışlarsa, onları arayıp Washington County ile bağlantılarını sormak o kadar da önemli bir şey değil."

"Kesha'nın ya da hayatındaki herhangi birinin burada vakit geçirip geçirmediğini, burada mülkü olup olmadığını, yaz kampı için buraya gelip gelmediğini, bunun gibi şeyleri sorduğunuzu açıkça belirtin. Yerel düşünün."

"Eğer buralıysa, neden toprak donmadan önce geri gelip Kesha'yı gömmedi?" Liam sordu. "En azından Aralık ayının ilk haftası vakti vardı."

"Belki de buraya gelememiştir," dedi Nikki. "Şu anda metro bölgesinde yaşıyor olabilir ama bence bu bölgeyi seçmesinin bir nedeni var. Ulaşılması daha kolay ve muhtemelen keşfedilme şansı daha az olan düzinelerce alan bulabilirdi, St. Croix Nehri'nin sadece birkaç mil doğumuzda olduğundan bahsetmiyorum bile. Sanırım özellikle burayla ilgili bir şey. Her iki durumda da, tüm üslerimizi koruduğumuzdan emin olmalıyız."

"Peki ya Dion?" Miller sordu.

Nikki, "Bugün erken saatlerde ona bir mesaj göndererek iletişime geçmesini istedim," dedi. "Bu akşama kadar cevap vermezse, tekrar deneyeceğim." Nikki sol omzunda oluşan düğüme masaj yaptı. "Hepimiz aynı fikirde olalım diye söylüyorum, Liam eyaletteki kayıp kişileri araştırarak ve polisin Kesha hakkında görüştüğü herkesle irtibata geçerek Washington County ile bir bağlantı bulup bulamayacağına bakacak. Sabah alışveriş merkezine gideceğim ve mezar yeri üzerinde çalışacağız. Courtney yarın Stanton'ın kamyonundaki kanı test edebilecek, böylece onu eleyebileceğimizi umuyoruz."

"Bekle biraz." Liam dizüstü bilgisayarına geri döndü ve açık sekmelerini gözden geçirdi. "Bu sabah bir mülk araştırması yaptım ve Caitlin'in ailesi gelmeden önce bir ipucu üzerinde çalışmaya başlamıştım. Stanton'ın karısıyla ilgili bir şey vardı... önemliydi. Geri dönmeyi unuttuğuma inanamıyorum."

"Bu da sarsıntı sonrası yaşadığınız sorunun bir parçası değil mi?" Miller sordu.

"Sanırım," dedi Liam. "Çoğu zaman baş ağrısı ve rastgele bulanık görme oluyor. Tamam, işte burada. Karısının kızlık soyadı Blaine. Kuzeni yolun hemen aşağısındaki keçi çiftliğinin sahibi. Arabayla beş dakika, yürüyerek bir saat. Büyük tesadüf, özellikle de ödülü ne kadar hızlı istediğini düşünürsek."

"Belki," dedi Miller. "Ama ilçenin kuzey kesimindeki bu küçük kasabalar oldukça dar görüşlü. Bir kişi muhtemelen bir taş atıp akrabası olan birine isabet ettirebilir."

Liam tekrar Nikki'ye baktı. "Yine de keçi çiftliğini kontrol etmeye değer, değil mi?"

"Kontrol etmeme değer," diye düzeltti onu. "Şu anda mı?" Miller sordu.

"Olabilir," dedi Nikki. "Rory ekipmanlarla birlikte en az yarım saat daha dönmez. Umarım Noel'de kapılarını çalmama aldırılmazlar."

DOKUZ

Nikki, Mayberry Trail Yolu'ndan saptı ve Blaine'in açık arazi ve halka açık patikalarla çevrili süt keçisi çiftliğine giden çıkmaz çakıl yola girdi. Zorlu bir yolculuk olacaktı ama deneyimli bir yry ya da avcı rezervin içinden geçerek mezarlığa ulaabilirdi. Blaine'in iftliği, üç metal ahır, birkaç tahıl silosu ve etrafa saçılmış epeyce ekipmanla Nikki'nin daha önce gittiği diğer çiftliklere benziyordu. Muhtemelen yazın irin görünüyordu ama kışın her şey gibi kasvetliydi. Küçük bir köknar ağacı sırası evi ahırlardan ayırıyordu ve yazlık tarzı ev bakımlı görünüyordu.

Nikki kilitli bir seranın önünde tanıdaık bir minibüs gördü. "Harika," diye mırıldandı. "Stantonlar burada Noel'i kutluyor olmalılar."

Nikki cipten iner inmez bahçede oynayan çocukların bağırışlarını ve ardından birkaç yüksek sesli havlamayı duydu. Büyük, tüylü, siyah bir köpek havlayarak evin etrafında koturuyordu. Nikki cipe geri dönmek için hamle yaptı ama bir adam n kapıyı çarparak açtı ve verandaya ıktı.

"Sandy, gel."

Köpek yavaladı ve sağa döndü. Verandanın basamaklarını hızla çıktı ve adamın ayaklarının yanına uzandı. "Aferin kızıma. Burada kal."

Nikki yavaşça yaklaştı. "Bu iyi eğitilmiş bir köpek."

"O iyi bir bekçi köpeği," dedi. "Eğer sizin bir tehdit olduğunuzu dnseydi, beni görmezden gelirdi. Peki, sizin için ne yapabilirim Ajan Hunt?"

"Sanırım Stanton'lar burada olduğumu biliyor. Siz Bay Blaine misiniz?" "Bana Tanner deyin," dedi.

Nikki verandada durdu, gözleri köpekтеydi. "İçeri girmemin bir sakıncası var mı?"

"Muhtemelen hayır, ama kuzenim yapardı. Danny onun dışarı çıkmasını engellemek zorunda kaldı."

Bir rüzgâr karı ağaç dallarına ve çatıya savurdu. Nikki kapüşonunu yukarı çekti ve paltosunun fermuarını çenesine kadar çekti. "Verandada konuşabilir miyiz?"

"Elbette, ama bu ne hakkında? Danny yarına kadar bir şey yapamayacağınızı söyledi. Bu arada o bir sineği bile incitmez. Burada olduğunı nereden biliyorsun?"

"Ben yapmadım." Nikki basamakları yavaşça çıktı, köpekten uzak durmaya dikkat ediyordu. "Florida'da olmayan en yakın komşumuz sensin. Size ya da ailenizden birine geceleri ormanda, rezervde ya da gölde birilerini fark edip etmediğinizi sormak istiyorum."

"Gizlice dolaşmak gibi mi?" Tanner ensesini okşayarak sordu. "Buradan gölü göremiyoruz tabii ki. Dışarıda kimseyi görmedim ama ben oldukça erken yatıyorum. Hemen diğerlerine de sorayım." İçeri dönmek için arkasını döndü.

"Onlarla konuşabilseydim harika olurdu," dedi.

Tanner başını salladı. "Alınma ama kuzenimin öfkesiyle daha fazla uğraşmak istemiyorum. Hemen döneceğim." İçeri süzüldü, kapıyı çerçeveyeyle arasına sıkışacak kadar açtı.

Evden marihuana kokusu yayılırken Nikki'nin gözleri yaşardı. Sanırım Stanton'ın esrarı nereden aldığını ya da seranın neden kilitli olduğunu sormasına gerek yoktu.

Tanner dışarı çıktı, peşinde eşofman ve polar kapüşonlu bir genç kız vardı. Sakalsız haliyle Tanner'ın tıpatıp aynısıydı. "Kızınız mı?" Kız araba kullanacak yaşta olabilirdi ama kırmızı gözlerine rağmen sigara içecek yaşta olmadığı kesindi. Tanner ve karısı ya çocuklarının evde yasadışı şeyler yapmasını tercih eden türden ebeveynlerdi ya da umursamıyorlardı.

Başını salladı. "Chelsea, bu Ajan Hunt. Ona ne gördüğünü anlat."

Chelsea ellerini ceplerine soktu. "Birkaç hafta önce, erkek arkadaşım ve ben etrafta dolaşıyorduk, sadece takılıyorduk ve gördüm

Ağaçlardaki ışık. El feneri gibi değil, bir fener gibi. Erkek arkadaşım durdu ve kontrol etmeye gittik."

"Bekle," dedi Nikki. Telefonunun kilidini açtı ve Google Earth'ten aldığı ekran görüntüsünü buldu. Chelsea'nin ekranı görebileceği şekilde hareket etti. "Burası senin evin ve burası da göl. Siz neredeydiniz?"

"Şu civarda." Chelsea, Mayberry Yolu'nun rezervle sınırlanan bölgesini işaret etti. Mezar yeri güneyde, yoldan üç yüz metreden daha az bir mesafede bulunuyordu. "Tam ormana girmiştik ki birden ağaçların arasından elinde büyük bir kamp feneri olan bir adam çıktı. Köpeğini gezdirdiğini ve bir şeyin köpeği korkutup kaçtığını söyledi. Onu arıyordu, biz de yardım etmeyi teklif ettik."

"Adam neye benziyordu?" Nikki sordu.

"Üzerinde ağır bir iş tulumu ve yüksek yakalı siyah bir palto vardı. Burnuna kadar uzanıyordu ve başında bir şapka vardı. Tek söyleyebileceğim beyaz ve uzun boylu olduğu."

"Yardım etmeyi teklif ettiğinde nasıl tepki verdi?" Nikki sordu.

"Şaşırmış görünüyordu ama yardımı kabul etti. Ayrıldık, erkek arkadaşım ve ben yolda yürürken adam ormanda köpeğini aradı."

"Neden rezervde yürümek istediğini söyledi mi?" Nikki sordu.

"Buralarda büyüdüğünü ve buralardan geçebileceğini söyledi. gözleri bağlıyken bile kamyonuna giden yolu bulabilir." "Aracı gördünüz mü?"

"Hayır ve adama köpeğini gördüğümüzü nasıl söyleyeceğimizden emin değildik çünkü cep telefonu yanında değildi. Belki yarım saat sonra ormandan çıktı ve köpeğinin kuzey girişindeki pikabına geri döndüğünü söyledi. Yardımımız için teşekkür etti ve kaybolmadan ya da yaralanmadan önce eve gitmemizi söyledi." Chelsea ürperdi. "Garipti, çünkü ormanda ışığı görmeden hemen önce gölün kuzey girişinden geçmiştik ve bir araç görmemiştik. Fark etmediğimizi düşündüm. Her halükarda hava soğuktu ve yetişmem gereken ödevlerim vardı, bu yüzden buraya geri döndük."

Nikki ona o gece muhtemelen bir seri katilden kaçtıklarını söylemek istedi ama Bayan Stanton'ın hemen haberlere çıkmasını istemiyordu. "Bilgi için teşekkür ederim," dedi Chelsea'ye. "Bir şey fark ettin mi?"

Başka detaylar? Göz rengi ya da kaşları gibi? Garip şekilleri var mıydı? Bulanık mı? Hatta şapkasının ya da paltosunun markası gibi."

Chelsea omuz silkti. "Karanlıktı. Üzerinde tulum gibi koyu renk bir karhart vardı. Babamın yaşına yakın görüldüğünü düşündüğümü hatırlıyorum. Yani kırk iki." Gözlerini deviren babasına sıırttı. "Yüzünü görebilmek için el fenerini ona tuttuğumuzda da sinirlenirdi. Işığın gözlerini acıttığını falan söyledi."

"Siz ikiniz o adamın iyi bir şey yapmayacağını ve silahı olabileceğini hiç düşündünüz mü?" Tanner kızından bunu talep etti.

"Tanıdığım insanların yarısı ava gittiğinde onlara benziyordu," dedi. "Arkadaş canlısıydı ve yardımımız için minnettardı." Chelsea başını kaldırıp babasına baktı. "Komşulara her zaman yardım etmemiz gerektiğini söylememiş miydin?"

"Evet, ama bu adam komşu olduğunu söylemedi, değil mi?" Tanner sordu.

"Burada büyüdüğünü söyledi. Gece saat dokuzda orada olduğuna göre, yakınlarda yaşıyor olmalı diye düşündüm." Gözlerini devirdi.

"Ajan Hunt'a söylemeniz gereken başka bir şey yoksa bu sesi kesip içeri girebilirsiniz."

Chelsea'den bir omuz silkme daha. Lacey genç kız olduğunda böyle mi olacaktı? İlgisiz, umursamaz, küstah... Nikki'nin kalbi sıkıştı. Elbette öyle olacaktı, çünkü Nikki de aynı şekilde olmuştu. Ve Lacey kesinlikle onun küçük bir versiyonuydu. "Kartımı al." Nikki cebinden bir kartvizit çıkardı ve Chelsea'ye uzattı. "Senin ya da erkek arkadaşının aklına başka bir şey gelirse beni ara."

Chelsea başını salladı ve içeri girdi.

"Tavırları için üzgünüm," dedi Tanner.

"Bu konuda endişelenme. Ben de bir zamanlar genç bir kızdım. Lütfen Danny'ye testi Pazartesi günü yaptırmayı umduğumuzu söyle. Noel'de sizi rahatsız etmeme izin verdiğiniz için teşekkürler."

"Hey, sorun değil." Tanner arkasına baktı. "Kuzenim daha fazla ceset bulduğunuza bahse giriyor. Bugün bu yüzden buradasın." Yüzü kızardı. "Çok fazla gerçek suç programı izliyor."

"İyi geceler, Bay Blaine."

Nikki, sorusuna cevap vermediğini hatırlatmasına fırsat vermeden arkasını döndü ve aceleyle merdivenlerden indi.

Gömü alanına döndüğünde Mark ve Rory geri dönmüşlerdi ve ağaçların arasına sağlam vinil örtüler çekerek olay yeri şeridinin birkaç metre dışında dikdörtgen bir sınır oluşturmaktan ibaret olan derme çatma barınak büyük ölçüde tamamlanmıştı. Nikki Miller'la ilk vardiyayı kendisinin alabileceğini tartıştı ama Miller kalmakta ısrar etti.

"Benim bölgem ve benim sorumluluğum," demişti. "Ben bu işi hallettim."

Nikki, Liam'ın bitkin düştüğünü görebiliyordu ama sahada olmaması gerektiği halde, o yapmadıkça olay yerinden ayrılmayacağını da biliyordu. "Pekâlâ, geri dönüyoruz. Herkes görevini aldı, değil mi? Liam, Kesha kaybolduktan sonra BPD'nin görüştüğü herkesle iletişime geç ve bu bölgeyle bağlantılarını sor ve olası başka kurbanları aramaya devam et. Ben Dion'a ulaşmaya çalışacağım ve toprak kazılmaya hazır olduğunda Courtney'e neyle karşı karşıya olduğunu söyleyeceğim."

Liam'la birlikte otoparka doğru yürürken Liam'ın adımları yavaş ve metodikti.

"Parker Jameson'ın kaybolması konusunda benden yardım isteyen Dedektif Dover'ı yüzüstü bırakmak istemiyorum, bu yüzden Forest Lake'i de takip edeceğim-"

Liam şakaklarını ovuşturdu. "Sen yokken ayrıntıları gözden geçirdim. Parker on yedinci Aralık'ta küçük dükkânından kaybolmuş ve ayrılırken onu gören kimse olmamış. Sorumluluk sahibi biri ve bilinen bir düşmanı yok. Sanatçılar Kooperatifi'ni ikisi de kadın olan ve başka yerde olduklarını kanıtlayan iki sanatçıyla birlikte işletiyor. İşler ilk birkaç yılında ve iyi gidiyor, işletme maliyetleri düşük, bu nedenle işletme veya Parker için büyük bir mali sorun yok. Dedektif Dover'ın dediği gibi, kaynaklarını tüketmişler ve her şeyi doğru yapmışlar."

"Bunların hiçbiri Kesha'nın başına gelenlerle örtüşmüyor," dedi Nikki, çakıl taşlı alandaki kirli bir buz parçasının üzerinde neredeyse kayarak.

"İz bırakmadan ortadan kaybolmak dışında," dedi Liam.

"Doğru," diye kabul etti Nikki. "Ama daha fazla kanıt ortaya çıkana kadar kaç tane kaybolma olayı aynı şekilde başlıyor? Bunların birbiriyle bağlantılı olduğunu düşünmek için elimizde yeterli kanıt yok. Kendini iyi hissettiğin sürece şimdilik Kesha'ya ve konuştuğumuz şeylere odaklanmanı istiyorum."

Ona ters ters baktı. Nikki yürümeyi bıraktı ve boynunu bükerek ona pis bir bakış attı, elleri kalçalarındaydı. "Bu bir hakaret değil. Yüzde yüz değilsin ve bu sorun değil. Sadece çok fazla şey yapmanı ve iyileşmeni geciktirmeni istemiyorum."

Liam'ın ifadesi yumuşadı. "Biliyorum." Dudaklarını birbirine bastırdı ve Nikki gözlerinde oluşan yaşları görebiliyordu. "Sadece normale dönmek istiyorum ve sıkışıp kaldım."

Onu daha iyi hissettirecek bir şeyler söylemeye çalıştı ama dayanmaktan başka ne diyebilirdi ki? Saçma sapan araştırmalara rağmen kafa travmalarını tahmin etmek hâlâ zordu. Doktor Liam'ın tam işlevselliğine geri döneceğini söylemişti ama bazı aksilikler olabileceği konusunda da uyarmıştı.

"Daha iyi olacak," dedi Nikki sonunda. "Ama çok zorlarsan olmaz. Şu anda çok ince bir çizgi üzerinde dengede durman gerekiyor."

Liam anahtarlarını buldu ve Prius'unu uzaktan çalıştırdı, Nikki de aynı şeyi cipi için yaptı. "Bir şey olursa beni ara," dedi ona. "Evde her şeyi yüzüncü kez gözden geçiriyor olacağım."

"Ev derken senin evini mi yoksa Rory'ninkini mi kastediyorsun?" Liam'ın gözleri parladı, ağzının kenarında bir gülümseme belirdi. "St. Paul'deki evini satmayı düşündüğünü duydum."

Nikki dişlerini sıktı, bugün o kadar yardım ettikten sonra Rory'nin gevezelik etmesine sinirlenmemeye çalışıyordu. "Eve git ve dinlen, Liam."

ON

Rory ondan önce oradan ayrılmıştı, bu yüzden Nikki araba yoluna döndüğünde ev ıslıl ıslıldı ve umarım sıcak yemek vardı. Arayanın kimliğinde Lacey'nin telefon numarası belirdi. "Merhaba bebeğim," dedi Nikki. "Yerleştin mi?"

"Anne, Florida çok güzel. Odamdan okyanus dalgalarının sesini duyabiliyorum."

"Bu harika, Bug." Nikki çantasını kaptı ve eve doğru yola koyuldu. "Uçuş nasıldı?"

Lacey daha önce sadece bir kez, üç yaşındayken uçmuştu ve onu da zar zor hatırlıyordu. "Müthişti," dedi. "Uçuş görevlisi ilk gerçek uçuşum olduğu için kanatlarımı isteyip istemediğimi sordu. Evet dedim ve o da yeleğindeki gibi plastik kanatlarla geri geldi. Güzeldi ama biraz hayal kırıklığına uğradım çünkü tavuk kanadı demek istediğini sanmıştım ve açtım."

Nikki güldü ve omuzlarındaki stresin biraz hafiflediğini hissetti. Rory'yi mutfakta bir tabak dolusu yemekle uğraşırken buldu. "Senin için bir tabak hazırladım. Mikrodalgada."

Lacey, "Rory'ye kanatlarımı anlat," diye bağırdı.

"Neden ona sen söylemiyorsun? Sen benden çok daha eğlencelisin." Telefonunun hoparlörünü açıp Rory'nin önündeki masaya koydu. "Sana kanatlarından söz etmek istiyor."

"Kanatların var mı, Lace?" diye sordu.

Lacey yine hikâyesine başladı ve Rory'nin yüksek sesle gülmesine neden oldu. Yemek artıkları yenirken onunla sohbet ettiler, tatlı sesi Nikki'nin onu özlemesine neden oldu.

"Eğlenmene sevindim," dedi Nikki. "Büyükanne ve büyükbaba nasıl?"

"İyi," dedi Lacey. "Senin hakkında kötü bir şey söylemediler ve büyükanne gevezelik etmek yerine baba hakkında konuşmak isteyip istemediğini sordu."

"Bu iyi," dedi Nikki. "Eğer istersen, ona babamı çocukken Florida'ya nasıl götürdüğünü sorabilirsin. Paylaşmak isteyeceği pek çok güzel hikâye olduğunu biliyorum, ama sadece sen hazırsan."

"Bunu düşüneceğim," dedi Lacey. "Büyükanne temizlenmemi söylüyor çünkü yiyecek bir şeyler alacağız. Seninle sonra konuşuruz."

Nikki ve Rory vedalaşmak için ancak zaman bulabilmişlerdi ki Lacey heyecanla büyükanneyle konuşarak telefonu kapattı. "Çocuklar çok dirençli, bu inanılmaz."

"Durumunun bu kadar iyi olmasına sevindim." Rory ona baktı. "Ne berbat bir gün."

Nikki, "Yardımanız için teşekkürler," dedi.

Omuz silkti. "Keşke düzgün bir sığınak inşa edecek vaktimiz olsaydı, ama en azından bölge artık kapalı. Umarım Miller ve yardımcıları da rüzgârdan kurtulurlar."

"Liam'ın sahaya çıkmasına izin verilmesini isterdim," dedi. "Onun ofiste çalışması hiç yoktan iyidir ama bu farklı bir şey."

"Bunu görebiliyorum," dedi Rory. "Birbirinizi iyi anlıyorsunuz ve birbirinize güveniyorsunuz. Ama bugün yorgundu Nik."

"Biliyorum," dedi. "Baş ağrılarının azaldığına ve daha az şiddetli olduğuna yemin ediyor ve birkaç hafta önce bulanık görmeyi bıraktı, böylece araba kullanabiliyor. Sadece sabırsız."

"Ben de isterdim." Rory kalan peynirli haşlanmış kahverengi güveçten aldığı lokmalar arasında konuştu. "Size söylemeliyim ki, bugün gerçekten ayıltıcıydı. Grafik bir şey görmemiş olsam da, toprakta ne olduğunu ve sizin ne yapmak zorunda olduğunuzu bilmek bile hem şaşırtıcı hem de üzücü. Duygusal olarak nasıl etkilenmiyorsunuz? Miller GPR'nin birden fazla insan kalıntısı gösterdiğini söylediği anda gözlerim doldu. Bunun pek mümkün olmadığını bilsem de, birilerinin bunların eski ya da belki de tarihi Amerikan yerlileri olduğunu söylemesini umdum."

"Hem de çok," dedi. "Bu şekilde, bu derinlikte birlikte gömülmüşler... Bu muhtemelen aktif bir mezar. Neyse ki Miller'ın

Powerblanket. Yerin buzunu çözmeden bu kurbanlara ulaşmanın başka bir yolu yok."

"Yerde kar varken bu adam neden Aralık ayının ortasına kadar bekledi diye düşünüp durdum ama sonra geçen haftaya kadar o kadar da kar yağmadığını hatırladım. Sanki aylardır kar yağıyormuş gibi geldi."

"Çünkü kış berbat geçiyor," dedi Nikki. "Ve kim bilir neden bekledi? Belki de işi için seyahat ediyordur, o tür şeyler işte."

Rory başını salladı. "Bu konuda konuşmayı bıraksam iyi olacak. Fazla bilgi paylaşamayacağını ve rahatlamak istediğini biliyorum."

Nikki homurdandı. "Rahatlamak bir davada asla olmaz, ama haklısın, fazla bir şey paylaşamam."

"Muhtemelen daha fazlasını bilmek istemiyorum zaten," dedi. "Bugünlük bu kadar yeter."

Telefonunda bir görüntülü arama uyarısı yanıp söndü. "Buna cevap vermeliyim." Oturma odasına yöneldi. "Dion, geri aradığın için teşekkürler. FaceTime beklemiyordum ama sorun değil."

"Yüz yüze konuşmak istediğini söylemiştin," diye cevap verdi. "Yarın çalışıyorum ve ne zaman müsait olacağımı bilmiyorum." Dion yumuşak bir sesle konuştu, sesinde duygu vardı.

Nikki, Dion'un yerel bir spor salonunda yarı zamanlı çalıştığını hatırladı. "İşvereniniz olanları göz önünde bulundurarak size bir gün izin vermiyor mu?"

Dion başını salladı. "Paraya ihtiyacım var ve zaten eleman sıkıntısı çekiyor. Ayrıca, eğer çalışmazsam ya da okula gitmezsem, Kesha'yı düşünüyorum." Sesi takıldı. "Onu sevmiştim. Bloomington polisinin neden benden başkasına bakmadığını bilmiyorum ama ona asla zarar vermezdim."

Nikki defterini ve kalemmini aldı, sonra da telefonunu peçeteliğe dayadı. "Bana o gün neler olduğunu anlat, Dion."

Başını salladı ve derin bir nefes aldı. "Saat iki gibi alışveriş merkezine vardık ve hâlâ çok kalabalıktı. Çok çabuk yoruldum, bu yüzden yiyecek bir şeyler aldık. Diğer mağazalara da onunla birlikte gitmemi istedi ama ben alışverişten nefret ederim." Dion gözlerinden taşan yaşları sildi. "Ben de ona bensiz gitmesini söyledim. Giderken hiç mutlu değildi. Bu yaptığımız son konuşmaydı."

"Bir şeylerin doğru olmadığını fark etmen ne kadar sürdü?" Nikki sordu.

"Muhtemelen yaklaşık kırk beş dakika sonra. Sadece kızgın olduğunu ve daha fazla zaman aldığını düşündüm, bu yüzden biraz beklemeye karar verdim, ama sonra mesaj attım. Tartıştığımızda bile hep cevap yazardı ama attığım her mesaj 'teslim edildi' olarak kaldı. İşte o zaman bir güvenlik görevlisi buldum. Onunla birlikte Kesha'nın gideceği güzergâhta yürüdük ve bana uğrayacağını söylediği mağazaları kontrol ettik."

"Ailesiyle ya da arkadaşlarıyla iletişime geçip geçmediğini kontrol ettiniz mi?"

"En iyi arkadaşı Noni. Mall of America'ya gittiğimizden beri Kesha'yla konuşmamıştı ve Kesha da mesajlarına ya da aramalarına yanıt vermiyordu. Başta ailesine sormak istemedim çünkü Kesha'nın ortaya çıkacağını ve boş yere üzölmelerine gerek olmadığını düşünüyordum. Ama Noni onları aradı ve onlar da Kesha'dan haber alamamışlardı. Öylece gitmişti."

Nikki, "Kesha'nın ailesi seni çok düşünüyor," dedi.

"Onlar iyi insanlar," diye boğuldu. "O en iyisiydi. Birinin ona bunu yaptığına hâlâ inanamıyorum."

Rapora göre, Bloomington polisi Dion'u daha fazla soru için karakola götürmüştü. Kesha'nın ailesi o sırada olay yerine gelmiş ve polisin alışveriş merkezi ve çevresine bakmak yerine zamanlarını Dion'la harcamasına çok sinirlenmişlerdi. "Polis raporunda ikinizin son zamanlarda daha fazla tartıştığınızı itiraf ettiğiniz yazıyor."

Gözlerini devirdi. "İlk aradığımızda bunu alışveriş merkezinin güvenlik görevlisine söyledim, çünkü hâlâ cevap vermediğini umuyordum. Polise söylemiş olmalı."

"Size sorduklarında polise ne söylediniz?"

"Gerçek," dedi Dion. "Biraz zor bir dönemden geçtik çünkü konuştuğumuz gibi yakın kalmak yerine Mankato State'e gitmeye karar verdi." Elini kısa saçlarının üzerinde gezdirdi. "Bana Mankato State'ten ilk bahsettiğinde bir pislik gibi davrandım, bu doğru. Paniğe kapıldım ve devlet üniversitesinde okuduğum için kendimi aptal gibi hissettim, bu yüzden hıncımı ondan çıkardım. Ama bu Şükran Günü'nden bir ay önceydi. Bunu atlatmıştık, çünkü kızmak için bir nedenim yoktu."

Nikki, "Devlet üniversitesi konusunda kendinizi aptal hissetmeyin," dedi. "Bu hala yüksek eğitim ve mali açıdan akıllıca. Bir devlet üniversitesinde sadece iki yıl okuyarak çok daha az borcunuz olacak. Kesha okulda ve işte insanlarla iyi geçinir miydi? Hiç birinin onu rahatsız ettiğinden ya da birinden korktuğundan bahsetti mi?"

"Hayır," dedi Dion. "Herkes onu severdi."

"Peki ya Stillwater ya da Washington County? Buraya gelmekten bahsettiğini hiç hatırlıyor musun?"

Dion birkaç saniye düşündü. "Hayır."

Nikki, "BPD o günkü olaylarla ilgili ifadenizi değiştirdiğinizi söyledi," diye sordu.

Dion gözlerini devirdi. "Korkmuştum ve tuvalete gitmeyi ve lanet olası bir Pepsi aramayı unutmuştum. Ama polisin umurunda olan tek şey bunu ona söylemeyi unutmuş olmamdı. Sanırım stres siyahlar için geçerli değil."

Nikki bir sonraki sorusunu dikkatli bir şekilde ifade etmeye çalıştı. "Sıradaki soru biraz zor ve adli tabibin işi bittikten sonra tekrar sormam gerekebilir ama bu ayın ilk iki hafta sonunda ne yaptığını biliyor musun?"

"Sanırım ilk hafta sonu, olan biten her şey yüzünden hala işten ve derslerden izin alıyordum. Sekiz Aralık'ta geri döndüm ve kaybettiğim zamanı telafi etmek ve kafamı dağıtmak için beş gün aralıksız çalıştım."

"Hiç buzda balık tuttun mu?" Nikki onun yüz ifadesini dikkatle izledi, istemsiz bir aldatma belirtisi arıyordu.

"Tabii ki hayır," dedi. "Balık tutmayı sevmem ama buzda balık tutmak Rus ruleti gibidir. Ne kadar kalın olduğu umurumda değil, bir şeyler olur."

"Öyle," diye kabul etti. "Kesha hiç Danny Stanton'dan bahsetti mi?"

Dion kısa bir süre gözlerini kapadı. "Onu bulan adamın bu olduğunu biliyorum ve adını duyduğumdan beri beynimi zorluyorum ama onun hakkında bir şey söylediğini hatırlamıyorum."

Nikki, "Yarın arkadaşlarıyla tekrar kontrol ederiz," dedi. Henüz poker suratından vazgeçmeyecekti ama GPR bir hata yapmadıysa, muhtemelen Washington County'de yetişmiş bir seri katili arıyorlardı. Ve Dion, Chelsea'nin onlara daha önce bahsettiği adamın tarifine uymuyordu.

Bugün. "BPD, katıldığınız bir şiddet suçu araştırmasından bahsetti."

"Suç işlediğim için değil," dedi Dion hemen. "Birkaç yıl önce aptalca bir şey yaptım ve annem sonumun kuzenim gibi olacağından korktu."

"Kuzenin hapis mi yattı?"

"Hâlâ hapiste," dedi Dion. "Üç tecavüz ve bir cinayet suçlaması var."

"Kimin çalışma odası bu?" Nikki ona sordu.

"Doktor Roth," dedi Dion. "Kendisi şiddet suçluları konusunda uzman, ayrıca bir sinirbilimci. On iki ile yirmi yaş arasındaki insanlar üzerinde çalışıyor, yani benim sadece bir yılım kaldı."

"Çalışma nasıl işliyor?"

"Herkes için nasıl işlediğini bilmiyorum ama ilk birkaç yıl Doktor Roth ile çok sayıda görüşme yaptım ama şimdi sadece ayda bir kontrol yapıyorum."

"Yani bir suç işlediğinizi bildirmeniz mi gerekiyor?" Nikki kuru bir sesle sordu. "Suçlular onur sistemiyle pek iyi geçinmezler. Çalışma odasına nasıl girdin?"

Alnına bir şaplak attı. "Annem seninle avukatım olmadan konuştuğumu bilse beni öldürür."

"Haksız sayılmaz," dedi Nikki.

Dion sinirli görünüyordu. "Yani hâlâ şüpheli olarak mı görülüyorum?"

Nikki çekingen davrandı. "Adli tabipten daha fazla bilgi almadan seni kesin olarak eylemeyeceğim için, teknik olarak evet, öylesin."

"Otopside mi bahsediyorsun?" Dion usulca sordu. "Evet."

"Çabuk mu öldü, yoksa acı mı çekti?"

"Bilmiyorum," dedi Nikki. "Cesedi suda bırakıldığı için adli tabip bu soruya cevap veremeyebilir. Size söyleyebileceğim tek şey, Şerif Miller ve ekibimin, ne kadar uzun sürerse sürsün, bunu yapan kişiyi bulmak için mümkün olan her şeyi yapacaktır."

"Sanırım tek umabildiğim bu," dedi. "Yani, suçluluğun kanıtlanana kadar masum olman gerekiyor ama... bazılarımız için bunun nasıl olduğunu biliyorsun."

Nikki kararlı bir şekilde, "İşin içinde benim ofisim varken olmaz," dedi. "Ben suçları gerçek kanıtlara dayanarak çözerim, fikirlere ya da önyargılara değil."

"Teşekkür ederim," dedi. "Tek istediğim bu. Kesha adaleti hak ediyor."

ON BİR

26 ARALIK PAZAR

Nikki, FBI'ın Minneapolis'in pitoresk bir banliyösü olan Brooklyn Center'daki devasa binasının lobisine doğru yürüdü. Dikdörtgen şeklindeki binanın tek tip pencereleri Nikki'ye D.C.'deki Büro ofisini hatırlatıyordu ama kampüs daha çok mini bir Quantico gibiydi, bakımlı yürüyüş yollarına ve güzel bir göle bitişikti. Güvenlik görevlilerine el salladı ve ön büroda giriş yaptı. Resepsiyon görevlisi telefonda Noel'den sonraki günün federal tatil olarak kabul edilmemesinin ne kadar adaletsiz olduğundan yakınıyordu.

Nikki gülmemek için kendini zor tuttu ve büyük suçlar için en üst kata çıktı. Doğruca patronunun ofisine yöneldi.

Hernandez Nikki'nin kapıyı çalmasıyla başını kaldırdı. "Tatiliniz nasıldı efendim?"

Ona içeri girip oturmasını işaret etti. "Sanırım seninkinden daha iyi. Sen nasılsın?"

"Ben iyiyim," diye cevap verdi Nikki. "Lacey iyi bir tatil geçirdi ve şu anda Tyler'ın ailesiyle birlikte tatilde. Onu ne kadar özlesem de, zamanlama daha iyi olamazdı. Bu dava her saniyemi alacak, özellikle de Liam sınırlı bir kapasiteyle çalışırken."

"Aslında ben de sizinle bu konuyu konuşmak istiyordum," dedi Hernandez, gözleri monitöründe. "Noel arifesindeki konuşmamızdan ve son günlerde medyada gördüğüm spekülasyonlardan sonra, dışarıdan bir danışman getirmemiz gerektiğini düşünüyorum."

Nikki çekingen davrandı. Büyük suçlar ajanlarının hepsi yetenekliydi ama o ve Liam eğitilmiş profildiler. Liam'ın davranış bilimindeki geçmişi neredeyse Nikki'ninki kadar güçlüydü ve Liam da Nikki'nin yanında kıdemsiz bir ajan olarak işe başlamıştı.

Birkaç yıl önce Minnesota'ya döndüğünde ekipten ayrılmıştı. Başka bir ajanla çalışma fikri Nikki'ye fazladan bir iş yükü almaktan daha stresli gelmişti ama Hernandez'in bunu böyle görmeyeceğini biliyordu. Büyük suçlarda çalışan ajanların listesini zihninden geçirdi; hepsi sağlamdı ama hiçbirisi Nikki'nin gözünde iyi ya da kötü seçenekler olarak öne çıkmıyordu. "Kimi düşünüyorsun?"

"Kesha'nın erkek arkadaşının Doktor Alex Roth'un çalışmasının bir parçası olduğunu bildiğinizi varsayıyorum." Hernandez sordu. "Kendisi birkaç yıl öncesine kadar New Mexico'da suçlu zihin haritalama programı üzerinde çalışan bir nörobilim araştırmacısı, daha sonra kendi tesisini açmak için bölgeye döndü."

"Evet," dedi Nikki. "Anladığım kadarıyla çocuklar için biyolojik belirteçler oluşturmaya çalışıyor."

Hernandez, "Evet, ama bu çalışmanın sadece bir bölümü," dedi. "Kendisi ırksal eşitliğin ve tüm kurumlarımızda değişimin güçlü bir savunucusu. Bana bu fikri veren de buydu. Washington'la konuşmadan önce bazı meslektaşlarımla görüştüm. Doktor Roth, St. Paul polisine son birkaç yılda oldukça büyük davalarda yardımcı olmuş. Roth muhtemelen siz de dahil olmak üzere hepimizden daha fazla hüküm giymiş, şiddet yanlısı suçlu ile konuşmuştur. Yalnızca geçtiğimiz yıl, Midwest hapishanelerine ve hapishanelerine giderek çocuk katilleri ve pedofillere odaklandı. Gelecekteki davranışları tahmin etmek için biyolojik belirteçler bulmaya çalışıyor, ki bu iyi ve güzel bir şey. Zaten incelenmiş. Başkentteki üst düzey yetkililerle görüştüm ve bu fikre bayıldılar."

"Eminim öyledir," dedi Nikki. "Ne demek istediğinizi anlıyorum ama daha önce birlikte çalışmadığım birini sahaya sürerken kendimi rahat hissetmiyorum."

"Buna gerek yok," dedi Hernandez. "Sahaya inmeden de işini yapabilir, o bir araştırmacı değil. O bir davranış psikoloğu ve nörobilimci."

Nikki'ye göre Roth'un yardımcı olup olamayacağı önemli değildi. Büro'nun iyi görünmesini sağlayacaktı, bu yüzden danışmanlık işi gerçekleşecekti. "Peki ya Dion'la ilgili bir çıkar çatışması?"

Hernandez ona "O Roth'un hastası değil," diye hatırlattı. "Bu gönüllü bir raporlama ve Roth'un ofisinden Dion'un bir yıldan uzun süredir Roth ile konuşmadığını teyit ettim. Araştırmanın bu noktasında, Dion sadece kendini rapor ediyor. Roth'un ofisi, bu araştırmayı

yalan söylemediklerinden ve çalışmayı tehlikeye atmadıklarından emin olmak için her ay tüm katılımcılarının isimlerini verir."

"Dion da dün gece bana aynı şeyi söyledi." Patronuna Dion'dan gelen sürpriz görüntülü arama hakkında bilgi verdi. "Bir şeyler bulup bulamayacağımızı görmek için arkadaşlarımız ve iş ortaklarımızla konuşuyoruz, ancak Dion'un hikayesindeki küçük tutarsızlıklara rağmen, bu iş için iyi olduğunu sanmıyorum, özellikle de artık daha fazla kurban olduğunu bildiğimize göre."

Hernandez başını salladı. "Roth ile buluş Nikki. Bu konuda alabileceğimiz her türlü yardıma ihtiyacımız var, özellikle de daha fazla kurbanın ortaya çıkarılma olasılığını göz önünde bulundurursak."

Nikki kaybettiği bir savaş için daha fazla enerji harcamak istemiyordu. "Onunla konuşmak için Büyük Deniz Gölü civarına gömülen kurbanlar hakkında daha fazla şey öğrenene kadar beklememin bir sakıncası var mı? Köpek Kesha'nın kokusunu bölgeye kadar takip ettiğine göre, katilinin onu aynı bölgeye gömmek istediğinden, ancak kazmanın ne kadar zor olacağını yanlış hesapladığından, bu yüzden gölle doğaçlama yaptığından oldukça eminiz. Bu kurbanların aynı kişi tarafından öldürüldüğünden neredeyse eminim, ancak Doktor Roth ile konuşmadan önce adli tabip ve adli antropolog tarafından bunun teyit edilmesini istiyorum."

Hernandez birkaç saniye düşündü. "E-postanıza göre, kurtarma işlemine bu gece, zemin yeterince çözüldüğünde başlamayı mı planlıyorsunuz?"

Nikki başını salladı. "Toprağı çözmek için ilk kez bir Powerblanket kullanıyorum ama Miller işe yarayacağından emin. Bölgeyi meraklı gözlerden koruyan geçici bir rüzgâr siperi oluşturduk bile ve Miller milletvekillerini bilgilendirmeye devam ediyor."

"Yarın sabah için Roth'la Washington County Şerif Ofisi'nde bir toplantı ayarlayacağım, böylece Şerif Miller'ın da katılabileceğini umuyorum. Medya ensemizdeyken bundan daha fazla beklemek istemiyorum. Şu anda insanlara başka bir uzman getirdiğimizi bildiren bir basın açıklaması hazırlıyoruz."

Nikki ona, "Bir seri katille karşı karşıya olduğumuzu varsayarsak, Kesha hâlâ en son kurban," diye hatırlattı. "Şu anki soruşturmamız onun etrafında dönüyor, bu yüzden basının onun öncelikli olduğunu bilmesi gerekiyor."

Hernandez sandalyesinde arkasına yaslandı. "Otopsi sonuçlarından haber var mı?"

Nikki, "Doktor Blanchard bugün bunu yapıyor," dedi. "Tatile geliyor ve bu gece kazı alanında olacak, o zaman tam bir rapor almayı umuyorum."

"Kesha'yı bulan adamdan ne haber?"

"Danny Stanton," dedi Nikki. "İşimiz bittikten sonra Courtney ile laboratuvarı buluşacağım. Umarım elinde Stanton'ı temize çıkarmamıza yetecek kadar bilgi vardır."

"O halde, polis tarafından bilgilendirilmeden önce aileyi arayan kişi karısı gibi görünse de ona inanıyorsunuz?"

"Sanırım öyle," dedi Nikki. "Karısıyla aralarındaki dinamik gergin ve karısı Danny'nin üzerinde buldozer gibi duruyor. Bununla birlikte, Courtney önemli bir şey bulduysa, Stanton'ı bugün sorgulamaya getireceğim."

"Kulağa bir plan gibi geliyor," dedi Hernandez. "Beni haberdar edin."

Nikki Courtney'nin ofisini atlayıp doğruca laboratuvara gitti. Laboratuvarı koruyan kurşun geçirmez cam duvar aynı zamanda yoldan geçenler tarafından da görülebiliyordu ve Nikki, Courtney'nin mikroskoba baktığını ve laboratuvarı her zaman kısık sesle çalan müziğe eşlik ettiğini görebiliyordu. Nikki güvenlik kapısının önünde rozetini salladı. Courtney mikroskoptan başını kaldırmadan onu içeri aldı.

"Noel kurabiyeleri getirdim." Nikki kutuyu havaya kaldırdı. "Onları nereye koyabilirim?"

"Hemen yanımda," dedi Courtney. "Açlıktan ölüyorum. Bunlar ne tür?"

"Şeker, rom topları, zencefilli kurabiye. Rom toplarını eve sakla."

Courtney ağzına bir zencefilli kurabiye attı. "Leziz." "Yolculuğunuzu kısa kestiğiniz için teşekkürler."

Courtney, "Benden istediğin için teşekkürler," diye espri yaptı. "Yeterince hızlı ayrılamadım. Ve size Stanton'ın kamyonundaki kanın hayvan kanı olduğunu söyleyebilirim. Bıçakta da aynı şekilde, ama kabzasında eser miktarda insan kanı buldum. Blanchard'ın işi bitince Kesha'nınikiyle karşılaştırabilirim."

"Bu bir fileto bıçağı," dedi Nikki. "Bunlarla kendini kesmek zor değil, özellikle de ayık değilsen. Peki ya kamyonundaki saç ve lifler?"

Courtney, "Lifler oldukça zararsız," dedi. "Bulunan saç bana Afro-Amerikan gibi gelmedi ama emin olmak için Kesha'nınkiyle karşılaştıracğız. Elleri ve ayakları olmadan parmak izlerini karşılaştıramam." Ürperdi. "Madem onu göle atacaktı, neden parçaladı?"

Nikki, "Yerin donmasının ardından gölün B planı olduğundan oldukça eminiz," diye cevap verdi. "Ayrıca tırnaklarının altındaki DNA'dan da korkmuş olabilir."

"Neden ayakları?" Courtney sordu. "Sanırım bekleyip diğer kurbanlara da aynı şeyi yapıp yapmadığını görmemiz gerekecek. Mezar alanı nasıl gidiyor?"

"Bu sabah Miller ile görüştüm ve her şey umduğu gibi ilerliyordu. Bu akşama kadar iyileşmeye başlayabileceğimizi düşünüyor. Sana orada ihtiyacımız olacak ve Blanchard da adli antropologla birlikte geliyor." Nikki Courtney'nin yanındaki uzun tezgâha yaslandı. "Liam hâlâ masa başında olduğu için Hernandez danışmanlık yapması için aynı zamanda psikolog olan bir nörobilimci getiriyor." "Ayrıca Büro'nun kışını da kolluyor," dedi Courtney açıkça. "MNPD sayesinde hepimiz yeni bir mikroskop altındayız. Kim bu

danışman?"

"Doktor Alexander Roth."

Courtney mikroskoptan başını kaldırdı. "Onu birkaç ay önce haberlerde gördüm, çalışması hakkında konuşuyordu. Bana Büyük İskender'in yeni dijital görüntüsünü hatırlattı. Hani şu gülünç derecede çekici olan. Erkeklerle ilgileniyor olsaydım, listenin başında o olurdu."

"Biseksüel olduğunu sanıyordum," dedi

Nikki. "Evet ve şu anda erkekler beni sinirlendiriyor." "Peki ya kadınlar?" Nikki sordu.

"Onlar Yapma. mansplain veya mücadele ile Zehirli erkeklik." Courtney sırttı. "Ve kadınlar sekste daha iyidir."

"Buna inanıyorum," dedi Nikki. "Liam ve çaylaklarına bilgi vereceğim. Herhangi bir sonuç olursa beni arayın."

Büyük suçlar binanın en üst katını işgal ederken, Nikki'nin küçük ekibi güzel bir manzaraya sahip doğu köşesinde yer alıyordu

etkileyici pencere duvarları sayesinde kampüsü görebiliyordu. Nikki'nin ofisinin dışındaki çalışma odası küçüktü; o ve Liam iki ana profilci ve normalde çok sayıda araştırma ve angarya işle görevlendirilen iki kıdemsiz ajandı. Adanmışlıkları ve verimlilikleri Nikki'yi etkilemişti ama sahada bir profilciyle çalışmaya hazır olup olmadıklarını anlamak için ikisiyle de yeterince zaman geçirmemişti.

İkisinden Kendra Gray birkaç hafta daha kıdemliydi. Nikki birkaç ay önce izindeyken Liam'a birkaç davada yardım etmişti ve Liam onun organizasyonundan ve bir şüpheliyi rahat hissettirme yeteneğinden etkilenmişti. Otuz yaşındaki kadın bekârdı, çocuğu yoktu ve tek odak noktası kariyeriydi, bu da Nikki'yi endişelendiriyordu. Düzensiz çalışma saatleri göz önüne alındığında işi kolaylaştırırsa da, bir ajanın bir destek sistemine sahip olması önemliydi. Liam'a göre Kendra'nın sosyal hizmetlerde çalışan birkaç yakın arkadaşı vardı, yani bir vaka kötü gittiğinde sırtını dayayabileceği birileri vardı.

Jim Barker ekibe bu sonbaharda katılmıştı ve verimli olmasına ve bilgisayarlarla Liam kadar iyi anlaşmasına rağmen saha deneyimi sınırlıydı.

Nikki geçerken o ve Kendra işlerinden başlarını kaldırıp bakmadılar bile, ikisi de dalgın dalgın selamlaşıyorlardı.

Liam'ın büyük kabini Nikki'nin ofisinin hemen dışındaydı ve Nikki onun kırmızı kafasının gri duvarın üzerinden çıktığını görebiliyordu. Ona kendisini ofisine kadar takip etmesini işaret etti.

"Kapıyı kapatın lütfen."

"Başım belada mı?" Nikki'nin masasının önündeki sandalyeye çöktü ve şakaklarını ovuşturdu. "Muhtemelen Kendra ve Jim'e peşine düşmeleri için çok fazla şey verdim, ama gözden geçirilmesi gereken çok şey var."

"Tabii ki hayır," dedi Nikki. "Onların başına seni geçirdim çünkü sana güveniyordum. Aslında bu olayda Kendra'yı sahaya sürmeyi düşünmüştüm, çünkü senin burada sıkışıp kalman benim yalnız kalacağım anlamına geliyor, ama Hernandez benden bir adım önde." Ona Roth'un yaklaşan ziyaretinden bahsetti. "Hernandez onu bugün getirmek istedi ama ben onu yarın, rezervde kaç kişinin gömülü olduğuna dair daha iyi bir fikrimiz olduğunda Doktor Roth ile görüşmenin daha mantıklı olduğuna ikna ettim."

"Onu tanıyorum," dedi Liam.

Nikki, "Hernandez, şu anki çalışmasının çoğunlukla gençlere odaklanmasına rağmen, Roth'un hepimizden daha fazla seri şiddet suçlusuyla konuştuğu konusunda ısrar ediyor, bu yüzden syleyecekleriyle ilgileniyorum, ancak sonuçta bize yardımcı olacağından emin değilim" dedi. "Hernandez ona sınırlı yetki veriyor, yani sahada olmayacak ama raporlara ve fotoğraflara bakabilecek. Her halükarda onunla görüşmeyi yarına ertelemeyi başardım. Umarım o zamana kadar ormandaki kalıntılar hakkında çok daha fazla şey öğrenmiş oluruz."

Liam başıyla onayladı. "Kendra ve Jimmy, Minnesota balıkılığıyla ilgili blogları ve mesaj panolarını taramama yardım ediyor, geçen ay Big Marine'e gittiğinden bahseden birini arıyorlar. Ayrıca göle en yakın olandan başlayarak Washington County'deki spor malzemeleri mağazalarının bir listesi üzerinde çalışıyorlar. Metro bölgesine de bakmalarını ister misin?"

Nikki, "Bir şeyler almaya gittiği yer orası olsa bile muhtemelen çok büyük bir ağdır," dedi. "Peki ya balıkçılık ruhsatları?"

"Sence katil bir tane almak için zaman ayırmış mıdır?" Liam sordu.

"Eğer akıllıysa -ki öyle görünüyor," dedi Nikki. "Dikkatleri zerine çekmek istemez, bu yüzden en son isteyeceği şey DNR'ın ona sinsice yaklaşmasıdır. Bununla birlikte, eyaletin her yıl verdiği balıkçılık ruhsatlarının sayısını tahmin etmek bile istemiyorum. Onlarla uğraşmanın zamanımızı harcamaya değeceğinden emin değilim."

Liam, "Minnesota bu yıl neredeyse iki milyon balıkçılık lisansı verdi," dedi. "İlçe bazında bakıldığında hala binlerce isim var."

"Arayacağımız gerçek bir isim yoksa zaman kaybı o zaman. Kayıp kişiler konusunda ne durumdasınız?"

"Son bir yıl içinde eyalette yüz altmış beş kişi kayboldu. Yüzden fazlası on beş ile otuz yaşları arasındaki kadınlardı. Bilinen kaçakları, yerleri tespit edilenleri ve kayboluşları Kesha'nınkiyle benzerlik gösteren kadınları ayıklamaya çalışıyorum." Liam uzun bacaklarını uzattı. "şu anda kayıp olan Forest Lake'ten Parker Jameson'ı da unutmayın. şu anda Kesha'ya odaklandığımızı biliyorum ama zamanlamayı göz önüne alarak bu vakaya daha fazla bakmak istedim."

"Ten ve saç rengi neyse de, farklı cinsiyetler mi?" Nikki sordu. "Bilmiyorum."

"Ben de bilmiyorum," diye itiraf etti Liam. "Ama ormanda daha fazla kurban olduğunu bildiğimizden, bunun kayda değer olduğunu düşündüm. Parker'ın eski erkek arkadaşının annesinin Artists' Co-op'un yanındaki restoranın sahibi olduğunu ve ayrılığın tartışmalı olduğunu öğrendim. Baş şüpheli o, çünkü annesi onun tanığı. Onunla evde olduğunu ve Hallmark Noel filmi izlediğini söyledi."

"Zayıf bir mazeret," dedi Nikki. "İkimiz de annelerin çocuklarını korumak için ne kadar ileri gidebileceklerini biliyoruz."

"Ben de aynı şeyi düşündüm." Liam bir parça şeker emdi. "Arkadaşlarına ve ailesine göre, Parker'ın ilişkisi" -Liam notlarını kontrol etmek için durakladı- "Colton Troyer'la başından beri sallantıdaydı. Colton bağıllık istiyordu, Parker ise başka insanlarla görüşmek. Sadece üç ay çıkmışlar ama Colton ayrılığı pek iyi karşılamamış."

"Onu bu kurbanlarla aynı kefeye koymamak için bir neden daha. Ormandaki cesetlerin gerçekten de Kesha'nın cinayetiyle ilgili olduğunu varsayarsak," dedi Nikki. "Mantık ve ikinci derece kanıtlar öyle olduğunu söylüyor ve Kesha'nın kokusunu gölden takip eden köpek bu cesetlerden aynı kişinin sorumlu olduğundan emin olmamı sağlıyor ama bu haber yayılmadan önce elimizde sağlam adli kanıtlar olduğundan emin olmak istiyorum."

Liam ona, "Caitlin artık serbest çalışıyor ama hâlâ haber bağlantılarını sürdürüyor," diye hatırlattı. "Bu sabah bir telefon aldı ve rezervde neler olup bittiğini bilip bilmediğini sordu, çünkü bölge kapatılmış ve kolluk kuvvetleri tespit edilmiş, falan filan. Caitlin hiçbir şey bilmediğini söyledi ama Miller'ın bu konuyu daha fazla gizli tutabileceğini sanmıyorum."

Nikki ofisinin kapısının ürkekçe çalındığını zar zor duydu. "İçeri gelin." "Ajanlar." Kendra heyecandan neredeyse dans edecekti. "Az önce

Yerel balıkçılık mesaj panolarından birinde, buz geldiğinden beri Big Marine'de balık tutmaktan bahseden bir poster. Cinsel suçlular listemize baktım ve adam 2. Kademe, on sekiz yaşından küçüklere cinsel tacizde bulunmuş. Washington County'nin güney kısmında yaşıyor."

"Harika iş," dedi Nikki. "Kaç yaşında?"

"Yirmi iki," dedi Kendra. "Bir görüşme için onunla irtibata geçeyim mi?"

"Hayır," diye cevap verdi Nikki ve Liam birlikte. "Kayıtlı bir seks suçlusu FBI ofisine gelmeye pek hevesli olmayacaktır. Bilgileri bana e-posta ile gönderin, Miller'ın kontrol edip edemeyeceğine bakayım," dedi Nikki.

Kendra hayal kırıklığına uğramış görünüyordu. Nikki ona gülümsedi. "Cidden, bu iyi bir yakalama. Eğer bu dava bu kadar önemli olmasaydı muhtemelen seni onunla konuşmaya gönderirdim ama Liam ya da ben olmadan olmaz. Alışveriş merkezindeki insanlarla görüşmeye gidiyorum ve sonra Danny Stanton ile konuşmam gerekiyor. Kabzadaki insan kanı dışında tüm kanın geyik kanı olduğu ortaya çıktı," dedi Nikki Liam'a bakarak. "Courtney daha eski olduğunu ama önemli olmadığını söyledi. DNA'sı için arama emrini bekliyorum."

"Buna bayılacak," dedi Liam.

"Bu onun yararına," dedi Nikki. "En azından ben bu açıdan bakıyorum. Kendra, iyi çalışmaya devam et. İşler biraz yoluna girdiğinde benimle ve umarım Ajan Wilson'la birlikte sahaya çıkabilirsin."

"Teşekkür ederim, Ajan Hunt. Kapıyı açık mı yoksa kapalı mı istersiniz?" "Açık iyi olur."

Kendra odadan çıktıktan sonra Liam, "Ofiste oturmaya daha fazla dayanamayacağım," dedi. "Bir sonraki değerlendirmem iki hafta sonra. Kendimi iyi hissediyormuş gibi yapmam gerekiyorsa yaparım."

Nikki gözlerini devirdi. "Sanki bunu benden ya da Caitlin'den saklayabilirmişsin gibi.

Bunu yanına bırakmayacağımızı biliyorsun."

"Tüm göz terapilerini ve diğer egzersizleri yapıyorum ve herhangi bir görme sorunum yok. Arada bir başım dönüyor ama baş ağrılarım iyileşiyor ve daha az yaşıyorum. Çalışmama izin vermek zorundalar."

"Bu arada sen de burada sıkışıp kaldın," dedi Nikki. "Balıkçılık panolarındaki olası tanıklarla konuşmanı istiyorum, tercihen Zoom üzerinden. Cinsel tacizciyle de görüşmeni isterdim ama onu ürkütmek istemiyorum. Forest Lake polisine de haber ver, nerede olduğumuzu bilsinler. Toplu mezardan bahsetme-Parker sadece bir haftadır kayıp, yani aynı adamın kurbanı olduğu ortaya çıksa bile, ormana gömülmeyecektir." Şahsen Nikki, özellikle Liam'ın güncellemesinden sonra, Parker'la ilgili aile içi bir şeyler olabileceğine dair bahislerini koruyordu.

"Peki," dedi Liam. "Seks suçlusunun yaşı göz önüne alındığında iyi bir şüpheli olduğundan emin değilim. Chelsea adamın erken yaşlarda gibi görüldüğünü söyledi.

kırkly yaşlarında. Gözleri hassas olduğu için feneri doğrudan kendisine tutmamalarını söylemişti, değil mi?"

Nikki ona, "Katilin o olduğundan emin değiliz," diye hatırlattı. "Ama evet, bu kadar genç birinin bu kadar organize olabileceğine dair şüphelerim var, ama tecrübeli birinin onunla masaya oturmasını istiyorum. Sen kenara çekildiğine göre, Miller bunu yapabileceğine inandığım tek kişi. Soğukkanlı davranacak kadar tecrübesi var ve ilçe şerifinin cinsel suçluları kontrol etmesi alışılmadık bir şey değil. FBI'ın ise o kadar değil."

ON İKİ

Nikki, Frost'un Lacey'yi hedef aldığı geçen bahardan beri Mall of America'ya gitmemişti. Orayı hiç sevmemişti ama şimdi Nikki için kalabalıktan ve ticaretten çok daha fazlasını temsil ediyordu. Hayatı bu alışveriş merkezinde sonsuza dek değişmişti, tıpkı Kesha Williams'inki gibi. Kahvesinin son kalanını da yudumladı ve Frost'un o gün neler yapabileceğini düşünmemek için kendini zorladı. Mall of America bugün delicesine yoğun olacağından, güvenlikle alışveriş merkezi açılmadan önce buluşmayı ayarlamıştı. Yine de, Nikki yanlarından geçip güvenliğin ayrı girişine gittiğinde müşteriler arabalarında bekliyorlardı bile.

Çoğu alışveriş merkezinin aksine Mall of America'nın güvenlik ekibi ulusal çapta tanınan bir departmandı ve hem alışveriş merkezinin içinde hem de kapalı otopark labirentinde devriye geziyordu. Ayrıca bir K9 birimi ve bodrum katında bulunan son teknoloji ürünü bir sevk merkezi vardı.

"Ajan Hunt, sizi tekrar görmek güzel. Kızınız nasıl?" Güvenlik Şefi Ashley Stack onu güvenlik ofisinin girişinde karşıladı. Stack, ilkbaharda seri katil Frost, Rory ve Nikki'den ayrı düştüğünde Lacey'yle konuştuğunda Nikki'nin alışveriş merkezini aramasına yardım eden ekibin bir parçasıydı.

Nikki, Stack'in eski kocasının cinayetinden bahsetmemesini umarak, "O iyi," diye cevap verdi. "Bu kadar kısa sürede benimle buluştuğun için teşekkürler."

Stack Nikki'yi ofisine götürdü. "Tabii ki. O gün Kesha Williams ve onu kaçıran kişinin alışveriş merkezinden ayrılmasını engelleyemediğimiz için hâlâ çok üzgünüm."

Nikki telefonundaki notlar uygulamasını iki kez kontrol ederek, "Kendine bu kadar yüklenmemeye çalış," dedi. "Bana o günü anlatabilir misin?"

"Elbette." Stack masasının üzerindeki dosyayı açtı. "Yirmi yedinci Kasım günü saat 14:32'de Dion Thompson bir güvenlik görevlisine işaret ederek kız arkadaşını bulmak için yardım istedi. Kız arkadaşı bölgeye çok uzak olmayan birkaç mağazadan alışveriş yapmak istemişti ve Thompson da gitmek istemiyordu, bu yüzden beklemeye karar verdi. Telefonunda bir oyun oynadı, saate hiç dikkat etmedi. Kesha'nın yaklaşık kırk beş dakikadır ortalıkta olmadığını fark edince ona mesaj atmış."

Nikki, Bloomington polisinin Kesha'yla ilgili dosyasındaki telefon kayıtlarına çoktan bakmıştı. "Sonraki yirmi dakika içinde ona yedi kez mesaj atmış ama yanıt alamamış."

Stack başını salladı. "Bu süre zarfında yemek alanından ayrıldı ve onun gittiği yöne doğru giderek mağazaları kontrol etti." Alışveriş merkezinin bir haritasını aldı ve Nikki'ye bakacak şekilde çevirdi. "Burada, birinci kattaki pizzacıda yemek yemişler, sonra da adam oturup Nikki'yi bekleyecek bir yer bulmuş." Stack kalemle harita üzerinde bir rota çizdi. "Victoria's Secret'a çok uzak değil, belki beş dakika. Ayrıca Bath and Body Works ve Barnes and Noble'a da uğramak istediğini söyledi, buralar doğu park rampasının yakınında. Memurlarım Kesha'yı aramaya yardım ederken ben de kamera kayıtlarını inceledim. Alışveriş merkezi kalabalıktı, bu yüzden onu hiçbir koridor videosunda bulamadık ama Bath and Body Works'e girmiş ve losyon satın almış. Sonra Victoria's Secret'a gidip bir sütyen ve biraz parfüm almış. Barnes and Noble'a girdiğini hiç görmedik ve eminim ki kitapçıya girmiş olsaydı onu CCTV'de görürdük. Sadece tek bir giriş var."

Nikki haritayı inceledi. "Kesha kitapçıya doğru birkaç farklı yoldan gitmiş olabilir."

Stack, "Mağazayı kontrol ettik ve içeri hiç girmediğini teyit ettik," dedi.

"Peki ya Dion?"

"O sırada pizzacının yakınında oturduğunu teyit ettik ama kalkıp on beş dakika kadar uzaklaştı. Tuvalet gittiğini söyledi ama güvenlik kameralarında onu göremedik. Bununla birlikte, alışveriş merkezi kalabalıktı ve erkekler tuvaleti

Öğle yemeği saatinde yoğun bir trafik vardı, bu yüzden onu kaçırmış olabiliriz ya da başka bir tuvalete gitmiş olabilir."

"Ama aynı noktaya geri döndü?"

"Yakınında," dedi Stack. "Oturduğu yer doluydu, bu yüzden oturacak başka bir yer buldu ve biz de bunu teyit edebildik."

"Peki ya tüm çıkışlar?"

"Onu kameraların hiçbirinde tespit edemedik, ancak yaya trafiği göz önüne alındığında onu gözden kaçırmak kolay olurdu."

Muhtemelen Kesha'yı kaçıran kişinin harekete geçmek için o günü seçmesinin nedeni de buydu; ister Kesha'yı takip ediyor olsun, isterse Kesha bir fırsat kurbanı olsun.

Nikki, Stack'in Mall of America'nın güvenlik ekibine katılmadan önce Bloomington polisi için çalıştığını biliyordu. "Bloomington Polis Departmanı'nda hâlâ tanıdığın biri var mı?"

Stack kıs kıs güldü. "İrksal gerilim ve taciz yüzünden ayrıldım. Siyah bir kadının kendini savunmasından hoşlanmıyorlar. Ya da o zamanlar hoşlanmıyorlardı ama bu muhtemelen on beş yıl önceydi. Değiştiklerini düşünmek istiyorum, ancak size asıl suçlunun şu anda soruşturma bölümünün başında olduğunu söyleyebilirim."

Nikki, Liam'ın kartlarından birini Stack'e uzatarak, "Harika," dedi. "Hem Kesha'nın hem de erkek arkadaşının tüm görüntülerini meslektaşına e-posta ile gönderebilir misin? Yeni bir gözle bakmak isteyecektir."

Cipine giderken Nikki e-postalarını kontrol etti. Arama emri çıkmıştı, yani Stanton'ı ziyaret etme zamanı gelmişti.

Danny Stanton, Washington County'nin kuzeydoğusunda küçük bir köy olan ve göle arabayla sadece kısa bir mesafede bulunan Marine on St. Croix'in dışında yaşıyordu. Zanaatkâr tarzı ev daha iyi günler görmüştü, ahşap dış cephe kaplamasının yeni bir boyaya ihtiyacı vardı. Ev, müstakil bir garaj ve paslanmış bir salıncak setinin bulunduğu büyük bir bahçeden oluşan arazi en az iki dönümdü. Ön bahçedeki meşe ağacından bir lastik salıncak hüznle sarkıyordu.

Garaj yoluna kırmızı bir Honda Civic park edilmişti ama Nikki, Bayan Stanton'ın kullandığı minivanı görmedi. Daha sonra araştırmaları gerekirse diye telefonuyla Honda'nın plakasının fotoğrafını çekti. Ön kapıya doğru yürürken Nikki'yi bir sessizlik çarptı.

garip bulmuştı. Stanton'ların on yaşından küçük üç çocuğu tatildeydi, bu yüzden onlardan bir iz görmeyi beklerdi.

Kapıyı çaldı, kapının altından sızan baş döndürücü ot kokusu karşısında burnunu kırıştırmamaya çalışıyordu. Kapı açıldı ve Danny Stanton donuk gözlerle ona baktı. Kapıyı açmadan önce üzerine bir tişört giyme zahmetine katlanmamıştı ve üzerindeki ince eşofman da hayal gücüne pek bir şey bırakmıyordu.

"Merhaba, Ajan Hunt. Kamyonetimi geri alabileceğim zaman şerifin beni arayacağını sanıyordum." Kapı ile çerçevesi arasına sıkışarak Nikki'nin içeriyi görmesini engelledi.

"Hâlâ kanıtları incelemeye çalışıyoruz," dedi. "Bazı takip sorularım var."

Omzunun üzerinden baktı, dişleri alt dudağına batıyordu. "Bu gerçekten iyi bir zaman değil."

Nikki sesini hoş tutarak, "Asla öyle değildir," dedi. "Sadece birkaç dakika sürecek."

İç çekti. "Üzerime bir palto giyeyim, sonra dışarı çıkarım."

"Aslında, içeride konuşabilir miyiz?" Nikki sordu. "Hava çok soğuk ve rüzgârlı."

Stanton, Nikki'ye Lacey'nin bir yalana yakalandığı zamanki halini hatırlatarak çekingen davrandı.

"Sanırım eşiniz ve çocuklarınız burada değil?"

"Önümüzdeki birkaç gün annesinde kalacaklar. Eşim annesini aylardır görmedi, bu yüzden ona birkaç gün daha izin yapmasını söyledim."

Nikki arkasına park ettiği kırmızı arabayı işaret etti. "En azından üçüncü bir aracınız var, böylece biz kamyonunuzla ilgilenirken yolda kalmamış olursunuz."

Stanton başını salladı. "Bunu dışarıda yapamayacağımıza emin misin?"

"Bak, Danny." Nikki aşıkâr olanın etrafında dans etmekten bıkmıştı. "Eğer içeride başka bir kadın varsa, umurumda değil. Bu beni ilgilendirmez."

Yüzü kıpkırmızı oldu, gözleri sinsice onunla araba arasında gidip geliyordu. "Neden bahsettiğinizi bilmiyorum, Ajan."

"Danny?" Genç bir kadın sesi evin içinden geliyordu. "İşe dönmem gerekiyor."

İrkildi.

"Kim o?" Nikki sordu.

"Az önce seni ilgilendirmediğini söylemiştin."

"Onun sesini duyunca fikrimi değiştirdim."

Bir çift koyu kahverengi göz omzunun üzerinden baktı. "On sekiz yaşındayım. O benim otorite figürüm değil, bu yüzden yanlış bir şey yapmıyoruz."

"Plakanızı kontrol edeceğim, o yüzden ikiniz de beni içeri alın."

Yenilgiye uğrayan Danny kapıyı açtı ve koridorda yürüdü, başı öne eğikti ve kız Nikki'ye bakıyordu. Kız iddia ettiğinden daha genç görünüyordu ama Nikki'ye göre çoğu lise öğrencisi de öyleydi. Ama kızın fiziksel görünüşü onu daha çok endişelendiriyordu. Kızın ten rengi ve dalgalı, koyu renk saçları Kesha'ninkini andırıyordu.

"Adın ne?" diye sordu koridora girerken. "Maria." Kız ehliyetini uzattı. "On sekiz yaşına Ekim."

Nikki ruhsatı inceledi. "Görüyorum. Danny ile nasıl tanıştınız?"

Maria inatla, "Bunu sana söylemek zorunda değilim," dedi. "O iyi bir ve karısıyla başını belaya sokmayacağım."

"Bunun farkında mısınız bilmiyorum ama yeterince araştırma yapıp Danny ile on sekiz yaşına girmeden önce seks yapıp yapmadığınızı öğrenebilirim. Bu yüzden işbirliği yapmanızı öneririm."

"Minnesota'da yasal rıza yaşı olan on yedi yaşındayken mi demek istiyorsun?" Maria sırttı.

Nikki başka bir taktik denedi. "Gerçekten hayatını kurcalamamı istiyor musun?"

Maria ona ters ters baktı. "Onunla işte tanıştım ve tek yaptığımız flört etmektir. Yasal olana kadar onunla ilgilendiğimi bile belli etmedim. Bu arada ben avukat olacağım."

"Bu harika," dedi Nikki. "Ama sen hâlâ bir lise öğrencisisin. Bu yüzden seni ya da Danny'yi tutuklamak için burada değilim ama yalan söylediğini anlarsam tutuklarım." Maria'ya kendini büyük bir düşüşe hazırladığını söylemek istiyordu ama Nikki kıza bir kez başladı mı duramayacağını biliyordu ve dikkatini dağıtacak zamanı yoktu. "Nerede çalışıyorsun?"

"West End Diner."

"St. Croix'daki Marine'de mi?"

Maria başını salladı. "Google'da arayabilirsin."

"Sana bir fotoğraf göstermek istiyorum." Nikki telefonunu açtı ve kızı Kesha'nın fotoğrafını gösterdi. Maria'nın yüz hatları Kesha'nınkindene hiç benzemiyordu ama benzer bir yapısı, saçı ve cilt tonu vardı. Bu üç özellik de genellikle kurban bilimine büyük rol oynuyordu. "Onu tanıdın mı?"

"Televizyondan ve Danny'nin onu bulduğunu biliyorum." Maria ürperdi. "Bu konuda çok üzgün."

"Onu ne zamandır tanıyorsun?"

Maria omuz silkti.

"Görüştüğü tek kız sen misin?"

"Olsam iyi olur."

Nikki onun ikiyüzlülüğüne dikkat çekmeye zahmet etmedi. "Onun yanında kendini hiç güvensiz hissetmedin mi ya da alarmı harekete geçiren bir şey fark etmedin mi?"

Maria başını salladı. "Gerçekten işe gitmem gerekiyor."

Nikki ona bir kartvizitle birlikte ehliyetini geri verdi. "Aklına başka bir şey gelirse beni ara."

"Elbette. Ama aileme bir şey söylemeyeceğine söz vermelisin."

"Böyle bir şey için söz vermek zorunda değilim," dedi Nikki sakın bir sesle. "Ama işbirliğiniz uzun bir yol kat ettirir."

Maria parlayan saçlarını omzunun üzerinden savurdu. "Karısı tarafından bok gibi muamele gören iyi bir adam olduğunu biliyorum. Satan o-"

"Maria, işe geç kalacaksın." Stanton siyah bir sweatshirt giyerek yeniden ortaya çıktı.

Maria kendini beğenmiş bir şekilde Nikki'ye gülümsedi. "Görüşürüz. Danny, beni sonra ara, tamam mı?"

Adam homurdanarak karşılık verdi. Maria arabasına doğru yürürken Nikki tiksintisini gizlemeye çalışmadı.

"Ajan, neye benzediğini biliyorum-"

"Bunu duymak istemiyorum," dedi Nikki kesin bir ifadeyle. "Yasal olabilir ama bu iğrenç. Ve eğer onunla henüz reşit değilken seks yaptıysan

-"

"Ben yapmadım, yemin ederim."

"Sadece o mu var?"

"Bunun ne önemi var?"

"Çünkü ben sordum."

"Evet, iyi. Belli ki bu sadece fiziksel bir şey-"

"Yine iğrenç," dedi Nikki. "Bulunan kanla karşılaştırmak için DNA örneği almaya geldim."

Ona baktı. "Bu geyik kanı, Ajan."

Nikki başını salladı. "Laboratuvarımız kamyonun kasasında ve bıçağın ağzında geyik kanı olduğunu doğruladı. Ama kabzasında insan kanı var."

"Bu bir fileto bıçağı," dedi. "Kendimi yüzlerce kez kestim." "Bu yüzden bize DNA'nızı vereceğinizi umuyorum. Eğer sen masumsa, bu sadece bizi sırtından atmaya yardımcı olacaktır." "DNA'mı vermek istemiyorum."

"Neden olmasın?"

"Çünkü buna mecbur değilim," diye karşılık verdi. "DNA'mı alıp sonra da üzerime bir şey yıkmaya izin vermeyeceğim."

Nikki telefonunun kilidini açtı ve ona arama emrini gösterdi. "Tek yapmaya çalıştığım seni temize çıkarmak, Danny."

"Bunu tüm veri tabanlarınızda aratmayacak mısınız?" diye sordu. "Sizler her şeyin kaydını tutuyorsunuz."

"Yasal olarak bunu yapamam," dedi. "Bu arama emri sadece fileto bıçağıyla karşılaştırmak için alınan DNA'yı kapsadığı konusunda çok açık." Bu, bir eşleşme olursa harekete geçemeyeceği anlamına gelmiyordu ama Danny'nin şu anda bunu duymaya ihtiyacı yoktu.

"Peki," diye yumuşadı. "Ama iğne yok."

"Gerek yok." Nikki lateks eldivenleri giydi ve içinde çubuk bulunan paketi açtı. "Ağzınızı açın lütfen." Q-ucu iki kez döndürdü ve sonra güvenli kaba geri koydu.

Danny ağzını sildi. "İğrenç."

Nikki onun şikayetini duymazdan geldi. "Esrarı karın satıyor o zaman? Kuzeni mi yetiştiriyor?"

"Neden bahsettiğinizi bilmiyorum." Çenesini uzattı, kollarını yumuşak göğsünde kavuşturdu. "DNA'nızı aldınız, Ajan. Şimdi gitmenizi istiyorum."

"Yakında görüşürüz, Danny."

ON ÜÇ

Emmanuel okulun ana ofisindeki sert, plastik sandalyelerden birine oturmuş, müdürle görüşmek için sırasını bekliyordu. Aptal Bayan Martin. Emmanuel'in defteri onun malıydı ve içine istediğini çizebilirdi. Neden aptal bir kız omzunun üzerinden baktığı için başı beladaydı? Aptal sürtük kendi işine bakmalıydı.

Ama hayır, sinirlenip sınıf öğretmenine söylemesi gerekiyordu. Şimdi zaten zorlandığı matematik dersi yerine burada oturuyordu.

Müdürün kapısı açıldı ve Emmanuel dışarı çıkan güzel birinci sınıfa bakmamaya çalıştı. Saçları çok koyu ve dalgalıydı, tıpkı büyükannesininki gibi. Saçlarını omzunun üzerinden savurdu ve dramatik bir iç çekişle onun yanına oturdu.

Kız oturduğunda tüm vücudu gerildi. Onun da kendisine diğer çocuklar gibi bakmasını ve bir sandalye aşağı inmesini bekledi. Eğer kıyafetleriyle dalga geçmiyorlarsa, sivilceli yüzünü işaret edip gülüyorlardı.

"Ne için buradasın?" diye sordu.

Emmanuel ona baktı. Sadece sohbet mi ediyordu, yoksa daha sonra dalga geçmek için ona tuzak mı kuruyordu?

"Ne?" diye sordu. "Sümüğüm falan mı var?"

Gülmeye çalıştı ama sesi daha çok can çekişen bir soluğa benziyordu. "Ah, hayır." "O zaman soruma cevap ver."

"Defterime öğretmenim hoşuna gitmeyen şeyler çizdim."

Onunla yüzleşmek için döndü, çarpıcı mavi gözleri lazerle ona odaklanmıştı. "Oooh, çıplak bir kadın mı?"

Emmanuel başını salladı.

Kız neşeyle güldü. "Hangi öğretmen?" "Bayan Martin."

"Ah, o yaşlı yarasanın emekli olması gerek."

Emmanuel başını salladı. "Neden buradasın?"

"İlk iki dönemi atladım." Omuz silkti. "Lanet olası beden eğitimi ve İngilizce. Büyük mesele. Ama Valerie'nin beni yine cezalandıracağından eminim."

"Valerie?"

"Annem."

Emmanuel bunu ilginç buldu. Annesi onu ne kadar deli etse de, ona ilk ismiyle hitap etmeyi asla düşünmezdi. Böyle bir şey yaparsa babası ya da Nelson Dede yüzüne bir tokat atardı. "Neden atladın?"

Kız tekrar omuz silkti. "Spor salonu berbat, birincisi. Ve eski erkek arkadaşım İngilizce dersini berbat ediyor."

"Evde mi kaldın?"

"Tabii ki hayır," dedi. "Otobüse bindim ve son zil çalmadan önce gizlice kampüsten çıktım. Zor değil."

Emmanuel, *onu aramak için etrafa haber verene kadar*, diye düşündü. "Nereye gittin?"

"Yolun birkaç mil aşağısındaki bir kafeye doğru yürüdüm." Bir tutam saçını parmağının etrafında döndürdü. "Ben de annemden bir not yazdım ama müdür bunu yemedi. Tanrım, Valerie'den bahsetmişken..."

Bej pantolon ve mor gömlek giymiş bir kadın hışımla ana ofise girdi. Saçları kızıninki kadar uzun değildi ama neredeyse tıpatıp birbirlerine benziyorlardı.

Valerie kızına ters ters baktı. "Araba. Şimdi."

Kız gözlerini devirdi ve kollarını başının üzerine uzatarak yavaşça ayağa kalktı. Emmanuel karnındaki yumuşak, kremi deri parçasına baktı.

"Nicole."

Emmanuel'e sırtarak, "Geliyorum Valerie," diye alay etti. "Orada iyi şanslar."

Saygısızlık hakkında atıp tutan annesinin yanından geçip gitti. Kız - Nicole- annesinin öfkesinden hiç etkilenmemiş görünüyordu. Muhtemelen evde dayak yeme konusunda endişelenmesine gerek yoktu.

"Manny." Müdür açık kapı aralığında duruyordu. "Hadi gidelim."

Bu ocuka isim karşıısında kaşılarını çattı. Bu lakap üç yıl önce kız kardeşıyle birlikte ölmüştü. Emmanuel ayaklarını sürüyerek yavaşıa yürüdü. Nicole oturduğu için hâlâ sıcak olan sandalyeye oturdu.

Müdür Gustafson onu inceledi, hoşınutsuzluğu yüzünden okunuyordu. "Bana neden bu iğrenç çıplak insan resimlerini çizdiğini söylemek ister misin?"

Emmanuel, "ıplak çizimler bir tür sanattır," dedi.

Gustafson, "Grotesk veşıddet içeren eylemleri tasvir ettikleri zaman değil," diye tersledi. "Bir psikoloğa grnmen gerek Emmanuel, gerçek bir psikoloğa, okul danışımanına değil."

"Ya istemezsem?" Emmanuel, ailesinin parası olmadığını ve olsa bile onun için harcamayacağını çok iyi bildiği için talep etti.

"O zaman yetişıkin olduğunda hapse girersen hişışıırmam." Emmanuel'in kırmızı defterini havaya kaldırdı. "Bu izimler normal değil. Çok geç olmadan ve geri alamayacağını birşıey yapmadan önce yardım almalısın evlat."

Emmanuel gülümsedi. Müdür Gustafson çok aptaldı.

ON DÖRT

Miller, DNR'yi önümüzdeki birkaç gün boyunca tüm rezervi kapatmaya ikna etmişti, böylece açıklığa gömülen kurbanlar meraklı izleyicilerin ve medyanın meraklı gözleri olmadan çıkarılabilecekti. Şerif, DNR göle girişleri tutarken birilerinin daha iyi bakmaya çalışması ihtimaline karşı rezervi çevreleyen yol ve patikaya şerif yardımcıları yerleştirmişti.

Nikki sırt çantasına birkaç şişe su ve granola bar ile ekstra eldivenler ve bir el feneri koydu. Yün kış şapkası kafa derisini kaşındırıyordu ama Nikki'nin sahip olduğu en sıcak şapkaydı. El fenerini en yüksek ayara getirerek ağaçların arasındaki patikadan aşağı inmeye başladı.

Ay yoğun bir bulut tabakasının ardına gizlendiğinden orman çok daha karanlık ve sık görünüyordu ama Nikki ormanı çevreleyen çam ağaçlarını aştığında, açıklıktan gelen sarı ışık çıplak ağaçların arasında bir kamp ateşi gibi parlıyordu.

Işık korkusunu hafifletmek için hiçbir şey yapmadı. Kaç kurban bulacaklardı? Blanchard ölümleri ya da gömülmeleri için herhangi bir zaman dilimi belirleyebilecek miydi? Kalıntılar onlara bir seri katilin sıkı sıkıya bağlı Washington County'de faaliyet gösterdiğini doğrulamaktan başka bir şey söyleyecek miydi?

Rory'nin kurduğu gizlilik barınağı hâlâ yerinde duruyordu ve Courtney'nin kanıt toplamak için hazırlandığını görebiliyordu.

"Bu palto senden daha ağır gibi görünüyor." Nikki omuz silkerek sırt çantasını çıkardı ve bir ağacın dibine koydu.

"Umurumda değil," dedi Courtney. "Burası çok soğuk. O Şeyin toprağı çözdüğüne inanamıyorum."

"Teknoloji bazen harika bir Şey." Nikki vinil barikatı işaret etti. "Miller ve Blanchard orada mı?"

"Ve adli antropolog," dedi Courtney. "Blanchard, Kesha'nın içinde bulunduğu ceset torbasını laboratuara gönderdi. Çantanın her yerinde parçacıklar buldum, muhtemelen kokuyu nötrale etmeye yardımcı olması için içine bir Şey konmuş gibi. Test sonuçları sabaha elimde olur."

Nikki, "Miller, zemine nüfuz eden radarda cesetlerin torbalar içinde olabileceğinin görüldüğünü söyledi," dedi. "Bu da katilin aslında Kesha'yı buraya gömmek istediği ama toprağı aşamadığı teorimizle tutarlı." Katilin buralı olduğuna ve açık hava deneyimi bulunduğuna inanmak için bir başka neden daha var. Buzun üzerinde yürümek ve bir delik açmak dikkat ve cesaret isterdi ve Nikki katilin daha önce buzda balık avladığına bahse giriyordu. Katilin onu gömmeye geldiği gece mi göle gittiğini, yoksa ertesini gece mi geri döndüğünü anlayabilmeyi diliyordu. Chelsea ve erkek arkadaşı onu birkaç gece bekleyecek kadar ürkütmüş olabilirdi ama Nikki daha çok elinde buz ekipmanı olup olmadığıyla ya da satın almak zorunda kalıp kalmadığıyla ilgileniyordu.

İkisi birlikte Rory'nin inşa ettiği derme çatma muhafazaya girdiler. Yere nüfuz eden radara göre, kurbanlar kabaca sekize sekiz metrelik bir mezarda yan yana yatıyor gibi görünüyordu. Rory bu alanın iki katını kapatmıştı, böylece hepsinin içeride hareket edebilecekleri bolca yeri vardı.

"Ne kadar yakınız?" Nikki sordu.

Miller alnındaki teri sildi. "Doktor Willard büyük kürekler kullanmamızı istemedi, çünkü cesetler üç ya da dört metreden daha derinde görünmüyor. Toprağın son birkaç santimine kadar indik, bu yüzden kazma işini Doktor Willard ve asistanı üstlendi."

Nikki altı yıl önce Minnesota'ya döndüğünden beri adli antropologla birkaç kez çalışmış ve kadının iskelet kalıntıları hakkındaki bilgisinden çok etkilenmişti. Eyaletteki tek sertifikalı adli antropolog olarak, birçok yüksek profilli davada çalışmıştı. Ayrıca Tennessee Üniversitesi'ndeki yüksek lisans çalışmasını da, iskelet kalıntıları araştırmasının yaratıcısı olan Dr. Bass ile birlikte yapmıştı.

Antropolojik Araştırma Tesisi, daha çok Ceset Çiftliği olarak bilinir. Dr. Willard'ın her türlü çürüme halindeki kalıntılarla ilgili deneyimi onu soruşturma için çok değerli kılmıştır.

"Doktor Willard, sizi tekrar görmek güzel. Beni bilgilendirebilir misiniz?"

Dr. Willard topuklarının üzerinde arkasına yaslandı. Kumral dalgaları yün şapkasından dışarı fırlamıştı. "Kovalarla az miktarda toprak alıyoruz. Yüksek lisans öğrencim Omari, toprağı bir eleğe döküyor ve düğme, kumaş parçası veya mücevher gibi test edebileceğimiz herhangi bir şey arıyor. Cansız nesneler için bir kabımız ve bitki örtüsü, hayvan ve her türlü tohum için bir kabımız var. Bu noktada, toprağın kendisi de dahil olmak üzere topraktan çıkarabildiğimiz her şey kanıttır."

Courtney bir çift eldiven taktı ve Omari'nin topraktan çıkardığı parçaları inceledi. "Bunlar av tüfeğı kovanlarının parçaları mı?" diye sordu hevesle.

Miller, "Burası popüler bir ördek avlama alanı," dedi. "Daha fazla olmamasına şaşırdım. O yüzden henüz çok heyecanlanmayın."

"Balıkçılık forumunda paylaşım yapan seks suçlusuyla konuşma fırsatın oldu mu?" Nikki ona sordu. Miller'ın alçakgönüllü tavrı ve hemen herkesle iletişim kurabilme yeteneğı, onu seks suçlusuyla konuşmak için Nikki'nin stajyerlerinden daha iyi bir aday haline getirmişti.

Miller, "Şükran Günü için şehir dışındaydı ve bunu kanıtlamak için kredi kartı makbuzları vardı," dedi. "Ayın on dördü ve on beşindeki hafta sonu göldeymiş ama her iki akşam da gece yarısına kadar çalışmış. Patronu da doğruladı."

"Nikki, burada olmana sevindim," dedi Blanchard. "Kesha'nın otopsisini bitirdim. Midesi ve bağırsakları en son pizza yediğini gösteriyor. Şerif Miller kaybolmadan kısa bir süre önce alışveriş merkezinde yemek yediğini söyledi ama o gün ölmemiş, muhtemelen ertesi gün de ölmeyecek. Sindirim yaklaşık otuz altı saat sürer. Alışveriş merkezinde pizza yediğinden beri bağırsakları boşaltılmamıştı, dolayısıyla kaçırıldıktan sonraki ilk on iki ila yirmi dört saat içinde ölmüş olması muhtemel. Ölüm nedeni boğulma gibi görünüyor. Ağzının ve burnunun etrafında herhangi bir lif ya da kalıntı bulamadım. Bu ve boynundaki morluklar, onu boğduğundan oldukça eminim. Hâlâ toksikoloji sonuçlarını bekliyoruz."

"Suda ne kadar kalmış olabileceğine dair bir fikriniz var mı?" Kesha Kara Cuma'da kaybolmuştu ama cesedi o kadar uzun süre suda kalmış gibi görünmüyordu.

"Çok erken çürüme belirtileri vardı, bu da soğuk bir yerde saklandığını ve bir noktada donmuş olabileceğini gösteriyor. Ölümünden kısa bir süre sonra suya koymuş olsaydı, su sıcaklığı göz önüne alındığında, adiposeri görmeyi beklerdim çünkü soğuk bunu hızlandırır. Ama hiç yok, bu da bana donmuş olabileceğini düşündürüyor. Vücudunun durumu göz önüne alındığında, suda bir haftadan fazla kaldığından şüpheliyim, en fazla iki hafta."

"Peki ya cinsel saldırı?" Nikki sordu.

Blanchard başıyla onayladı. "Vajinasının ve rektumunun iç duvarlarındaki yırtıklar öyle olduğunu gösteriyor ve her ikisinin içinde de hala spermisit buldum."

"Yani bu kurbanlarda bunların hepsini aramamız gerekiyor," dedi Nikki. "İskeletleşmişlerse, cesetler hakkında ne kadar şey söyleyebileceksiniz, Doktor Willard?"

"Bıçaklar genellikle kemiği keser, mermiler de öyle. Geriye kalan yumuşak doku varsa, onu ve kemikleri zehirlenme belirtileri açısından test edebiliriz. Eğer öldürme yöntemi boğma ise, bu genellikle dil kemiğinin kırılmasıyla sonuçlanır," diyor Willard. "Mezar, her kurban gömüldükçe genişletilmiş gibi görünüyor, bir tür hendek gibi."

Dr. Willard kalan toprağı nazikçe yokladı. "Tam burada sağlam bir şey hissedebiliyorum, yani yaklaştık. Omari, mezarın kenarlarında herhangi bir alet izi olup olmadığına dikkat et."

Birkaç dakika içinde, gevşek toprağın altında kirli malzeme görünür hale gelmeye başladı.

Nikki, Willard'ın yanına çömeldi. "Bu ceset torbasına benzemiyor."

"Değil," diye cevap verdi Willard. "Büyük bir havluya benziyor ve oldukça bozulmuş. Ama yanındaki bir acil durum ceset torbası."

"Bu tarafta da aynı," dedi Dr. Blanchard. "Acil afet ceset torbaları."

"Kesha'nınki gibi," dedi Courtney. "İkisini karşılaştırıp eşleştirdiğini teyit edeceğim. Onları kimin satın aldığını takip edebilmelisiniz, değil mi?"

Blanchard homurdandı. "Amazon'dan ceset torbası satın alabilirsiniz, özellikle de bu türden. Hukuk departmanlarından mahkeme celbi almakta iyi şanslar."

"Ölüm endüstrisi nasıl olur da daha fazla denetlenmez?" Courtney şaşkınlıkla sordu. "Demek istediğim, çok az insan kötü niyetli olmayan nedenlerle ceset torbası satın alır, bu sadece tuhaf görünüyor."

"Ne yazık ki Blanchard haklı," dedi Willard. "Samanlıkta iğne aramak gibi bir şey bu. Yine de bu çantalar su geçirmez." "Kesha'nınki de öyle olabilirdi," dedi Nikki. "Ama bir şey çantayı yırtmış, bu da ağırlığın dışarı kaymasına neden olmuş." Eğer bu olmasaydı cesedinin gölde ne kadar kalacağını düşünmekten nefret ediyordu. Muhtemelen hiçbiri bu dondurucu karanlıkta dışarıda olmayacaktı.

Şimdi.

Diğerleri çalışırken Nikki her şeyin fotoğrafını çekti.

"Bu bir iskelet ve havlu parçalanıyor, bu yüzden onu kaldırıp muşambanın üzerine koyamayız." Willard, iskeletin tamamı görünene kadar çürüyen malzemeyi çıkarmaya çalıştı. "Bu kemikler muhtemelen on yıl ya da daha uzun süredir burada. İyice inceledikten sonra daha fazla bilgi sahibi olacağım."

"Sarıldıkları malzeme hakkında bir şey söyleyebilir misiniz?" Nikki sordu. "Soyup çıkardığınız kısım oldukça bozulmuş ama belki iz kaldıysa tarihlendirebiliriz."

Willard LED el fenerini havlunun içindeki kemiklerin üzerine tutarak onları hafifçe oynattı. "Kumaşın üzerinde bir çeşit iz kalmış. Desenini tahmin etmek bile benim için çok zor."

Courtney, "Sen bütün kemikleri aldıktan sonra ben de havluyu toplayacağım," dedi. "Umarım mikroskop altında bir şeyler görebilirim."

"Bu kurbanın altındaki toprağı dikkatlice elememiz gerekecek ama burada yarım bir iskelet olduğunu sanmıyorum. Muhtemelen kalıntıların geri kalanını hayvanlar taşımıştır."

Çözülmemiş zemindeki on santimlik buz ve kar sayesinde, dağılmış kemikleri aramak bir seçenek değildi. En azından bahara kadar bulduklarıyla yetinmek zorundaydılar. Ve o zaman bile, Nikki aramanın çok fazla sonuç vereceğinden şüpheliydi. Küçük kemikler çeşitli yaratık yuvalarında bulunuyordu ve bir hayvan daha büyük kemikleri kilometrelerce uzağa taşımış olabilirdi.

Willard kalan torbaların tehlikeye atılmadığından emin olduktan sonra Miller ve Omari ikinci cesedi dikkatlice çıkarıp muşambanın üzerine yerleştirdiler.

Dr. Willard çantayı açarken Nikki nefesini tuttu. "Tepeden tırnağa iskeletleşmiş, ama kemiklerdeki farkı görüyor musunuz? Daha yeni görünüyorlar," dedi Willard. "Ancak bunlar ceset torbasındaydı, bu da bir fark yaratabilir. Su ve ısı ne kadar az olursa çürüme de o kadar yavaş olur."

"Ne kadar fark olduğu hakkında bir fikriniz var mı?" Miller sordu.

Dr. Willard omuz silkti. "Ne kadar süredir burada olduklarına ve kaç farklı mevsim geçirdiklerine bağlı. Minnesota'nın ortalama mevsimsel hava durumu ve bu kişinin gömülü olduğu derinlik göz önüne alındığında, en iyi eğitilmiş tahminim - ve şu anda hepsi bu - bu kurbanın birkaç mevsim boyunca burada olduğu. Organik madde ya da böcek faaliyeti yok ama kemikler daha taze görünüyor, daha iyi bir kelime bulamadım. Ama kemikleri laboratuvarda iyice incelemeden size kesin bir şey söyleyemem. Ceset torbaları gibi herhangi bir plastiğe sarılması da çürümeyi yavaşlatacaktır, özellikle de kurban sonbaharda ya da kış başında gömüldüyse."

Miller çantaya kırmızı bir etiket yapıştırdı. "Kırmızılar sizin laboratuvarınıza gidecek Doktor Willard. Yeterince organik madde kaldıysa mavi etiketler Blanchard'ın laboratuvarına gidecek."

Willard, büyük ölçüde iskeletleşmiş görünen üçüncü kurbanı da inceledi. Dördüncü kurbanı geldiğinde, "Bunun bir yıldan fazla süredir burada olduğunu sanmıyorum. Bozulmamış ölü böcekler var, bu da kemiklerin üzerinde oldukça yakın bir zamanda bazı organik maddeler kaldığını gösteriyor." Uzun, parlak siyah saçlara dokundu. "Diğerleri gibi onu da soymuş ama güzel işlemeli gümüş bir bilezik takıyor. Benzerlerini Shakopee Sioux etkinliklerinde görmüştüm."

Tüm kabile rezervasyonları gibi, Washington County'nin güneyinde bulunan Shakopee Sioux da FBI'nın yetki alanına giriyordu. Bazı rezervasyonlar gibi kendi polis güçleri yoktu ama yerel polisten bir irtibat memurları vardı. "Eğer rezervasyonda kaybolduysa, neden ondan haber almadık?" Nikki sordu.

Miller alaycı bir ifadeyle, "Belki de hükümete güvenmiyorlardır," dedi.

"Onları suçlamıyorum ama bu farklı. O kayıp bir kişi ve biz de yardım etmek için buradayız." Liam'a mesaj attı ve veri tabanında bulunduğu kayıp kadınlardan herhangi birinin Amerikan yerlisi olup olmadığını sordu. Liam ondan haber almayı bekliyor olmalıydı çünkü cevap hemen geldi.

"Liam yirmi altı yaşında bir kadının yaklaşık on üç ay önce Mystic Lake Casino'da kaybolduğunu söylüyor. Orada çalışmış ve işten ayrılmış. Güvenlik kayıtlarında arabasına doğru gittiği görülüyor ama kadrından çıkmış. Arabası ertesi sabah otoparkta bulunmuş."

"Son çanta diğerlerinden çok daha büyük," dedi Courtney. "Umarım içinde bir anne ve bir çocuk yoktur."

Miller, Willard ve Omari'nin geniş üçüncü torbayı çıkarması gerekti. Willard, "Bunun iskeletleşmiş olmasına imkân yok," dedi. "Bu kadar ağır olamazdı." Çantanın fermuarını dikkatle açtı, havada hafif bir çürüme kokusu vardı.

"Yüce Tanrım," dedi Blanchard.

Beşi de sessizlik içinde durmuş, gördüklerini anlamaya çalışıyordu. Kesha gibi kurbanlar da çıplaktı. Çantada ağır bir insan yerine iki kişi vardı. Birbirlerine dönük yatıyorlardı, vücutları mumsu bir maddeyle kaplıydı ve ileri derecede çürümüşlerdi, ancak her ikisinin de cinsel organları hâlâ görülebiliyordu. Erkeğin koyu renk saçları kırışmış, kadının uzun saçları ise örülmüştü.

"Kardeş olabilirler." Courtney sonunda sessizliği bozdu. "Ya da arkadaş. Bu çift oldukları anlamına gelmez, değil mi?"

"Hayır, ama profil açısından bunun bir önemi yok." Nikki hâlâ gördüklerini anlamaya çalışarak kelimeleri güçlkle söyleyebildi. "Bu biyolojik bir erkek ve biyolojik bir kadın. Bu... bu tür bir seri katil için en hafif tabirle nadir bir durum."

"Saldırıya uğrayıp uğramadıklarını anlayabilecek misiniz?"

Courtney sordu. "Muhtemelen," dedi Blanchard. "Ama kıyafetlerinin çıkarılmasının öyle olduklarını gösteriyor."

Nikki, "Ya da onları öldürmeden önce küçük düşürmek istedi," dedi.

Adli tabip, morluk izlerinin hala görülebildiği erkeğin karnına işaret etti. "Ya yüzüstü öldü ya da öldükten kısa bir süre sonra o tarafa çevrildi, çünkü karnındaki morluk

sabitlenmiş ve üst uyluğunda da biraz görebilirsiniz." Blanchard, Dr. Willard'a erkeği yan yatırmasına yardım etmesini işaret etti. Arka tarafındaki yağ dokusu mermerleşmişti ve üst uyluklarında kurumuş kan ve vücut atığı karışımına benzeyen bir şey görünüyordu. Blanchard adamın yaralarını daha iyi görebilmek için çalışırken Nikki gözlerini kaçırdı. Kurbanların sık sık bu şekilde onursuzca muayene edilmesinden nefret ediyordu.

"Muhtemelen saldırıya uğradı." Blanchard dizlerinin üzerine oturdu. "Rektum çevresinde dış yaralanmalar var gibi görünüyor ama bunu otopside teyit etmem gerekecek."

"Herhangi birinin üzerinde bariz bir ölüm belirtisi var mı? Eğer bunlar infaz tarzı cinayetlerse, o zaman farklı cinsiyetler o kadar da sorun olmaz." Nikki kendi sesindeki endişeyi duydu. Cesetlerle ilgili hiçbir şey idam gibi merhametli bir şeye işaret etmiyordu. Dövülmüş, işkence görmüş ve büyük olasılıkla tecavüze uğramış gibi görünüyorlardı.

Blanchard, ceset torbasındaki çifti göstererek, "Bu ikisinde boğulmaya işaret eden izler var," dedi. "Ama bunu otopside teyit etmem gerekiyor."

Willard, "Şu anda iskelet kalıntıları hakkında da kesin bir şey söyleyemem," dedi. "Ölüm nedenini bulmak en iyi ihtimalle zor olacak."

Her iki doktor da başlarını salladı. "Röntgenleri çekildikten sonra bulacağımızı umuyoruz."

"Ceset torbasına bak," dedi Blanchard. "Bu ya kan ya da dışkı. İkincisi çürümeyle birlikte olur ama travma olmadığı sürece bu bölgeden kan akmaz."

Nikki, "Eğer cinsel saldırıya uğramış olsaydı, öldürüldükten sonra kanama dururdu," dedi.

"Evet, ama vücut yine de herhangi bir sıvıyı dışarı atacaktır. Ülseri ya da başka bir şeyi olabilir ama bilekleri ve elleri hâlâ bir çeşit telle bağlı. Bakalım prezervatifte meni ya da spermisit izi bulabilecek miyim. Umarım otopside daha fazla bilgi edinebilirim."

Courtney, Blanchard'ın omzunun üzerinden baktı. "Bütün bu granüller de ne? Bütün torbalarda var gibi görünüyor. Kesha'da da benzer bir şey bulmuştum ama su çoğunu sıvılaştırmıştı."

Blanchard bir avuç granül aldı ve kokladı. "Bahse girerim Neutrolene. Kokusu zar zor fark ediliyor ama o kadar çok kullanıyoruz ki hafızama kazındı."

"İşte bu akıllı bir suçlu." Willard başını salladı.

"Neutrolene nedir?" Nikki sordu.

Blanchard, "Bir nimet," dedi. "Cenaze evlerinde, hastanelerde, soğutmalı morglarda, yani ölümle ilgilenen her yerde kullanılan organik bir koku nötrleştirici. Bildiğim kadarıyla kokuyu maskeleyemeyen tek şey bu; kokuyu gerçekten nötralize ediyor ve işe yarıyor."

Miller, "Lütfen bana bunu Amazon'dan da satın alamayacağınızı söyleyin," dedi. "Hayır, ama herkes Neutrolene'in sitesinden satın alabilir. Gaz

İstasyonlar bunu tuvaletlerde kullanmaya başlıyor. Evcil hayvan kokusu sorunu olan birkaç arkadaşına bunu önerdim ve onlar da bunu yaptı."

"Evcil hayvan kokuları üzerinde işe yarıyor mu?" Courtney sordu.

"Kedi idrarı değil herhalde?

Bu kendi başına bir moleküler canavar."

Blanchard, "Arkadaşım öyle olduğunu iddia ediyor ve pek çok yorum da öyle," dedi. "Bu güçlü bir ürün. Ve 2012'ye kadar piyasaya sürülmemişti. Bir patolog olarak bursumu yapıyordum ve yarattığı fark inanılmazdı."

Nikki, "Havluya sarılı olan hariç her kurbanda granül var gibi görünüyor," dedi.

Courtney, "Bunun için havluyu test edeceğim," dedi. "Kısmi iskeletin cinsiyetini söyleyebilir misin?"

Willard kalıntıları incelemekten başını kaldırıp baktı. "Hayır, test yapmadan olmaz. Kayıp kemiklerin sayısı göz önüne alındığında, diş kayıtlarına da güvenmeyin. Ben sadece kısmi bir çene görüyorum."

Miller, "Altı cesetten beşi koku nötrleştiricili ceset torbalarında olmasına rağmen köpek bu bölgeyi kokladı," dedi. "Bir köpek on yıldan uzun bir süre sonra eski iskelet kalıntılarının kokusunu alabilir mi?"

Willard, "Kadavra köpeklerini arkeolojik alanlarda çalışmak üzere eğitiyorlar," dedi. "Birkaç yıl önce Hırvatistan'da, eğitimli bir kadavra köpeği araştırmacıları M.Ö. yedi yüz yıllarına ait bir alana götürdü. Köpek Şerif Miller'ın verdiği kokuyu takip etmiş olsa bile, bunların altısını da koklayarak bulabilir - Neutrolene ile bile. Bu bizim burnumuz için üretildi, hayvanları için değil."

Nikki, "Diş kayıtlarına öncelik vermemiz gerekiyor," dedi. "Kimliklerini ne kadar erken tespit edersek o kadar iyi. Kurbanların kalıntıları her zaman bir hikaye anlatır.

onların katili."

Kurbanların anlattığı hikâye Nikki'nin ödünü koparmıştı. Willard'ın havludaki kalıntıların yaşı konusunda haklı olduğunu varsayarsak, yıllar sonra daha fazla kurban gömmek için geri gelen biriyle karşı karşıyaydılar. Bu da Nikki'ye onun sadece dikkat çekmeden dolaşabilecek kadar rahat bir yerli olduğunu değil, aynı zamanda eski kalıntıların katilin kimliğinin anahtarını da barındırabileceğini gösteriyordu. Kurbanlarını attığı tek yer burası değildi, bu da Washington County'ye ve bu yere geri döndüğü anlamına geliyordu çünkü bu ilk kurban katil için onu nereye gömdüğünü hatırlayacak kadar önemliydi, bu da birçok seri katilin zamanla unuttuğu bir şeydi çünkü kurbanlarını atmak onlar için önemli değildi. Önemli olan kurban üzerindeki kontrol ve güçtü. İmha etmek yakalanmamakla ilgiliydi.

En nadir bulunan türden bir canavarla uğraşıyorlardı ve Nikki'nin alabileceği her türlü yardıma ihtiyacı vardı.

ON BEŞ

Nikki biraz hava almak ve zihnini boşaltmak için çadırdan dışarı çıktı. Birkaç seri cinayet ve sayısız başka cinayet davasında çalışmıştı. Kadın ve erkeklerin birlikte öldürüldüğünü ve bütün ailelerin yok edildiğini görmüştü. Tecavüz etmek ve öldürmek için hem erkekleri hem de kadınları arayan cinsel motivasyonlu seri katilleri düşünmeye çalışarak beynini zorladı. Aklına hiçbiri gelmedi ama belki de soğuk ve şok hafızasını uyuşturuyordu.

Ramirez erkekleri ve kadınları öldürmüştü ama sadece kadınlara ve genç kızlara tecavüz etmişti. Dahmer, Gacy, Nilsen ve daha çok Otoyol Katili olarak bilinen Bonin erkeklerle ve erkek çocuklarına tecavüz edip öldürmüştü ama kadınları öldürmemişti. Seri ve kitlesel katiller tamamen farklı yaratıklardı. BTK olarak bilinen Rader, Bundy, Hillside Stranglers ve daha pek çok seri katil gibi kadınlara tecavüz etmiş ve öldürmüştü.

İsimleri düşünmeye çalıştıkça kafası daha da karışıyordu. Böyle bir katil için bir emsal olmalıydı. Telefonunu çıkardı ve Liam'ı aradı.

"Bu çok kötü," diye patladı kadın, adam daha "merhaba" demeyi bitirmeden. "Çukurda bir kadınla birlikte gömülmüş en az bir erkek var. Cinsel saldırı olup olmadığını henüz bilmiyoruz ama muhtemelen öyledir. Kurbanların hiçbiri vurulmuş gibi görünmüyor. Fotoğrafları güvenli sunucu üzerinden gönderdim." Göğsü endişeyle sıkıştı.

"Şimdi onlara bakıyorum," dedi. "Yüce Tanrım, bu düşündüğümünden de kötü. Belki de adam birlikte gömüldüğü kadını korumaya çalışırken mecburiyetten öldürülmüştür." Ses tonu onun hissettiği kadar umutluydu. Seri katillerin

sadece seks için öldürdükleri bir efsaneydi. Bazı seri katiller intikam, maddi kazanç ya da dikkat çekmek için öldürürken, bazıları da sadece heyecan için öldürüyordu. D.C. Sniper vakası ve Sam'in Oğlu aklına gelen ilk iki vakaydı. Her ikisi de ayırım gözetmeksizin, silahla öldürmüştü. Sadece en kötülerin en kötülerini cinsel motivasyonluydu ve bunların da büyük çoğunluğu, kamusal yaşam tarzları ne olursa olsun, kurbanlarını cinsel tercihlerine göre seçiyordu. Nikki adli tıp raporlarını beklemesi gerektiğini biliyordu ama onun deneyimlerine göre silah yarası olmaması, kişisel ve cinsel olabilecek ya da olamayacak bir tür zehirlenmeye işaret ediyordu. Bıçaklanma ve boğulma, yabancı biri tarafından yapılmış olsa bile, neredeyse her zaman cinayetin mahrem olduğu anlamına geliyordu. Nikki'nin araştırma yeteneklerine olan her zamanki güveni, ortaya çıkarılan her kurbanla birlikte azalmaya başlamıştı. Kendine sürekli ileriye atladığını söylemeye çalışıyordu ama vücudundaki her içgüdü ona Frost Killer da dahil olmak üzere diğerlerine benzemeyen bir avcıyla karşı karşıya olduklarını söylüyordu.

"Peki ya bu kurbanların elleri ve ayakları?" Liam sordu. Nikki,

"Hepsi sağlam görünüyor," dedi.

"Peki neden Kesha'nınkini kestin?"

Nikki cesetlere ilk kez baktıklarından beri aynı şeyi kendisine soruyordu. "Onu gömmeye niyetlendiğini varsayarsak, onu göle getirmek için kullandığı şey çok küçük olabilir. Adamı yakalayana kadar bu sorunun cevabını bilebileceğimizden emin değilim. Ve anahtar seks."

"Özür dilerim?" Liam sordu.

"Cinsel motivasyondan bahsediyorum. Eğer hepsi buysa ve karşımızda erkek, kadın, beyaz, Hispanik, kurbanın kaç yaşında olduğunu umursamayan biri varsa, boyumuzdan büyük işlere kalkışmışız demektir."

"Hayır, değiliz," dedi Liam kararlılıkla. "Ofisten pek çok şey yapabilirim. Bunu çözebiliriz ve çözeceğiz de. Her zaman çözeriz. Başka ne buldunuz?"

Sakin sesi ve kendine güveni Nikki'nin yeniden toparlanmasına yardımcı oldu. Ona havludaki kurbandan ve kemiklerin etrafında granül bulunmamasından bahsetti. "Willard ve Courtney'den gelecek resmi sonuçları beklememiz gerekecek ama Blanchard Neutrolene konusunda olumlu düşünüyor. 2012'de piyasaya çıktı."

"Yani ilk kurban muhtemelen daha yaşlı ve ona yakın biri," dedi Liam. "Tabii Willard'ın tahmini yanlışsa ve kalıntılar onun düşündüğü kadar eski değilse, ama gönderdiğiniz fotoğraflara bakılırsa havlu çürüyor ve kemikler ikinci iskelete benzemiyor."

"Ve rahatsız edilmişler," dedi Nikki. "Diğerlerinde ceset torbası ve koku nötrleştirici vardı ama en azından bazı hayvanların kokuyu alıp kazmaya başlamaması imkânsız görünüyor."

"Hey, Nik." Courtney'nin arkasından gelen sesi Nikki'nin sıçramasına neden oldu. "Gizlice yaklaştığım için üzgünüm ama Blanchard hayvanların Neutrolene'e rağmen kokuyu alabileceğini söyledikten sonra, topraktan çıkardıkları fauna ve florayı incelemeye başladım. Test edip zehirli bir şeyin kasıtlı olarak yerleştirilip yerleştirilmediğini göreceğim. Vahşi hayvanlar genellikle kendilerini öldürecek bitkilerden kaçınacak kadar akıllıdır. Ceset torbalarının hiçbirisi içine bir şey girmeye çalışmış gibi görünmüyor, bu da bana hiçbir şeyin buralarda dolaşmadığını söylüyor. Nedenini bilmek istiyorum."

"İyi fikir," dedi Nikki. "Liam, yeni bir şey öğrendin mi?"

"Günümü Kendra ve Jim'le birlikte balıkçılık forumlarını tarayarak geçirdim," diye cevap verdi. "Şükran Günü'nden bu yana Big Marine'de balık tuttuklarını söyleyen bir düzine kişiyle irtibata geçtik. Çoğu şüpheli bir şey görmemiş ama geçen hafta sonu Big Marine'de olduğunu ve bir adamın yeni bir buz kulübesi kurduğunu hatırladığını söyleyen bir adamla konuştum. Kontrplağı getirdikten sonra bir araya getirmesi uzun sürmemiş. Adam kesinlikle ne yaptığını biliyormuş ama tanık adamın ekipmanlarını şu büyük, ağır hizmet tipi tekerlekli kutulardan birinde taşıdığını söyledi. Bu ona garip gelmiş çünkü adam kulübeyi inşa ederken çantayı hiç açmamış ama daha fazla düşünmemiş."

"Buz balıkçısı adamla konuştu mu?"

"Maalesef hayır," dedi Liam. "Birçok kişi birbirini tanıyor ve sohbet ediyor ama bu adam mesafeliydi, gelip kendini tanıtmadı. Adamın burun köprüsüne kadar bir boyunluk taktığını, bu yüzden yüzünü iyi göremediğini söyledi. Yıpranmış Carhartt tulum ve her türlü hava koşuluna uygun botlar giyiyordu. Gölün bir fotoğrafına baktırdım ve adamı Kesha'nın cesedinin bulunduğu alanın çevresine yerleştirdi."

"Bu, Chelsea Blaine ve erkek arkadaşının bir hafta önce karşılaştığı adama benziyor. Tanığınızın yaşı hakkında bir fikri var mı?"

"Onu yeterince iyi görememiş ama uzun boylu olduğunu, muhtemelen 1.80 civarında olduğunu söyledi. Kesinlikle beyazmış."

"Peki ya bir araç?" Nikki sordu.

"Eski, kirli beyaz bir pikap," dedi Liam. "Buz balıkçısı muhtemelen seksenli yılların ortalarında bir Chevy olduğunu düşündü ama o kadar iyi bakamadı."

Nikki, "Danny Stanton'ınki 1976 model beyaz bir Chevy Scottsdale," dedi.

"Ona zaten bir fotoğrafını gönderdim," dedi Liam. "Aynı kamyonet olabileceğini ama bu adamınkinin Stanton'inkinden daha iyi durumda olduğunu düşündüğünü söyledi."

"Yine de bu büyük bir tesadüf ve iyi bakamadığını söyledi." Nikki ona daha önce Stanton'la yaptığı görüşmeyi anlattı. "Kız bana kimliğini gösterdi, yasal görünüyor ama adını ve plakasını araştırın."

"İğrenç," dedi Liam. "Yine de şüphelimizin o olduğunu düşünmüyorsun, değil mi?" "Bu noktada," dedi Nikki, "emin değilim." Göğsüne sarıldı ve

Rüzgâr çıplak ağaçların arasından çığlık atıyordu. "Sabah Washington County şerifinde olmayı planlayın ve bir profil çıkarmaya çalışmaya hazır olun. Doktor Roth bizimle orada buluşacak."

"Bizim sunamayacağımız bir şey sunabileceğini mi düşünüyorsun?"

Liam sordu. Nikki, "O bir seri katil fısıldayıcısı," dedi. "Ve şu anda, biz

alabileceğimiz her türlü yardıma ihtiyacımız var."

Telefon görüşmesini sonlandırdı ve sığınağa geri döndü. Küçük grupları sonraki iki saati her bir kurbanın ve tüm gömü alanının fotoğrafını çekmek, toprağı incelemek ve mümkün olduğunca çok kanıt örneği almakla geçirdi. Willard ve Blanchard her şeyin toplandığından emin olduktan sonra cesetler sedyelere yerleştirildi ve teker teker alandan çıkarıldı. DNR medyayı otoparktan uzak tutmayı başarmıştı ama iki haber aracı girişin karşısına park etmiş, kameralar kayıttaydı.

Kanal 9'dan tıknaz bir muhabir ona seslendi ama Nikki kapüşonunu yukarı çekti ve cesetlerin güvenliğini sağlamaya yardım etmeye devam etti.

Nakil. Önce Willard ve Blanchard ayrıldı, ancak medya kaldı ve yolun karşısındaki tüneklerinden onlara sorular yöneltti.

"Parker Jameson'ın kalıntıları rezervde mi?" diye seslendi Kanal 9'daki adam. Nikki onu görmezden gelmeyi düşündü ama bu söylentiye bir son verebilirdi. Araziyi yürüyerek geçti ama yolun kendi tarafında kaldı. DNR'nin belirlediği çizgiyi geçerse, Nikki cevaplayamayacağı sorularla dolup taşacaktı.

"Bugün onun kalıntılarını bulamadık, hayır. Size söyleyebileceğim tek şey bu." "Ajan Hunt, Forest Lake polisi sizden Ancak Parker'ın kaybolmasından sorumlu olan kişinin Kesha Williams'ı öldüren kişi olamayacağı gerekçesiyle bunu reddettiniz."

Nikki kendini bir ağız dolusu kum yemiş gibi hissediyordu. Soğukkanlılığını korumak zorundaydı ama bu söylentinin daha fazla yayılmasına izin veremezdi ve tahmin etmesi gerekirse Forest Lake polisi onu olaya dahil olmaya zorlamak için medyayı devreye sokmuştu. "Bu yanlış," dedi Nikki. "Ekibimin bir üyesi Forest Lake polisiyle bizimle ilk temasa geçtikleri Noel arifesinden bu yana görüşüyor. O sırada Kesha Williams'ın katilini muhtemelen tanıdığını inanıyorduk."

"Artık böyle bir durum söz konusu değil mi?" diye sordu Kanal 9'daki adam. Nikki, "Bu çok daha düşük bir olasılık," dedi.

"Ama ormandaki kalıntılar Kesha'nın cinayetiyle bağlantılı mı?"

"Yorum yok."

"Ekibinizin bu davayı çözmeye yardımcı olması için Doktor Alex Roth'a danıştığı doğru mu?" CBS kanalından gelen kadın sonunda araya bir soru sıkıştırdı. "Bu öğleden sonra yayınlanan basın bülteni bunu ima ediyordu."

"Yorum yok." Nikki, patronuna olması gerekenden daha fazla sinirlenmiş bir halde Miller'a geri döndü. Hernandez'in FBI'ı iyi gösterme çabası, ekibinin beceriksiz görünmesine neden olmuştu.

Miller çenesini gazetecilere doğru salladı. "Danışman hakkında bir şey söylediler mi?"

"Size daha önce söyleme fırsatım olmadı ama Hernandez, St. Paul polisi ve diğerleriyle çalışmış bir sinirbilimciyi getiriyor. Son on yılda, St Paul polisinden daha fazla katille konuşmuş."

Hernandez'in medyanın tüm ilgisine rağmen bunun imajımız için iyi olduğunu düşünmesinin bir nedeni de bu."

Miller kuru bir sesle, "Umarım elinde sihirli bir formül vardır," dedi. "Ayrıca şu Parker Jameson meselesini de halletmemiz gerekiyor. Forest Lake polisinin neden benden yardım almak yerine önce FBI'ı aradığını bilmek istiyorum, zira ilçe benim yetki alanımda."

"Bu gece erkeğin kalıntılarını bulana kadar Parker'ın başka bir kurban olabileceğini düşünmemi sağlayacak çok az bilgi vardı. Liam dedektifle görüştü ve o da aynı fikirde, özellikle de Parker'ın eski sevgilisi hâlâ şüpheli olarak görüldüğü için," dedi Nikki.

"Peki ya şimdi?" Miller cipe tırmanıp motoru çalıştırırken sordu.

"Henüz ikna olmadım ama Parker'ın davasını takip etmemiz gerekiyor. Eğer eski sevgilisi için içinde değilse, Parker yaklaşık bir haftadır kayıp, yani hâlâ hayatta olma ihtimali var."

Nikki, Parker Jameson'ın hayatına mal olacak bir karar vermemiş olmak için dua etti. "Yarın sabah erkenden görüşürüz Kent."

Nikki arabayı otomatik pilotta eve doğru sürdü, zihni ormandaki cesetlerle meşguldü, ta ki her şey tıpkı bu davada olduğu gibi karmakarışık bir yığın haline gelene kadar. Rory hâlâ uyanıktı ve ona bugün hakkında ne söyleyeceği konusunda hiçbir fikri yoktu. Ayrıntıları paylaşamazdı ama Rory dün yardım etmişti ve ne bulduklarını bilmek isteyecekti. Eski kocasının cinayetine kadar, ağır davaları hep onunla konuşurdu. Beyaz yaka suçlarındaki işi ona farklı bir bakış açısı veriyordu ve Nikki, Tyler'ın tepkisinden endişe etmeden işinin korkunç kısımlarını paylaşabiliyordu. Nikki'nin hangi sorulara cevap verip hangilerine veremeyeceğini biliyordu ve birden fazla iğrenç davada ona yardım etmişti. Rory de aynısını yapmak istediğinde ısrar ediyordu ama Nikki kafasının içinde dolaşan dehşeti ona yüklemeyi her zaman reddetmişti.

Mutfak penceresinde ışık parlıyordu ve kafasındaki kargaşaya rağmen Rory'nin evini görmek ona huzur veriyordu. Ona bir tabak artığı sıcak tutması için mesaj atmıştı, bu yüzden Nikki doğruca garajdan mutfığa gitti. Alt kattaki televizyon

Noel'den sonra oynanan zilyon tane bowling maçından biri bangır bangır çalınca Nikki bir tabak yemek ve bir bira kapıp merdivenlere yöneldi.

"Hey." Rory merdivenleri yarılarmıştı bile. "Yemek yeterince sıcak mı? Annem şu ısıtıcı şeylere yemin ediyor ama ben hiç denemedim."

Nikki başını salladı, ağzı konuşamayacak kadar doluydu. Rory onun şakağını öptü, bir bira aldı ve mutfak masasına oturdular. Rory yemeği mideye indirirken onlar da dostça bir sessizlik içinde oturdular. Nikki bira şişesinden uzun bir yudum alarak her şeyi tamamladı.

"Anladığım kadarıyla bu gece iyi geçmedi," dedi Rory.

"Altı kurban," dedi Nikki. "GPR bu konuda haklıydı." Acı verici ayrıntıları Rory'ye anlatmamak için birasının geri kalanını içti.

Rory, "Ben de Forest Lake'ten kayıp bir adamla ilgili bir şeyler gördüm," dedi.

Nikki başını salladı.

"Özür dilerim," dedi Rory. "Bana bir şey söyleyemeyeceğini biliyorum. Ama elimde değil, kendimi kişisel olarak ilgili hissediyorum."

"Neden yapmayasın ki?" Nikki sordu. "Sizin çok büyük yardımınız oldu. Sığınağı kurmamış olsaydınız medyanın ensemizde olacağından hiç şüphem yok."

"Biraz önce Lacey'yle konuştum." Rory sırtıttı. "Bir denizayısıyla karşılaşmış. Çok hızlı konuştuğu için söylediklerinin sadece yarısını anlayabildim."

"Onunla birkaç dakika konuştum ve birkaç kez mesajlaştık." Annesine mesaj atabilmek, Lacey'nin Nikki'nin güvenliğiyle ilgili korkularının bir kısmını hafifletmeye yardımcı olmuştu. "Eğleniyor olması beni çok rahatlattı." Kahverengi şişenin etiketini soymaya başladı. "Ve sanırım biraz da kıskanıyorum. Belki de doğru kelime bu değil."

"O cennette ve sen donmuş kuzeyde iğrenç bir cinayet davası üzerinde çalışıyorsun. Neden kıskanmayasın ki?" Rory ayağa kalktı ve elindeki boş şişeyi geri dönüşüm kutusuna attı.

"Doğru." Nikki başını salladı ve ona kendi boş şişesini uzattı. "Küçük bir parçamın onun annesini özlememesine üzülmesi beni kötü bir insan mı yapar?"

Rory onun omuzlarına masaj yaptı, sıcak parmakları içinde bir elektrik akımını ateşledi. "Hayır. Bu sizi insan yapar." Eğildi

Dudakları kulağını sıyrana kadar aşağı indi. "Neden yatak odasına gitmiyoruz, böylece sana masaj yapabilirim?"

Nikki onun açık iması karşısında gözlerini devirdi. Büyük bir dava sırasında seks yapmak ve uyumak gibi normal şeyler yapmak onu her zaman tembel bir polis gibi hissettirirdi ama biraz kişisel bakım da yorgun bir beyin için harikalar yaratabilirdi. Ayağı kalktı ve onun elini tuttu. "Tamam, ama sadece tam hizmet masajı olursa."

ON ALTI

PAZARTESİ, 27 ARALIK

Nikki "masajdan" sonra en az iki saatini notlarını gözden geçirerek, Forest Lake'in Parker'ın kayboluşuyla ilgili gönderdiği bilgiler de dahil olmak üzere gözden kaçırdıkları bir şey olup olmadığını araştırarak geçirmişti. Bu da onu bu bilgiyi yeterince ciddiye almadığı endişesine sürüklemiş, bu da patronuna polisin onları görmezden geldiği iddiasını iletme konusunda gidip gelmesine yol açmıştı. Bunun doğru olmadığını biliyordu ama işinin büyük bir kısmı Büro ofisinin iyi görünmesini sağlamaktı. Sonunda ona kısa bir mesaj gönderdi ve en azından birkaç saat uyumaya çalışmak için kendini zorladı, ancak dönüp durdu ve alarmından bir saat kadar önce uykuya daldı.

Hernandez'in sabah erken saatlerde yaptığı çağrı da alarmı çalmadan önce geldi. "Forest Lake polisine neler oluyor? Endişelenmemiz gereken kayıp bir kişi mi var?" Sesi koşuyormuş gibi geliyordu ama Hernandez üzgün olduğunda hep böyle konuşurdu. Nikki, Hernandez'in hâlâ evde olduğunu ve kahvaltı ettiğini düşündü.

"Dürüst olmak gerekirse, efendim, bilmiyorum." Komodinden not defterini aldı ve şu ana kadar bildikleri her şeyi gözden geçirdi. "Parker'ın eski sevgilisiyle yaşadığı sorun da dahil olmak üzere büyük resme baktığınızda, kaybolmasının olayla ilgili olmama ihtimali hâlâ çok yüksek. Ama Liam ofisten Forest Lake ile birlikte çalışıyor ve ben de bugün Parker'ın iş yerine ve lokantaya gideceğim."

Hernandez, "Bu bir halkla ilişkiler kâbusu," dedi. "Aynı kişi tarafından götürüldüğüne dair bir kanıt olmadan, bu bizim için hiç de iyi görünmüyor."

siyah bir kadının öldürölmesiyle arasındaki kaynakları esnetiyor."

"Biliyorum," dedi Nikki. "Ama şu anda en iyi şansımız bu. Bu arada Forest Lake polisini de görmezden gelmedim."

"Sana inanıyorum, sana ve ekibine güveniyorum. şu anda plana sadık kal, ama bu sabah her şeyi Roth'a anlatmanı istiyorum. Blanchard dün gece bulduğunuz erkek kurbanın cinsel saldırıya uğrayıp uğramadığını bize ne zaman söyleyebilecek? Ne tür bir insanla karşı karşıya olduğumuzun anahtarı bu."

"Acele ediyor," dedi Nikki. "Ama şu anda size söyleyebileceğim tek şey bu."

Hernandez aramayı sonlandırmadan önce, "Onu takip et," diye talimat verdi. *Doğru*, diye düşündü Nikki. Çünkü Dr. Blanchard zorlanmaya çok iyi tepki veriyordu. Yine de doktora bir mesaj bırakarak erkek kurbanın öncelikli olması gerektiğini belirtti ve bu sırada adli tabibin gözlerini devirdiğini hayal etti.

Yorgunluktan uyuşmuş olan Nikki kahve içti, duş alıp giyindi ve şerifin karakoluna doğru yola koyuldu. Sabah dokuzda Roth'la buluşacaklardı ve doktor gelmeden önce Liam ve Miller'la vakanın üzerinden geçmek için bolca zamanı olmasını istiyordu.

Nikki çörek kokusunu konferans odasına kadar takip etti, midesi gurulduyordu. "Yemek mi?"

"İnanılmazlar." Liam bir lokma hamur işi yerken konuştu. "Miller'ın karısı bu sabah kalkıp bunları yaptı. Taze kahve de getirdi." Bir ısırık daha aldı ve inledi. Liam'ın yemekle olan ilişkisi her zaman görölmeye değerci. Sürekli açlıktan ölüyormuş gibi görünen Lacey de dahil olmak üzere, Liam'ın tanıdığı herkesten daha fazla yemek yiyebiliyordu.

"Ne melek ama." Nikki yeni bir fincan kahve doldurup içine şeker ve toz krema attı. "Birkaç saatten fazla uyuduğumu sanmıyorum." Onun karşısına oturdu.

"Dün gece sesin biraz ürkmüş gibiydi," dedi Liam.

"Değil mi?" Ona Hernandez ile yaptığı konuşmayı anlattı. "Erkek kurbanın cinsel tacize uğrayıp uğramadığını öğrenene kadar bu işin peşini bırakmayacağız, ancak durum kesinlikle böyle olacak gibi görünüyor. Ve eğer Parker Jameson'ın başka bir kurban olduğu ortaya çıkarsa..."

"Patron," dedi Liam. "O dosyayı inceledim, Kendra ve Jim de inceledi. Şerif Miller da, çünkü dün gece ona e-posta ile gönderdim. Parker 'ortadan kayboldu' ama bu, ceketini düşündüğümde daha geniş olan eski sevgilisinin sorumlu olmadığı anlamına gelmiyor. İstatistiksel olarak bu en olası senaryo."

"İstatistikler şu anda o kadar da yardımcı görünmüyor, değil mi?" Nikki sırlı bir çörek aldı ve yarısını iki ısırıkta yedi. "Bu mideme oturacak ama lanet olsun, çok güzel. Miller nerede?"

"Reynolds'ı arayıp siteyi kontrol etmesini ve kimsenin gözetlemediğinden emin olmasını söylemeye gitti. Bir dakika içinde döner."

Nikki defterini açtı ve sabahın üçünde aldığı notları çözmeye çalıştı. "Bildiğimiz her şeyi tahtaya yazmamız gerekiyor. Zihnim o kadar karışık ve yorgun ki her şeyi düzgün tutmakta zorlanıyorum."

Onlar Miller'ı beklerken Nikki beyaz tahtaya gitti ve şu ana kadar bildiklerini yazdı.

- *Kara Cuma, Kesha ortadan kayboldu*
- *Big Marine'de Aralık ortasına kadar en az 4 inç buz olacak*
- *12 Aralık, Chelsea ve erkek arkadaşı ormanda köpek arayan şüpheliyle karşılaştı*
- *14 Aralık, buz balıkçısı kulübe inşa ederken ve çuval taşıırken görülmüş. Tanık eski beyaz bir kamyonet kullandığını söyledi.*
- *17 Aralık, Parker Jameson kayıp, muhtemel kurban, 25 yaşında. Forest Lake şehir merkezindeki Artists' Co-op'tan çıkarken kayboldu*
- *Noel Arifesi, Kesha'nın cesedi bulundu*
- *Noel günü, cenazeler bulundu. Toplam 6 kurban. En az bir erkek, olası cinsel saldırı. Kurbanlardan biri Amerikan yerlisi olabilir. Kesha siyah, çifti ise beyaz, bu da etnik köken ve görünüm konusunda bir tercih olmadığını gösteriyor*

Olası şüpheliler

- *Danny Stanton - bıçakta insan kanı, bulunan ceset, 14 Aralık'ta gözlemlenene benzer bir pikap. 1.70 boyunda, 150 kilo.*
- *Göl üzerinde kulübe inşa eden adam - tanık başına altı metreye yakın*
- *Chelsea gördüğü adamı benzer şekilde tarif etti*
- *Parker Jameson'ın erkek arkadaşı Colton Troyer*

"Bu kadar mı?" Liam durduğunda sordu. "Peki ya Dion Johnson?"

"Kesha'nın hayatındaki hiç kimse şüphe uyandırmıyor ve erkek arkadaşı da açıkçası tüm bu insanları öldürmek için çok genç ve yanlış ırktan. Onun cinayeti diğerlerinden ayrı değilse -ki ben öyle olduğunu sanmıyorum- Dion aklanmış durumda." Nikki yine de Dion'un adını şüpheli listesine bir yıldız işaretiyle birlikte ekledi. "Balık tutmadığından ve hiçbir şey için buza çıkmayacağı konusunda kararlı olduğundan bahsetmiyorum bile."

"Haklısın," dedi Miller onlara katılıp çörek yerken. "Herkes göldeki genç bir siyah adamı hatırlayacaktır ama buz balıkçısı ve Chelsea tarafından tarif edilen adam beyaz ve Dion ya da Danny Stanton'dan daha iri."

"Danny Stanton'ın on sekiz yaşında bir kız arkadaşı da var." Nikki Miller'a Stanton'la karşılaşmasını anlattı. Dün gece hiç fırsatı olmamıştı ve cesetler ortaya çıkarıldıktan sonra o kadar sarsılmıştı ki unutmuştu. "Liam, o plakayı araştırdın mı?"

"Honda Civic, Forest Lake'ten kırk sekiz yaşındaki Javier Lopez adına kayıtlı. Kızı Maria Ekim ayında on sekiz yaşına girmiş. Forest Lake'te, Artists' Co-op'un hemen yanındaki West End Diner'da yarı zamanlı çalışıyor. Parker'ın eski sevgilisi de lokantanın sahibinin oğlu."

"Sanatçılar Kooperatifi mi?" Miller sordu. "Forest Lake'e her gelişimizde karım envanteri kontrol etmek zorunda kalıyor."

"Parker Jameson, şirket sahibi." Liam notlarını karıştırdı. "O ve iki kadın sanatçı bu işi birkaç yıl önce açmışlar. Parker on yedinci Aralık'ta kayboldu ve Forest Lake polisinin elinde hiçbir ipucu yokken, dedektif Noel arifesinde Kesha'nın kalıntılarının gölde bulunduğunu duyduktan sonra Nikki'yi arayana kadar FBI'nın yardımına da ilgi göstermediler."

Miller, "K9'u almak için aradıktan sonra aynı gece Forest Lake Emniyet Müdürü ile konuştum," diyerek onları temin etti. "Dedektifin neden bahsettiğini bilmediğini söyledi."

eski erkek arkadaşı olduğundan emin. Geçen haftadan beri onu takip ediyorlarmış."

"Sonuç yok." Nikki durumu görmezden geldiğinin ima edilmesinden hoşlanmasa da, polis şefinin bir kadın dedektifle ilgili kelime seçimlerinden de hoşlanmamıştı ama sinirlerinin derisi yüzülmüş gibi hissettiğinden, muhtemelen bu konuda aşırı tepki veriyordu. "Bugün Forest Lake'e gitmeyi planlıyorum. Maria'nın West End Diner'da çalıştığını ve Danny Stanton'la yattığını öğrendiğime göre, Kesha ve Parker arasındaki gevşek bağlantıyı kontrol etmek istiyorum," dedi Nikki onlara. "Danny'yle işte tanıştığını söyledi," dedi Nikki. "Danny hakkındaki hislerim bir yana, eğer ilk ceset koku nötrleştiricinin yokluğuna bakarak düşündüğümüz gibi 2012 öncesine aitse, bu cinayet işlendiğinde en fazla yirmi bir yaşında olduğu anlamına gelir."

Liam homurdandı ve notlarını karıştırmaya başladı. Saldırıdan önce organizasyonu kusursuzdu. Şimdi ise önünde görsel hatırlatıcılara ihtiyacı vardı. "Stanton'ın geçmişini araştırdığımı hatırlıyor musun? Wisconsin'de doğmuş ve 2014 yılında eşi ve çocuklarıyla Stillwater'a taşınmış. Bahsettiğimiz yerel tiplerden değil."

Miller, "O bir tür gözcü olabilir," dedi. "Kurbanların bulunmasına yardım ediyor ve ortağının ilgilenmesi için onları yönlendiriyor." Telefonuna baktı. "Doktor Roth burada. Resepsiyon çavuşuna onu hemen geri göndermesini söyledim."

Kapıda beliren adam, alanında deneyimli bir akademisyen ve liderin özgüvenine sahipti, ancak Nikki'nin her zaman araştırmacılarla ilişkilendirdiği havasızlık onda yoktu. Koyu renk kot pantolon, beyaz bir Oxford gömlek ve solmaya yüz tutmuş deri mokasen ayakkabılar giymişti. "Şerif Miller'ı mı arıyorum?" Güneş yanığı açık teni kumral saçlarını tamamlıyordu. Courtney haklıydı, Nikki'ye Büyük İskender'in dijital fotoğrafını hatırlatıyordu.

"O ben oluyorum." Miller doktorun uzattığı eli sıkı ve herkesi tanıştırdı. "Görünüşe göre buradan başka bir yerde bulunmuşsunuz."

"Kendime Porto Riko'da bir tatil hediye ettim. Ne yazık ki güneş kremi tekrar sürme konusunda pek iyi değilim." Roth'un gri gözleri

Nikki. "Ajan Nicole Hunt, bir davada danışmanlık yapmamı istediğinizi duyduğumda şaşırdığımı itiraf etmeliyim."

"Nedenmiş o?" Nikki ona karşısındaki koltuğa oturmasını işaret ederek sordu. "Daha önce tanışmadığımıza eminim."

Roth gülümsedi. "Siz ve ekibinizin itibarı sizden önce geliyor, özellikle de geçirdiğiniz son yıldan sonra."

"Zorlu bir dönem oldu," diye itiraf etti Nikki. "Genelde yeni yıl için endişelenmem ama bu yıl takvimi çevirmekten mutluluk duyacağım." Liam'ı işaret etti. "Ajan Wilson hâlâ kısıtlı görevde ve açıkçası dün gecedan sonra yardıma ihtiyacımız var. Daha önce St. Paul polisine danışmıştınız, değil mi?"

"Evet," dedi. "Wisconsin'deki Milwaukee ve Madison ile birlikte. Her halükarda, kolluk kuvvetleriyle çalışmanın kurallarını iyi bilirim." Gülümsedi, bakışları beyaz tahtadaydı. Sonra Roth'un kalın kaşları birbirine çatıldı. "Bu tahtayı doğru mu okuyorum? Kadın ve erkek kurbanlarınız mı var?"

Nikki ve Miller dün gece bulduklarını ona anlattılar. Miller gerçek fotoğrafları göstermek yerine tahtaya gömülme yerinin bir haritasını çizmişti. Nikki bu sabah çıktısını aldığı fotoğrafları masanın üzerinden Roth'a uzattı. "Sizin de görebileceğiniz gibi, kurbanların kimliklerini tespit etmek için hâlâ erken aşamadayız. Adli antropologdan onay bekliyoruz, ancak havludaki kalıntılar daha eski ve muhtemelen katilin kimliği için bir anahtar."

"Onları tanıdığina inanıyor musun?" Roth toplu cenaze töreninin fotoğraflarını karıştırdı. Erkek kurbanın fotoğrafında durdu. "Diğerlerinden çok daha yeni. Birlikte gömüldüğü kadının onunla akraba olup olmadığını biliyor musunuz?"

"Henüz değil," diye yanıtladı Nikki. "İlk sorunuza cevap vermek gerekirse, eminim biliyorsunuzdur, bir seri katilin ergenlik döneminde endişe verici davranışlar sergilemeye başlaması alışılmadık bir durum değildir. Hayvanlara zulüm genellikle bu dönemde ortaya çıkar ve genellikle geçmişlerinde halının altına süpürülmüş ya da bir kerelik bir hata olarak açıklanmış yırtıcı davranışlar vardır. İnsanlar kötülüğün burunlarının dibinde dolaştığına inanmak istemezler."

"Bu çok doğru," dedi Roth. "Özellikle de fail gençse. Araştırmamın temel bölümlerinden biri de bu; sorunların daha erken fark edilebilmesi için alınabilecek önleyici tedbirler,

Umarım, ebeveynler olan bitenle nasıl başa çıkacaklarına dair bazı kaynaklara sahip olurlar."

"Bunların hepsi kulağa harika geliyor," dedi Liam. "Peki ya toplumun sınırlarında yaşayan ya da sigortaya erişimi olmayan insanlar ne olacak? Boğaz ağrısı için doktora gidecek paraları yoksa, çocukları için özel bir psikoloğu nasıl karşılayacaklar?"

"Yapamazlar," dedi Roth. "Topluma karşılıksız olarak pek çok kaynak sunacak bir sosyal yardım programı üzerinde çalışıyoruz. Akıl sağlığı herkes için önemlidir, sadece durumu diğerlerinden daha iyi olanlar için değil." Yüzü kızardı. "Özür dilerim, sabun kutum dikkatimizi dağıtıyor. Haklı olduğunuzu ve katilin ilk kurbanını tanıdığını varsayarsak, kurbanın kimliği çok önemli. Katilin bir erkek olduğuna inandığınızı varsayıyorum?"

"Görgü tanıklarının raporları da istatistikler gibi bunu gösteriyor." Nikki üzgün bir ifadeyle Liam'a baktı. "Bu noktada Kesha'nın boğularak öldürüldüğünü biliyoruz. Doktor Blanchard aynı torbada bulunan erkek ve kadın kurbanlarda boğulmaya dair bazı kanıtlar buldu ama diğerlerinin nasıl öldüğünü bilmiyoruz. İnfaz tarzı bir cinayet izi yok. Ormandaki kurbanların cinsel saldırıya uğrayıp uğramadığını bilmiyoruz ama adli tabip erkek kurbanı öncelik veriyor. Birini korurken mi öldürüldü, yoksa yanlış zamanda yanlış yerde olduğu için mi öldürüldü ya da hedef mi seçildi bilmemiz gerekiyor."

Roth sandalyesinde öne doğru eğildi, gözlerinde hayranlık vardı. "Açıklığa kavuşturmak için soruyorum, bu katil hem erkeklere hem de kadınlara cinsel saldırıda bulunup öldürüyor mu?"

Nikki, "Otopsi raporunu bekliyoruz," diye açıkladı, "ancak tüm saldırılarında güçlü bir cinsel bileşen olduğunu gösteren kanıtlar var, evet. Ayrıca etnik köken, fiziksel özellikler ya da yaş konusunda seçici olmadığı da görülüyor."

Roth sessizdi, bilgiyi sindirmeye çalışıyordu. Nikki ona daha fazla ayrıntı vermeyi düşündü ama hâlâ uymaları gereken parametreler vardı. "Pekâlâ o zaman," dedi Roth. "Hipotezlerinizin geçerli olduğunu varsayarsak, soru şu: Kimi öldürdüğünü umursamadığı için mi her iki cinsiyeti de alıyor, yoksa biseksüel olduğu ve muhtemelen gerçek hayatında cinsel olarak bastırılmış olduğu için mi?"

Nikki, "Adli tabibin yakında bize bir cevap vereceğini umuyoruz," dedi. "Bildığınızden eminim, çok az seri katilin

her iki cinsiyetten de kurbanlar aldı ve az sayıdaki kurbanlar da yakın ve kişisel cinayetler değildi."

Roth başını salladı. "Sam'in Oğlu, D.C. Keskin Nişancıları, bu tür katiller seri katil olarak etiketlenebilir, ancak Gacy veya Dahmer gibi cinsel sadistlerden kategorik olarak farklıdır. Kendilerini cinsel eylemlere Çünkü ve PSİKOLOJİK ve kurbanlarının fiziksel acıları. Bu güç ve kontrol, bu adamları azdırıyor." Dr. Roth ayağa kalktı ve beyaz tahtaya doğru yürüdü. Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu ve parmağını dudaklarına götürdü. Ayaklarının üzerinde zıpladı. "Geleneksel olarak, bu tipler hangi cinsiyete ilgi duyuyorlarsa ona bağlı kalırlardı. Neredeyse her zaman kapalı ve kendinden nefret eden eşcinsel erkekler, seks yapmak istedikleri ama asla rıza göstermeyeceklerini bildikleri erkekleri seçiyorlardı. Bu tür erkekler için

Katil, kontrol anahtardır."

Roth kendinden emin bir şekilde konuşuyordu ama sahadaki polislerden daha çok şey bildiğini düşünen bir akademisyen gibi görünmüyordu. Ayrıca muhtemelen kolluk kuvvetlerinin büyük çoğunluğunun tüm kariyerleri boyunca gördüklerinden daha fazla katille uğraşmıştı. Quantico'da geçirdiği süre boyunca Nikki akıl hocasıyla birlikte birkaç şiddet suçlusuyla görüşmeye gitmişti. Cinayetten hüküm giymiş bir mahkûmla bağlantı kurmanın, mahkûma çok az faydası olsa bile, tamamen yeni bir beceri seti gerektirdiğini çabucak öğrenmişti. Nikki, akıl hocasının birden fazla şiddet suçlusunun güvenini kazanmak için onlarla empati kuruyormuş gibi yapmasını izlemişti. Roth onu etkilemişti.

Masaya döndüğünde ona "Kaç tane şiddet suçlusuyla görüştünüz?" diye sordu.

Roth küçük bir sırtısla, "Sanırım bu noktada hepsi," dedi. "2011'de New Mexico'da geçirdiğim dönemden başlayarak, kamuoyunca iyi bilinenlerden bazıları da dahil olmak üzere iki binden fazla. Eğer ben başladığımda hala yaşıyorlarsa, muhtemelen onlarla konuşmuşumdur." Roth sandalyesinde kaydı. "Ama daha az bilinenler de bir o kadar korkutucu."

"Aile içi vakalar gibi tek kurbanlı katiller ne olacak?" Miller sordu. "Bunlar da çalışmanıza dahil mi?"

Roth başıyla onayladı. "On yıldan uzun bir süre önce New Mexico ekibiyle çalışmaya başladığımdan beri hedefim, kurban sayısı ne olursa olsun, hüküm giymiş her katil ve tecavüzcüyle konuşmak oldu, çünkü bunlar birbirinden çok farklı

kişilik tipleri, hapishanede yıllar geçirdikten sonra bile. Birden fazla kişiyi öldürmüş olanlar sadece farklı bir türdür."

"Aynen öyle," dedi Nikki. "Ve en kötüsü de, bu katilin Washington County'den olduğuna inanıyoruz."

Roth şaşırması bir halde ona baktı. "Gerçekten mi? Bu kadar çok bilinmeyen varken bu sonuca mı vardınız?"

"Burası mezar çukurunun bulunduğu yer." Nikki su seviyesi nedeniyle bölgede gezinmenin zorluğunu anlattı. "Bölgeyi biliyor. Doğuştan buralı olmayabilir ama bölgede yaşadığına ve nasıl uyum sağlayacağını bildiğine inanıyorum."

"Tam bir profil oluşturmayı başardınız mı?" Roth sordu. "Sınırlı," dedi Nikki. "Beyaz erkek, otuzlu ya da kırklı yaşlarda. Organize, Mali durumu iyi, muhtemelen 1980'lerden kalma beyaz bir Chevy pikap kullanıyor ama muhtemelen daha güzel bir aracı da var."

"Neden ikinci araç?"

"Muhtemel yaşı ve sergilediği planlama göz önüne alındığında, büyük ihtimalle işe Chevy ile gitmiyordur." Ceset torbaları ve koku gidericiler ucuz değildi ve bir katilin mali durumu yaptığı seçimlerde neredeyse her zaman bir fark yaratıyordu. Seri katiller her zaman iki farklı hayat yaşarlardı ve başarılı olanlar o kadar iyi huylu görünürlerdi ki radarın hemen altından kaçarlardı.

"İlk kalıntıların çok daha yaşlı olduğunu söylemişsiniz, sanırım bu da yaş tahmininizin bir parçası?" Roth parmaklarını birbirine geçirdi ve çenesini üstüne dayadı.

Nikki başını salladı. "Eğer onlu yaşlarının ortalarında başlamışlarsa, kurban öldürüldüğünde genç bir delikanlı olsa bile, katilimiz en az otuzlu yaşlarının ortalarında olmalı." Nikki, Miller ve Liam'a bakarak koku nötrleştiriciyi aralarında tutma kararını sessizce hatırlattı. Roth saygın bir doktordu ve önemli biriydi ama Nikki onun yakın çevresi hakkında hiçbir şey bilmiyordu. Bu sızıntıyı riske atamazdı ve Neutrolene sonunda dumanı tüten silah haline gelebilirdi.

"Bir genç mi?" Roth yineledi. "Düşüncesiz ve dağınıktırlar."

"Öyleler ve o yaşta cinayet işlediklerinde neredeyse her zaman tanıdıkları, ulaşabilecekleri birilerini öldürüyorlar, işte bu yüzden en eski kalıntılar bu kadar önemli. İlk cinayetle ikincisi arasında önemli bir zaman geçtiğine inanıyoruz ama bu

Bu noktada bir ya da on beş yıl olabilir. Adli antropolog önümüzdeki bir iki gün içinde bunu anlamayı umuyor."

"Güzel," dedi Roth. "Madde listenizden Kesha'nın göl buz tuttuktan sonra göle atılmış olabileceğine inandığınızı anlıyorum."

Miller, "Bundan neredeyse eminiz," dedi. "Otopsi bunu destekliyor ve tam buzlanmadan kısa bir süre sonra bir adamın buz kulübesi inşa ettiğini ve bir çuval taşıdığını gören bir tanığımız var."

Roth ona dik dik baktı. "Başkaları etraftayken bu adamın cesetten kurtulduğuna inandığınızı mı söylüyorsunuz?"

"Bu güçlü bir olasılık," dedi Miller. "DNR geceleri gölde bir ışık olduğunu fark ederdi, tıpkı Chelsea ve erkek arkadaşının ormandaki ışığı fark ettikleri gibi. Ama gündüz buzdan bir kulübe yaparsınız ve kimse bunun hakkında bir şey düşünmez."

Roth ilk kez tedirgin görünüyordu. Nikki'yle göz göze gelerek alt dudağını endişelendirdi. "Bu çok sık rastlanmayan bir özgüven seviyesi. Ne sıklıkla kurban aldığına dair herhangi bir zaman dilimi belirlediniz mi? Şu anda birini yakalamış olma ihtimali yok, değil mi?"

"Emin değiliz." Liam, Parker Jameson'ın kayboluşunu ve Forest Lake polisinin ilk teorilerini açıkladı.

Nikki kendini savunmaya geçmiş hissederek, "Burada işimiz biter bitmez oraya gidiyorum," dedi. Bütün gece bunu takıntı haline getirmişti. Ya Forest Lake dedektifini Noel arifesinde aradığında ekmişse ve Parker şu anda orada, peşinde oldukları adam tarafından işkence görüyorsa -ya da daha kötüsü? "Erkeğin dün mezarda bulunması belli ki soruşturmayla ilgili pek çok şeyi değiştirdi."

Roth'un sempatik bakışları Nikki'nin daha da kötü hissetmesine neden oldu. "Öngörü her zaman yirmi yirmidir, Ajan."

Nikki gülümsemeye zorladı ama bir yabancı tarafından bu kadar kolay okunmaktan nefret ediyordu. Roth ona sosyal bir ortamda çok şey söylemeyen ama her şeyi gören biri gibi gelmişti. Muhtemelen içeri girer girmez onun etrafındaki utanç kokusunu fark etmişti. Belki bu biraz dramatikti ama başından beri katilin çok gerisinde kalmışlardı ve aldığı kararların işleri daha da kötüleştirdiğini düşünmeye başlamıştı.

Roth, "Güzel doğal kaynakların kötülük için kullanıldığını görmek çok utanç verici," dedi. "Uzun bir süre sonra ilk cesedin gömüldüğü yeri hatırlaması ve o noktayı kullanmaya devam etmeyi seçmesinin önemli olduğuna inanıyorum."

"Kesinlikle," dedi Nikki, aynı fikirde olduklarını duyduğuna sevinerek. "Daha iyi bir zaman dilimi bulur bulmaz, faili meçhul vakaları araştırmaya başlayacağız ve kimliklerini tespit edip edemeyeceğimize bakacağız. Diğerleri için hâlâ kimlik tespiti ve tahmini ölüm ve gömülme zamanlarını bekliyoruz ama ceset torbaları da önemli."

"Onları satın alacak parası var," dedi Liam. "Ve muhtemelen kırsal bir bölgede kurbanları tuttuğu bir yeri var."

"Çantaların başka bir önemi olduğuna inanıyor musunuz, Ajan Hunt?" Roth sordu. "Belki de ölüm endüstrisinden biriyle uğraşıyorsunuz? Ya da o topluluk içinde bir bağlantısı vardır. Bunları Amazon'dan öylece satın alamazsınız." Roth kıkırdadı ve Nikki'ye baktı. Nikki gülümsemeyince gözleri büyüdü. "Ceset torbalarının herhangi bir tüketici için internetten temin edilebileceğini söylemiyorsun herhalde?"

"Evet," dedi. "Bence ceset torbası kullandı çünkü zeki biri ve cesetlerin bozulmaması için elinden gelen her şeyi yapmak istedi. Hiç yakalanmamasının ana nedenlerinden biri de bu."

"Peki, size nasıl yardımcı olabileceğimi söyleyin," dedi Roth. "Bilmediğiniz bir şey söyleyebileceğimden emin değilim ama elimden geleni yapacağım."

"Dion Johnson, Kesha'nın erkek arkadaşı, çalışmanızın bir parçası, doğru mu?" Nikki sordu.

"Öyle," diye yanıtladı Roth. "Minnesota'da oluşturduğum çocuk programı, şiddete eğilimin genetik bir bileşeni olduğunu düşündüren öngörücü davranışları tanımlamayı ve biyobelirteçleri aramayı amaçlıyor. Dion'un durumunda, annesi aile geçmişiyle ilgiliydi, ama korkarım size bundan fazlasını söyleyemem. Mahremiyet nedeniyle, eminim anlıyorsunuzdur."

Nikki başını salladı. "Ama hâlâ katıldığını onaylıyorsunuz, değil mi?"

"On sekiz yaşını geçtiği için kendi kendini rapor eden grubumuzda yer alıyor, ama evet, öyle."

"Davranışsal terapi de sağlıyor musunuz?" Miller sordu.

Roth, "Enstitümüz bunu yapıyor," dedi. "Ben daha çok araştırma temelli çalışıyorum, ancak üç seçkin psikologum ve bir psikiyatristim var."

Personel. Dion daha deneyimli terapistlerimizden biriyle çalışıyordu ve sanırım polis onunla bir görüşme yaptı."

"Evet, o notları okuduk. Kesha'ya zarar verebileceğine inanmıyordu ama terapisti olarak önyargılı olmamasının imkânsız olduğunu da itiraf etti." Nikki terapistin açık sözlülüğünü takdir etmişti ama bu aynı zamanda BPD'ye Dion hakkındaki görüşlerini bir kenara bırakması için de bir neden vermişti. Dün gece bulduğu Roth'un beyin enstitüsüyle ilgili makaleyi açtı. "Yanılıyorsam düzeltin ama araştırmanız Ressler ve Douglas'ın profil çıkarmaya başladıklarında yaptıklarına benziyor, ama çok daha yeni katillerle."

"Bu kısmen doğru olabilir, evet" dedi. "Araştırma New Mexico'da ilk başladığında, akıl hocam Ressler ve Douglas'ın araştırmasındaki suçluları inceledi, ancak onun yaklaşımı çok daha geniş bir örnekleme test etmekte. Benim araştırmam da benzer ama ben nörolojik açıdan yaklaşıyorum. Katiller arasında kesinlikle nörolojik benzerlikler var, psikopatlar arasında daha da belirgin benzerlikler var. Sizi bilimle sıkmayacağım çünkü bu davayı şüphelinizin beynine bakarak çözemeyiz." Roth sırtıttı. "Ama yapabilseydik güzel olmaz mıydı? Her neyse, şu anda odak noktam son yirmi yıl içinde hapse girmiş mahkûmlar, çünkü dünyanın geri kalanı gibi seri katiller de evrim geçiriyor."

"Nasıl yani?" Miller sordu.

Roth parmaklarını masaya vurdu. "Son yirmi yılda hapsedilen seri avcıların çoğu, Davranış Analiz Birimi'nin başlangıçta incelediklerinden farklı bir tür. Tabii ki Douglas ve Ressler gibi insanların yazdıkları şeylerin çoğu hala çok doğru ve geçerli. Ancak yenilerin parmaklarının ucunda çok fazla seçenek var. Birçoğu X kuşağı ya da Y kuşağı, yani akıllı telefonlar ve internet gibi yeni teknolojilerin dünyayı ele geçirmesiyle aynı zamanda reşit oldular. Bu araçları nasıl kullanacaklarını biliyorlar ve bu da genellikle yaklaşımlarını değiştiriyor." Roth, Nikki'nin ikram ettiği çöreği elinin tersiyle itti.

"Hayır, teşekkür ederim," dedi. "Bunu yersem otuz dakika içinde şeker komasına girerim." Yakışıklı yüzü ölümcül bir ciddiyete bürünmeden önce birkaç saniye güldü. "Artık internette hemen her şeyi bulabiliyorsunuz - görünüşe göre ceset torbaları da dahil. Karanlık web'de olanlardan bahsetmiyorum. Bu konuda yayınlanmış çok sayıda araştırma var.

Bu adamların parmaklarının ucunda, nasıl yakalanmayacaklarını öğrenmenin yolları, aslında kendilerini öğrenmenin yolları. BAU'nun ilk çabaları sayesinde, doksanlı yılların sonlarına doğru seri avcılar hakkında yeterince bilgi sahibi olduk ve oyun alanı biraz olsun eşitlenmiş gibi görünüyordu. Sonra internet geldi ve yeni bir suçlu türü doğdu."

"Bu doğru," dedi Nikki. "X ve Y kuşakları dünyayı kesinlikle farklı görüyor. Teknolojinin ve karanlık ağın bir adım önünde olmak imkansız. O kadar çok bilgi, erişimimiz olmayan yabancı sunucular üzerinden aktarılıyor ki."

"Aynen öyle." Roth başını salladı. "Bununla birlikte, Ressler ve Douglas tarafından belirlenen standartların çoğu hala geçerli: seri katiller çoğu zaman kadınları öldüren erkekler, bazen eşcinsel erkekler, çoğu hala kendi ırklarına sadık kalıyor. Ve eğer bunlardan sapmışlarsa, bu kişisel dürtüler için değil, hayatta kalma zorunluluğu nedeniyle olmuştur. Kelimenin tam anlamıyla herhangi bir insanın kurbanı olabilecek kadar öldürmeye güdülenmiş birini görmek -bunun için beni affedin- sinirbilim açısından büyüleyici. Toplumsal sorunlarımız göz önüne alındığında da ilginç. Cinsiyet, cinsel yönelimle birlikte birçok insan için akışkan bir şey olarak kabul edilmektedir. Ancak bu cinayetlerin en azından kısmen cinsel motivasyonla işlendiğini düşünüyorum."

Miller, "Bu adam ne kadar vahşi olursa olsun, geçmişinde ciddi bir travma yaşamış olmalı," dedi. "Seri katillerde genellikle durum böyle değil midir?"

Roth, "Doğaya karşı yetiştirme benim mesleğimde biraz savaş alanı olan bir konu," dedi. "İstatistiksel olarak, hangi kuşaktan olurlarsa olsunlar, bu tür suçları işleyen insanların çoğunda çocukluk travması vardır ve bu travma genellikle ağırdır. Ancak madalyonun diğer yüzünde çocukken korkunç istismara maruz kalmış ve büyüyünce katil olmamış kişiler de var. Doğanın bir rolü var ve araştırmamla göstermeyi umduğum şeyin bir parçası da bu," diyor Roth. "Ancak nispeten normal bir yetiştirilme tarzından gelen katillerle giderek daha fazla karşılaşıyorum. Hâlâ azınlıktalar, ancak son birkaç yılda incelediğim birkaç kişi benim kadar iyi bir aileden geldi, bu yüzden önümüzdeki birkaç yıl içinde doğaya karşı yetiştirilme tarzını ciddi bir şekilde yeniden düşünmemiz gerekeceğine inanıyorum, çünkü asla suça yönelmemesi gereken ama yine de yönelen daha fazla suçlu görüyoruz."

Miller öfkeyle notlar alıyordu. "Peki ya erkekleri ve dişileri öldürme tercihi? Bu da kuşak farklılıkları yüzünden olabilecek bir şey mi?"

Roth soruyu düşündü. "Dürüst olmak gerekirse, buna inanmıyorum. Sebebin cinsel dürtü ile ilgisi olmadığı sürece, konuştuğum suçlular - çoğunlukla erkekler- başka bir erkeğe cinsel saldırıda bulunmaktan pek haz almazlar çünkü erkekler genel olarak daha güçlüdür ve karşı koyabilirler. Ve bildiğimiz gibi, cinsel motivasyonlu suçlar her zaman kontrole ilgilidir. İncelediğim yüzlerce erkek şiddet suçlusu arasında önemli ortak noktalar var. Bir avuç açık eşcinsel erkek -yani sadece başka seçenekleri olmadığı için değil, hapse girmeden önce başka erkeklere ilgi duyan erkekler- heteroseksüel katillerle benzer taramalara sahipti. Bu da beni, her ikisine de saldıran ve öldüren bir kişinin büyük olasılıkla cinselliğiyle mücadele ettiğine ve muhtemelen her zaman mücadele ettiğine inanmaya itiyor."

Nikki daha sonra stenografisini okuyabilmeyi umarak bunu notlarına yazdı. "Kendinden nefret etme, muhtemelen kendini gizli kalmaya mecbur hissetmesine neden olan katı bir yetiştirilme tarzının ürünü." Kalemimi masaya fırlattı ve şakaklarını ovuşturdu. "Şu anda sadece dönüp duruyoruz."

Roth, "Daha fazla yardımcı olamadığım için üzgünüm," dedi.

Nikki dik oturdu. "Hayır, gerçekten çok yardımcı oldunuz. Sadece neyi bilmediğimizi bilmiyoruz ve diğer kurbanlar hakkında adli detaylara ulaşmamız günler sürebilir, hatta kimliklerinin tespit edilmesi daha da uzun sürebilir."

Roth başını salladı, bakışları tekrar beyaz tahtaya çevrilmişti. "Kesha'nın göldeki tek kişi olduğundan emin misin?"

Miller başıyla onayladı. "Köpeğin gölde başka kalıntılar da bulacağından eminim."

Roth öne doğru eğildi, dirseklerini masaya dayadı, dudakları düşünceli bir şekilde büzüldü. "Alaska'dan Isaac Monday'e dönüp duruyorum."

"İsim tanıdık geliyor," dedi Liam.

"Sizin saldırganınıza benzeyen aklıma gelen birkaç kişiden biri ve bu bile başlı başına rahatsız edici. Richard Ramirez, çocuklara tecavüz etmek de dahil olmak üzere hemen hemen her şeyi yapan ve her türün peşinden giden aklıma gelen diğer tek kişi. Ama erkeklere hiç cinsel saldırıda bulunmadı.

Onları öldürdü çünkü o gece tecavüz etmek ve öldürmek istediği kişiyle arasında durdular." Roth titredi. "Akıl hocamla birlikte onun karşısında oturduğumu asla unutmayacağım. Tanıştığım ilk katillerden biriydi."

Liam'ın kafası notlarından kalktı. Liam'ın Ramirez'e olan hayranlığı, 1985 yılında Ramirez'i kovalayan ve tutuklanmasına neden olan kalabalığın arasında olduğunu iddia eden üniversitedeki bir arkadaşından kaynaklanıyordu. Liam eline fırsat geçse Roth'u saatlerce sorguya çekerdi, bu yüzden Nikki ondan önce davrandı. "Bize Isaac Monday'den bahset."

"Pazartesi, kurbanlarını bir eyalette seçip başka bir eyalette, çoğu zaman binlerce mil uzakta gömen bir dahiden başka bir şey değildi. Bir çifti öldürdü ve hem erkeğe hem de kadına tecavüz ettiğini itiraf etti. Ayrıca daha fazla erkeğe tecavüz ettiğini ve öldürdüğünü iddia etti ama asla isim vermedi. Neden sadece son kurbanın göle atıldığı konusunda bir fikriniz var mı?"

Nikki, "Onu gömmeden önce toprak dondu," dedi. "Ama doğaçlama bir çözüm bulmuş olması, deneyim ve mali istikrara işaret ediyor."

"Öyle, ama sordum çünkü Pazartesi de tüm kurbanlarını gömdü, son kurbanı hariç, onu da bir göle attı." Roth'un gözleri endişeyle bulutlandı. "Çukuru güpegündüz, diğer insanlar balık tutarken buzun üzerinde kazdığını itiraf etti. Elbette burası Alaska'ydı, yani buz çok daha derindi, ama benzerlik korkutucu derecede ilginç."

Liam, "Davaya çok aşına görünüyorsunuz," dedi.

Roth, "Çünkü araştırmacı bir gazeteci yaklaşık bir yıl önce onun hakkında bir kitap yazdı," dedi. "Kitap mükemmel ve yazar Monday'in diğer bazı seri katiller kadar tanınmadığını çünkü Anchorage FBI da dahil olmak üzere hemen hemen tüm kolluk kuvvetlerinin büyük hatalar yaptığını ve bunu medyadan uzak tutmak için çok çalıştıklarını ima etti. Monday de dikkat çekmek istemiyordu çünkü koruması gereken küçük bir çocuğu vardı. Kitabın nispeten yeni olması ve Monday ile katiliniz arasındaki benzerlikler göz önüne alındığında, merakım daha da arttı."

"Pazartesi kaç kişiyi öldürdü?" Nikki sordu.

"Hepsini bilmiyorlar," dedi Roth. "En azından çift haneli sayılarda olduğuna inanıyorum. Ama gençken başlamış, onlu yaşlarının başında. Bir komşu kızına tecavüz edip öldürmüş. Kızın kalıntılarını asla bulamadılar ama yıllar sonra yakalandıktan sonra itiraf etti."

Liam telefonuna konsantre olmuştu. "Pazartesi kırsal bir bölgede büyümüş, hayatta kalma becerileri varmış. Ailesi dindardı ve çocukluğu kesinlikle normal değildi."

"Hayır, öyle değildi," dedi Roth. "Ailesi evlerinden uzakta yaşıyor ve çocuklarına evde eğitim veriyordu. Dini inançları kendinden nefret etmesine neden oluyordu. Ne yazık ki mahkemeyi beklerken kendini öldürdü. Aklından gerçekten neler geçtiğini asla bilemeyeceğiz ve bu utanç verici. Çok şey öğrenebilirdik, öldürdüğünü kabul etmediği kurbanlardan bahsetmiyorum bile."

"Antisosyal davranışlar, komşunun evini ve hayvanlarını havalı tüfeklerle vurmak, yabani bir kediye işkence etmek." Liam iğrenmiş görünüyordu. "Bunların hepsini on dört yaşındayken yapmış."

"Antisosyal davranışlar, istismar ya da travma kaydı olmayan düzgün ailelerden gelen suçlularda bile görmeye devam ettiğimiz bir durumdur. Genellikle küçük yaşlarda başlıyor ve ailelerinin defalarca müdahale ettiği, yardım aldığı en az üç mahkum olduğunu düşünüyorum. Hiçbirinin önemi yoktu." Roth ürperdi. "Bunlar korkutucu olanlar."

Nikki, "Katilimiz ya sakinleşmiş ya da taşınmış," dedi. "İlk kurban kim olursa olsun, diğerleri çok daha sonra ve muhtemelen aralarında aylar olacak şekilde gömüldü. Yani sabırlı biri. Ne tür bir kurban aradığını biliyor ve doğru kişiyi görene kadar dürtülerini kontrol edebiliyor."

Roth başıyla onayladı. "Bu kişiyi bir timsah gibi düşünün, göletin derinliklerinde takılıyor, bir kütüğün üzerinde güneşleniyor, aç olmadıklarında ne yapıyorlarsa onu yapıyorlar. Acıktıklarında saldırırlar. Ama geri kalan zamanlarda daha uysaldırlar. Bu, o anda saldıramayacakları anlamına gelmez, ancak ilkel açlık ihtiyacı tarafından yönlendirilmezler. İşte bu yüzden sık sık fark edilmeden göz önünde takılıyorlar."

"Ya da Nil timsahları," dedi

Nikki. "Pardon?" Roth

sordu.

"*Fishing For Giants*. Smithsonian Channel'da yayınlanan bir program," diye cevap verdi. "Erkek arkadaşım ve kızım bayılıyor. İlk bölümlerden biri, dört yüz kilodan daha fazla büyüyeabilen Nil levreğini yakalamaya çalışmakla ilgili."

Roth'un kafası daha da karışmıştı ve Nikki kendini akademiye geri dönmüş, bir eğitmenin sorusuna uzun yoldan cevap veriyormuş gibi hissetti. "Her neyse, Amerikan timsahları ya da timsahlarından daha saldırgan olan Nil timsahlarıyla mücadele etmek zorunda. Tekneden inip yabani otların uzun ve kahverengi olduğu bu kıyı bölgesinde balık tutmayı düşündüğü bir sahne var, ama sonra bu timsahların onu izlediğini görüyor. Timsahlar korkmak ya da temkinli davranmak yerine, onun ve teknenin yanından hızla geçiyorlar ve birkaç tanesi saldıracakmış gibi görünüyor. Hiçbir şeyden ve hiç kimseden korkmuyorlar."

"Tıpkı aradığımız adam gibi," dedi Liam.

Dördü bir süre sessizce birbirlerine baktıktan sonra masa çavuşu kafasını odaya soktu. "Şerif Miller, Forest Lake'ten bir dedektif Parker Jameson hakkında üçüncü hatta. Telefona ofisinizde cevap vermek ister misiniz?"

"Hayır, onları bağla."

Birkaç dakika sonra telefon çaldı ve Miller hoparlörü açtı. "Şerif Miller, ben FBI ve Doktor Alex Roth. Parker Jameson için mi aramıştınız?"

"Forest Lake'ten Dedektif Dover," dedi diğer uçtaki ses. "Az önce Parker Jameson'ın bir fotoğrafını aldık. Yaşıyor gibi görünüyor ama yanında bir ceset torbası var. Fotoğrafla birlikte bir de mesaj bırakmış," dedi Dover. "Ekibiniz bu sabah polis merkezine ulaşabilir mi?"

"Yola çıkıyoruz." Nikki çoktan ayağa kalkmıştı. "Doktor Roth, verdiğiniz bilgiler çok yardımcı oldu."

Çoktan paltosunun içine büzülmüştü. "Elbette. Başka sorularınız olursa lütfen arayın." Alt dudağını kaşıyarak odaya göz gezdirdi. "Sizi telaşlandırmak istemem ama sanırım Isaac Monday son kurbanının bir fotoğrafını da göndermiş ve fidye istemiş. Fotoğrafta ölü olduğu ortaya çıktı."

"Forest Lake fidye mektubundan bahsetmedi," dedi Liam. "Kesha'nın cesedinin bulunmasından bu yana medyanın tüm ilgisine rağmen, bizden korkmadığını ve kontrolün hala kendisinde olduğunu göstermeye çalışıyor. Bu şu anlama geliyor

bir hata yapmaya çok yakın ya da çoktan yaptı. Sadece ne olduğunu bulmamız gerekiyor."

Roth başını salladı. "Haklı olduğuna eminim."

Nikki, birkaç gün öncesine göre daha solgun ve yorgun görünen Liam'a baktı. Kararına kızacağını biliyordu ama iyileşmesinin önünde durmayacaktı.

Gözleri onunkilerle kilitlendi. "Sakın söyleme."

Nikki, "Üzgünüm ama burada kalmana ihtiyacım var," dedi. "Sahaya çıkma iznin yok, bu yüzden burada şerifin karakolunda çalışman için seni zorluyoruz."

Liam tartışmak için ağzını açtı ama Nikki elini kaldırarak onu durdurdu. "Sana zinde ihtiyacım var, bitkin değil. Şiddet Suçlarını Yakalama Programı'nı incelemeye başla ve şu ana kadar bildiklerimizle mümkün olduğunca çok bilgiyi karşılaştı." "

Liam'ın çenesi sertleşti ve Nikki tartışmaya hazırlandı ama Liam'ın haklı olduğunu biliyordu. Liam anlaşılmaz bir şeyler homurdandı ve pencereden dışarı baktı. Nikki ondan alabileceği en iyi cevabın bu olduğunu düşündü. Onun tam kapasite çalışmamasından kendisi de en az onun kadar hoşlanmıyordu. Miller mükemmel bir polisti, ama Liam'ın özellikle seri cinayetler söz konusu olduğunda harika içgüdüleri vardı. Onunla birlikte siperlerde bulunmuş, profil çıkarmanın başka bir soruşturma aracından başka bir şey olmadığını anlamıştı. Nikki Roth'a baktı ve az önce söylediği her şeyi düşündü. Zengin deneyimi ve eğitimi, insanları muhtemelen kendisi de dahil olmak üzere çoğu polisten daha iyi okuduğu anlamına geliyordu.

"Doktor Roth, Forest Lake polisiyle konuşmak için bizimle gelebilir misiniz?"

Roth şaşırmış görünüyordu. "Uygulamalı çalışmalara katılacağım izlenimine kapılmamıştım. Ekibinize ne katabileceğimden emin değilim."

"Başka bir bakış açısı." Nikki Liam'ın tıbbi durumunu açıkladı. "Şerif Miller ve ben bu davayla ilgili sorularla boğuşuyoruz. Parker Jameson'ın kayboluşuyla ilgili izlenimlerinizi ilk elden öğrenmek isterim. Kent, senin için sorun olur mu?"

Miller başıyla onayladı. "Sizinle orada görüşürüz o zaman." Nikki'yi Liam ve Roth'un arasında, odayı basketbol maçı sonrası vücut kokusu gibi kaplayan bir gerginlikle bırakarak gitti. Çıkmazı o bozdu. "Liam, karakolda işimiz biter bitmez seninle temasa geçeceğim."

Adam zoraki gülümsedi ama kadın onun gözlerindeki hayal kırıklığını görebiliyordu. "Sanırım burada olacağım, değil mi patron?"

YEDİ

Forest Lake'in küçük polis departmanı hareketliydi. Nikki, Miller ve Dr. Roth kendilerini Parker'ın davasıyla ilgilenen Dedektif Dover'la birlikte polis şefinin küçük ofisinde tıkiş tıkiş bulmuşlardı. Nikki, Roth'un kimlik bilgilerini açıkladığında Dover tereddüt etmişti ama Miller işler çok ileri gitmeden araya girdi.

Miller, "Şerifiniz olarak bu benim kararım," dedi. "Özellikle de Ajan Hunt'tan yardım talep ettiğiniz için."

Şef Peek tatmin olmuş görünüyordu ama Peek vakanın ayrıntılarını anlatırken Dover'ın yüzünde hâlâ ekşi bir ifade vardı. Peek, "Şifrelenmiş fotoğrafı elektronik olarak aldık, yabancı bir sunucudan sahte bir hesaptan gönderilmiş, bu yüzden gönderenin izini sürmenin bir yolu yok," dedi.

Nikki şefin bastırıldığı renkli fotoğrafın kopyasını inceledi. Parker ellerinden asılmış, başı sağ pazusuna yaslanmış, kameraya bakıyor gibi görünüyordu. Yanında bir ceset torbası asılıydı. "Fotoğrafı Polaroid ile çekmiş, baktığımız şey bu mu?"

Dedektif Dover başını salladı. "Bunu neden yapsın ki?"

"Cep telefonuyla fotoğraf çekmek, meta verileri incelemeyi ve muhtemelen gönderildiği IP'yi takip etmeyi mümkün kılıyor. Yabancı bir sunucu kullandığı için bunun bir önemi olmamalı, ama sanırım her türlü ihtimali göz önünde bulunduruyordu," diyor Miller.

Nikki, "Ayrıca mezarını bulduğumuzu bildiğini ve korkmadığını da bize bildiriyor," dedi. "Parker, West End Diner'ın yanında bulunan Artists' Co-op'un ortak sahibiydi, değil mi?"

Dedektif Dover başını salladı. "Saat yedide kapanana kadar çalışması planlanmıştı ama hava bozmuştu ve müşteri gelmiyordu. Saat beşten kısa bir süre sonra ortaklarına mesaj atarak işlerin kesat olduğunu ve bazı ayak işlerini halletmesi gerektiğini, bu yüzden erken kapatacağını söylemiş, iki ortak da bunu sorun etmemiş." Nikki'ye birkaç fotoğraf uzattı.

"Gördüğünüz gibi dükkan lokantanın hemen yanında ve Parker ile ortakları araziye lokanta sahibinden kiralamışlar. Dükkan av tüfeği tarzında inşa edildiği için bir güvenlik kamerası her şeyi yakalıyor." Dedektif Dover tabletini şefin masasına yerleştirdi ve güvenlik görüntülerini oynattı.

Dover, "Parker kapıyı kilitledi ve ardından kapanış görevine başladı," dedi. "Birkaç dakika içinde, arka kapıyla birlikte ofisin bulunduğu binanın arka tarafına doğru bakıyor. Kamera bunu algılamıyor ama bir şey duyduğunu ve kontrol etmeye gittiğini varsayıyoruz çünkü kadrajdan çıkıp ofise doğru yürüyor ve hepsi bu."

"Ofiste kamera yok mu?" Nikki sordu.

"Dükkan küçük, belki yirmiye on," dedi Dover. "Ofiste bir masa bile yok. Daha çok bir vestiyer ve ekstra depo gibi. Ve kapı içeriden kilitleniyor, yani o kapıdan giren herkesin bir anahtara ihtiyacı var."

"Bu Noel'den bir hafta önce miydi?" Nikki sordu.

"Evet," diye cevapladı Dover. "Arka odaya gittiğinde saat 17:47. Restoran sahibi o gece sekiz civarında ortaklardan birini aramış çünkü dükkanın arka kapısının açık olduğunu fark etmiş. Diğer iki işletme sahibi hemen gelmiş ve hiçbir şeyin kaybolmadığını teyit etmişler. Parker'ın arabası hala sokakta park halindeydi ve telefonu ile cüzdanı hala dükkanda bulunan ceketinin içindeydi."

"Peki ya yandaki binanın güvenlik kamerası kayıtları?" Miller sordu.

"Binalar arasındaki aydınlatma zayıf, hava karanlık ve hafif kar yağıyordu. İşe yarar bir şey yakalayamıyoruz," dedi Şef Peek.

Nikki, Roth'un yararlanması için, "Parker'ın eski erkek arkadaşı ilk şüpheliydi," dedi. "Dedektif Dover, bize Parker'ın eski erkek arkadaşından bahsedin. Kaç yaşındaymış?"

Dover gözlerini devirdi. "Colton Troyer, yirmi bir yaşına yeni girdi, dünyanın ona bir şey borçlu olduğunu düşünüyor. Daha önceki ortaklarını takip etmekle suçlanmış ve en azından bir tanesi ona karşı yasaklama emri çıkarmış. Onunla konuştuk ve TRO'nun onu yalnız bırakması için şok etkisi yarattığını söyledi. Birkaç ay sonra Parker'la tanıştı."

"Yani Colton biseksüel mi?" Roth ilk kez konuştu.

Dover, "Hem erkeklerle hem de kadınlarla çıktığı düşünüldüğünde öyle olduğunu varsayıyorum," dedi. "Neden?"

Roth'un cevap vermesine gerek kalmadan Nikki araya girdi. Daha önce Forest Lake polisiyle çalışmamıştı ve Dover ya da Peek hakkında hiçbir şey bilmiyordu. Davayla ilgili medya sızıntıları göz önüne alındığında, mümkün olduğunca fazla bilginin saklanması istiyordu. "Colton'ın annesi lokantanın sahibi, doğru mu?"

"Evet, önceki işinden kovulduktan sonra aşçı olarak çalışmaya başladı," dedi Şef Peek. "Kısa bir süre sonra Parker'la birlikte oldular. Parker ayrılmış çünkü Colton saplantılı ve kontrolcüymüş, kavga etmişler. Colton bunu iyi karşılamadı. Parker ortadan kaybolmadan birkaç gün önce Artists' Co-op'a gelmiş ve arka odada büyük bir tartışmaya girmişler. Parker'ın ortakları bunu görmezden gelmeye çalıştıklarını ama Parker'ın Colton'a kendisini takip etmeyi ve mekanına gelmeyi bırakmasını söylediğini duyduklarını söylediler."

Nikki, "Baş şüphelinizin o olması mantıklı," dedi.

"Öyleydi," diye düzeltti Dover, gözleri Nikki'deydi. "Kesha'nın kalıntıları bulunduktan sonra sizi arayıp yardım istediğimde, vakaların bağlantılı olamayacağını söylemişsiniz-"

"Bunun pek olası olmadığını söyledim." Nikki ses tonunu saygılı tutmaya çalıştı ama Dover'ın alaycı bakışı bunu zorlaştırdı. "Verdiğiniz bilgileri Ajan Wilson'a ilettim ve ikimiz de muhtemelen bağlantılı olmadıkları konusunda hemfikir olduk. O sırada başka kurbanlar olduğundan haberimiz yoktu."

Dover, "Yeni kurbanları ormanda bulur bulmaz bana haber vermeliydin," dedi.

Miller notlarından başını kaldırdı. "Dedektif Dover, emir komuta zincirini anladığınızı sanmıyorum. İlçe şerifi olarak FBI yerine önce benimle temasa geçilmesi gerekirdi. Kalıntıları ortaya çıkarana kadar kurbanlar hakkında hiçbir şey bilmiyorduk."

"Yani?" Dover talep etti. "Burası Los Angeles, New York ya da başka bir tehlikeli şehir değil. Bunların birbiriyle bağlantılı olmadığı fikri çok saçma."

Şef Peek'in ağzı gerildi. "Dedektif, medeni kalalım."

"Aslen bu bölgeden değil misiniz, Dedektif Dover?" Nikki sordu.

"Ben Chicago'luyum ama bunun konuyla ilgisi yok."

"Hayır, öyle değil. Çok sayıda polis yetki alanı ve farklı suç türleri olan büyük bir şehirden gelmek Washington County'nin cennet gibi görünmesine neden oluyor. Buralarda kötü şeyler olmaz, olursa da bağlantılıdır çünkü burası eskiden yaşadığınız büyük şehir değil ve burada o kadar çok kötü adam yok."

"Söylediğim bu değil," dedi Dover, yanakları kızarmıştı. "Parker'ın kayboluş koşulları-

"Yeter." Miller'ın keskin sesi herkesi susturdu. "Parmakla göstererek zaman kaybediyoruz. Sonuç olarak elimizde yeni bilgiler var ve açıkçası bugün elinize geçen fotoğraf burada olmamızın nedeni. Dosyanın derhal FBI'ın teknik uzmanlarına gönderilmesini istiyoruz. IP'nin izini süremeyebiliriz ama arka plandaki şeylerden fotoğrafın nerede çekildiğine dair bir fikir edinebiliriz. Kooperatifin arka kapısı zorla mı açılmış?"

Şef Peek başını salladı. "Kapıyı Parker açmış olmalı. Başlangıçta tanıdığı birinin kapıyı çalmış olabileceğini ve yardıma ihtiyacı olduğunu düşündük ama bu teori doğru çıkmadı. Bölgeyi araştırdık ama burası küçük bir kasabanın ticari bir caddesi. Gecenin o saatinde çok az işyeri açıktı. Parker kaybolduktan birkaç gün sonra, bir tanık onu kooperatiftan yaklaşık üç blok ötede eski, beyaz bir Chevy pikabın yolcu koltuğunda gördüğünü iddia etti. Bu ona garip gelmiş çünkü Parker dümdüz karşıya bakıyor, kıpırdamadan oturuyormuş. Tanık, sürücünün ne giydiğini görememiş ama boynundaki boyunluğu burnuna kadar çektiğini fark etmiş."

Nikki, "Noel arifesinde şüphelilerin listesini hazırlarken bunu bilmek faydalı olabilirdi," dedi.

"Davalarda her zaman böyle ipuçları alırız." Dover'ın sinirli tonu Nikki'ninkiyle eşleşti. "Bu özel tanık da dahil."

Daha çok Dover işi batırmış ve suçu FBI'a atmaya çalışıyormuş gibi. "Bu tanık Parker'ı ne zaman görmüş?"

"Akşam altı civarı," diye cevapladı Dover. "Kadın işten eve dönüyordu. Onunla konuştuğumuzda Parker'ın kendi başına mı gittiğinden yoksa eski sevgilisi tarafından mı kaçırıldığından hâlâ emin değildik-"

"Şaka yapıyorsun," diye araya girdi Roth. "Kredi kartları ve telefonu onu takip etmek için kullanılabilir ama güvenlik videosunda üzerinde kısa kollu bir gömlek var. Neden ceketini almadan tek başına çıksın ki?"

Dover sinirlendi. "Doktor, konuşmayı kolluk kuvvetlerinin yapmasını istiyorum."

Nikki, "Doktor Roth bu davaya yardımcı olması için patronum tarafından getirildi," dedi. "Katili yakalamamıza yardım edebileceğini düşünmeseydim, onu buraya getirmezdim."

Şef Peek, Dover'dan önce konuştu. "Parker'ın depresyonla ilgili bazı sorunları vardı. O ve ortak sahipleri birbirlerini üniversiteden beri tanıyorlar ve Parker'ın kötü anlar yaşadığında 'her şeyi bırakıp kaçırmaktan' bahsettiğini söylediler."

"Son zamanlarda mı?" Nikki sordu.

"Hayır," diye itiraf etti Peek. "Ancak nakit para taşıdığı bilindiğinden ve gerçek bir kanıt olmadığından, bu seçeneği değerlendirmek zorundaydık. Tatil yaklaştığı için personel sayımız azdı ama yine de açık alanları, parkları, bir cesedin atılmış olabileceği her yeri aradık ve hiçbir şey bulamadık."

Miller, "Benden yardım istemeliydiniz," dedi. "Bölge şerifinin daha fazla kaynağı var."

"Yine de FBI'ın yardımına ihtiyacınız var," diye karşı çıktı Şef Peek.

Nikki öfkelenmemek için dudağının iç kısmını ısırды. Görünüşe göre FLPD de, aksi yöndeki kanıtlara rağmen Washington County'yi sadece dışarıdan gelenlerin kötü şeyler yaptığı bir tür aşılmaz yer olarak tanımlayan pek çok yerel halk kadar saftı. Kötü şeyler olduğunda da insanlar genellikle Washington County'nin kendi vatandaşları yerine dışarıdan gelenleri suçluyorlardı. "Kadın beyaz kamyonunda neyi fark etti?" Nikki, Danny Stanton'inkini düşünerek sordu. "Sanırım plakasını almamıştır."

"Hayır," dedi Dover. "Yolcu tarafındaki kapıda büyük bir göçük olduğunu ama kamyonetin kirli olduğunu söyledi."

"Peki ya yatak?" Miller sordu. "Belki bir alet kutusu ya da başka bir şey?"

"Hatırladığı kadarıyla boş olduğunu söyledi."

"Soruşturmalarınızda Danny Stanton ismine rastladınız mı?" Nikki sordu.

"Kesha'nın cesedini gölde bulan oydu, değil mi?" Dover sordu.

Nikki başını salladı.

"Ayrıca tanışınızın tarif ettiğine benzer beyaz bir pikap kullanıyor, ancak arkasında bir alet kutusu var. Pasla bir arada tutulmuş ama yan tarafında göçük yok. Tabii ki alet kutusu çıkarılabilir ve Stanton bir tamirci, bu yüzden tamir etmiş olabilir," dedi Miller. "Gölden bir görgü tanığı birkaç hafta önce olası bir şüphelinin hurda beyaz bir pikap kullandığını gözlemlemiş ama seksenli yılların modeli olduğundan oldukça emin."

Dover, "Elinizde Stanton'ın kamyonetinin bir fotoğrafı varsa, tanıkla irtibata geçip bir göz atmasını sağlayabilirim," dedi. "Cep telefonu numarası bende var, mesaj atabilirim."

Nikki fotoğrafı havadan attı ve Dover tanığa ilette. "Ne dediğini size bildiririm."

Miller tabletinden Google Earth'ü açmıştı. Kasaba adını, bölgeyi oluşturan çok sayıdaki küçük gölden biri olan Forest Lake'ten alıyordu. Göl ve kasaba Washington County'nin kuzey ucunda, Big Marine Gölü'nden ve mezarlık alanından yaklaşık on beş dakika uzaklıktaydı.

Peek, "Şehir sınırlarımız içindeki her açık alanı ve ağaçlık alanı aradık," dedi. "Buna Forest Lake çevresindeki rıhtımlar, tekne depolama yerleri ve kamuya açık alanların bir kısmı da dahil. Ancak daha önce de konuştuğumuz gibi, tatil insan gücü açısından her şeyi altüst etti. Bölgede bırakılmış olsaydı onu göreceğimizden eminim. Forest Lake'in kendisi oldukça yoğun bir trafiğe sahip, ancak Noel'den önceki hafta, buzda balık avı olsa bile yoğun değildi. Ocak ayına kadar bir dalış ekibi bulamayacağız ve daha fazla kanıt olmadan Parker'ın gölde olduğuna birini ikna etmek çok zor olacak."

Nikki, Miller'ın polis şefine, haberdar edilmiş olsalardı Washington County şerifinin aramaya yardım edeceğini hatırlatmak istediğini söyleyebilirdi ama aynı zamanda huzuru koruması gerektiğini de biliyordu. Şef Peek'in sesindeki ton Nikki'ye şerifle temasa geçmemekle hata yaptıklarını bildiğini söylüyordu. Ama bunun üzerinde durmak Parker'a yardımcı olmayacaktı.

"Şef Peek, bu sabah şerifin ofisini aradığınızda fotoğrafla birlikte gelen bir mesajdan bahsetmiştiniz?" Nikki sordu.

"Bu doğru," dedi şef. "Şifrelemeyi aştığımızda iki dosya bulduk. Biri Parker'ın fotoğrafıydı, diğeri ise bir belgedeki tek bir satırdan oluşuyordu: 'Sanırım onun için yeni bir yer bulmam gerekecek. Ölülerimi rahatsız ettikleri için FBI'a yazıklar olsun.'"

"*'Benim ölülerim'* mi?" Nikki yankıladı. "Ya katil Parker'ın kayboluşunu diğer kurbanlarla ilişkilendirmemizi istiyor ya da biri bizi yanlış kişiye bakmamız için manipüle etmeye çalışıyor. Eski erkek arkadaşı Colton'ı takip ediyor muydun?"

Dover başını salladı. "Annesiyle birlikte lokantanın üst katında yaşıyor ama Parker kaybolduğundan beri evden çıkmadı. Polisle temasa geçmesini anlamıyorum. Bu, kaçırılan kişinin yakalanma şansını artırır," dedi Dover.

Nikki, "Ya risk almak istiyor ya da böyle bir risk olduğunu düşünmüyor," diye cevap verdi. "Ne kadar iyi olduğunu, ne kadar çok şeyden paçayı sıyırdığını bilmemizi istiyor."

Miller, "Umalım da egosu onu yakalamamıza yardımcı olsun," dedi. "Sorgulanan herkesin iletişim bilgilerine ihtiyacımız var. Ajan Hunt bundan sonra kooperatife ve lokantaya gidecek, bu yüzden ben ve görev gücü komuta merkezine geri dönen Ajan Wilson, diğer herkesle görüşmeyi paylaşacağız. Dedektif Dover, Parker'ı o gece gördüğünü iddia eden tanıktan haber alır almaz lütfen bana ya da Ajan Hunt'a haber verin."

Nikki, Dedektif Dover'ın soruşturmaya dahil olmak istediğini anlayabiliyordu ama dedektifin kendisine kooperatife kadar eşlik etmesini istemiyordu. Yanlış bir başlangıç yapmışlardı ve Nikki hem davaya hem de Dover'la ortak bir zemin bulmaya odaklanacak enerjiye sahip olduğundan emin değildi. Dover Nikki'ye diğer soruşturma birimlerini sadece için dahil eden bir tip gibi gelmişti.

Parker canlı bulunmazsa suçlanacak bir günah keçisi. Ancak biriminin eyaletteki polis departmanlarıyla iyi bir ilişki sürdürmesi gerekiyordu. "Dedektif Dover, bu sizin davanız olduğu için Parker'ın ailesi ve arkadaşlarına odaklanmanızı istiyoruz çünkü onlarla zaten bir ilişki kurdunuz. Dava üzerinde çalıştığımızı bilmelerini istiyorum elbette ama bir kişi yerine yarım düzine farklı insanla uğraşmak daha fazla strese neden oluyor. Onlarla ilgileneceğinize güvenebilir miyiz?"

Dover'ın gözleri kısıldı ve bakışları Nikki ile patronu arasında gidip geldi. "Peki ya Colton? Konuştuğu tek kişi benim."

Nikki ona, "İşte bu yüzden başka birinin onunla masaya oturması gerekiyor," dedi. "Hepimizin farklı güçlü yönleri var. Bence bu dava medyanın bu kadar ilgisini çekmişken ailenin tanıdık bir yüzle muhatap olması gerekiyor." Yarı samimi bir gülümseme takındı.

Peek, "Dover aileyle ilgilenecek," dedi. "Colton restoranda çalışıyor olmalı. Parker kaybolduğundan beri annesi onu yanında tutuyor gibi görünüyor." Parker'ın fotoğrafını eline aldı. "Sence hâlâ hayatta olma ihtimali nedir?"

Nikki Roth'a uyarı niteliğinde olduğunu umduğu bir bakış attı. Dover'ın basına konuşmayacağına güvenmiyordu, bu yüzden onun önünde teorileri ne kadar az tartışılırsa o kadar iyiydi. "Yarı yarıya diyebilirim. Gözleri açık olsa da fotoğrafta bunu söylemek zor. Fotoğrafın kalitesizliğinin kasıtlı olduğuna eminim." Roth'un bakışlarını tekrar yakaladı ve gözlerindeki endişe içinde bir korku dalgası yarattı.

Nikki, Parker Jameson'a yardım etmek için çok geç kalmamış olmak için dua etti.

Üçü de araçlarına yönelirken Roth, "Bu oldukça ilginçti," dedi. "Bu küçük polis departmanının şeriften yardım istememesine şaşırdım."

Miller omuz silkti. "Bu politik bir mesele. Peek eski muhafız ve utanç içinde emekli olan eski şerifimizle dost. Benimle uğraşmak zorunda kalmaya içerliyor."

"Çok kötü," dedi Roth. "Keşke o zavallı çocuğun fotoğrafı daha kaliteli olsaydı."

Nikki de öyle. "Bilgisayarcılarımız bunu geliştirmek için ellerinden geleni yapacaklar. Big Marine'de daha fazla kalıntı olduğuna inanmıyoruz."

Lake ve Parker'ın diğerkleriyle birlikte gömölmediğini biliyoruz. Görünüşe göre Forest Lake ve çevresindeki bazı bölgeler de iyice araştırılmış. Yani ya Parker hâlâ hayatta ve katılımizle birlikte ya da Forest Lake'in içinde, ki bu da pek olası değil."

"Tek seçenek bunlar mı?" Roth sordu.

"Hayır, ama üçüncüsü en kötüsü" diye cevap verdi. "Eğer katılımiz kurbanlarından kurtulmak için yeni bir yer bulduysa, bunu bulmak çok zor olacak. Toprağı eritemediği sürece bir mezar kazmış olamaz. Yani Parker'ın cesedinden başka bir şekilde kurtuldu ya da Parker hâlâ bir yerlerde yaşıyor." Hissettiğinden daha emin konuştuğunu umuyordu.

"Doktor Roth, polis kararları bir yana, izlenimleriniz nelerdir?" Miller sordu.

Roth'un saçları sert esen rüzgâr yüzünden garip açılarla havaya kalktı. Ceketinin cebinden örgü bir şapka çıkardı ve kulaklarının altına doğru çekerek taktı. "İşte bu yüzden kışın asla sıcak yerlere gitmiyorum. Buraya dönmek daha da çekilmez oluyor. Sorunuza cevap vermek gerekirse, Isaac Monday'in Alaska'da işlediği cinayetlerle benzerlikler rahatsız edici. Ancak ilk görüşmemizde de söylediğim gibi, görüştüğüm katillerin bu konuda çok uzun zamandır yapılan araştırmalara erişimleri var ve yakalanmamış bir katilin daha da fazlasına erişimi var. En rahatsız edici olan ise Isaac Monday hakkındaki kitabın yazarının, psikologların ve davada çalışan kolluk kuvvetlerinin, onun seri katillerin yüzde birinde olduğunu iddia etmesi. Yazar aslında *tek boynuzlu at* kelimesini kullanmıştır ki bunun tamamen yanıltıcı olduğuna inanıyorum. Kurban seçiminde ayırım gözetmeyen başka katiller de olduğu biliniyor ve basit mantık, muhtemelen bilmediğimiz daha fazla katil olduğunu gösteriyor. Yazarın kelime seçimi halkı ve tüm ceza adalet sistemini yanlış bir güvenlik hissine sürüklüyor. Bu kadar sadistçe zalim birinin özel bir durum olduğuna inanmak çok daha kolay, ancak tek boynuzlu atlar gibi, böyle bir kişi de yok, en azından benim görüşüme göre."

"Seri katiller de tıpkı gezegendeki diğer canlılar gibi uyum sağlar ve evrim geçirir." Nikki başını kaldırıp Roth'a baktı. "Eğer benimle kooperatife ve lokantaya gelecek vaktin varsa, ikinci bir çift göz isterim."

Şaşırmış görünüyordu. "Ne kadar onur duysam da Oak Park Heights Islah Tesisinde başka bir taahhüdüm var."

Nikki'nin tüyleri diken diken oldu. Oak Park Heights'ta, ailesini öldüren adam ve eski kocasını öldüren adam da dahil olmak üzere, sorgulanacak pek çok azılı suçlu vardı. Eğer Roth onlardan biriyle konuşacaksa, Nikki bunu bilmek istemiyordu.

"Bu sabah zaman ayırdığınız için teşekkür ederim, o halde," dedi. "Sakıncası yoksa bu gece ya da yarın tekrar görüşürüz."

"Elbette." Roth önce onun sonra da Miller'ın elini sıktı. "İkinize de iyi şanslar ve güvende kalın." Başını rüzgâra karşı eğerek siyah Audi'sine doğru koştu.

Miller, "Merkeze dönüp Liam'ı bilgilendireceğim," dedi. "Sanırım o ve ben Parker'ın ailesi ve arkadaşlarıyla yapılacak görüşmeleri paylaşabiliriz. Parker'ın ailesine ben gideceğim ama Liam bazı takipleri telefonda yapabilir. Ayrıca buradaki gölden sorumlu DNR ile de temasa geçeceğim. Forest Gölü, bu sonbaharda balıklarda görülen levrek virüsüne rağmen popüler bir yer. Neyse ki Big Marine'den daha küçük ve şehrin ortasındaki konumu, adamımızın Parker'ı burada bırakma riskini çok daha az olası kılıyor."

"Katılıyorum, ama DNR kayıtlarının ne gösterdiğine bakın, eğer tutuyorlarsa. Liam olta balıkçılığı ve balıkçılık forumlarına aşinadır, bu yüzden onları inceleyebilir ve Parker'ın kaybolmasından bu yana göle giden birini bulup bulamayacağına bakabilir." Nikki cipin uzaktan çalıştırma düğmesine bastı. "Roth'la tanıştıktan sonra neredeyse daha kötü hissediyorum."

Miller şaşkınlıkla ona baktı.

Nikki omuz silkti. "En kötü korkularımı ve daha fazlasını doğruladı. Ve o haklı. Tek boynuzlu atlar bir efsane. Görünürde saklanabilen sinsi bir sıçanla karşı karşıyayız."

SEKİZ

Maria Lopez'in babası Forest Lake polis karakoluna çok uzak olmayan bir oto kaporta dükkânında çalışıyordu, bu yüzden Miller döndükten sonra Nikki dükkâna gitti ve onunla konuşmak istedi. Dükkânı batmadan önce Danny Stanton'ın yanında çalışıyordu ve Nikki onun kendisine tarafsız bilgi verebileceğini umuyordu.

Javier Lopez yağlı iş tulumuyla, elinde aynı derecede yağlı bir mağaza beziyle lobiye geldi. "Biri benimle konuşmak mı istedi?"

Nikki ayağa kalktı ve sesini alçaltarak kendini tanıttı. Lopez şüpheli değildi ve işverenin Lopez'in başının belada olabileceği izlenimini edinmesini istemiyordu. Lopez ona kendisini otomatların bulunduğu koridora kadar takip etmesini işaret etti.

"Bunun Danny Stanton'la ilgili olduğunu mu söylediniz? O kendi kendini iflas ettirdi," dedi Lopez.

"Biliyorum," dedi Nikki. "Bu zor bir durum ve dünden beri bu konuda bir ileri bir geri gidip geliyorum. Yasal olarak yapabileceğim bir şey yok ama bir ebeveyn olarak bilmenizi isterim ki dün onu sorgulamak için durduğumda kızınız Stanton'ın evinden çıkıyordu."

Lopez'in gözleri öfkeyle parlıyordu. "Benim Maria'm mı? Ona ondan uzak durmasını söyledim."

"İş yerinde tanıştıklarını söyledi." Nikki, Maria'nın yarı zamanlı çalıştığı lokantayı kastettiğini düşünmüştü ama şimdi kızın Danny'nin eski dükkânından bahsettiğini anladı.

"Evet, eskiden Danny için çalışırdım. Okuldan sonra gelip selam verirdi," dedi Lopez. "Ona aşık olduğumu söyleyebilirdim ve Danny'nin nasıl biri olduğunu biliyorum, bu yüzden ondan uzak durmasını söyledim."

"Peki Danny tam olarak nasıl?" Nikki sordu. "Hiç birine şiddet uyguladı mı?"

Lopez kıs kıs güldü. "Bunun için çok tembel. Ekonominin dükkânı mahvettiğini söyledi ama defterlerle ilgilenmedi. Kafayı bulmakla çok meşguldü. Neredeyse benim yaşımda olmasa bile, kızımın böyle biriyle birlikte olmasını istemiyorum. Üniversiteye gidiyor, avukat olmak istiyor. Beleşçinin birinin bunu mahvetmesine izin vermeyeceğim."

"Seni suçlamıyorum," dedi Nikki. "Danny'nin dükkânı temizlemek için çok fazla kimyasal kullanıp kullanmadığını hatırlıyor musun, belki de her şeyin temiz kokmasını sağlayacak bir şey?"

Lopez başını salladı. "Aklıma gelen tek şey banyo tuvaleti. Çok fazla tıkanıyordu."

"Maria yarı zamanlı olarak West End Diner'da çalışıyor, değil mi?"

Lopez başıyla onayladı. "Şu anda kış tatilinde, bu yüzden daha fazla saat aldı. Şu anda çalışıyor."

"Ona birkaç soru sormak için uğrarsam başı derde girer mi?" Nikki söyledi. "Danny hakkında değil ama yandaki ev hakkında."

"Evet, o genç adam kayıp." Lopez üzüntüyle başını salladı. "Birkaç yıl önce ailemi Minneapolis'ten buraya taşıdığımda güvenli bir bölgeye geldiğimizi düşünmüştüm. Washington County yazın çok güzeldir, insanları dost canlısıdır. Şimdi ise bir cinayet merkezine dönüşüyoruz."

"Haksız değilsin," dedi Nikki. "Ben olsam tedbiri elden bırakmamak için ondan uzak durmasını sağlardım."

"İnan bana, ondan uzak duracak," dedi Lopez acımasızca. "Onu görürsen bana bir iyilik yap ve bildiğimi ona söyleme. Bu işi kendim halletmek istiyorum."

Bölgenin çoğu gibi Forest Lake de İskandinav mirasını benimsemişti. Nikki'nin baba tarafından büyük büyük dedeleri, Forest Lake'in sadece birkaç mil doğusunda, İskandinav Washington County'nin kalbi olan Scandia'ya yerleşmiş ve tarihi bir mezarlığa gömülmüşlerdi.

İskandinav Mezarlığı. Nikki küçük bir çocukken babasının ailesinden aktarılan hikayeleri dinlemeyi çok severdi. Ataları demiryolu makas hatlarının inşasına yardım etmişti. Chicago gangsterleri 1930'lu ve 40'lı yıllarda bölgeyi kullanmışlardı ve büyük büyükannesinin Ma Barker'ın kaldığı kulübelere birini temizlediği iddia ediliyordu.

West Side Diner garip bir şekilde Forest Lake'in doğu ucunda yer alıyordu ama gölün batı tarafındaki marinalara yürüme mesafesindeydi. Nikki sığ göl kıyısı boyunca sıralanmış buzdan kulübelere girebiliyordu ama göl boyunca esen rüzgâr muhtemelen bugün kimsenin dışarı çıkmasını engellemişti. Nikki arabasını North Shore Drive'dan Forest Lake şehir merkezinin kalbine doğru sürdü. İki katlı Viktorya döneminden kalma bir binada yer alan ve üzerinde ulusal tarihi bir simge olduğunu belirten bir tabela bulunan lokanta yerel halkın gözdesi gibi görünüyordu. İçerideki oturma yerleri sınırlıydı ve dışarıdaki oturma yerleri yaz için ayrılmıştı. Nikki masa bekleyen kır saçlı kadınların sırasını atlayarak tezgâha gitti ve Colton'ın müsait olup olmadığını sordu.

"Kim soruyor?" Saç filesi takmış bir kadın başını mutfak ile kasiyer tezgâhını birbirine bağlayan pencereden uzattı.

Nikki kimliğini gösterdi. Kadın hemen kaşlarını çatı. "Polis oğlumu korkutmaya çalışmayı bıraktı."

"Hanımefendi, kusura bakmayın ama bu artık federal bir soruşturma. Oğlunuzla konuşmam ve hikayeyi onun tarafından dinlemem gerekiyor. Şimdi konuşabiliriz ya da onu Washington County şerifinin karakoluna getirebilirim."

"Ben buradayım." Mavi mohawk saçlı ve boynunda dövme olan yirmili yaşlarında bir adam kadının yanında belirdi. "Eğer bu Parker'ın bulunmasına yardımcı olacaksan, yardım etmek isterim."

Annesi ona ters ters baktı. "Bunu senin üzerine yıkmak istiyorlar. Avukatın olmadan onlarla konuşmamalısın."

Colton onu görmezden geldi, gözleri Nikki'deydi. "Ben masumum. İstersen mola masasında konuşabiliriz."

"Mola masası mı?"

Nikki'nin sağındaki dar koridoru işaret etti. "Şu kapıdan geç, mutfak yanındaki iki kişilik küçük masa."

Colton ortadan kayboldu ve Nikki de onun dediğini yaptı. Masa mutfağa yakın olsa bile, yemeklerin küçük olması özel konuşmaları zorlaştırıyordu.

"Burada konuşmak istediğine emin misin?" Nikki müşterileri taradı. Hiçbiri ona özel bir ilgi gösteriyor gibi görünmüyordu. "Bazı zor sorular sormam gerekiyor."

"Arka taraftaki sigara içme alanına gitmediğimiz sürece tek seçeneğimiz bu. Hava soğuk, bu yüzden bunu yapmak isteyip istemeyeceğinizden emin olamadım."

Nikki sıcak paltosunu okşadı. "Sanırım bu daha iyi olur."

Colton omuz silkti ve ona koridorda kendisini takip etmesini işaret etti. Arka kapının yanındaki kancalardan bir palto aldı ve dışarı çıktılar. Nikki kapıyı kapatmadan önce sigarasını yaktı.

"Kim olduğunu biliyorum," dedi.

Gülümsedi. "Kimliğimi gösterdim."

"Evet, ama annem sadece 'FBI'ı gördü. *Senin* kim olduğunu bilmiyor." Uzun bir nefes çekti ve kalın, beyaz bir duman üfledi. "Tanrı'ya şükür buradasın. Forest Lake polisi tam bir pislik."

Nikki gülmemeyi başardı. "Seni hâlâ şüpheli olarak görüyorlar." "Biz" demek yerine "onlar"ı vurgulamaya özen gösterdi. Colton'ın ona güvenmesi gerekiyordu.

"Takipçi olabilirim ama adam kaçıran biri değilim." Biraz daha üfledi. "Sapık olduğumu sanmıyorum. Sadece sert seviyorum."

Nikki binaya yaslandı ve onun devam etmesini bekledi.

Adam konuşmak istiyordu ve kadın da ona izin vermekten mutluydu.

"Parker tüm arkadaşlarına gitmesine izin vermeyeceğimi söylemiş ama bu iki yönlü bir yol. Kaybolmadan bir hafta önce bana gelmem için mesaj attı."

Nikki dava hakkında okuduğu her şeyi hatırlamaya çalıştı. "Polise telefonunu göstermeyi reddettin, onlar da kayıtlar için arama emri çıkarttılar. Senden evinde bıraktığı bir şeyi ona getirmeni istedi ve işe geldiğinde onu alacaktı."

Colton kızardı. "Bu bir koddu. Annem mahkeme kararı yüzünden onu görmemi istemedi."

Nikki, "Yasaklama emrinin amacı da bu zaten," dedi.

"Biliyorum ama Parker'la o mesajı göndermeden birkaç gün önce konuşmuştuk ve tekrar denemeye karar verdik. Kodu ben buldum."

"Dedektifin notlarında bunu gördüğümü hatırlamıyorum."

"Çünkü onlara söylemedim," dedi Colton. "Annem çenemi kapalı tutmamı, tutmazsam suçu benim üzerime atacaklarını söyledi. Geçmişim yüzünden."

"Doğru," dedi Nikki. "Parker'ı kişisel eşyalarla ilgili mesaj attığı gün gördün mü?"

"O gece onun dairesine gittim ve işimizi yaptık," dedi. "Sonra Parker bunun sadece seks olduğunu, benim bir sapık olduğumu falan filan anlatmaya başladı. Cidden orada ağzım bir aptal gibi açık duruyordum ve kendimi kırbaçlanmış gibi hissediyordum. Takılmak ve 'tekrar denemek' isteyen oydu. Onun sözleri, benim değil. Sonra fikrini değiştirdi. Ve bu ilk değildi ama ona bunun son olacağından emin olduğumu söyledim." Colton'ın gözleri yaşlarla doldu. "Bu onunla son konuşmamdı."

"Onu takip eden ya da gözetleyen birinden hiç bahsetti mi?"

Colton başını salladı. "Ve polise de söylediğim gibi, bildiğim kadarıyla başka biriyle görüşmüyordu. Ama ben ne bilebilirim ki?" Bir sigara daha yaktı.

Nikki ellerini yüzünün önünde birleştirerek donan burnunu ısıtmaya çalıştı. "Peki ya kooperatif? Hiç bir şey gördün ya da duydun mu?"

Colton, "O gün çalışmıyordum," dedi.

Nikki arka güvertenin Artists' Co-op'u mükemmel bir şekilde gördüğünü fark etti. Ayrıca Viktorya döneminden kalma binanın ikinci katındaki perdeleri ve boş saksı kutularını da fark etmişti. "Bu lokanta oldukça havalı. Üst katta yaşayan biri var mı?"

"Annem ve ben," dedi Colton. "Neden?"

"Yani Parker'ın kaybolduğu gün evde miydin?"

Colton tıpkı annesinin yaptığı gibi kaşlarını çattı. "Evet. Annemle film izliyorduk."

Nikki'nin kemikleri soğuğu hissetmeye başlamıştı. "Bak, Colton. Sana ayrıntı veremem ama senin tarafında olduğumu söyleyebilirim. Parker'la olan ilişkini ya da yapmış olabileceğin hataları yargılamak için burada değilim. Ne olduğunu öğrenmek için buradayım. Kooperatifin hemen yanında çalışıyor ve yaşıyorsunuz. Takipçi eğilimlerinizi itiraf ettiniz. Bana Parker'ın işlerini takip etmediğini mi söyleyeceksin?"

Colton kendine sarıldı, sigarası dudaklarının arasında dengede duruyordu. "Belki de yaptım."

"Güzel," dedi Nikki. "Burası açık değilken etrafta dolaşan birini gördün mü hiç?"

"Kovalamak gibi mi?" Colton başını salladı. "Rüzgar gölden geldiği için ılıman gecelerde bile burası çok soğuk oluyor. Ellerinden gelse kimse dışarıda bir şey yapmaz."

"Parker onun güvenliği konusunda hiç endişeli görünmedi mi?" Nikki sordu. "Emin misin? Daha gerileri, kıştan öncesini düşünün. Birileri bunu bir süredir planlıyor olabilir."

Colton alt dudağını endişelendirdi. Son bir nefes çekti ve dumanı betonun üzerine bıraktı. Vişneyi botuyla ezerek çıkardı. "Belki."

"Belki ne?"

"Şükran Günü haftası," dedi. "Salı ya da Çarşamba günüydü. Parker'la kavga ettik çünkü mesai saatleri dışında binaya gizlice birini sokmaya çalıştığını düşündüm."

Nikki duvarı itti, nabızı hızlanıyordu. "Şükran Günü'nden önce mi? Etrafta gizlice dolaşan birini mi gördün?"

"Öyle sandım," diye itiraf etti. "Ama aynı zamanda içiyordum ve Parker arkamdan iş çevirmediği konusunda ısrar etti. O pek çok şey olabilir ama aldatan biri değil."

"Gördüğünüz kişinin neye benzediğini hatırlıyor musunuz?"

Colton homurdandı. "Koyu renk paltolu ve koyu renk şapkalı uzun boylu bir adam. Bir gölge olabilirdi ama..."

"Ne?" Nikki dürttü.

"Bunun ya bir ucube ya da bir hayalet olduğunu düşündüğümü hatırlıyorum. O zamanlar kar yoktu ve çok bulutlu bir geceydi ve uzun süre o büyük söğüt ağacının altında birinin durduğunu düşündüm." Lokantadan yaklaşık elli metre ötedeki devasa söğüt ağacını işaret etti. Dalları buz ve karla ağırlaşmıştı ve bazıları o kadar uzundu ki yere kadar ulaşıyordu. Bir ay önce, karın karanlığı ve gecenin faydası olmadan, biri ağacın etrafında saklanabilirdi.

"Onları buradan mı gördün?" Nikki sordu.

Colton başını salladı. "İkinci katta, yaşam alanındaydım. Yani, bir açıdan bakıyorum, eğer mantıklı geliyorsa. Onu gördüm ve

Parker'ı aradı ve gitti. Ben de sürekli pencereden dışarı bakıyordum, tamam mı? Parker sarhoş olduğumdan ve halüsinasyon gördüğümünden bahsediyordu, ben de aşağı indim ve arka projektörleri açtım. Orada kimse yoktu."

"Bundan Dedektif Dover'a bahsetmediniz mi?" Nikki sordu.

"Unutmuşum," dedi Colton. "Hiçbir şey çıkmadı ve kendimi içkinin ve izlediğim korku filminin aklımla oyun oynadığına ikna ettim." Son kelimeye sesi çatallaştı. "Parker'ın hayatta olduğunu düşünüyor musun?"

Nikki kimseye boş yere umut vermekten nefret ederdi ve Colton'a fotoğraftan söz edemezdi. "Umarım öyledir. Onu canlı bulmak için elimizden gelen her şeyi yapacağız."

"Aman Tanrım." Colton'ın sesi fısıltıya dönüştü. "Ekibin haberlerde çıkan o ceset vakası üzerinde çalışıyor. Parker'ı da aynı kişinin kaçırdığını düşünüyorsun, değil mi? Bu yüzden mi buradasın?"

"Bunun araştırılması gereken bir olasılık olduğunu düşünüyorum," dedi. "Big Marine'deki rezervde gömülü olduğunu gösteren bir şey bulamadık."

Bu Colton'ı yeterince sakinleştirmiş görünüyordu. Nikki ona kartını verdi. "Altındaki numara benim cep telefonum. Aklına başka bir şey gelirse beni ara, Dover'ı değil. Yüzlerimiz bu pozisyonda donmadan önce içeri girelim."

Küçük koridor sıcaktı ve elmalı turta gibi kokuyordu. Nikki'nin midesi guruldadı. Yemek o kadar güzel kokuyordu ki Nikki sipariş vermeyi düşünürken mutfağın yanındaki mola masasında oturan siyah saçlı kızı tanıdı. "Bu Maria Lopez, değil mi?" diye sordu Colton'a. "Onunla işte konuşabilir miyim?"

"Eğer orada oturuyorsa, moladadır, o yüzden eminim. Ama Parker'ı çok iyi tanı mıyordun."

"Aslında başka bir konuyla ilgili." Nikki cevabını belirsiz tuttu. "Zaman ayırdığınız için teşekkürler." Koridorun diğer ucundaki mola masasına yaklaşmadan önce Colton mutfağa gidene kadar bekledi.

Maria tek başına oturmuş, kafasını telefonuna gömmüştü. "Danny ile plan mı yapıyorsun?"

Maria şok içinde başını kaldırdı. "Ne oluyor be?"

"Biliyorum, onu önemsiyorsun," dedi Nikki, gözlerini devirmemeyi güçlükle başararak. "Buraya Colton'la konuşmaya geldim ama sana da bazı sorularım var. Parker'ın kayboluşunu araştırıyorum."

Genç kızın ifadesi yumuşadı. "Evet, bu berbat bir şey. Ama neden bunu soruyorsun? Stillwater'da yeterince meşgul değil misin?" Sodasını yudumladı. "Haberlerde gece boyunca ormandan daha fazla kurban çıkarıldığını gördüm. Muhabirler toprağın çözülmesinden bahsediyorlardı." Maria durdu. "Aman Tanrım, şu Parker denen adam onlardan biri değildi, değil mi?"

"Hâlâ kayıp," dedi Nikki. "Forest Lake polisi benden yardım istedi. Çalışanlarla konuşmak için uğradım ve daha önce tanıştığımız için seninle başlayabileceğimi düşündüm."

"Sana ne söylemem gerekiyor?" Maria sordu. "Adamla sadece birkaç kez konuştum. İyi birine benziyordu."

"Kaybolduğu gece burada mıydın?" Nikki sordu.

"Danny ile birlikteydim," dedi Maria gururla. "Bir kasaba ötedeki bowling salonunda tanıştık ve arabayla gezmeye çıkmadan önce birkaç saat bowling oynadık." Sinsice gülümsedi, belli ki Nikki'nin sinirini bozmaya çalışıyordu. Maria Danny'yi kasıtlı olarak mı tanık göstermişti, yoksa sadece konuşuyor muydu?

"Hangi bowling salonu?" Nikki sordu. "Neden?" Maria kızgınlıkla sordu.

Nikki, "Çünkü Danny'nin o gece nerede olduğunu teyit etmem gerekiyor," diye cevap verdi.

Maria, "O hiçbir şey yapmadı," diye ısrar etti.

"Bu iş böyle yapılır." Nikki kızın duygusal ileri geri konuşmalarından bıkmıştı. "Şimdi, personelime üç ilçedeki tüm lanet olası bowling salonlarını aratabilirim ya da sadece soruma cevap verebilirsin."

"Patty's. Buranın yaklaşık on dakika kuzeyinde."

"Teşekkür ederim," dedi Nikki. "Şimdi Parker'a dönelim. Onu hiç beyaz bir adamla gördün mü, oldukça uzun boylu, belki de Carhartts ya da başka bir açık hava iş kıyafeti giyiyordu?"

Maria başını salladı. "Dürüst olmak gerekirse pek dikkat etmedim. Pek benim tipim değil."

Görünüşe göre, yakışıklı ve temiz olanlar hoşlanmadığı tiplerdi. "Peki ya etrafta yaya olarak ya da park etmiş bir arabanın içinde

araç?"

Maria, "Bir gece önce okuldan sonra vardiyam saat yedide bitene kadar çalıştım," dedi. "Buraya geldiğimde bir an korktum çünkü Danny'nin beni işte görmeye geldiğini sandım. Caddenin karşısına park etmiş hurda beyaz bir Chevy pikap vardı, Danny yemek yemeye geldiğinde genellikle oraya park ederdi."

"Ama Danny'nin değil miydi?"

"Hayır," dedi. "Ama ne zaman yemek odasındaki büyük cumbalı pencerenin önünden geçsem, göz ucuyla onu görür ve yine o olduğunu düşünürdüm."

"Kamyona binen birini gördün mü hiç?" "Hayır, ama ben ayrıldığımda gitmişti," dedi.

Nikki West End Diner'dan ayrılmadan önce bulaşıkçı ve kasiyerle konuştu. Parker'ın kaybolduğu gece ikisi de çalışıyordu ama ikisi de bir şey görmemişti. Nikki Colton'ın annesine birkaç kart bıraktı ve dışarı çıktı.

"Tanrım." Yüzünü paltosunun yüksek yakasına sakladı. Colton'la dışarı çıktığından beri rüzgâr şiddetini artırmıştı. Koşarak cipe gitti, kapıyı açtığı anda rüzgâr neredeyse kapıyı elinden çekip alacaktı. Nikki kapıyı çarparak kapattı ve aracı çalıştırdı. Rüzgârdan yanakları yanıyordu.

Sıcaklığın etkisini göstermesini beklerken Nikki mesajlarını kontrol etti. Rory ve Lacey kontrol etmek için mesaj atmışlardı, Lacey'nin mesajında sahildeki sabah maceraları anlatılıyordu. Onun bu kadar eğlendiğini bilmek Nikki'nin onu biraz daha az özlemesini sağlıyordu ama yine de küçük kızından bu kadar uzakta olmaktan nefret ediyordu. Ona ve Rory'ye mesaj attı ve sonra sesli mesajını kontrol etti.

Roth'un nazik sesi Bluetooth'tan geldi. "Merhaba, Ajan Hunt. Oak Park Heights'taki görüşmelerime hazırlanıyordum ama Parker'ın o fotoğrafı aklımı kurcalayıp duruyordu. Daha önce gördüğümü biliyordum. Pazartesi günü son kurbanına da aynı şekilde poz verdimişti, bileklerinden asılmış, başı omuzlarında, fotoğrafın kalitesi o kadar kötüydü ki fotoğrafı çektiğinde çoktan ölmüş olduğunu söylemek imkânsızdı." İç çekti. "Sanırım bu yüzden ceza adaleti yerine bilime yöneldim. Öyle olmadığından emin olduğum her küçük şey bana bir işaret gibi geliyor. Ama benzerliğin tesadüften öte olduğunu düşünüyorum. Yapma.

Yardıma ihtiyacınız olursa aramaktan çekinmeyin. Günün geri kalanında meşgulüm, ancak aramanıza geri döneceğim."

Nikki telefonunun tarayıcısını açtı ve Pazartesi günkü son kurbanı Google'da arattı ama Liam'ın gönderdiği, canlı gibi görünen ölü kızın fidye fotoğrafı henüz halka açıklanmamıştı. Liam'a mesaj atarak Anchorage Bürosu'nu aramasını ve fotoğrafın bir kopyasını en kısa zamanda e-postayla göndermesini istedi. Roth'un mesajı onu sarsmıştı. Katil Kesha'dan kurtulmak ve polisle iletişim kurmak için Pazartesi günkü numaraları kullanmıştı. Bu şekilde devam ederse Parker Jameson muhtemelen çoktan ölmüş olacaktı.

NINETEEN

KARA CUMA, DÖRT HAFTA ÖNCE

Kesha

Kesha ayağını yere vurarak erkek arkadaşına baktı. Alışveriş yapanlar bir sonraki fırsatı kollayan zombiler gibi akılsızca ilerliyordu. "Dion."

Öfkelendi ve dramatik bir iç çekişle ona baktı. "Ne?"

"Ben alışveriş yaparken, etrafta bu kadar insan varken gerçekten burada oturacak mısın?"

"Bebeğim, seninle alışveriş yapmamamın nedeni tüm bu insanlar." Dion ona sırtıttı ama o da gülümsemeyi reddetti. Dion öğleden sonrayı onunla birlikte alışveriş yaparak geçireceğine söz vermişti ama sadece şekerli dükkânına ve öğle yemeği yedikleri pizzacıya gitmişti. Muhtemelen tek yaptığı insanlardan ve fiyatlardan şikâyet etmek olduğu için kızın onsuz alışveriş yapmayı tercih edeceğini düşünmüştü ama alışveriş merkezine birlikte gelmişlerdi ve kız kalabalıktan tek başına kaçmaktan nefret ediyordu.

"Victoria's Secret'a benim için bir şey almaya gideceğini sanıyordum." Dion kaşlarını imalı bir şekilde oynattı.

"Gidiyorum çünkü yeni sütyenlere ihtiyacım var." Dion, Kesha ona gelecek yıl şu anda devam ettiği devlet üniversitesi yerine Mankato State'e gitmeyi planladığını söylediğinden beri suratı asıktı, her ne kadar Kesha onun kararını anladığını ısrarla söylese de. "Bugün benimle vakit geçirmek istediğini sanıyordum."

"Biliyorum," dedi Dion. "Alışveriş merkezine gelmeyi sen istedin, ben değil." "Çünkü bugün burada bir şey alabileceğim tek zaman."

Kadın

saç örgülerini omzuna attı ve telefonunda yeni bir Diablo turuna başlamış olan erkek arkadaşına ters ters baktı. "Her neyse, D. Birazdan dönerim."

Dion, "Alışverişin bittiğinde bana mesaj at, seninle buluşacağım," dedi.

Kesha homurdanarak onayladı ve onu aptal telefonuyla oturup aptal oyununu oynarken bıraktı. Aralarında en az on çanta taşıyan bir anne ve kızıdan kaçtı ve yaya trafiğinin akışına ayak uydurmaya çalıştı, ama insanlar amaçsızca dolaşüyor, yarısı telefonlarında, diğer yarısı da zar zor uyanık bir şekilde bir o mağazaya bir bu mağazaya aval aval bakıyorlardı. Dion ona Alışveriş Merkezi'ne gitmeleri gerektiğini söylemeye çalışmıştı.

Amerika, Kara Cuma'da sabah beşte açıldığı için daha erkendi ama Kesha Noel'e kadarki tek boş hafta sonunu gözleri yaşlı ve yorgun geçirecek değildi. Oraya vardıklarında ve Dion park edecek bir yer bulduğunda, alışveriş merkezi hiç görmediği kadar doluydu. Park yerlerinin azlığından ve sonunda ne kadar uzağa park etmek zorunda kaldıklarından yakındı ve sıkılmaları ve şımarmaları için küçük çocukları sürükleyen ebeveynlerden şikayet etti. Şikayet etmediği tek şey şekerli dükkanı ve öğle yemeğiydi.

Kesha çantasını omzuna yerleştirdi ve gözlerini iç çamaşırı mağazasından ayırmadı. Sanki Dion'a giymek için özel bir şey alacaktı! Ve eğer öyleyse, kesinlikle bu gece göremeyecekti ve belki yarın gece bile göremeyecekti.

"Kıçımın ağrısı." Sorun şu ki, öfkesi çoktan azalmaya başlamıştı. Dion'un böyle anları oluyordu ama ona karşı hep iyi davranmıştı ve alışverişten nefret ettiğini biliyordu. Bugün alışveriş merkezinde olmak bile onun için bir başarıydı. Kesha ona karşı daha nazik ve daha az sinirli olması gerektiğini biliyordu, özellikle de lise mezuniyetine saatler kala. Yaz çok çabuk geçecekti çünkü o da Dion da okul için para biriktirmeye çalışarak mümkün olduğunca çok çalışıyorlardı. Mankato State'e başladığında, iki saatten fazla süren yolculuk Dion'u çok sık göremeyeceği anlamına geliyordu. Üniversitedeki ilk yılı her ikisi için de zor geçecekti. Kesha kendi başının çaresine bakabilirdi ama Dion için endişeleniyordu.

İki yıl önce çıkmaya başladıklarında, çocukken işlediği kabahatler yetişkinlikte hapis cezasına dönüşmeden önce hayatını değiştirmeye çalışıyordu. Dion her zaman ona beladan uzak durması için motivasyon verdiği için teşekkür ederdi, ama o yanında olmadığında ne yapacaktı? Annesi ona aşırı tepki verdiğini, Dion'un iyi olacağını ve eğer iyi olmazsa Kesha'nın hala hayatını yaşaması gerektiğini söyledi.

"Önünde koca bir hayat var," demişti Kesha'ya geçen gün. "Dion sonunda doğru kişi olabilir, ama emin olmak için dünyayı deneyimlemelisin. Üniversitede senden tamamen farklı insanlarla tanışacaksın, tamamen farklı kültürlerden ve ülkenin farklı bölgelerinden gelen insanlarla. Başınıza ne gibi harika şeyler geleceğini kim bilebilir?"

Düşüncelere dalmış bir halde, insanların arasından geçerken yanlışlıkla omzuna dokununcaya kadar adamı görmedi.

Victoria's Secret.

"Çok özür dilerim," dedi omzunu ovuşturarak. Adam ondan birkaç santim daha uzundu ama her nasılsa göğsü tam da koluyla omzunu birleştiren çukura denk gelmişti.

"Sorun değil," dedi, onun iyi olup olmadığını görmek için zar zor durakladı.

Kesha gözlerini devirdi. Gidecek bir yerleri olmasa bile herkesin acelesi vardı. Ferris Bueller'ın dediği gibi, hayat oldukça hızlı akıyordu. Arada bir durup etrafınıza bakmazsanız, her şeyi kaçırabilirdiniz.

Kesha mağazayı gördüğünde rahat bir nefes aldı. Her yerde olduğu gibi burası da müşterilerle doluydu ama en azından sürüyü koridorda bırakabilirdi. Mağazayı inceledi ve buraya daha erken gelmediği için içten içe kendini tekmeledi. Onun bedenindeki çoğu şey çoktan kapışılmıştı. Neden bu kadar çok pazarlama on bedenden küçük kızlara hitap ediyordu ki? Bir iç çamaşırı mağazasında DD beden bir sütyen bulmak bu kadar zor olmamalıydı. Annesi kendi bedenlerinin her zaman az bulunduğunu çünkü en çok talebin onlara olduğunu söylemişti ama etrafı zayıf kızlar ve onların sıksa anneleriyle çevriliyken hiç de öyle hissetmiyordu.

Kesha indirimli sütyen yığnını karıştırarak kendi bedenine yakın bir şey aradı. Birkaç sütyen buldu ve onları denemek için soyunma odasına gitti. Etiketindeki ölçüye rağmen birinin kupları çok küçüktü ama diğerinin bandı dar olsa da tam oturdu. Kesha kendi giysilerini giyerken nemli yüzünü yelpazeledi. Mağazaları neden bu kadar sıcak tutuyorlardı?

Yirmi dakika sonra nihayet kasada sırası geldi. Aşırı güler yüzlü personel, birkaç ay daha on sekiz yaşına girmeyecek olmasına rağmen ona bir mağaza kredi kartı dayatmaya çalıştı. Kesha'nın arkasındaki sıradaki hatun o kadar yakındı ki, kadın sabırsızlıkla ofladığında sıcak nefesi Kesha'nın ensesine çarpıyordu. Sonunda, birkaç saatten fazla dayanmayacak bir sütyen ve parfümlü bir sprey için neden bu kadar uzun süre sırada beklediğini merak ederek mağazadan çıktı.

Kesha, Dion'a mesaj atmak için sırt çantasına uzandı, her ne kadar Dion muhtemelen oyununa dalmış olsa da fark etmeyecekti bile. Parmakları çantasında taşıdığı rujunu, pudrasını ve cüzdanıyla birlikte sakızını sıyırdı ama telefonu yoktu.

Endişesi daha da arttı. Kesha telefonunu çantaya koymuştu ama acaba yanlışlıkla dış cebe mi koymuştu? Acaba mağazada mı düşmüştü? Kesha bir U dönüşü yaptı ve Victoria's Secret'a doğru geri döndü, nabızı hızlanmaya başlamıştı. Telefonuna ihtiyacı vardı. Onsuz çıplaktı.

"Affedersiniz," diye fısıldadı yabancı bir ses, dudakları tehlikeli bir şekilde kulağına yakındı. "Her yerde seni arıyordum. Daha önce çarpıştığımızda bunu düşürmüş olmalısın."

Kesha adama baktı ve düştüğünü fark ettiğinde neden ona seslenmediğini merak etti.

"Korkarım kırılmış olabilir," dedi tekrar, kalabalığın içinden kendisini takip etmesini işaret ederken kara gözleri Kesha'nın içine bakıyordu. Kesha onu takip etti ama mesafesini korudu. Adamın üzerinde bir şey mi vardı? Terlemiyordu ama göğsü sanki hayatı için yarışıyor gibi kabarıyordu.

"Teşekkür ederim," diyerek duvara yaslandı. Adam gülümsedi. "Beni tanımadın, değil mi?"

"Hayır, bilmiyorum. Daha önce karşılaşmamız dışında. Beni nereden tanıyorsunuz?" "Annenizin eski bir iş arkadaşıyım, ama birkaç yıl oldu

Onu görmeyeli yıllar oldu. Ve yüzüm kesinlikle unutulabilir." Daha da yaklaştı, gözbebekleri büyümüştü. "Ne tuttuğumu görüyor musun?"

Sırtının alt kısmında ter birikmişti. "Uzaktan kumanda gibi bir şeye benziyor..."

"Öyle," dedi adam. "Hemen şuradaki Nickelodeon Universe'de saklı bir şeye ve eğer şimdi benimle gelmezsen patlayacak, Kesha."

Kelimeleri o kadar hoş bir şekilde söyledi ki, konuşmaları muhtemelen dikkatini veren herkese normal görünüyordu ve çoğu insan öyle değildi. Kesha'nın görüşü sadece adamın yüzünü görene kadar yavaşça tünelleşti.

Ona gerçekten Mall of America'nın ortasına bomba yerleştirdiğini mi söylüyordu? Alışveriş merkezinin güvenlik görevlileri neredeydi? Kara Cuma'da artan varlığa ne oldu? Neden onu seçmişti? Ona ne yapmak niyetindeydi? Onu sadece kaçmak için mi kullanacaktı?

Gözlerindeki bakış, bundan daha fazlasını planladığını gösteriyordu.

Kesha'nın koltuk altları nemlendi, ter omurgasından aşağı süzüldü ve sırtının alt kısmında birikti. Kendini savunma eğitimi

İki yıl önce aldığı bir karar onu ılık atmaya ve savaşmaya teşvik etti ama beyni Nickelodeon Universe'de koşan, ılık atan ve yemek yiyen tüm küçüklerin görüntüsüyle dondu. "Blöf yapıyorsun." Sonunda konuşmayı başardı.

"Ben asla blöf yapmam," dedi. "Yzlercesinin ölmesine yetecek kadar patlayıcı yerleştirdim ve bunların çoğu küçük, çaresiz ocuklar. Vicdanının sızlamasını ister misin?"

Gözleri yaşlarla doldu. "Bunu neden yapıyorsun?"

"nk yapabiliyorum."

YİRMİ

ÖĞLEDEN SONRA, 27 ARALIK PAZARTESİ

"Bu gece sıcaklıkların sıfırın altına düşmesini ve rüzgarın eksi yirmiye kadar inmesini bekleyin. Yarın sıcaklık sıfıra ancak ulaşacak, ancak kuvvetli rüzgarlar sıcaklığı daha çok sıfırın altında hissettirecek."

"Harika." Tehlikeli soğuk Parker'ı aramayı daha da zorlaştırıyordu. Gece araması söz konusu olamazdı ve güneş batana kadar sadece birkaç saatleri vardı.

Nikki motoru durdurdu ve Liam ve Miller'la buluşmak üzere şerif karakoluna girdi. İkisi de öğleden sonrayı Parker'ın arkadaşları ve ailesiyle yeniden görüşerek geçirmişlerdi. Nikki yeni bir bilgi bulacaklarından şüpheliydi ama ailenin şerif departmanının ve FBI'ın bu işin içinde olduğunu bilmesini de istiyordu. Miller'ı B konferans odasının dışında yakaladı. "Görüşmelerden bir şey çıktı mı?"

"Hayır," dedi. "Parker bodrum katında bir dairede yaşıyor, kaybolmasından önceki haftalarda olağandışı bir şey olmadı. Şikâyet ettiği tek kişi Colton. Onunla konuşma fırsatın oldu mu?"

"Yaptım ve görünüşe göre biri Parker'ı izliyor olabilir." Eşyalarını masaya bıraktı ve Liam'ın yanına oturdu. Liam bilgisayarından başını kaldırmadı ve kız odaya girdiğinde yanaklarına kırmızı lekeler yayılmıştı. Demek ki ona hâlâ kızgındı.

Nikki, Colton ve Maria Lopez ile yaptığı konuşmaları gözden geçirdi. "Maria, Danny için yalan söylüyor olsa da, birisinin muhtemelen yeri keşfettiğine dair iki farklı olay. Colton'dan haber alan var mı?"

Parker'ı kaçırdıktan sonra beyaz bir kamyonunda gördüğünü iddia eden görgü tanığı hakkında Dover?"

Liam hâlâ Nikki'ye bakmadan, "Az önce onunla konuştum," dedi. "Tanık, Stanton'ın kamyonetinin fotoğrafının kesinlikle gördüğü fotoğraf olmadığını söyledi."

"Danny'nin Parker'ın kaybolduğu gece için de bir mazereti var. Sanırım bunu doğruladıktan sonra onu şüpheli listemizden çıkarabiliriz. O bir esrarkeş ve sınırda bir sürüngen, ama bizim adamımız değil."

"Dover ayrıca Parker'ın kaçırılmasından yaklaşık bir hafta öncesinden başlayarak kooperatiftan alınan satış makbuzlarının bir kopyasını da gönderdi. Onları inceliyor ve çapraz karşılaştırma yapmaya çalışıyorduk," dedi Miller. "Ayın on yedisinde işler kesattı, bu yüzden erken kapattı. Satışların sadece yarısı kartla ödenmiş, geri kalanı nakit."

"Kahretsin," dedi Nikki. "Sanırım kart makbuzlarında hiç kırmızı bayrak yok?" Liam notlarını karıştırırken, "Hepsi kadın," diye cevap verdi. "Burada

O gün öğleden sonra 3:27'de 12 dolara nakit satış. Soya mumu. O günkü diğer satışlarla birlikte güvenlik kamerası görüntülerini de inceledim. İki müşteri dışında hepsi kadındı ve mumu satın alan adam kısa boylu, yuvarlak hatlı, muhtemelen altmış yaşlarında ve bastonluydu."

"Yani bizim adamımız değil," dedi Nikki hayal kırıklığına uğrayarak.

"Mystic Lake'teki kabilenin Shakopee polis irtibat görevlisini aradım," dedi Liam. "Kayıp kadının, siyah saçlı kurbanda gördüğümüze benzer bir bileklik taktığını doğruladı. Ona, kimliğini tespit ettikten sonra ailesiyle olan işleri ona bırakacağımızı söyledim."

Miller, "Forest Lake Polis Departmanı bu olayda gerçekten çuvalladı," dedi. "Şef Peek istediği bahaneyi bulabilir ama gerçek şu ki o siyah bir şeriften yardım istemeyen bir ırkçı. Ve hayır, buna dair bir kanıtım yok. Sadece biliyorum."

"Haklı olduğunuza eminim ve bu sinir bozucu bir durum," dedi Nikki. "Ama şimdi yapabileceğimiz tek şey ilerlemek. Liam, Anchorage'daki adamlara ulaşabildin mi?"

Dizüstü bilgisayarını, ekrandaki fotoğrafı görebileceği şekilde çevirdi. Ufak tefek, açık renk saçlı bir kadın, zincirlenmiş bileklerinden asılmış, başı gevşek ama gözleri açık, kameraya boş boş bakıyor gibi görünüyordu. Katil bir Polaroid fotoğrafın fotokopisini göndermişti, bu da izini sürmeyi imkânsız hale getiriyor ve detaylarını çözmeyi zorlaştırıyordu

Yüzü. Parker'ın fotoğrafı daha netti ama yanında asılı duran ceset torbası dışında pozlar neredeyse aynıydı.

"Anchorage'daki adamlar Pazartesi günü, kız kaybolduktan on gün sonra bu fotoğrafı fidye için gönderdiklerini söylediler. Sonunda onu yakaladıklarında, fotoğrafı çektiğinde kızın ölü olduğunu itiraf etmiş. Kızı kaçırdıktan sonraki ilk yirmi dört saat içinde öldürmüş, ancak bir iş gezisi için ayrılması gerektiğinden kız arka bahçedeki kulübesinde bir muşambanın altında saklamış. Alaska'da Ocak ayı, Pazartesi dört gün sonra döndüğünde kurbanın donmuş olduğu anlamına geliyor. Adam onu çözmek için ısıtıcı kullanmak zorunda kalmış çünkü 'öldükten sonra bile bozulmayan' bir görüntüsü olduğu için onunla tekrar seks yapmak istemiş. Eğer bu terime aşina değilseniz, bu Katolik terimidir. İlahi müdahale belirli azizlerin ve beati'lerin çürümesini engeller ve çürümenin olmaması kişinin aziz olabileceğinin bir işaretidir. Onu daha canlı göstermek için dükkandan ucuz bir makyaj malzemesi almış."

"Tanrım." Nikki, Pazartesi'nin kızın cesedine neler yaşattığını hayal bile edemiyordu.

"O halde elimizde bir taklitçi olabilir," dedi Miller. "Pazartesi, sonunda yakalanmasını sağlayan cinayet olan bu kız hariç, kurbanlarını götürdüğü eyalette asla yok etmedi."

"Taklitçi değil," dedi Nikki. "Ya da kurbanlarını nereye gömdüğü sadece kurnazlıkla ilgili olurdu. Bu ondan daha fazlası. Neredeyse kendi özel koleksiyonu gibi. Eminim özellikle yaz aylarında burayı sık sık ziyaret ediyordur. Rahatsız edilmediğinden emin olmak istiyor ama aynı zamanda toprağa ne koyduğunu bilmekten de zevk alıyor."

"Kontrolün nihai şekli," diye mırıldandı Liam.

"Pazartesi hakkındaki kitap ne zaman çıktı?" Nikki sordu.

"İki yıl önce," dedi Liam. "Pazartesi ilk kurbanını on iki yaşındayken öldürmüş, çünkü kız onu reddetmiş. Ve adam kesinlikle Y kuşağı katili ya da Roth onlara ne diyorsa o türden biriydi. Tüm gerçek suç kitaplarını okumuş, tonlarca podcast indirmiş ve katillerin nasıl yakalanıp yakalanmadıklarını incelemek için saatler harcamış. Polis taktiklerine o kadar aşinaydı ki yakalanmaktan kurtulmasının yollarından biri de buydu. Birden fazla kez konuşarak ceza almaktan kurtuldu."

Nikki parmaklarını masanın üzerine vuruyor, kendisini ele geçirmeye başlayan yorgunlukla savaşıyordu. "Yani katilimiz Pazartesi'nin bir hayranı. Duruşmadan önce kendini öldürdü, bu yüzden ziyaretçi ve mektuplar için hapisane kayıtlarını kontrol etme şansımız yok."

"Doug Elwood önsözü yazdı," dedi Liam. "Pazartesi'yi karşılaştığı en korkunç ve en zeki kişi olarak tanımlıyordu ve buna Bundy ve karşılaştığı diğerleri de dahildi."

Elwood Quantico'da Nikki'nin öğretmeni ve akıl hocasıydı. Yetmişli yılların sonlarında, Douglas ve Ressler katillerle görüşürken ve orijinal Davranış Bilimleri ekibini kurarken, Elwood ekibin bir parçası olmak üzere seçilen birkaç çaylak ajandan biriydi. Ekte görev yaptığı süre boyunca Atlanta'daki çocuk cinayetlerinde çalışmış, Bundy ve Green River Katili'nin yakalanmasına ve düzinelerce başka korkunç vakaya yardım etmişti. Nikki üniversiteden yeni mezun olmuş, psikoloji alanında yüksek lisans yapmış ve ailesinin cinayetleri nedeniyle her suçluyla başa çıkabileceği gibi safça bir düşünceye sahip olarak akademiye geldiğinde, Elwood tam zamanlı bir ajan olarak emekli olmuştu. Birkaç ders veriyor ve departmanlarına yeni başvurular için müfredatı denetliyordu ve hala yazar olarak seyahat ediyor ve kolluk kuvvetlerine temel profil oluşturma konusunda eğitim veriyordu. Elwood'la iletişimde kalma konusunda pek iyi bir iş çıkaramamıştı, ama Elwood'un ciddi olmadığı sürece böyle bir açıklama yapmayacağından hiç şüphesi yoktu.

"Quanticoya ilk başladığımda Elwood Richard Ramirez'le iki kez görüşmüştü," dedi Nikki. "Ramirez'le görüştüktan sonra haftalarca kâbus görmüş."

Liam sandalyesinde geriye yaslandı ve arka ayakları üzerinde dengede durdu. "Pazartesi'nin herkesten daha kötü, daha sadist, daha hesapçı ve çok daha zeki olduğunu yazıyor. Sence adamımız bu Pazartesi'yi bir şekilde alt etmeye mi çalışıyor?"

"Bilmiyorum," diye itiraf etti Nikki. "Ama bunun başka bir seri katilden esinlenmekten çok bu katilin egosuyla ilgili olduğunu düşünüyorum."

"Kulağa doğru geliyor," dedi Liam. "Gölde görülene benzer beyaz bir pikap aramak için trafik kayıtlarını kontrol ettim ama bulamadım. Ayrıca Mall of America'nın güvenlik ofisini aradım ve Kara Cuma'ya ait otopark videolarını istedim, özellikle de Mall of America'nın doğu ucundaki

alışveriş merkezi, Kesha'nın kaybolduğu yer. Kendra ve Jim pikabı arıyor."

Nikki'nin e-postası adli tabiplikten gelen yeni bir mesajla çınladı. Midesi bulandı. "Blanchard kayıp çiftin kimliğini tespit etti. Duluth kırsalından Dee ve John Henderson, on iki Eylül'den beri kayıplar. John ve Dee işe gitmeyince, Dee'nin kuzeni göl evlerine gitmiş. Her iki araba da garajdaydı, Dee'nin çantası, John'un cüzdanı, arabanın anahtarları, telefonu, hepsi geride kalmıştı. Ev normal görünüyordu, ancak gölün aşağısındaki balık evi ağartılarak temizlenmişti. Bölgeyi haftalarca aradılar ama sonuç alamadılar."

Liam şakaklarını ovuşturdu. "Pazartesi Ohio'dan bir çifti alıp Pennsylvania'ya gömdü. Karısı izlemeye zorlanırken adamla seks yapmakla övündü."

Miller, "Katilimizin Pazartesi ile bir tür bağ hissetmesi için bir başka neden daha," dedi. "Pazartesi kendinden ve cinselliğinden nefret ediyordu. Blanchard başka bir şey söyledi mi?"

"John Henderson o kadar kötü cinsel saldırıya uğramış ki, perine bölgesi testis torbasına kadar yırtılmış." Nikki kuruyan ağzından kelimeleri güçlkle çıkarabildi. "Her iki kurbanda da spermisit bulundu, bu yüzden prezervatif kullanmış. Dee'ye vajinal ve anal yoldan tecavüz edilmiş. Her ikisinin de ölüm nedeni boğulma ve mide içerikleri birbirlerinden birkaç saat sonra öldürüldüklerini gösteriyor. İlk kimin öldürüldüğünü bilmiyor."

"En yaşlı kurbanın kimliğini belirlememiz gerekiyor," dedi Liam. "Eyalette son on yılda on iki ile otuz yaşları arasında kaybolan faili meçhul kadınların bir listesini çıkardık, ancak bu listeyi daraltmak için daha fazla bilgiye ihtiyacımız var."

Nikki telefonunun kilidini açtı ve adli antropoloğun telefon numarasını bulana kadar rehberinde gezindi. Arama nihayet bağlandığında neredeyse vazgeçmek üzereydi.

"Doktor JoAnn Willard."

"Merhaba Doktor Willard, ben Ajan Nikki Hunt. Şerif ve Ajan Wilson ile konuşuyorsunuz. Zor bir süreç olduğunu biliyorum ama kalıntılar konusunda bir ilerleme kaydettiniz mi?"

Willard, "Aslına bakarsanız, ben de tam sizi aramak için notlarımı bir araya getiriyordum," dedi. "Sanırım Doktor Blanchard birlikte gömülen çift hakkında sizinle temasa geçti?"

"Evet," dedi Nikki. "En eski kalıntılarla ilgili bir ilerleme kaydettiğinizi umuyoruz."

Willard, "Kurban A hâlâ biraz gizemini koruyor," dedi. "İlk değerlendirmem doğrudu. Kalıntılar bir kadına ait. Kemik plakları kaynaşmış ama doğum yaptığına dair bir belirti yok. Yirmilik dişleri mevcut ama henüz çıkmamış ve hala çenenin içinde duruyorlardı. Ayrıca kurtarabildiğimiz tek uyluk kemiğini de ölçtüm. Büyüklüğü ve kemikte dejeneratif bulguların olmaması nedeniyle otuz yaşından büyük olduğunu sanmıyorum, hatta ergenlik çağında bile olabilir. Dil kemiği yok, bu yüzden boğulup boğulmadığını söyleyemem ama kaburgaları ve bilek kemikleri fiziksel bir kavgaya işaret edecek şekilde kırılmış. Ayrıca ölmenden önce künt cisim travması geçirmiş gibi görünüyor. Ancak ölüm sebebinin bu olup olmadığını söyleyemem."

"Kemiklerin ne zamandır orada olduğunu söyleyebilir misiniz?"

"Durumları ve böcek, organik materyal eksikliği göz önüne alındığında, bu kemikler en az yirmi yaşında ve bu ihtiyatlı bir sayı."

"Peki ya yanındaki kurban ve Amerikan yerlisi kadın?"

"Havludaki kalıntıların yanına gömülen Kurban B'nin kimliği hâlâ belirlenemedi. Dil kemiğinin ezildiğini ve büyük olasılıkla kemiğin bir kısmını gerçekten un ufak edecek kadar güçlü, uzun ve silindirik bir şeyle boğulduğunu söyleyebilirim. Leğen kemikleri ve yirmilik dişlerine bakılırsa öldürüldüğünde muhtemelen on sekiz ila otuz yaşlarındaydı ama bu bir ön bilgi. Kurban C hakkında henüz bir şey yok. Kızılderili bir kadın olan Kurban D'nin diş kayıtları bu sabah geldi. Adı Elyssia Kaiser, 26 yaşında. Bir yıl önce Mystic Lake Casino'daki işinden ayrıldıktan sonra kaybolduğu bildirilmiş. Ölüm nedeni Kurban B'ninkine benziyor. Bu kalıntılar iskeletleşmiş olduğundan, kadınların cinsel saldırıya uğrayıp uğramadıklarını söyleyemem. Altı kadından üçünün kimliğini tespit ettik."

Ama ilk kurban değil, onun kimliği bu adamı yakalamak için en iyi şansımız olabilir. Nikki Willard'a teşekkür etti ve vites değiştirerek Courtney'i aradı. "Umarım Courtney'nin elinde Kurban A hakkında daha fazla bilgi vardır."

"Belki var, belki yok."

Nikki telefonu açtığını fark etmemişti. "Bizimle dalga geçme. Hepimiz çok yorgunuz."

"Peki," dedi Courtney. "Hâlâ havlunun üzerindeki deseni anlamaya çalışıyoruz ama Blanchard Neutrolene konusunda haklıydı. Her ceset torbasının içinde önemli miktarda vardı."

"Yani Kurban B, ürünün piyasaya sürüldüğü 2012 yılının ortalarından bir süre sonra öldürüldü." Liam ayağa kalktı ve beyaz tahtaya doğru yürüdü. Toplu mezarı temsil etmek üzere birbirinden birkaç santim uzakta iki paralel çizgi çizdi. "Kurban A 2012'den önce, Kurban B ve C 2012'nin sonlarında ama 2020 yazından önce öldürülmüş olmalı çünkü Kurban D - Elyssia Kaiser - 2020'nin Kasım ayında ortadan kayboldu. Hendersonlar bu yılın Eylül ayında öldürüldü."

Miller, "Sekiz yıl, üzerinden geçilmesi gereken çok sayıda kayıp vakası demek," dedi.

Courtney'nin abartılı iç çekişi hoparlörden geldi. "Teori üretmeye başlamadan önce tüm sonuçlarımı gözden geçirmeme izin verseydiniz size zaman kazandırırdım."

Liam gözlerini devirdi. "Neden her zaman en önemli bilgiyi en sona saklıyorsun?"

"Gerilimi arttırmayı seviyorum. Ayrıca, her kelimeme asılı kalman harika bir şey."

Liam'ın yüzü saçlarına uyacak kadar kızardı. Nikki elini kaldırdı ve tartışmalar daha fazla zaman kaybetmeden sözü devraldı. "Söyle bize Court."

"Peki," dedi Courtney. "Elektron mikroskopunu en eski kalıntıların içinde bulunduğu havlu üzerinde kullanıyorduk. Pamuktan yapılmış ve arka planı beyaz. Ayrıca farklı renklerde çizgiler var, büyük olasılıkla gökkuşağı, turuncu bir kedi kuyruğuna benzeyen bir şey ve altında bir ismin parçası olarak 'is' harfleri var."

"*Garfield*," dedi Liam. "Jim Davis tarafından yazıldı. Hâlâ en sevdiğim çizgi roman."

Courtney, "Havlunun tasarımının yüzde ellisini kurtarabilirsek şanslı sayılırız," dedi. "Ama internette 'vintage Garfield havlu gökkuşağı' araması yaptık ve şu ana kadar gördüklerimize çok benzeyen bir tane bulduk. EBay'deki listeye göre 1978'den kalma bir koleksiyon ürünü."

"Kurban A gömüldüğünde havlu çoktan solmuş olsaydı," diye sordu Nikki, "mikroskop altında tasarımı yine de görebilir miydiniz?"

"Ne kadar soluk olduğuna bağlı," dedi Courtney. "Ancak bölgedeki toprak türü ve su seviyesi göz önüne alındığında, kurbanın sarıldığı havlunun çok eski olması pek mümkün görünmüyor."

Nikki'nin göğsü sıkıştı ama ilk kez katili yakalamak için gerçek bir şansları olabileceğini düşündü. "Liam, Washington ve çevresindeki ilçelerde 1978-2012 yılları arasında kaybolan kadınları araştır. Washington County'ye, 1980'lere öncelik ver ve Garfield plaj havlusunu da dahil et. Havlu Kurban A'ya ait olabilir ve adamımız onu kaçırdığında yanında olabilir. Courtney'nin parmak izi bulma ihtimaline karşı ViCAP ve AFIS'e de bakın."

Courtney homurdandı. "Oldukça şüpheli. Başka bir şey bulursak seni ararım."

Nikki mırıldanarak veda etti, aklı zaten bir sonraki adımdaydı. "O kurban onun kimliğinin anahtarı, bunu iliklerime kadar hissedebiliyorum, kelime oyunu yapmıyorum."

"Havluya dayanarak mı?" Miller sordu. "Ona sarıldığı zaman eski olabilir."

"Ama Neutrolene granülleri yüzünden 2012'den daha eski değil," diye hatırlattı Nikki ona. "Willard kalıntılarının en az yirmi beş yıllık olduğundan oldukça emin ve Kurban A ile B'nin öldürülmesi arasında bir boşluk olduğunu biliyoruz -muhtemelen büyük bir boşluk. Bunu havluyla birleştirdiğimizde, Courtney'nin haklı olduğunu varsayarsak -ki muhtemelen öyledir, çünkü emin olmasa bize söylemezdi- bu adamın ilk cinayetini oldukça gençken işlemiş olma ihtimali oldukça yüksek."

Liam başını salladı, gözleri sadece bir davada büyük bir ilerleme kaydetmiş olmanın verdiği adrenaline parlıyordu. "Chelsea kırklı yaşlarında gibi görüldüğünü söylemişti, değil mi?"

Miller, "Görgü tanıklarının ifadeleri çok güvenilmez," dedi.

"Bizi bir saniye eğlendirin." Liam beyaz tahtaya döndü ve Courtney'nin onlara verdiği yeni bilgileri ekledi. "Blanchard, Henderson'ın iri bir adam olduğunu söyledi. Ölü ağırlığı taşımak zor iştir. Willard, Kurban A'nın kalıntılarını en azından doksanların ortasına tarihlüyor, yani havlunun üretim tarihi hariç her şeyi çıkarsak bile, penceremizi yaklaşık yirmi yıla indirdik.

30'un üzerinde değil. Kurban A'nın ölümü ile B'nin ölümü arasındaki fark da katilin onu öldürdüğünde yetişkin olmadığını gösteriyor."

"nk yetişkin olsaydı, daha önce başka birini öldürür myd?" Miller sordu.

"Büyük olasılıkla," dedi Nikki. "Bazı seri katiller sakinleşir, BTK gibi. Bu bir zamanlar düşündüğümüz kadar alışılmadık bir durum değil. Ama bir kez paçayı kurtardıktan sonra, başlangıçta sakinleşmek?" Başını iki yana salladı. "Hiç sanmıyorum. Sanırım genç bir delikanlıyken öldürmeye başlayan birini arıyoruz. Bunu tekrar yapacak cesareti bulması uzun zaman alır, çocukken bir cesetten kurtulmanın çok daha zor olduğundan bahsetmiyorum bile." Nikki konuşmayı kesti, aklının köşelerinde bir fikir dolaşıyordu. "Cesedi gömmek için çok uzağa götürmüş olamaz, özellikle de araba kullanacak yaşta değilse. Büyük Deniz Gölü hep oradaydı ama ben çocukken etrafında daha çok ev vardı ve manzara tamamen farklı görünüyordu."

Büyük Marine Gölü'n çevreleyen ve St Croix Manzaralı Yolu'na giden Mayberry Yolu, Büyük Marine Gölü'nün batı yakasındaki ilk yerleşimciler tarafından oluşturulan ve St Croix'daki Marine kasabasına giden orijinal yolun bir parçasıydı. Yolun her iki tarafındaki arazi ve yerleşim yerleri o zamandan beri değişmişti, ancak Nikki tarihi ayrıntılara aşına değildi.

"yleydi," dedi Miller. "Park rezervi 2008 yılında açıldı, ancak ondan önce yirmi yıl boyunca geliştirme aşamasındaydı. En büyük odak noktası, araziye yerleşimden önceki haline geri döndürmek ve doğal kaynakları restore etmektir. alışmalar seksenli yılların sonunda başladı."

Liam sonunda yerine oturdu, dizüstü bilgisayarında bir şeyler yazarken kaşlarının arasında derin kırışıklıklar oluştu. "Harita üzerinde cesetlerin gömüldüğü alanın birkaç kez el ve imar değiştirmiş yaklaşık bir dönüm büyüklüğünde bir arazi olduğunu fark ettim, ancak ilginç bir şekilde, son on yıldır, yani koku nötrleştirici maddenin kitlesel pazara sunulmasından hemen önce, korunan orman arazisi olarak imar edilmiş. Ondan önce de tarım arazisi olarak imara açılmıştı ancak arazi birkaç kez el değiştirdi."

Nikki onun anlattıklarına ayak uydurmaya çalıştı. "Temel olarak, son birkaç on yıl boyunca, kk arazi

Büyük Deniz Gölü çevresindeki alanın büyük bir kısmı araziyi ve doğal kaynaklarını geri kazanma projesinin bir parçası olmasına rağmen bulunan cesetler çok fazla değişmedi. Proje 1989'da başlamadan önce burada birkaç eski ev vardı?"

Miller başıyla onayladı. "Ancak burası hala üst üste inşa edilmiş evlerin olmadığı kırsal bir alandı."

"Odaklanmamız gereken alan bu," dedi Nikki. "Liam, sen bu noktayı araştır. Yetmişli ve seksenli yıllarda mezar alanının beş mil yarıçapında kimlerin yaşadığını bulabilecek miyiz bir bak. Miller ve ben Parker'ı aramaya odaklanmalıyız."

Miller, Liam'ın yazmakta olduğu kirli beyaz tahtanın yanına monte edilmiş akıllı tahtayı açtı. Washington County ve Forest Lake haritaları belirdi. "Şef Peek bana bunları gönderdi, zaten aradıkları yerler işaretlenmiş. Şehir sınırlarının dışından başlayıp doğuya, St. Croix Nehri'ne doğru ilerlemek istiyorum." İmleci Forest Lake şehrinin içinden geçerek kuzeye, nehre doğru uzanan 97 numaralı otoyola çevirdi. "97. Otoyolu ayırım çizgisi olarak kullanacağız. Peek ve ekibi otoyolun kuzeyini arayacak, biz ise güneye odaklanacağız." Forest Lake'in güneydoğusundaki geniş araziye daire içine almak için işaretçiyi kullandı. "Big Marine ile Forest Lake arasında, O'Brien Eyalet Parkı da dahil olmak üzere kontrol edilmemiş oldukça büyük bir alan var. Parkın kuzey kısmı Chisago County'de ve onların da yarın arama yapacak birkaç yardımcısı var. Bize tahsis edilen arama bölgesi"-Miller akıllı tahtada 97 numaralı otoyolun güneyindeki bölgeyi çizirken Nikki'ye baktı-"bu dikdörtgen şeklindeki alan. Oldukça fazla yapılaşma var ama aynı zamanda açık alanlar ve St. Croix boyunca uzanan parkın büyük bir bölümü de var. Reuben ile konuştum ve sıcaklık sıfıra ulaştığında K9'u yarın birkaç saatliğine dışarı çıkarmaya istekli. Nehirden başlayıp batıya doğru ilerlemek istiyorum. Big Marine'e en çok benzeyen bölge orası."

"Sıcaklık ve rüzgâr sorun olacak," dedi Nikki. "Hava durumunu kontrol ettim ve güneşin sabahın ortasında çıkması gerekiyordu, ancak saatte yirmi mil hızla esen rüzgarla bu pek yardımcı olmuyor. Gönüllülerin kat kat giyinmesi ve yürüme mesafesinde sıcak araçlar bulundurmamız gerekiyor. Kimsenin donmasını istemiyorum. Kaç kişi var?" Sıfırın altında soğukta arama yapmamıştı.

Bölgeye döndüklerinden beri hava durumu kötü, ancak soğuktan kaynaklanan yaralanmalardan Miller ile birlikte sorumlu olacaklar, bu nedenle arama ekiplerinin ihtiyaç duydukları her şeye sahip olduklarından emin olmak çok önemliydi.

"Çok değil," dedi Miller. "Sen, ben, Reuben ve köpeği birlikte arayacağız. Reynolds ve başka bir şerif yardımcısı da bizim batımızı arayacak. Şef Peek yarın için hava durumuna bağlı olarak iki ya da üç arama planladığını söyledi. Tarlalar, drenaj hendekleri, donmuş olabilecek ve üzerinde yürünebilecek su havzası alanları, bunların hepsi aranacak."

"Parker hâlâ hayatta olabilir," dedi Nikki. "Gideli bir haftadan biraz fazla oldu ve toprak ve su donduğu için adamımızın seçenekleri sınırlı. Bu adamın ne kadar zamandır cinayet işlediğini ve neler yapabileceğini bildiğimizi unutmamalıyız," diye hatırlattı. "Eyalet parkı konusunda katılıyorum, özellikle de yılın bu zamanında. Şu anda daha az yaya trafiği ve personel var."

Liam'ın telefonu masanın üzerinde titredi. Gözlerini ovuşturdu ve sonra gözlerini kısarak ekrana baktı. Son birkaç gündür fazla uyumadığını anlayabiliyordu ve doktorlar iyileşmesi için uykunun ne kadar önemli olduğundan bahsetmişlerdi.

"Kahretsin." Liam telefonunu bir kenara itti.

"Sadece yorgunsun," dedi Nikki. "Eğer dikkatli olmazsan-"

"Hayır, öyle değil," diye araya girdi. "Parker'ın ailesi, FBI ve Washington İlçe Şerifi'nin polisin kaybolma olayıyla ilgili yardım talebini görmezden gelmesiyle ilgili bir açıklama yaptı. Ailenin sözcüsü, 'Özel Ajan Nicole Hunt'ın gecikmesi ve egosu Parker Jameson'ın hayatına mal olmuş olabilir,' diyor." Nikki'ye baktı. "Okumaya devam etmemi ister misin?"

"Hayır," diye öfkelenildi. "Bunun arkasında Dover var. Ona ailenin öncelikli sorumluluğu olduğunu söyledim. İşin içinde olmadığı için mutlu değildi."

Miller öfkeden kudurmuş bir halde masadan uzaklaştı. "Şimdi Jameson'lara gidiyorum."

"Ben de seninle geleceğim," dedi Nikki.

Şerif başını salladı. "Bırak ben yapayım. Ailenin beni dinleme ihtimali daha yüksek. Umarım."

YİRMİ BİR

Nikki cipini Stillwater şehir merkezindeki donmuş Mississippi Nehri'ne bakan caddeye park etti. Nehir yazın ne kadar güzelse, kışın o kadar ıssızdı. Sert rüzgârlar buzu yırtıyor, karı dalga gibi kıyıya sürüklüyordu. Nikki, şerifin karakoluna sadece birkaç dakikalık mesafede, nehir kıyısında, iyi yemek ve kahve sunan küçük bir lokanta olan Oasis Café'ye doğru ilerlerken, rüzgâr Nikki'yi neredeyse caddenin karşısına savuruyordu. Şerif Miller'ı Parker'ın ailesiyle konuşmak için kendisiyle gelmesine izin vermesi konusunda ikna etmeye çalışmış ama Miller reddetmişti. İçten içe, onun kararının muhtemelen doğru olduğunu biliyordu. Nikki, Dover'ın onları sadece kendi kışını kurtarmak için kullandığını aileye söylememek için yorgunluğunun üstesinden gelebileceğinden emin değildi.

Liam'la birlikte son bir saatlerini bilgileri gözden geçirerek ve ilk kurban için arama alanlarını daraltmaya çalışarak geçirmişlerdi. Şerifin ofisinden eve gitme niyetiyle ayrılmıştı ama sonra Roth'un bütün gün Oak Park Heights İslahevi'nde olacağını söylediğini hatırladı. Hapishane şehir merkezine sadece üç mil uzaklıktaydı, bu yüzden Nikki Roth'la metro bölgesine geri dönmeden önce buluşmayı ayarlamıştı. Oraya vardığında Roth'u görmedi. Lokanta, birlikte kahve içen bir çift emekli dışında çoğunlukla boştu. Nikki arka köşede bir masa istedi. Kapıya doğru oturdu, midesi ona bu sabahki çöreklerden beri bir şey yemediğini hatırlatıyordu. Çok fazla kahve içtiği için midesi ekşimişti ama bir şeyler yemesi gerekiyordu, bu yüzden Nikki bir BLT ve buzlu çay sipariş etti. Roth'u beklerken notlarını ve planlarını gözden geçirdi.

Yarın. Yalıtımlı yüz maskeleri de dahil olmak üzere pek çok soğuk hava teçhizatı vardı ama umarım eyalet parkındaki ağaçlar bir tür rüzgâr siperi sağlardı. Fazladan çorap ve eldiven bulundurması ve termal iç çamaşırlarının temiz olduğundan emin olması gerekiyordu. Rory'nin soğuk aylarda kullandığı el ve ayak ısıtıcıları vardı; Nikki onları da yanına almayı bir kenara not etti. Miller ve ailesi yıl boyunca dışarıda çok zaman geçirdikleri için, ekstra giysiler, battaniyeler ve buz ayakkabıları gibi ihtiyaçları SUV'sinde bulunduruyordu. Ve bastonları, Nikki hatırladı. Miller'la birlikte çalıştığı ikinci dava, bir anne ve küçük oğlunun öldürülmesiydi. Derin bir vadide bırakılmışlardı ve Miller'ın cipinde bulundurduğu titanyum yürüyüş sopaları olmadan cesetlere ulaşmak mümkün olamazdı.

Restoranın ön kapısında asılı kızak zilleri şingirdadı. Roth içeri girdi, rüzgârda savrulmuş ama yine de psikolog olamayacak kadar şık görünüyordu. Nikki köşedeki masasından el salladı. Roth gülümsedi ve kumlu sarı saçlarını düzelterek ona doğru yöneldi. Zaten güneş yanığı olan yüzü rüzgâr yüzünden biraz çatlamış görünüyordu.

"İyi günler." Gülümsedi ve Nikki'nin karşısındaki kabine oturdu, gözlerinde bu sabahki ışıltının bir kısmı kaybolmuştu. Katillerle konuşmak insana bunu yapıyordu. Roth su istedi, başka bir şey istemedi.

"Yemek için erken olduğunu biliyorum - ya da geç, nasıl baktığınıza bağlı," dedi Nikki. "Ama bu sabah yediğim çörekler benim son yemeğimdi."

"Lütfen, bana hiçbir şeyi gerekçelendirmek zorunda değilsiniz," dedi. "Bugünkü görüşmelerden sonra aç değilim. Sonuncusu... en hafif tabiriyle zorlayıcıydı."

"Tanıdığım biri mi?" Nikki şaka yaptı.

Roth masaya baktı. "Maalesef, evet." Midesi dibe vurdu. "Hangisi?"

"Bunu bugün konuşmak zorunda değiliz Ajan Hunt. Yine de bir ara konuşmak isterim."

"Bana Nicole de lütfen. Hangisi?"

"Oliver, kardeşin."

"Frost," diye düzeltti onu. "O, birden fazla kadını ve eski kocamı öldüren, sahip olduğumu bile bilmediğim bir üvey kardeş. Kızıma travma yaşattı."

"Bu yüzden bunu başka bir zaman konuşalım dedim."

"Bana bir mektup yazdığını sana söyledi mi? Noel arifesinde aldım."

Roth parmaklarını saçlarında gezdirdi. "Aslında size yazmasını öneren bendim."

Nikki ona baktı. "Affedersiniz?"

"Açıklamama izin verin," dedi Roth. "Onunla ilk kez Kasım ayı başında tanıştım. Dava dosyasını zaten biliyordum, dolayısıyla sizinle olan bağlantısının da farkındaydım elbette." Koltuğunda kıpırdandı. "Bu adamlarla konuşmanın kolay olmadığını biliyorsun. Bazen güvenlerini kazanmak için istemediğin şeyler söylemek zorunda kalırsın. Kardeşinin çocukluğuyla empati kuruyormuş gibi davranmak, acısını anlıyormuşum, hatta belki de bunu hak ediyormuşum gibi davranmak gibi." Gergin bir şekilde güldü. "Bu, bir bilim insanının dürüst sonuçlar elde etmek için dürüst olmak zorunda olmadığı nadir zamanlardan biri."

Bunu kabul etmekten ne kadar nefret etse de Nikki anlıyordu. "Henüz akademideyken girdiğim ilk hapishane mülakatını hatırlıyorum. Akıl hocam bana bölümlere ayırmayı öğrenmem gerektiğini söylemişti. Gülmemek için kendimi zor tuttuğumu hatırlıyorum çünkü ailem öldükten sonra hayatta kalmamın tek yolu bölümlere ayırmaktı. Ama on üç yaşında bir kıza tecavüz edip öldüren bir adamdan bilgi almamız gerekiyordu. Ajan Elwood'un o piçi anlıyormuş ve hatta üzülyormuş gibi yapmasını dinlemek dayanılmazdı. O zamandan beri aynı şeyi kaç kez yapmak zorunda kaldığımı sayamıyorum."

Roth rahatlayarak iç çekti. "Anladığınıza çok sevindim. Sana yazmak istedi ve ben de bunun faydalı olabileceğini söyledim." Başını iki yana salladı. "Sana itiraf etmeliyim ki ona bu tavsiyeyi bencilce nedenlerle verdim. Şimdi yaptıklarımın sonuçlarını görmek zorunda olduğum için kendimi çok kötü hissediyorum. Size üzücü bir şey gönderdiyse özür dilerim."

"Sorun değil," dedi Nikki. "Muhtemelen sırf bana ulaşmak için bunu yine de yapardı."

Roth, "O tam bir manipülatör," dedi.

"Beynini taradınız mı?" Nikki sordu. "Çalışmanız için mi?"

"İstedikten emin değil," dedi Roth. "Kedi fare oyunu oynuyor. Geri dönmemin yarattığı ilgi hoşuna gidiyor. Ama belli ki beni buraya Oliver hakkında konuşmak için çağırmadınız. Bu öğleden sonra sonuç verdi mi?"

"Bir dereceye kadar. Cesetlerden üçünün kimliği tespit edildi. Erkek olan ciddi şekilde cinsel saldırıya uğramış. Sanırım Kurban A'nın kim olduğunu bulmaya yaklaşıyoruz. En azından arama alanımızı daralttık. Ama korkarım Parker Jameson için çok geç olabilir."

Roth suyunu yudumladı. "Evet, ailenin ifadesini duydum. Yanlış hatırlamıyorsam bu sabah onlardan Dedektif Dover'ı sorumlu tutmuştunuz."

Nikki onun dikkatini verip bu ayrıntıyı hatırlamasından etkilendi. "Evet ve açıkça Miller'la bana haber vermekte gecikmelerini örtbas etmeye çalışıyor. Yarın arama yapmak için yola çıkıyoruz."

"Kalıntıları için mi?"

Nikki başını salladı. "Hâlâ bir yerlerde yaşıyor olabileceğinden, cesetlerini bulduğumuz için katilin peşinde olduğundan ve dikkat çekmemesi gerektiğini bildiğinden umutluyum."

"Haklı olmanız için dua ediyorum," dedi Roth. "Ama eğer yanılıyorsanız büyük bir suçluluk duyacağınızı hissediyorum."

"Çok dikkatli."

"Bu benim işimin bir parçası," dedi. "Size kendinizi kötü hissetmemenizi ve bunun sizin hatanız olmadığını söyleyerek zamanınızı boşa harcamayacağım. Bu yardımcı olmayacak. Bu, kendi başınıza ulaşmanız gereken bir farkındalık."

Nikki onun bakışlarının gücü karşısında geriye yaslandı. Okunmaya ve analiz edilmeye alışık değildi ve Roth'la geçirdiği kısa süreyi kesinlikle sorunlarını tartışarak geçirmek istemiyordu. "Pazartesi günü Alaska'da bize anlattıklarından ve bugün öğrendiğimiz diğer her şeyden sonra, sanırım özel hayatında asla tanındığını hissetmemiş, istediğini elde etmek için belirli duyguları nasıl taklit edeceğini bilen, yani bir başkasının hayatı üzerinde kontrol sahibi olan son derece zeki bir adam arıyoruz. Onu azdıran da bu. Ayrıca bizden ne kadar ileride olduğunu biliyor, bu yüzden kendini beğenmiş. Hatalar olacak, bundan eminim."

"İlginç," dedi Roth. "Nasıl bu kadar emin olabiliyorsun?"

Nikki, "Genelde beni yanıltmayan içgüdülerim," dedi. "Kesha'yı bulmamızı beklemiyordu ve diğerlerinin bulunmasını da kesinlikle beklemiyordu. Ama şimdi o da spot ışıklarının altında, bu yüzden biraz havaya giriyor ve Parker'ın fotoğrafını polise gönderiyor."

"Tavus kuşu," dedi Roth. "Annem buna hep böyle derdi. Ama siz bunun bir tür sahte bayrak olduğuna inanıyorsunuz?"

"Kesinlikle. Bu pislik uzun süredir kontrolü elinde tutuyordu ve bir haftadan kısa bir süre içinde yaptığı yanlışlar ortaya çıktı ve insan avı başladı. Polise ulaşmak neredeyse her zaman yakalanma korkusu, ego ya da her ikisini de beraberinde getirir."

"Yüksek zekâ konusunda sana katılıyorum," dedi Roth. "Akli durumu hakkında haklı olduğunuzu umalım. Çiftin kimliğini tespit etmekten bahsetmiştiniz. Ne zaman öldürüldüler?"

"Eylül. Kızılderili kadın bundan bir yıl önceydi."

"Şimdi de birkaç ay içinde iki kişiyi kaçırdı. Tırmanışa geçti, ama neden?"

"Bilmiyorum ama işte bu yüzden Parker'ı bulmamız gerekiyor. Bu adamın davranışları başka birini daha öldüreceğini gösteriyor, hem de muhtemelen yakında." Nikki başını salladı. "Bunu vicdanıma yükleyemem."

"Ek test sonuçlarının ne zaman gelmesini bekliyorsunuz?" diye sordu Roth. "Umarım yakında," dedi. "Etrafta çalışan insanlarımız var

Saat. Sabah brifing için görev gücüne gelebilir misiniz?"

"Sanırım öyle," dedi Roth.

Telefonu Liam'dan gelen bir mesajla yanıp söndü:

Jim ve Kendra alışveriş merkezinin güvenlik videolarını incelediler. Parker'ın erkek arkadaşı Colton o gün alışveriş merkezindeydi. Dion'dan ayrıldıktan sonra Kesha'yı takip etmiş ve ona yaklaşmış. Miller Forest Lake'e gidip onunla konuşmak istedi.

Colton mı? Parker hakkındaki hikayesine inanmıştı. Ona Kesha'yı tanımadığını söylemişti. Peki ya toplu mezarlar? Eğer ilk ceset sandıkları kadar eskiyse, Colton onu öldürmüş olamazdı. Ama ya göldeyken bir şekilde kalıntılara rastladıysa ve orayı kendi yeri olarak kullanmaya karar verdiyse? Liam'a mesaj atarak Colton ile kimliği tespit edilen diğer kurbanlar arasında bağlantı aramaya başlamasını istedi.

"Özür dilerim, yeni bir bilgi aldık ve şerifin ofisine geri dönmem gerekiyor." Nikki çantasını karıştırdı ve hesabı ödeyip bahşiş bırakmaya yetecek kadar nakit buldu. "Geldiğiniz için teşekkürler Doktor Roth. Sizinle daha sonra görüşürüz."

Roth ayağa kalktı ve omuz silkerek ceketini giydi. "Sanırım arkanıza park etmiş olabilirim. Kırmızı cip mi?"

Nikki, "Evet, caddenin tam karşısında," dedi. Lokantadan birlikte çıktılar. Rüzgâr yüzüne çarptığında Nikki küfretti. Cildi zaten kurumuştı ve yanakları çatlamaya başlamıştı. "Buraya geldiğimden daha soğuk."

Roth, "Tropik bölgelere kalıcı olarak taşınmayı ciddi ciddi düşünüyorum," diye homurdandı.

Nikki gülmeye başladı ama dikkati cipteydi. "Lanet olası lastiğim patladı."

"Değiştirmene yardım edeyim," dedi Roth. "Yedeğin var mı?"

"Evet, erkek arkadaşımın evinin garajında. Bir deliği vardı. Başka bir tane almak istiyordum."

"Endişelenme." Roth siyah Audi'sine doğru yürüdü. "Atla bakalım. Seni şerifin karakoluna götüreceğim."

Nikki işleri kendi başına halletmeyi severdi ama soğuk ve yorgunluk Roth'un teklifini geri çevrilemeyecek kadar cazip hale getirmişti.

Audi'nin içi de dışı kadar konforluydu. Tertemiz deri parıltıyordu ve Nikki ön panelde tek bir toz zerresi bile göremiyordu. Emniyet kemerini bağladı ve Roth'a tekrar teşekkür etti.

İğne derisine batmadan önce gördüğü son şey onun gri gözleriydi.

YİRMİ İKİ

Nikki'nin amaretto ekşisi bir tutam kayısı yağı ile yanmış badem gibi kokuyordu. Ama Oasis Café'de hiç amaretto ekşisi sipariş etmemişti. Buzlu çay ve bir sandviç sipariş etmişti, ki bu sandviç şu anda yemek borusu yoluyla midesinden çıkmak için savaşıyordu.

Ağızından kusmuk fışkırdı. Nikki'nin dönmesi gerekiyordu ama vücudu yatağa yapışmıştı.

Bir yatak mı? Eve gittiğini hatırlamıyordu.

Sıcak, güçlü bir el omzunu kavradı ve kusmuğun dudaklarına ulaşması için tam zamanında Nikki'yi yan yatırdı.

"Sakin ol," diye fısıldadı bir adam kulağının dibinde. "Boğulmana izin vermeyeceğim Ajan. En azından henüz değil."

Nikki'nin zihni durgunlaştı, bulanık anıların atlıkarıncası kristal berraklığına kavuştu. Roth, cipin lastiği patladığı için onu şerifin karakoluna geri götürmeyi teklif etmişti. Yanlış gerçekler hakkında bir şeyler söylemişti.

Nikki gözlerini araladı. Gözlerini kırptırdı, bulanık görüşü yavaşça odaklanmaya başladı.

Alex Roth'un endişeli yüzü ona baktı. "Şükürler olsun. Beklediğimden daha uzun süre baygın kalmışsın."

Hafızasını toparlamaya çalışarak ona baktı. Ona bir şey enjekte etmişti. Onun gri gözlerindeki tehdidi nasıl gözden kaçırmıştı?

"Neden acı badem ve kayısı kokusu alıyorum?" Dilinin bu tatla kaplandığını hissetti.

Roth cılız yatağın yanındaki duvara dizilmiş bitkileri işaret etti. "Zakkum. Güzel, güçlü kokulu, ölümcül. Hayvanlar onun dikildiği bir yeri rahatsız etmez."

Mezar. Courtney, hayvanların bölgeyle ilgilenmemesinin nedeni olarak zehirli bir bitki olma ihtimalinden bahsetmişti.

Nikki doğrulmaya çalıştı ama Roth başını salladı. "Ben olsam bunu tavsiye etmezdim. Bir süre yeni doğmuş bir tay gibi sallanıp duracaksın."

"Neredeyiz biz?"

"Benim gizli yerimde," dedi. "Büyükannem ve büyükbabam bana bıraktı."

Nikki etrafını gözden geçirmeye çalıştı. Penceresi siyah plastikle kaplı bir yatak odasıydılar. Alan ancak iki kişilik bir yatak, küçük bir komodin ve yarım bir dolap için yeterli büyüklükteydi. Dolabın kapakları sökülmüş, duvarlara birkaç raf monte edilmişti. Nikki raflardaki her şeyi seçemiyordu ama kelepçeleri ve çok acı verici görünen birkaç seks oyuncağını gördü.

"Merak etme, sen gelmeden önce çarşafı değiştirdim."

Nefesini kontrol etmeye çalıştı ama korku onu felç etti. Roth'la buluştuğunu kimse bilmiyordu. Nerede olduklarına dair en ufak bir fikri bile yoktu.

Roth onun bakışlarını dolaba kadar takip etti ve sonra kıkırdadı. "Endişelenmeyin Ajan. Kurduğumuz bu yakınlıktan sonra bunları senin üzerinde kullanmaya niyetim yok. Ben tam bir bit değilim. Sadece gitmeden önce hikâyemin son perdesi için sana ihtiyacım var."

Nikki kurumuş ağzını ve çatlamış dudaklarını hareket ettirmeye zorladı. "Nereye gidiyorsun?"

"Çoğu insan cehennem derdi ama ben bir mucize olmasını umuyorum."

Cehennem onun için fazla iyiydi. "Anlamıyorum." Nikki'nin başı çatlayacak gibiydi. "Bana ne verdin sen?"

"Ketamin," dedi. "Normalde böyle barbarca taktiklere başvurmam ama ilk kez bir polis kaçıyorum, bu yüzden takviye kuvvet getirdim. Ne olursa olsun, iş bu noktaya geldiği için gerçekten üzgünüm. Ama korkarım ki siz olmadan benim hikayem de Pazartesi'ninki gibi örtbas edilecek."

Nikki görüşünü net tutmak için mücadele etti. Vücudu hala zayıf ve ağır hissediyordu, sanki jakuzide içmiş ve dışarı çıkmış gibiydi.

Düz yürüyemeyecek kadar çakırkeyif olduğunu fark etmeden önce. "Örtünmek yok..." diye mırıldandı.

"Elbette var," dedi Roth. "Dedektif Dover ve Forest Lake bunu zaten yapıyor. Patronun bunun olmasını bekliyordu, bu yüzden beni buraya getirdi. İşte o zaman tüm bunların nasıl sonuçlanması gerektiğini anladım. Bu bizim kaderimiz."

"Hayır," dedi Nikki. "Hernandez seni medya yüzünden buraya getirdi. Davayı çözmek için sana ihtiyacımız yoktu."

Roth başını arkaya atıp güldü, bu ses Nikki'nin tüylerini diken diken etti. "Elbette yaptın Ajan. Sizi almasaydım ben olduğumu asla anlayamazdınız."

"Sen olamazsın," dedi. "Sana güvenmiştim." Onu nasıl gözden kaçırmış olabilirdi? İçgüdüleri bundan daha iyiydi. Yine de Roth onu gafil avlamıştı. Olay yeri fotoğraflarına hiçbir tepki vermeden bakmıştı ki bu çoğu seri katilin yapamayacağı bir şeydi.

Roth gülümsedi. "İnsanlar üzerinde böyle bir etkim var. Ama kendinizi kötü hissetmeyin Ajan Hunt. Bu işi çok uzun zamandır yapıyorum."

"*Garfield* havlusundaki kız," diye mırıldandı Nikki. "Kimdi o?"

"*Garfield* mı?" Roth ellerini çırpı. "Adli tıp çalışanları Hala şu deseni görüyor musun? Çok etkileyici. Teknoloji harika değil mi?"

Nikki ellerini ve ayaklarını oynattı. Roth onu zapt etmemişti. Gerçi şu anda zerre kadar gücü yoktu. Uzuvarı hâlâ jöle gibi hissediyordu ve günün erken saatlerine ait anıları büyük, karmakarışık bir nöron karmaşasıydı.

"Neden ketamini seçtiğimi biliyor musun?" diye sordu. "Etkisi GHB'ye benziyor, biliyorsun." Roth hoş bir şekilde gülümsedi ama Oliver onun gri gözlerindeki acımasızlığı görebiliyordu. Yemekte Roth ona hapisanede sadece Oliver'la konuştuğunu söylemişti ama Nikki'nin hayatını mahvetmekten sorumlu başka biriyle daha iyi anlaştığı açıktı.

"Sen bir piçsin."

Güldü. "Bundan çok daha fazlasıyım ama bugün ailenizin katiliyle konuşmak bana ilham verdi."

Ailesinin öldürüldüğü gece Nikki, ailesini öldüren adam tarafından GHB ile uyuşturulmuştu. Mark Todd Nikki'yi tecavüze uğramaktan kurtarmıştı, ama onun bu kahramanca hareketi

Ailesinin öldürölmesi ve Mark'ın haksız yere hapse atılmasıyla sonuçlanan olaylar.

"Bugün Frost'la konuştuğunuzu söylemişsiniz." "Konuştum ama başkalarıyla da konuştum."

Nefret Nikki'nin içine işledi. Silahına ulaşması gerekiyordu ve... Silahı cipte kilitliydi ve Roth onu

çanta ve telefon. Muhtemelen telefonu da atacak kadar akıllıydı.

"Cevap istemiyor musunuz?" Roth sordu.

"Ömür boyu hapiste kalmanı istiyorum."

Roth sırıttı. "İşte ruh budur Ajan. Siz en iyilerden birisiniz. Yakaladığınız suçlular bizim neslimizin en tehlikelileriydi. Bu yüzden sen olmalıydın. Son kurbanım Nikki Hunt olursa kimse mirasımı halının altına süpüremez."

"Elbette öyleyim. Burayı toplayıp başka bir yere taşınacak ve her şeye yeniden başlayacaksınız."

"Keşke bu doğru olsaydı ama yendiğime inandığım bir düşman intikam hırsıyla geri döndü. Fazla zamanım kalmadı."

"Kanser mi? Bunu mu seçiyorsun?"

Omuz silkti. "Zaten bir kez kemoterapi ve radyasyona katlandım. Doktorlar bu sefer bana birkaç hafta daha acı çektirmekten başka bir şey yapmayacaklarını garanti ediyorlar."

"O zaman neden sahilde bir yerde değilsin?"

"Aslında son günlerimi sahilde geçirmeye niyetliyim. Onları pis bir hücrede geçirmeyeceğim. Senin fedakârlığın sayesinde hikâyem anlatılacak. Akranlarına yapacağın katkıyı bir düşün."

Nikki gücünün geri mi geldiğini yoksa öfke ve adrenalinin mi onu oturma pozisyonuna ittiğini anlayamadı. "Sahilde ölmeye gitmeden önce bunu neden yazmadın?"

"Çünkü araştırılmam gerekiyor ama unutulursam ya da kirli bir aile sırrı gibi saklanırsam kimse bunu yapmaz." Roth ona bir bardak su ikram etti ama Nikki reddetti. "Bu arada, Pazartesi günü ve katil hakkındaki izlenimlerim hakkında size söylediğim her şey doğru."

Nikki, "Kendin hakkında konuşuyordun," dedi.

"Aynen öyle. Ama ben Pazartesi'nin büyük bir hayranıyım. İntiharı, kolluk kuvvetlerinin tam bir başarısızlığıydı. Onun akli

korunuyor." Roth yatağın üzerinde kıpırdandı, eli kasıklarının üzerindeydi. "Keşke bu olmadan önce ona ulaşabilseydim."

Nikki boğazındaki safrayı yuttu. "Parker Jameson hayatta mı?"

"Sen ne düşünüyorsun?"

"Bence Isaac Monday'den bile daha dengesiz olarak hatırlanmak istediniz ve Parker o fotoğrafta ölmüştü."

"Ding, ding." Roth işaret parmağını burnuna vurdu. "Ancak Parker talihsiz bir seçimdi. Taramalarımın sonuçları gelene kadar herhangi bir eylemde bulunmayı düşünmemiştim. Onu çoktan seçmiştim -yaşarken oldukça güzeldi, çift cinsiyetli bir model gibi- ve o gün daha fazla bekleyemedim."

Nikki dişlerini sıkarak, "Sen hem erkeklerden hem de kadınlardan hoşlanan bir cinsel sadistsin," dedi. "İş hayatında da bu kadar açık sözlü müsün?"

Roth homurdandı. "Tabii ki hayır. Bu çok fazla soruyu gündeme getiriyor. Meslektaşlarım bugüne kadarki araştırmalarımın çok fazla odaklandığını düşünüyorlar."

Nikki, "Sen bir ilişki değil, güç ve kontrol istiyorsun," dedi.

"İşte bu kadar." Roth ayağa kalktı ve küçük yatak odasında volta attı. "İşte bu yüzden tek seçenek sensin. Bir geçmişimiz var, biliyorsun."

"Yemin ederim, eğer bana uzun zamandır kayıp olan başka bir akrabam olduğunu söyleyeceksen-"

"Hayır, hayır." Roth tekrar yerine oturdu, topuğu yere çarpıyordu. "Nisan 1992. Stillwater Lisesi'ndeki ilk yılının sefaleti sona ermek üzereydi. Öğretmen çizimlerimi beğenmemişti. Ben müdürle konuşmayı beklerken, sınıfımızın en popüler kızlarından biri o sabah dersten kaçtığı için azar işitiyordu."

Nikki neredeyse yüzünün renginin solduğunu hissediyordu. "Bu... sen..."

"Pis Yunanlı Manny. En azından herkes bana böyle derdi. Sen hariç."

"Hayır, Yunan olduğun için değildi," dedi Nikki. "O zamanlar insanlar senin ailine çingene derdi. Kasaba karnavallarında ve diğer etkinliklerde bir şeyler satarlardı. İnsanlar onların dolandırıcı olduğunu söylerdi." O zamanlar soyadı Roth muydu? Nikki sadece çocukların ona taktığı kötü isimleri hatırlıyordu.

"'Çingene' kelimesinin saldırgan olmasının yanı sıra yanlış bir isimlendirme olduğunu biliyor musunuz?" Roth sordu. "Atalarım Hindistan'ın Pencap bölgesinden Yunanistan'a geldiklerinde, insanlar onların Mısır'dan geldiklerini düşünmüşler. Ama biz öyle değiliz. Biz Romanız. Ama Yunanlılar bize zulmetti ve birçoğu şansını bu yeni dünyada denemeye karar verdi. Bildiğiniz gibi, durum pek farklı değildi. Romanlar polis tarafından kovulan, asla kabul edilmeyen geçici gruplardı. Anne tarafından büyükannem ve büyükbabam babamdan nefret eden İsveçli göçmenlerdi. Kız kardeşimin ölümünden sonra kaçmayı seçmesi, en azından onların gözünde, Romanlar konusunda haklı olduklarını kanıtlıyordu. Bana aktardıkları İsveçli mirasıma rağmen, ben buydum işte."

"Kız kardeşinin kalıntıları havlunun içinde." En azından Nikki bu konuda haklıydı.

"Onu seviyorlardı çünkü İsveç'ten gelen meşhur gemiden inmiş gibi görünüyordu. Beyaz-sarı saçlar, mavi gözler, açık ten. Benim de daha açık tenli olmama rağmen bronzlaşabiliyordum. Bu yüzden babama kıyasla her zaman kirli çingene Yunanlıydım. Yine de beni olduğum gibi kabul eden tek kişi oydu."

"Onu neden öldürdün?" Nikki sordu.

"Gidecekti, aptal erkek arkadaşıyla kaçacaktı. Artık bir önemim yoktu."

"Peki ya bir sonraki kurban?"

"Bunu daraltmanız gerekecek, Ajan Hunt."

"Mezara gömülenlerin dışında başkaları da mı var?"

"Evet, birkaç yıl önce bölgeye dönene kadar oraya bir daha gitmedim." Roth ona gülümsedi. "Biliyor musun, Hernandez'e danışmayı kabul etmemin nedenlerinden biri de buydu. Ruhumu açabileceğim doğru kişinin sen olduğunu teyit etmem gerekiyordu." Elini cebine attı ve Nikki dondu kaldı. "Bunu almanı ve cebinde tutmanı istiyorum." Roth ona bir flash bellek uzattı. "Hüküm giymiş katillere verdiğim anketin aynısını doldurdum. Ayrıca bir kurban listesi de ekledim. Çoğunun adını bilmiyorum ama onları nereden aldığımı ve nereye bıraktığımı biliyorum. Bu şekilde, sizi bulduklarında, meslektaşlarınız davayı çözdüğünüz için size itibar edecekler."

Nikki korkudan donup kaldığını hissetti ama aklı da hızla çalışıyordu. Bu karmaşadan bir çıkış yolu bulana kadar zaman kazanmak zorundaydı. "Bana hikâyeni anlat,

O zaman. Beni öldürmeden önce. Ölmeden önce seni anlamama izin ver. Lütfen bana bu küçük merhameti göster."

Roth bu fikri tartışıyor gibiydi, parmakları kadının bacaklarına çok yakındı. "Ajan Hunt, oyalandığınızı bildiğimin farkındasınızdır."

"Ben de cevapları hak ediyorum." Ona ters ters baktı. Savaşmadan pes etmeyecekti. Onu öldürmek ve rezil olarak kaçmak istiyordu.

"Çok iyi," dedi, spot ışıklarının tadını çıkararak. "Kız kardeşimin ölümünden sonra bir süre tatmin oldum ve sonra arzularım arttıkça arttı, ta ki daha fazla dayanamayana kadar." Roth daha yakına eğildi. "O gün müdürün odasında bana çizimlerimi sordunuz ama ben sadece cinsel içerikli olduklarını düşünmenize izin verdim. Eminim bundan çok daha fazlası olduğunu anlayabilirsiniz. Aslında, birkaç gün sonra başımı belaya sokan çizim üzerinde çalıştım. Sanırım o dava bugün hâlâ çözülemedi. Ama merak etmeyin, flash bellekte. Büyük FBI profilcisi John Douglas'la tanıştınız mı?"

Nikki ona baktı, hâlâ bulanık olan beyni onun konu değişikliklerine ayak uydurmaya çalışıyordu. "Birkaç kez. Akıl hocam onunla çalıştı. Neden?"

"Ben bir hayranınızım," dedi Roth. "İlk başladığımda dürtülerimi ya da benim gibi başkalarının da olduğunu anlamıyordum. Douglas'ın yazdığı *Mindhunter* hayatıma yeni bir dünya açtı. İnsanlarımı bulmuştum."

Nikki için de aynısını yapmıştı. Kitap ona ceza hukuku yerine davranışsal psikoloji alanında uzmanlaşması için ilham vermişti. Psikoloji eğitimi ona FBI'nın kapılarını açmıştı, tıpkı Douglas'ta olduğu gibi. Nikki akıl hocasının efsanevi profil uzmanıyla birlikte çalıştığını öğrendiğinde sevinçten çığlık atmıştı.

"Sen öldükten sonra *bir numaralı* düşman ben olacağım," dedi Roth. "Umarım hikayemi en sonunda Douglas anlatır. Üstteki kirazdan bahsediyorum."

Narsisizm. Bununla çalışabilirdi. Narsistler saatlerce kendileri hakkında konuşabilirdi. "Neden nörobilimci oldun?"

"Kendi beynimi daha iyi anlamak istiyordum ve New Mexico'daki araştırmadan haberdardım. Bunun becerilerimi geliştirmek için mükemmel bir yol olduğunu düşündüm." Roth saatini kontrol etti. "İzin verirseniz, kısa bir işim var.

Enstitüdeki asistanımla konferans görüşmesi yapacağım. İznim süresince işleri o yürütecek."

"Öleceğini söylediğini sanıyordum?" Nikki sordu.

"Bunu bilmelerine gerek yok," dedi. "Onların acıyan bakışlarını istemiyorum. Şimdi, seni zapt etmeyeceğim, Nicole. Pencere açılmıyor, rüzgarın soğukluğuyla birlikte hava neredeyse sıfırın altında yirmi derece ve komşulardan çok uzaktayız. İntihar görevine gitmeyecek kadar akıllı olduğuna inanıyorum. Sana insancıl bir son getireceğim. Doğa Ana getirmeyecek."

Kapıyı arkasından kilitleyerek odadan çıktı. Nikki, sürgünün çıkardığı kayma sesi de dahil olmak üzere üç tıkırtı duydu. Odayı tekrar taradı, görüşü sonunda gizli kamera arayacak kadar netleşmişti. Kamera göremedi ama Roth'un onu izliyor olabileceğini düşündü. Kapı içeriden kilitlenmiyor gibi görünüyordu.

Yavaşça bacaklarını yataktan aşağı salladı. Adam botlarını çıkarmıştı ve kadın çoraplarının arasından soğuk zemini hissedebiliyordu. Sahte ahşap paneller duvarın bir kısmından sıyrılmış ve izolasyon ortaya çıkmıştı. Nikki bacaklarının ağırlığını taşıyabileceğinden emin olarak yavaşça ayağa kalktı ve ayaklarını sürüyerek duvara doğru yürüdü. Rory ona birkaç hafta önce garajda yardım ederken fiberglas ve köpük yalıtım arasındaki farkı göstermişti. Nikki bunun, hasarlı duvar parçasına sığması için açılmış bir cam elyafı yalıtımı olduğundan emindi. Fiberglas yalıtım, temas ettiği takdirde cildi ve gözleri tahriş ederdi. Kendi cildini ve gözlerini koruyacak bir şey bulabilirse, Roth'u pusuya düşürüp kaçabilirdi.

Tehlikeli soğuğa ve rüzgara karşı, ayakkabısız. Nikki dolaba gitti ve çeşitli bağlama aletlerine ve diğer işkence mekanizmalarına dikkat etmemeye çalıştı. Çömeldi ve yere düzgünce dizilmiş ayakkabıları inceledi. Bazıları erkek, bazıları kadın ayakkabısıydı ve çeşitli numaraları vardı.

Roth'un kurbanlarının ayakkabıları. Muhtemelen onları hatıra olarak saklıyordu. Nikki ölümlere saygısızlık etmekten nefret ediyordu ama buradan gitmesi gerekiyordu. Kendi numarasına daha yakın görünen tenis ayakkabılarını aldı ve giydi. Kalbi göğsüne çarpıyordu. Bunu nasıl yapacaktı? Roth kapıyı açtığı anda tüm odayı görebiliyordu.

Kahkahası ucuz panellerin arasından süzölüyordu. Onun uzun süre ortalıkta olmayacağına güvenemezdi.

Düşün, Nicole.

Bakışları tekrar izolasyona takıldı. Açıkta kalan bölüme geri döndü ve çoraplarını çıkardı. Nikki cildini korumak için çorapları ellerine geçirdi ve sonra uzun, kalın bir yalıtım tabakasını soydu. Nike ayakkabılarından birinin bağcığını çıkarıp izolasyonu ayakkabının altına sabitlemek için kullandı ve aynısını diğer ayağına da yaptı. Çorapları ve ardından ayakkabıları tekrar giydi. Yan odadan bir yerden ayak sesleri geldi. Nikki sürünerek yatağa geri döndü. Yatağın kenarındaki battaniyeyi kaptı ve üzerine çekti, ağırlığını dizleri göğsüne değecek şekilde kaydırды, ayaklarını birleştirdi. Roth yeterince yaklaştığında battaniyeyi geri çekecek ve onun suratına bir tekme atacaktı.

Onun dönmesini beklerken kalbi küt küt atıyordu. Sürgünün geri çekilme sesini duydu, onu diğer iki kilit izledi. Nikki battaniyeyi çenesine kadar çekti ve onu kandıracak kadar soğuk göründüğünü umdu.

YİRMİ ÜÇ

"Şimdi, nerede kalmıştık?" Roth kapıyı arkasından kapatarak sordu. "Soğuk oda için özür dilerim. Burası büyükannemle büyükbabamın eski karavanıydı. Buraya sadece şey olduğumda gelirim... bilirsiniz işte."

"Roman büyükanne ve büyükbabalarınız mı?"

"Evet," dedi Roth. "Onlar falcıydı. Büyükannem. Büyükbabam sadece gösteri yapardı. Ama büyükannem bazı garip şeyleri doğru tahmin ederdi."

"Biliyorum," dedi Nikki. Roth'un kim olduğunu anladığından beri savaştığı anı, ona kaçmak için yeterli zamanı kazandıracak tek şey olabilirdi. "Onu ailemin öldürülmesinden birkaç ay önce görmüştüm. Bir kasaba festivali sırasında. Çingenelerin... pardon, Romanların birkaç çadırı vardı, el sanatları falan satıyorlardı. En iyi arkadaşım ve ben falımıza baktırmanın eğlenceli olacağını düşündük."

"Biliyorum. Kapıdaki boşluktan seni izledim. Seni okuldan tanıdım, bana iyi davranan popüler kız. Ya-Ya'nın sana ne söylediğini hep merak etmişimdir."

"Ya-Ya? Ona böyle mi sesleniyordun?" Nikki, o zamanlar onu daha kaç kez gözetlediğini merak etmemeye çalıştı.

Roth, "Yunanca 'büyükkanne' anlamına geliyor," dedi. "Ailemin buraya gelmeden önce göç ettiği yer orası. Roman kelimesi *puri mai*, ama küçükken söyleyemezdim. Sana ne söyledi?"

Konuşurken Nikki'nin kasları gerildi. Bunu Rory de dahil olmak üzere kimseye söylememişti. "Büyükannen ölümün evime geleceğini söylemişti. Ve hayatım boyunca beni takip edeceğini."

"Ona inandın mı?"

"Hayır, ama bizi korkuttu. Ailem öldürüldüğünde onu bulmaya çalıştım ama nerede yaşadığını bilmiyordum. Bir şey yapmış olabileceğinden değil ama ne gördüğünü bilmek istedim."

Roth gerçekten üzgün görünüyordu. "Keşke ona ihtiyacın olduğunu bilseydim. Seninle konuşmasını sağlardım."

Ciddi miydi? Şu anda bile Roth'un sesi, bir adama derisini yırtacak kadar şiddetli bir şekilde tecavüz edebilecek birinden ziyade seçkin bir profesör gibi geliyordu. Onu tamamen kandırmıştı.

Roth yatağa doğru yürüdü. Nikki battaniyenin altında ayak parmaklarını esneterek ayaklarının tekrar uyuşmadığından emin oldu. Kalbi göğsünde öyle yüksek sesle atıyordu ki canı acıyordu. Kıpırdamadan durmaya ve normal davranmaya çalışmaktan nefessiz kaldığını hissetti. Roth daha önce yaptığı gibi yatağın kenarına oturmaya başladı. Nikki kirli yorganı geri çekti ve suratına olabildiğince sert bir tekme attı. Roth şaşkınlıkla bağırdı, kolları yüzüne doğru hareket etti. Nikki onun yan tarafına tekme attı ve ayağa fırladı. Nikki kapının kolunu tuttu. Roth'un eli bileğine dolandı.

"Seni kaltak. Sana güvenmişim."

Açık teni yalıtım yüzünden çoktan tahriş olmuş, gözleri sulanmıştı. Burnundan kan damlıyordu. Roth onun diğer bileğini tutamadan Nikki ayağını kaldırdı ve elinin üzerine indirerek fiberglas yalıtımı derisine sürttü. Roth bağırdı ve Nikki'nin bileğini kurtarmasına yetecek kadar elini gevşetti.

Nikki ayakkabılarındaki izolasyonu sıyrarak kısa koridorda koştu ve eski bir koltuğa çarptı. Umutsuzca karavanın ön kapısını ararken fark etmedi bile. Roth yatak odasında ayağa kalkmıştı. Ona bağırdı. Nikki ön kapıya ulaştı ve kilitle boğuştu.

Roth koridorda hışımla ilerledi. Sonunda kapıyı kırarak açtı ve dışarı fırladı.

Hava karanlıktı, dolunay karla kaplı ağaçları aydınlatıyordu. Acı soğuk hava yüzünü çatlatıyor ve ciğerlerini yakıyordu ama Nikki koşmayı bırakmadı.

Ne kadar uzun olduğu ya da nereye gittiği hakkında hiçbir fikri olmadan dar, sürülmüş araba yolundan aşağı koştu. Ayın konumu ona yardımcı olabilirdi.

hangi yöne gitmesi gerektiğini bulmaya çalışıyordu ama Nikki durup düşünemezdi. Bacakları pes edene kadar koşmaya devam etmek zorundaydı ya da...

Arkasından aniden farlar parladı. Omzunun üzerinden baktı ve Roth'un Audi'siyle yaklaştığını gördü. Ayağına uymayan ayakkabılar hızını yavaşlattı ama Nikki arabanın yolundan çekilmeye çalıştı. Araç temas ettiğinde kalçasında bir acı patladı. Vücudu havada uçtu ve buzla kaplı bir kar setine düştü.

Nikki ayağa kalkmaya çalıştı ama bacağındaki acı dayanılmazdı. Baş darbeden dolayı ağrıyordu ve midesinde taze kusmuk kaynıyordu. Sırt üstü dönmeyi başardı. Saldırdığında Roth'un yüzünü görmek istiyordu.

Berrak gökyüzüne baktı. Florida'da da hava açık mıydı? Kızını düşününce midesinin derinliklerinde bir hıçkırık başladı. Lacey, Tyler'ın ailesi tarafından büyütülecekti. Nikki kendi ailesini on altı yaşında kaybetmekten zor kurtulmuştu ve Lacey çok gençti. Bebeği onsuz hayatını nasıl sürdürebilirdi?

Roth hâlâ gelmemişti. Nikki burada öylece yatıp bekleyemezdi ama bacağı kesinlikle kırılmıştı. Daha iyi görebilmek için boynunu büktü ve neredeyse çığlık atıyordu. Kaval kemiği bacağından dışarı çıkmış, kan karın üzerinde birikmişti.

En azından acı soğuk ona kan kaybından kurtulması için zaman kazandıracaktı. Gözyaşları yanaklarında donmuştu. Ne zaman doğrulmaya çalışsa, baş dönmesi onu tekrar aşağıya sürüklüyordu.

Nikki geri dönmeye çalıştı ve sürünmek için sağlam bacağını kullandı ama vücudu olduğu yere yapışmış gibiydi. Roth muhtemelen gösteriyi izliyor ve tadını çıkarıyordu. Eğer kanserse, Nikki sonunun dayanılmaz olması için dua etti.

Bir motor gürledi. Nikki bağırırlar duydu. Ve sonra bir silah sesi. Acıdan yarı sayıklayan Nikki, Roth'un onu vurup bu işi bitirmeye karar verip vermediğini merak etti.

"Çantası onun lanet arabasında!" diye bağırdı tanıdık bir ses. "O buralarda bir yerde."

Nikki, Rory'nin sesini duyunca neredeyse ağlayacaktı. Onu nasıl bulmuştu? Araba yolundan ne kadar uzağa fırlatılmıştı? Ya onlar ararken burada karlar içinde yatıp donarak ölseydi? Rüzgâr ve soğuk yüzünden karın bütün vücudunu kaplaması uzun sürmezdi.

"Nikki!" Rory'nin sesi havaya karıştı.

"İşte," demeye çalıştı. Kelimeler kuru boğazına takıldı. Nikki karı su gibi yuttu ve tekrar denedi.

Bu sefer çığlık attı.

EPILOG

Nikki donarak ölmüş olmalı. El ve ayak parmakları kaskatı kesilmişti. Yine de etrafındaki hava yüzüne sıcak geliyordu. Birisi çatlamış yanaklarına vazelin ya da onun kadar pis bir şey sürmüştü. Sağ kolu diğerinden çok daha ağır görünüyordu.

Nikki inledi. "Alın şunu üzerimden." Atelli kolunu kaldırmaya çalıştı ama bir kadın onu susturdu.

"Omzun çıkmış tatlım. Hareketsiz kalması gerekiyor." Nazik bir el saçlarını geriye doğru düzeltti.

Nikki bir an için, annesinin Nikki küçükken yaptığı gibi yatağının yanına geldiğini düşündü. Ateşi çıktığında ya da kendini kötü hissettiğinde annesi yanına oturur, saçlarını okşar ve aptalca hikâyeler anlatırdı. Sonra da Nikki'ye 7 Up ve çikolatalı kurabiye getirirdi.

Nikki gözlerinin açılmasını istedi. "Ruth?"

Ruth, "Rory tuvalete gitti," dedi. "Hemen dönecek." Yatağın yanındaki küçük masanın üzerinde duran pembe, plastik bardağa yeni bir pipet koydu. "Su. İç."

Nikki suyu yavaşça yudumlarken Ruth sert hastane battaniyesini titreyen elleriyle Nikki'nin çenesine doladı. "Sesini duymak güzel, tatlım."

"Buraya nasıl geldim?"

Ruth arkasını döndü. "Mark, neden ona söylemiyorsun?"

Nikki fayans zeminde hareket eden bir sandalyenin sesini duydu ve Mark hâlâ bulanık olan görüş alanına girdi. "Biliyor musun Walsh, bu senin kışını ikinci kez kurtarışım." Sesi hafifti ama solgun görünüyordu ve

Yorgun. Sadece Mark ona hâlâ kızl k soyadı Walsh ile hitap ediyordu, tıpkı çocukken yapt ı gibi.

"Ne?"

"Kısa tutmaya çalışacağım," dedi Mark. "O doktor -Roth- bu öğleden sonra John Banks'le görüştü. Sanırım daha önce de araştırması için onunla görüşmüştü ama bugün adam John'a senin hakkında bir sürü tuhaf soru sordu ve birlikte  alıştığınızdan bahsetti. John'un anneni ve babanı öldürmekten ne kadar uzun süre kurtulduğundan ve senin şimdi ne kadar güçlü olduğundan bahsettiler." Mark beyzbol şapkasını düzeltti ve bir hikâye anlatırken her zaman yapt ı gibi ayaklarının üzerinde zıpladı. "Roth senin en iyi avcı olduğunla ilgili bir şeyler söyledi. John'a gerçekten kötü bir izlenim verdi. Dün gece bir FBI ajanının kayıp olduğu söylentisi yayıldı ve o da bunu bir araya getirdi. FBI ve polisin onu ciddiye almayacağını bildiği için beni aradı."

Nikki Mark'ın söylediklerini anlamakta zorlandı. "Anlamıyorum. Neden senin numaran onda olsun ki?"

"O hapishanede uzun zaman geçirdim," dedi Mark. "Arkadaşlarım var. Geri dönüp onları görüyorum. Birkaçında cep numaram var. John bu ayki telefon dakikalarının kalanını beni aramak için kullandı. Rory ve ben zaten aramaya çıkmıştık, Miller, Liam ve diğer tüm polisler de  yle. Roth'un bilgilerini araştırdılar ve karavan onun üzerine kayıtlıydı. Liam destek için beklememizi söyledi ama Rory beklemeyecekti."

Nikki'nin söylediklerini sindirmek için birkaç saniyeye ihtiya ı vardı. Yardımına gelmesini beklediği onca insan arasında John Banks listenin en sonunda yer alıyordu.

"John Banks seni aramasaydı şu anda ölmüş olacağımı mı söylüyorsun?" Nikki sordu. Minnettar olmalıydı ve i ten içe minnettardı da ama kendisinin ve Mark'ın hayatını mahveden o pi  kurusuna borçlu olma fikri midesini bulandırılıyordu.

"Temel olarak," dedi Mark. "Ne olursa olsun, özür diledi. Ben de onu affettim."

Annesi başını salladı. "Sen bir azizesin. O adamın cehennemde  r r mesi için her gece dua ediyorum." İ   ekti. "Sanırım artık buna bir son vermeliyim."

"Roth kaçtı mı? Kanserden  lmek üzere olduğunu söyledi. Ben onun son kurbanıydım, böylece asla unutulmayacaktı." Nikki'nin kafası netleşmeye başlamış ve kulaklarındaki çınlama durmuştu.

"Arabayla sana çarptıktan sonra sürmeye devam etti," dedi Mark. "İyi ki Rory'nin lanet tüfeği dolu ve hazırды. Aptal herif. Adam Roth olsa bile cinayetden tutuklanırsa çok kızacağını söyledim ona."

"Yine de yapardım." Rory banyodan dönmüştü. Aceleyle yatağın diğer tarafına geçti ve alnını Nikki'ninkine dayadı. Gözlerinden yaşlar boşanıyordu. "Çok korkmuştum Nik. Lütfen bana bunu bir daha yaşatma."

Nikki'nin boğazı duygularından konuşamayacak kadar sıkılmıştı. Rory'nin çatlamış dudaklarına, sonra da yanağındaki kızgın görünümlü deriye dokundu. "Ne oldu?"

"Salak herif silahını hatırladı ama kışlık kıyafetini hatırlamadı," dedi Mark. "Bence bu onu daha erkeksi ve daha az sevimli bir çocuk gibi gösteriyor, anlıyor musun?"

Rory, Mark'ı tersledi.

"İkiniz de hemen kesin şunu," diye tısladı Ruth. "Tanrı aşkına, bir hastanedeyiz."

"Yine de onu yakaladılar, değil mi?"

"Evet," dedi Mark. "Miller her yere barikatlar kurdurdu. Roth onlardan kaçmaya çalıştı ve kendini hendekte buldu. Sanırım ona dikiş atıldılar ve hapse götürdüler."

"Miller ve Liam bana verdiği flash belleği aldılar mı? Cebimdeydi." Nikki'nin soğuktan boğazı düğümlenmişti ama flaş belleğin kurtarıldığından emin olması gerekiyordu.

Rory başıyla onayladı. "Ambulans yolculuğunu hatırlamıyor musun?" "Hatırladığım son şey havada uçtuğum," dedi.

"Hastaneye giderken bir girip bir çıkıyordun," dedi. "Sürekli cebinden bir şeyler çıkarmaya çalıştın ve Liam'ın buna ihtiyacı olduğunu mırıldandın. Ona vermemi söyledin ve ben de verdim."

"Roth kurbanlarının yerlerinin üzerinde olduğunu iddia etti."

"Öyleydiler," dedi Rory. "Daha önce bana mesaj attı ve New Mexico, Nebraska, Kansas ve Arizona'da en az otuz kurban daha olduğunu söylememi istedi. O ve Miller bu işi çözmek için diğer kurumlarla koordinasyon halinde. Sana geçersiz olma sırasının sende olduğunu söylemem gerekiyor. Bir de Roth'un cüzdanında bronzlaşma salonunun faturaları vardı. Tatili hakkında büyük bir anlaşma yaptı, ama Liam

tüm zaman boyunca şehirdeydi. Güneş yanığı mazeretinin bir parçasıydı. Piç kurusu önceden düşünmüş."

"Roth kanser hakkında yalan mı söyledi?" Nikki sordu. Onun hapiste çürümek yerine ölmekten tatmin olmasını istemiyordu.

"Bilmiyoruz," dedi Mark. "Umarım ölmez, çünkü eğer ölmüyorsa, kendini Oak Park'ta John ve Oliver'ın yanında bulacak. Onlar kötü adamlar ama ikisi de seni gerçekten sapkın şekillerde önemsiyor. Onunla ilgilenecekler."

"Lacey'ye grip olduğunu söyledim," dedi Rory, gözlerinin arasında endişe çizgileri vardı. "Ona yalan söylemek istemedim ama ne söylememi isteyeceğinden emin değildim ve o çok şey yaşadı. Seni kaybetmeye ne kadar yaklaştığını bilseydi..."

"Doğru olanı yaptın." Nikki kolunu Rory'nin boynuna doladı ve diğer eliyle Mark'ın elini tuttu. "Teşekkür ederim. Sizler benim için hayatlarınızı tehlikeye attınız. Her şeyi size borçluyum."

Ruth Nikki'nin kolunu okşadı. "Tatlım, biz bir aileyiz. Birbirimize destek oluruz."

* * *

Donmuş Kalbinin kıvrımları ve dönüşleri sizi kendine bağladıysa, Stacy Green'in yeni kitaplarından ilk siz haberdar olmak için [e-posta listemize](#) kaydolun.

[Buradan kaydolun!](#)

STACY'DEN DAHA FAZLASINI DUYUN

En son yayınlarımdan haberdar olmak istiyorsanız, aşağıdaki bağlantıdan kaydolmanız yeterlidir. E-posta adresinizi asla paylaşmayacağız ve istediğiniz zaman aboneliğinizi iptal edebilirsiniz.

[Buradan kaydolun!](#)

STACY GREEN'İN KİTAPLARI

NİKKİ HÜT Series

Kardaki Kızlar

Kusursuz Bir Mezar

Kayıp Melekler

Topraktaki Kız Kapana

Kısılanlar Donmuş

Kalbi

Sesli olarak mevcuttur

NİKKİ HUNT Series

The Girls in the Snow ([Birleşik Krallık](#) ve [ABD](#)'de mevcuttur) *One Perfect Grave* ([Birleşik Krallık](#) ve [ABD](#)'de mevcuttur) *Lost Angels* ([Birleşik](#) ve [ABD](#)'de mevcuttur)

Yerdeki Kız ([Birleşik Krallık](#) ve [ABD](#)'de mevcut)

The Trapped Ones ([Birleşik Krallık](#) ve [ABD](#)'de mevcut)

STACY'DEN BİR MEKTUP

Nikki Hunt serisini okuduğunuz için çok teşekkür ederim. Okuyucuların onunla ne kadar bağ kurduğuna inanmak hala zor! Kitapları yazarken çok eğleniyorum ve umarım siz de okurken aynı şekilde eğlenirsiniz. Serinin yeni kitaplarından haberdar olmak istiyorsanız, aşağıdaki bağlantıdan kaydolmanız yeterli. E-posta adresiniz asla paylaşılmayacak ve istediğiniz zaman aboneliğinizi iptal edebilirsiniz.

[Buradan kaydolun!](#)

Hikaye anlatmanın en iyi yollarından biri de okuyuculardan haber almaktır. Eğer kitabı sevdiyseniz, lütfen bir dakikanızı ayırıp yorum bırakın.

Okuyuculardan haber almayı seviyorum ve bana Facebook, Twitter veya Instagram'dan ulaşabilirsiniz.

Güvende ve sağlıklı kal,

Stacy

KARDA KIZLAR

Madison yağan karın içinde sağa sola bakarak yürüdü. Ormanın içinden geçen patikayı kullanmak Kaylee'nin fikriydi; kimsenin onları takip etmeyeceğini söylemişti. Ama Madison yi gözden kaybetti bir an için Kayleeve onu tekrar bulduğunda değildi'yalnız

...

Stillwater, Minnesota'nın ücra ormanlarında günlerce çığlık atsanız da kimse sizi duymaz. Bu yüzden on beş yaşlarında iki kızın cesedi karda donmuş halde bulunduğunda, **Özel Ajan Nikki Hunt** katilin yerel olduğundan emindir: Birisi kızları nereye saklayacağını biliyordu ve asla bulunamayacaklarını düşünüyordu.

Nikki yirmi yıldır evine gitmemiş olsa da davayı devralması gerektiğini bilmektedir. Stillwater'daki Şerif departmanı, kızların cinayetlerini ünlü bir seri katilin cinayetleriyle ilişkilendirerek zaten bir hata yapmıştır ve katilin kasabadan biri olabileceği fikrini düşünmeyi reddetmektedir.

Sonra saçına kırmızı ipek bir kurdele bağlanmış başka bir kızın cesedi bulunur ve Nikki katilin kendi karanlık geçmişiyle ve Stillwater'ı terk etme sebebiyle bir bağlantısı olduğunu fark eder.

Kasabada bu sırların gizli kalmasını isteyen tek kişi Nikki değildir. Bir başkası daha ölmeden önce şeytanlarıyla yüzleşebilecek midir?

ocuk alınır mı?

Sürükleyici ve tüyler ürpertici olan *Kardaki Kızlar*, nefesinizi kesecek ve kalp atışlarınıızı hızlandıran son düğüme kadar elinizden bırakamayacaksınız. Karin Slaughter, Lisa Gardner ve Robert Dugoni hayranları için m kemmел.

[Buradan alın!](#)

MÜKEMMEL BİR MEZAR

NIKKI HUNT 2

Çok geç olana kadar siyah buz parçasını görmedi. Araba dönmeye başladı ve derin hendeğe doğru ve yolun kenarındaki kar tepeciklerine savrulurken onu gördü. Küçük çocuk buzun içinde donmuştu.

Stillwater, Minnesota'da ıssız bir otoyolda açık bir mezarda iki cesedin kalıntıları bulunduğunda, **Özel Ajan Nikki Hunt** bunların kim olduğunu çok iyi bilmektedir. Donmuş toprağın üzerinde yatan parlak mavi ceket, son iki gündür umutsuzca bulmaya çalıştığı kayıp çocuk **Kellan Rhodes**'a aittir. Diğer ceset ise Nikki'nin baş şüphelisi olan annesi Dana'ya aittir.

Dana'nın vücudundaki yaralar oğlunu öldürdüğünü ve kendi canına kıydığını gösterse de, Nikki onun da bir kurban olduğunu gösteren kanıtlar bulur. Dana umutsuzca Kellan'ın velayetini geri almaya çalışmaktadır ve Nikki olay yerinde başka birine ait bot izleri bulur.

Başka bir çocuğun daha kayıp olduğu bildirilince, yerel gazeteci Caitlin Newport vakaların bağlantılı olduğunu iddia eder: Zach Reeves de tıpkı Kellan gibi bir velayet savaşı sırasında annesinden alınmıştır.

Caitlin bir keresinde Nikki'nin kendi ailesinin cinayetleriyle ilgili gerçeği bulmasına yardım etmişti, ancak bir hikaye için duyduğu arzu neredeyse Nikki'nin hayatına mal oluyordu. **Şimdi ise,**

Nikki, katili bulmak ve Zach'i eve canlı getirmek için zaman tükenmeden önce Caitlin'e tekrar güvenip güvenemeyeceğine karar vermelidir...

Son, şok edici sonucuna kadar kalbinizi çarptıracak, vazgeçemeyeceğiniz bir gerilim. Robert Dugoni, Karin Slaughter, Lisa Gardner hayranları ve gece boyunca okumak isteyen okurlar için mükemmel.

[Buradan alın!](#)

KAYIP MELEKLER

Nikki elleri ve dizleri üzerinde diğer tarafına geçticesedin .
parmaklarının titremesine engel olamadı. Kurbanın yüzündeki
siyah saçları tararken bakamadıBaşka tarafa . "Onu tanıyorum..."

Özel Ajan Nikki Hunt, Stillwater, Minnesota yakınlarındaki Sınır Suları'na çağrıldığında, onu derinden sarsan sadece soğuk değildir: uzak bir gölün kenarında donmuş genç bir kadın cesedi bulunmuştur. Nikki, kurbanın çocukluk arkadaşı Annmarie olduğunu görünce yıkılır ve saçına bağladığı kadife kurdelenin yıllardır peşinde olduğu bir seri katilin alametifarikası olduğunu anlar.

Adalet için çaresiz kalan Nikki kendini davaya adar. Ancak Annmarie'nin evinde bulduğu şeyle sarsılır: ön kapısında bir kilit ve boş odada, öldürülen kadınların yerlerinin kalın, kırmızı kalemle daire içine alındığı bir harita. Annmarie sıradakinin kendisi olduğunu biliyor muydu? Sonra Nikki, katilin Annmarie'nin evinde bir ipucu bıraktığını öğrenir.

Annmarie'nin yatak odası: Nikki'nin annesinin hiç kimsenin görmediği bir fotoğrafı. **Katil, çocukluğundan beri Nikki'nin hayatında mıydı?**

Nikki çok geçmeden bu davayı çözmenin anahtarının kendi ailesinde olduğunu fark eder, ancak geçmişi araştırmak kendi kızını tehlikeye atabilir.

Tüm hayatını sevdiklerini koruyarak geçirmiştir ama Nikki bu katili bulmak için her şeyi riske atmak zorunda kalabilir...

Karin Slaughter, Lisa Gardner ve Robert Dugoni hayranları bu kalp atışlarını hızlandıran gerilimin bağımlısı olacaklar. Bir kez okumaya başladığınızda, kıvrımlar ve dönüşler sizi sona doğru koşturacak.

[Buradan alın!](#)

YERDEKİ KIZ

Çok güzeldi: parlak sarı saçları, kristal mavisi gözleri ve o .
Nikki'nin güne kadar gördüğü en geniş gülümsemesi
vardıdüşündüYerde gördüklerini, beyaz kemikleri kaplayan kiri .
tek Ondan geriye kalan hâlâ duran gümüş madalyonduşey
boynunda asılı ...

İnşaat işçileri Stillwater, Minnesota'da bir kızın iskeletini ortaya çıkardığında, **Özel Ajan Nikki Hunt** erkek arkadaşı Rory tarafından olay yerine çağrılır. Nikki kızın öldürüldüğünü hemen anlar ama Rory onu hemen tanıyınca şok olur. Kurban, çocukluk aşkı Becky'dir ve yirmi dört yıl önce kaybolmadan önce onu gören son kişidir.

Hayatının aşkı artık potansiyel bir şüphelidir ve Nikki davadan geri adım atmak zorunda kalır. Ancak meslektaşı Liam, Rory'nin ifadesinde yalanlar bulur; Becky öldürüldüğünde Rory'nin çocuğunu taşıyor olabilir. Buna rağmen Nikki hâlâ Rory'nin masum olabileceğini düşünmektedir ve Rory'nin serbest kalma şansı varsa gerçek katili kendisinin bulması gerektiğini bilmektedir.

Nikki yıllar önce öldürülmüş olarak bulunan iki hamile kızla olası bir bağlantı bulduğunda, bunun şimdiye kadar karşılaştığı en sapkın katil olduğu açıktır. Ve sonra Stillwater'da bir kız daha kaybolur.
Nikki gerçeği ortaya çıkarıp bu adamı koruyabilecek midir?

sevdiği? Ve hayatını kurtarmak için kayıp kızı zamanında bulabilecek midir?

Sona doğru koşarken nefesinizi tutmanıza neden olacak karanlık ve dolambaçlı bir suç gerilimi. *Yerdeki Kız*, Lisa Regan, Robert Dugoni ve Willow Rose hayranlarının elinden düşüremeyeceği yeni bir gizem romanı.

[Buradan alın!](#)

KAPANA KISILMIŞ OLANLAR

Ormanda hızla ilerledi. Soğuk rüzgâr yüzüne ve çarptı kalbi o kadar hızlı çarpıyordu ki paniğin neredeyse hissedebiliyordu. damarlarında dolaştığını bilerek kapıyı çaldı Fazla zamanı olmadığını . Korku onu kavradı. "Lütfen, yardım edin," diye fısıldadı.

Sık ve karanlık bir ormanla çevrili bir çiftlik evindeki cinayet mahalline koşan **Özel Ajan Nikki Hunt**, dört kurbanla karşılaşınca şok olur. Bir anne ve baba bıçaklanmış, oğulları Bryce yaşam mücadelesi vermektedir ve genç bir kadının cesedi ön kapının yanında yatmaktadır, bilekleri kalp şeklinde kuşakla bağlanmış. Nikki daha önce hiç bu kadar karmaşık bir sahne görmemiştir ama kendi acı kaybının yaralarını sarmaya çalışsa da bu katili adalete teslim etmek için ne gerekiyorsa yapacaktır.

Nikki kısa süre sonra kadının kayıp öğrenci Jessica Chandler olduğunu teşhis eder ve öldüğü gece giydiği kazakta Bryce'ın baş harflerini bulur. Görünüşe göre onlar bir çiftti ve Weber'ler mutlu bir aileydi. Öyleyse kim onların ölmesini ister ki?

Cinayetler bir seri katilin tüm özelliklerini taşıyor: tüm kanıtlar katilin onları izlediğini, içeri girdiklerinde güvenlik kameralarını kapattığını ve ön kapıdan olay yerinden kaçtığını gösteriyor. Ama sonra Jessica'nın arkadaşları Nikki'ye etrafta rahatsız olduğunu söylediler.

Bryce'ın iki arkadaşı Stillwater nehri boyunca kaybolur ve kız arkadaşı bulunduğunda, erkek arkadaşının onu öldürmeye çalıştığını iddia eder.

Bryce ve arkadaşları karanlık bir taraf mı saklıyor? **Nikki onların sırlarını öğrenmek için daha derine inmesi gerektiğini biliyor ama katil bir can daha almadan önce gerçeği ortaya çıkarabilecek mi?**

Bu polisiye gerilimin sayfalarını çevirmeden duramayacaksınız. Lisa Regan, Robert Dugoni ve Kendra Elliot hayranları gece geç saatlere kadar *Tuzağa Düşenler*'i okuyacak.

[Buradan alın!](#)

TEŞEKKÜRLER

Bir kitap yazmak gerçekten bir grup çalışmasıdır ve *Donmuş Kalbi*'ne yardım eden herkese teşekkür ettiğimden emin olmak istiyorum. Uygulanması zor olan büyük bir fikirdi ve Bookouture'daki harika editörlere ve sürekli değişen programıma gösterdikleri sabır için çok minnettarım.

John Kelly'ye, bana Big Marine Gölü ve Washington County hakkında bilgi vermek için harcadığınız zaman için çok teşekkür ederim. Sen olmasaydın küçük ayrıntılara sahip olamazdım ve kitabı hayata geçiren de bunlar.

Kristine'e, bana olan inancın ve yazma isteğin için teşekkürler. Jan'a Grace'e ikinci bir anne ve büyükanne olduğu için teşekkür ederim. Rob ve Grace'e bu kadar destekleyici ve cesaretlendirici oldukları için teşekkürler.

Minnesota Soruşturma Bürosu'ndan Jill Olivia'ya arama izinleri ve yasal prosedürler konusundaki yardımları için çok teşekkür ederiz.

Son olarak, okuyucularıma Nikki Hunt serisini benimsedikleri için teşekkür ederim. Bir sonraki bölümü sizlerle paylaşmak için sabırsızlanıyorum!

Bookouture tarafından 2022 yılında

yayımlanmıştır Storyfire Ltd.
Carmelite Evi
50 Victoria Embankment Londra
EC4Y 0DZ

www.bookouture.com Telif

Hakkı© Stacy Green, 2022

Stacy Green, bu çalışmanın yazarı olarak tanımlanma hakkını ileri sürmüştür.

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, yayıncıların önceden yazılı izni alınmadan çoğaltılamaz, herhangi bir erişim sisteminde saklanamaz veya elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt veya başka herhangi bir şekilde veya herhangi bir yolla iletilemez.

e-Kitap ISBN: 978-1-80314-695-9

Bu kitap bir kurgu eseridir. Kamu malı olduğu açıkça belli olanlar dışındaki isimler, karakterler, işletmeler, kuruluşlar, yerler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da hayali olarak kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle, olaylarla veya yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

